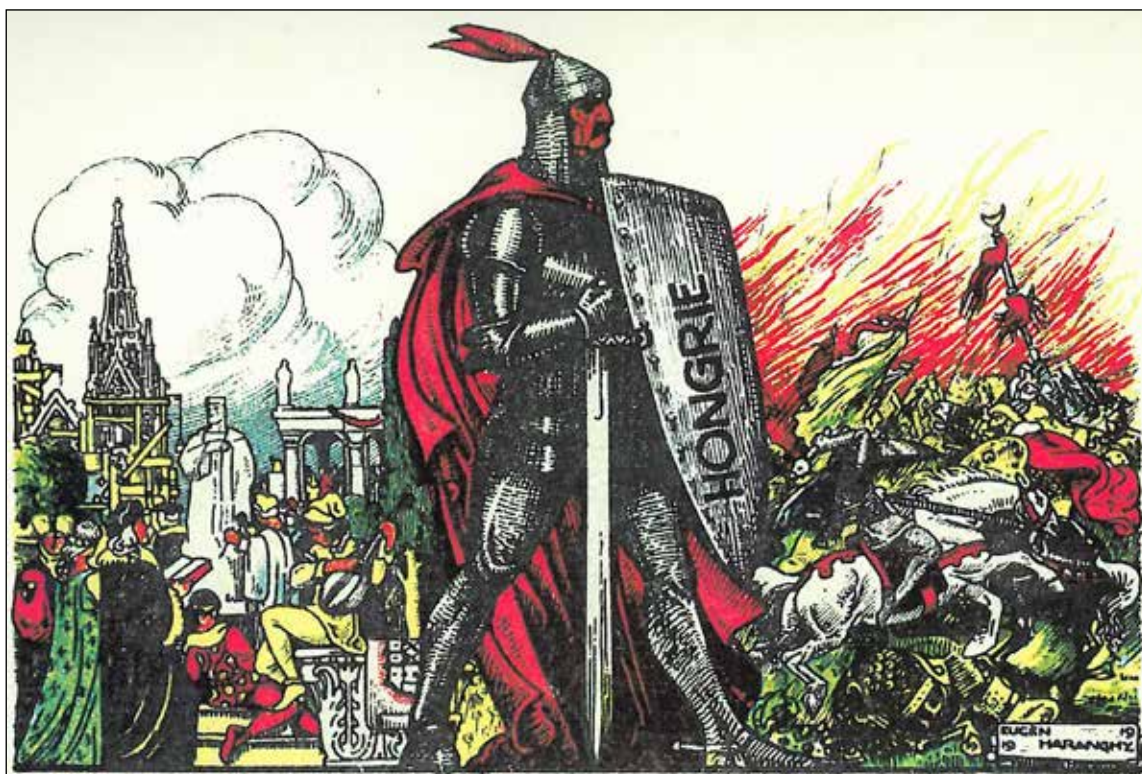

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Magyarország volt a gát a nyugati renaissance, s a pogány invázió között.

Hungary was the barrier between the Renaissance of the West and the Incursions of Paganism.

C'est la Hongrie qui formait la barrière entre la renaissance de l'occident et l'invasion payenne de l'orient.

Magyarország 1240/41-ben az Európát lerohanni akaró tatár hordák útjában volt. Nemzetünket szinte kiirtotta a tatár. A XIV. szd.-tól már folyamatos lett a török veszedelem. Történelmünk hont védő harcaink sorozata. Mennyi magyar hőstett, mennyi áldozat a magyar nemzetért, a kereszténységért! Erről azonban a mostani Európa mind a mai napig SEMMIT SEM TUD! Nyugat-Európa élt, fejlődött, mert kényelmes és nyugodt, civilizált életet biztosított neki Magyarország. Megmagyarázhatatlan, de tény: minden megaláztatás, árulás ellenére omolhatatlan gátként tartottuk fel az inváziót! (Igen tudjuk: a becsület, a kereszténység védelme, a hon szabadsága, nemzet- és családféltés diktálta ellenállásunkat!-

mert MAGYAROK VAGYUNK!) A magyarokat pedig lenézte a Nyugat, mert szegény, kirabolt, ágrólszakadt, kivéztet, elnyomorított országgá vált hazánk – és a nemzet! 1456, Nándorfehérvár, Hunyadi János, DÉLI HARANGSZÓ! Talán tudja Európa, miért szólnak a harangok? 1686 a Budai Vár visszavétele, a török rabság megszűnése Magyarországon. A Nyugatot ez annyiban érdekelte, hogy a kivéztetett, készakarva legyengített Magyarország **számukra** jelentett szabad prédát! A Balkán népei azonban még a XIX. században is nyögték a török uralmat! Vajon miért gondolnánk, hogy Európa erős nemzetei összefognak és közös erővel állítjuk meg a XXI.század iszlám invázióját?

„Segítségül az nagy Istent ki hívja,
Az oly embert nagy sok jókkal megáldja,
Szívét bátorítja, lelkét vigasztalja.

Zászlód alatt bátorsággal mi járunk,
Pogányokkal szent nevedért mi vívünk,
Mert te vagy mi biztatónk és oltalmunk.

Isten velünk: hát kivel mit gondolunk
Igaz hittel, ha Ő hozzá folyamunk,
Soha szégyent akkor mi nem vallhatunk.”

(Szepesi Laczkó Máté krónikája, XVI.sz.d.)

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

TARTALOMJEGYZÉK

Az INVÁZÓ	2
Tamás István: Tiéd ez az ország	3
Főkapitányi köszöntő	3
A Vitézi Szék döntései	4
Kitüntetések	5
Akikre büszkék vagyunk!	7
Születésnapot köszöntünk!	10
Vitézavatás	12
Örömhír! Házaságkötés! Gyermekszületés	13
ERDÉLY TSZK	14
FELVIDÉK	23
KANADA	23
BUDA TÖRZSSZÉK	23
PEST TÖRZSSZÉK	27
ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	29
NYUGAT-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	37
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉK	48
ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	55
KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	59
DÉL-KÖZÉP-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	60
DÉL-ALFÖLDI TÖRZSSZÉK	65
DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	70
Könyvajánló	71
MAGYAR KORONAŐRÖK EGYESÜLETE	72
SZENT LÁSZLÓ TÁRSASÁG (1861) ÉS REND	74
A kommunizmus Áldozatainak Emléknapján	74
1848-49 – Magyar történelmünk dicsőséges időszaka	75
MATTSEE, 2015. július 3-4.	77
100 éve. Az I. vh. több nagy csatájának helyszínén	80
LIMANOVA, 1914. december	
– 100 évvel ezelőtt történt!	83
1956 – A forradalom a Műszaki Egyetemről indult	84
Hősök Napja	85
HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK	87
EMLÉKEZÜNK!	97
HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK	98
Vitézi irodalom	99

***

Készült az

EMET - Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Soltész Gyula t.kp., főszéktartó

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Eta

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt
jegyezte be.

Adószám: 18258325-1-43

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453 Budapest, Pf. 20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap:

www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám:

11709002-20127262-00000000

AZ INVÁZIÓ

A Csongrádi Református Egyházmegye közleménye: „Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (II. Timótheus 1:7.) - A Csongrádi Református Egyházmegye, mint a migrációs válságban eddig leginkább érintett területen élő református közösségek összessége, az alábbi nyilatkozatot teszi, és adja közre.

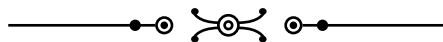
1) Valljuk, hogy a teremő Isten szabta meg a népek idejét és helyét, hogy hol lakjanak. Ebből következik, hogy egy ország és nép vezetői védik azt a területet és az ott lakókat, amit Isten nekik kirendelt. Hálát adunk Istennek, hogy országunknak jelenleg olyan kormányzata van, amelyik Istentől kapott feladatának tekinti hazánk és népünk védelmezését (Róma 13,1-8.), úgy, hogy közben a felebaráti szeretet szorgalmazza és gyakorolja a hazánk területére érkezőkkel szemben. Továbbá, hálát adunk Istennek a rendvédelmi erők határőrizeti tevékenységéért, amit – mint helyben lakók, közelről is tapasztalva – szakszerűnek, arányosnak és emberségesnek ítélnék. Látva, hogy a rendvédelmi erők tagjaira nagy pszichikai és lelki nyomás nehezedik, felajánljuk segítségünket az állomány szükség szerinti lelkigondozásában.

Megalapozatlannak és elfogadhatatlannak tartjuk azok megnyilvánulásait, akik mindezért hazug kritikával illetik hazánkat és kérjük őket, hogy gyakoroljanak önkritikát!

2) Tudatában vagyunk annak, hogy a bevándorlók többsége olyan országokból érkezik, melyek Jézus Krisztusnak és a keresztyénségnek nyílt ellenségei, s melyekben az ottani keresztyéneket hitük miatt üldözik. A szír és kurd keresztyének már hangot is adtak megdöbbenésüknek, hogy a „keresztyén” Európa azokat segíti, akik hazájukban a keresztyéneket gyilkolták. Lehet, hogy akik ide érkeznek, ebben aktívan nem vettek részt, de elég az is, ha egyetértettek az üldözéssel, vagy nem emelték fel szavukat ellene, miközben ideérkezve követelik a maguk számára az emberi jogok betartását. Miközben hálát adunk Istennek azért, hogy ígérete szerint világszerte őrzi az Ő Egyházát, aközben kötelességünknek érezzük, hogy szolidaritást vállaljunk a világ bármely részén élő keresztyén emberrel és tiltakozunk a világ bármely részén zajló szervezett, vagy spontán keresztyénüldözés ellen.

3) Hisszük, hogy Isten a történelem Ura, s minden esemény az Ő bölcs elhatározásából fakad, és akarata nélkül semmi nem történhet meg – így a jelenlegi migrációs történések mögött is Őt látjuk. A bibliai keresztyénség tudatában van annak, hogy az iszlám – amit a bevándorlók hoznak Európába – Jézust, mint Isten Fiát, megváltót – elutasítja. Ennek ellenére segítséget nyújtunk nekik, a felebaráti szeretet jegyében, melyet Jézus parancsolt nekünk. Segítségünk azonban nem jelenti azt, hogy egyetértünk vallásukkal. Hirdetni kívánjuk nekik Jézus evangéliumát és segíteni szeretnénk őket a Jézusba vetett hitre eljutni...

4) Szomorúan látjuk, hogy Európa országai – hazánkat is beleértve – egy több évszázada tartó folyamat során letértek a keresztyén hit alapjairól. E hitehagyás ellenére Isten mindaddig megőrizte ezeket az országokat. Jósága eddig is arra kötelezett minket, hogy ne hagyjuk Őt figyelmen kívül, hanem keressük, higgyük irántunk való szeretetét, Hozzá térjünk...
Makó, 2015. szeptember 25.

A Csongrádi Református Egyházmegye közleményére reagálva hallgassuk meg Barsi Balázs OFM atya szentbeszédének a hangfelvételét, ami megrázó hatású; 2015. szeptember 20-án hangzott el./ A szentbeszéd forrása a sümei ferences rendház honlapja: <http://88.151.102.138/hetvegi/2015.09.20.mp3> - A meghallgatás mellett ajánljuk elolvasásra a Szent X. Piusz Papi Testvériség (Piusbruderschaft) osztrák tartományi (amelyhez Magyarország is tartozik) előljárójának a nyilatkozatát, mely a tartomány októberi, hivatalos kiadványában (Mitteilungsblatt Österreich) jelent meg és magyarul, a közönség félhivatalos blogjában olvasható: <http://predikacio.blogspot.hu/2015/09/nyilatkozat-menekult-drama-es-az.html> Ezt a fajta hozzáállást várhatnánk el Magyarországon másoktól is, ...Isten legyen irgalmas hozzánk, országunkhoz, nemzetünkhöz és Európához. Magyarország napjainkban ugyanazt a (határ)védelmet folytatja a "művelt" Európáért és keresztyénségéért, amit az elmúlt ezer évben tett. Ugyanúgy hullatjuk a vérünket és áldozzuk fel Magyarországot Európa és saját magunk védelme érdekében, mint az elmúlt századokban! Dicsértessék a Jézus Krisztus, In Christ o et Maria v.gr. Kucsora Tamás (mérnök-teológus)

Vitéz Pintér Kornél törzskapitány írásából:

A Magyar Királyság Főméltóságú Kormányzója, áldott emlékéü alaptató Főkapitányunk **vitéz nagybányai Horthy Miklós** által 95 esztendővel ezelőtt életre hívott Vitézi Rendünk eddig minden történelmi helyzetben meg tudott felelni a kor kihívásainak. 1945-ig - amikor a régi boldog időkben a fénykorát élte - épp úgy, mint amikor az emigrációban újjászervezték, vagy a 46 esztendő száműzöttség után 1991-es hazatelepülését követően egyaránt. Meggyőződéssel vallom, hogy napjainkban ismételen sorsfordító idöket élünk, melyek hosszú időre meghatározzák jövőnket, életterünket, az utánunk következő generációk lehetőségeit. Az emberiség életét évezredek át meghatározó keresztény Európa szemmel láthatóan haldoklik. A mesterségesen létrehozott euroatlanti világ napjainkra olyan zülött civilizációt teremtett, melyhez hasonlót csak a Nyugat-Római Birodalom 476-ban bekövetkezett bukását megelőző időszakban találhattunk a történelem legsötétebb lapjain. A közel 1600 évvel ezelőtti tragikus időszakot idéző mai napjainkról pedig így vélekedik ez a nagyszerű konzervatív, katolikus gondolkodó: „**Ma egy olyan világban élünk, ahol a legnagyobb bünöket emberi jogokként biztosítják. Minden gonoszt meg kell büntetni – most, vagy a túlvilágon.**” A fehér identitás által létrehozott civilizáció napjainkra elfordult Istentől, elbutítva, az erkölcsi fertő propagandájától elvakítva képtelen felismerni legelemibb érdekeit, köztük a legfontosabbat, a

fajfenntartást. A mai Európában az elkésérítő termékenységi adatok mellett a természetes népszaporulat többségét a korábban nem öshonos alrasszok, tehát a bevándorlók adják. A jelenlegi demográfiai mutatók alapján néhány évszázadon belül eltűnnek az európai nagyrassz világosabb színkomplexiójú alrasszai, vagyis az úgynevezett „fehér ember” történelme végetér. Ezek nem víziók: tragikus tények. A Központi Statisztikai Hivatal Népeségtudományi Kutatóintézetének 'Demográfiai Portré 2015' című kiadványa szerint 2060-ra a magyar népesség száma csaknem kétmillióval csökken. Szűk 50 esztendő alatt elveszítjük a magyarság jelenlegi lélekszámának ötödét, s a népességfogyás ezt követően még gyorsabb lesz. Ki lakja vajon 300 év múlva a Kárpát-medencét? Természetesen civilizált emberként már most tisztelettel forduljunk minden népcsoport felé, határozottan felismertve velük, hogy a jóságos Isten kegyelme nekik is adott földrészt, ahol éljenek. Ennek megfelelően a most ránk zúduló modernkori népvándorlókat a legnagyobb tisztelettel küldjük vissza oda, ahol eddig is boldogultak, mert ez a mi hazánk, a mi földrészünk, a mi életünk. Istennek hála, jelenleg olyan vezetők irányítják országunkat, akik ezt a hatalmas problémakört felismerték és a maguk módján kezelik. Az Európai Unió egyre ingatagabb tákolmányát meghatározó politikusok többsége viszont elárult bennünket, egyszerű gazdasági érdekekért odalökték polgáraikat egy kultúránktól teljesen idegen néparadat közepébe.

Tamás István: Tiéd ez az ország

Még gyermek voltam,
s apám megfogta kezem.
Megmutatta nekem,
hol él a nemzetem.

Mutatta az Alföldet
a Duna - Tisza közét,
a Jászságot, a Bakonyt
a hatvannégy vármegyét!

Nézd fiam a folyókat,
nézd a völgyeket,
a nyíló virágokat,
réten a fényeket.

Érintsd meg a követ,
mert az is a tiéd.
Tiéd a folyó, a part,
el ne add semmiért!

Mutatta az erdőt,
a zöldellő réteket,
ahol szebb jövő vár rám,
és boldogan élhetek.

Mutatta az utat
a nádasok között,
ahová hős őseink
lelke költözött.

Ez mind a tiéd, fiam,
óvd és vigyázz rá,
ne hagyj az idegent,
hogy hazád elrabolják!

Tiéd ez az ország,
múltja és jelene.
Neked teremtette,
a Magyarok Istene!

Főkapitányi köszöntő

Kedves Rendtársaink! Kedves Barátaink!

Ebben az évben – bár úgy gondoltuk, kis nyugalmat ad a Teremtő – sok gonddal, bajjal néztünk szembe. Sajnos, sok rendtársunktól kellett végső búcsút vennünk. Ezt is nehezen tudjuk szívünkben elrendezni. De minden megpróbáltatással szándéka van velünk a Jóistennek! Minden erőnkkel őrizzük meg optimizmusunkat, a jövőbe vetett hitünket. Tartsuk meg és erősítsük a kialakult barátságokat, a jószomszédi viszonyt, az egymást segítő közösségek erejét. Lássuk meg, hol van igény egy jó szóra, egy baráti kézfogásra, meghallgatásra, figyelemre. Imádkozzunk a családok boldogságáért, a gyermekáldásért, az egészséges, célokot maguk elé tűző, azokat megvalósító okos magyar ifjúságért. Imádkozzunk azokért, akik munkájukkal tartják fenn családjukat, hazájukat; s azokért, akik biztonságunk felett örködnek, s nap-mint nap szembenéznek a váratlan kihívásokkal. Ne feledjük ki imáinkból az idősebbeket, akiknek élete a gyermekeikért való munka és lemondás, a család szentsége volt. Lehet, hogy ők is – egy kicsit több együtt töltött időt igényelnének, vagy többszöri telefonhívást, a barátokkal a személyes találkozókat, beszélgetéseket.

A Rend ereje ebben is megnyilvánul: mindig megtaláljuk egymás segítő kezét, a továbbvivő gondolatot, a nemes felajánlást gyermekeknek, időseknek, határon túli honfitársainknak. Őrizzük meg ezt az erőt és ezt a közösséget, hogy az előttünk álló, - reméljük - szép, új évben, s még a távolabbi jövőben is, tovább építhessük hagyományaink alapján magyar értékeink sokaságát, s testben-lélekben megerősödve vállalhassuk az újabb feladatokat.

Isten áldjon Titeket, kedves Családjaitokkal együtt!

vitéz Hunyadi László főkapitány

Menjél, ha tudsz!

Menjél el, ha tudsz, barátom!
Úgy érzed vár a nagyvilág,
sok szépséggel és csodával -
Ott sohasem lesznek hibák?

Hívtál engem, menjek veled,
együtt lelünk szebb életet.
Nagy a csábítás! De nem megyek!
Ez a HAZÁNK megértheted!

Mindent megkapsz, amire vágysz?
Gazdagságot, boldogságot?
Mikor azt hiszed, sorsod jó,
hazaszáll az imádságod.

Gondolkozzál el majd rajta,
mit is jelent e szó, HAZA!

(Dvihallyné Oszuskó Sarolta)

A VITÉZI SZÉK 2015. JÚNIUS 5. ÉS SZEPTEMBER 21-I DÖNTÉSEI

Felmentések:

- Bardocz István VRNT vhdgy – Bardoc-Miklósvárszékről és rangjából
- v. Orbán Imre szkp – Csíkszékről. Új megbízatása hadnagyi rangban: kultúrfelelős
- Marosi Julianna VRNT vhdgy – Buda területéről és rangjából
- v. Borostyán Zsuzsanna, Halmainé vhdgy NYDT – felső korhatár

Átminősítések:

- Pintér Gyula VRNT Bács-Kk. m. – saját érdeművé
- Dr. Bárdi László VRNT Pécs – saját érdeművé
- ifj. Pintér Gyula Botond VRNT Bács-Kk. m. – várományossá
- Várady Attila László VRNT Békés m. – várományossá
- Horváth Katalin, Váradyné VRNT Békés m. – várományossá

Kinevezések és tiszteletbeli címek:

- v. Kerecsen László tkp-nak – nemzetvédelmi és belbiztonsági előadó beosztásba
- v. Szárazajtai János tkp-nak – Dél-Dunántúl Törzsszék területére
- v. Kovács György Antal szkp-nak – TVR és Horthy M. Társaság közötti kapcsolattartónak
- v. Kardos László szkp-nak – TVR díszelgő egysége parancsnoknak
- Cseh József Tamás VRNT vhdgy-nak – TVR díszelgő egysége parancsnok-helyettesnek
- v. Kovács Klára, Zvolenszkyne vhdgy-nak – Somogy m. területére
- Major Katalin, Bálintné VRNT vhdgy-nak – Baranya m. területére kincstárnoknak
- v. Mohaupt Judit vhdgy-nak – Bács-Kk. m. területére kincstárnoknak
- v. Nagy Szilveszter kp. vhdgy-nak – koronaőr csoportba
- v. Decleva Ferenc szkp-nak – Baranya m. területére
- v. Borostyán Zsuzsanna, Halmainé – tb. szkp-nak

Kitüntetések:

Arany Érdemkereszt

- v. Hegyi József – Baranya m.
- v. Hernádi Ferenc – Tolna m.

Ezüst Érdemkereszt:

- v. Juhász Béla tkp – ÉKEMA
- Dr. v. Orbán László Tibor szkp - Buda
- Dr. v. Gyurta Tibor vhdgy - Buda
- v. Borostyán Zsuzsanna, Halmainé tb. szkp – Vas m.
- Fehér Endre VRNT – Baranya m.
- Dr. Marth Sándor VRNT – Baranya m.
- v. Pásztor Gyula – KÖMAK
- v. Jelenczki István – KÖMAK
- v. Hompoth Zoltán – KÖMAK

Bronz Érdemkereszt:

- v. Monostory Marcell szkp – KEMA
- v. Balog Barna szkp – Pest
- Vankó József VRNT vhdgy – Pest
- Tóth István VRNT vhdgy – Somogy m.
- v. Huszti Orbán Sarolta vhdgy – Marosszék

- v. Nagy Szilveszter vhdgy – Komárom-E. m.
- v. Mohaupt Judit vhdgy – Bács Kiskun m.
- ifj. v. Hunyadi László – Buda
- v. Hunyadi Rózsa Stefánia – Buda
- v. Hunyadi Zsófia – Buda
- v. Cziráki Katalin, Pereszteginé – Zala m.
- v. Pető Attila – Zala m.
- v. Ujlaky Tibor – Tolna m.
- v. Horváth Szabolcs – Tolna m.
- v. Berta József – Tolna m.
- v. Mihályi Katalin, Mohosné mb. vhdgy – Fejér m.
- v. Mihályi Borbála, Reinerné – Fejér m.
- v. Mihályi Mária, Keszeiné – Fejér m.
- Barna Mihály VRNT – KÖMAK
- v. Almási Zsuzsanna – KÖMAK
- v. Póti Márta – KÖMAK

VR 56-os érem: v. Donát Ármin – Vas m.

Kitüntetett Vitézi Cím:

- Harsányi Jenő VRNT – Heves m.
- Rápolti Csilla Éva VRNT – Tolna m.
- Lázár Tibor Zoltán VRNT honv. szds, vhdgy – Szolnok m.
- Csereklye Sándor VRNT v. alhdy – KÖMAK
- Nagy János VRNT – KÖMAK

Piis Meritis – ezüst fokozat: Salamon József rk. plébános Gyimesbük

A főkapitány által adományozott kitüntetések

Arany Nemzetvédelmi Kereszt:

- v. Érczhegyi István tkp
- v. Woth Imre tkp
- Dr. v. Szász László – Szolnok m.
- Rákay Philip – ANVK polgári tagozat

Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt:

- v. Szárazajtai János tkp – DDT
- v. Kőrösi Kálmán szkp – Buda
- v. Bacskó György vhdgy – KEMA
- v. Kovács Klára mb. vhdgy – Somogy m.
- v. Béres István vhdgy – Buda
- Tóth István polgári fokozat
- Cseh József Ferenc ny. alezr
- v. Joó Katalin – KÖMANY
- Dankó István

Bronz Nemzetvédelmi Kereszt:

- Morvay István VRNT vhdgy – Szolnok m.
- v. Bánlaky Balázs János vhdgy – Pest
- Fejes Alex VRNT mb. vhdgy – Buda
- v. Makra Ferenc – Csongrád m.
- v. Kósa Miklós Csaba – Zala m.
- v. Mecséri József (1953) – Zala m.
- v. Böszörményi Valéria Runyó Józsefné – KEMA
- v. Buczkó Ágnes – KEMA
- v. Bánó Eszter Szajkiné – Bács Kk. m.
- v. Bereczki Károlyné – Bács Kk. m.
- Horváth Zoltán VRNT – Komárom-E. m.

- Ipi Zoltán VRNT – Komárom-E. m.
- v. Nagy István László – Buda
- v. Bagaméri László Ádám – Buda
- Szabadi Attila VRNT – KÖMAK
- Czeller Karolina - polgári tagozat
- Csobán Pál - polgári tagozat

Mattsee Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt emlékérmeket kaptak Mattseeben 2015.07.04-én:

- Dr. Aradszki András
- v. Imre László tkp
- v. Erdélyi-Takács István tkp
- v. Kintzly Péter tkp
- v. Béres Ferenc tkp
- v. Soltész Gyula tkp
- v. Szanyó Árpád tkp
- v. Horváth András tkp
- v. Zeidler Sándor szkp
- v. Juhász Béla tkp
- v. Balogh Ádám tb. tkp

- v. Tolnai Eta vhdgy
- v. Jenei József
- v. Árus-Kovács Gábor
- Matthias Maislinger
- René Kuel
- Herbert Handlechner
- v. Woth Imre tkp
- v. Haranghy Miklós szkp
- v. Nagy Szilveszter vhdgy
- Fejes Alex VRNT mb. vhdgy
- Bíró Zsolt
- Takács Ferenc
- Nagy László
- Csordás Imre VRNT
- Szentpétery István VRNT
- Konti László
- Járfás László
- v. Vadai László

KITÜNTETÉSEK

Vitéz Cseresnyés Pál tb. törzskapitány, nyá. honv. főhadnagy 2015. április 8-án töltötte be a 90. évét. A Történelmi Vitézi Rend meghatározó személyiségét otthonában felkeresve, vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Béres Ferenc budai törzskapitány és vitéz Madaras Ágnes budai vitézi hadnagy köszöntötték a jeles évfordulón. A

főkapitány a magyarság és a Vitézi Rend érdekében végzett önzetlen, mind a mai napig tartó, kimagasló munkájának elismeréseként a VR lovagkeresztjével tüntette ki vitéz Cseresnyés Pált, aki nagy örömmel vette át a kitüntetését, és meghatódva mondta: - *ennél nagyobb megtisztetés nem is érhetett volna.* Pali bácsi megrendült egész-

sége miatt a látogatás rövid ideig tartott, de ez idő alatt - előrehaladott kora ellenére - sok vidám emlék, adoma és természetesen a Vitézi Renddel kapcsolatos témák, tervek is elhangzottak.

Szívből gratulálunk a legmagasabb kitüntetéshez, és jobbulást kívánunk, törzskapitány úr!

Drága Pali Bátyánk, Isten még sokáig éltesse jó erőben és egészségben!

TVR Vitézi Szék

Magas állami kitüntetést kapott dr. vitéz Bogner István

Magyarország köztársasági elnöke – a miniszterelnök előterjesztésére – 2015. augusztus 20-án, államalapító Szent István király ünnepe alkalmából a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (polgári tagozat) kitüntetést adományozta kiemelkedő, a délvidéki magyarság szempontjából is jelentős oktatói munkája, valamint az 1944-45-ös tragikus helyi események áldozatai emlékének megőrzéséért végzett tevékenysége

elismeréseként dr. vitéz Bogner István nyugalmazott egyetemi tanárnak, az Újvidéki Egyetem Bölcsészettudományi Kara Doktori Iskolájának mentorának. A TVR Vitézi Szék nevében gratulálunk kedves rendtársunknak, tudományos pályafutásában további sikereket kívánok.

v. Hunyadi László főkapitány

Dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke augusztus 20-án vitéz Lovass Sajtós Szilárd századosnak, a Történelmi Vitézi Rend székkapitányának 10 év táborigazgatási szolgálata elismeréséül a Tiszti Szolgálati Jel III.fokozata kitüntetését adományozta.

Gratulálunk Nagytiszteletű úr elismeréséhez. Szolgálatához erőt, egészséget kívánunk. Köszönjük Székkapitány úr Rendünkben végzett munkáját!
v. Juhász Béla tkp.
„Isten áldjon Benneteket, szeretettel köszöntök mindenkit a Vitézi Rendben!” – írta Székkapitány úr.

Magyar Örökség-cím:

KÚ LAJOS VRNT, az Aranycsapat Alapítvány elnöke, az Összmagyar Nemzeti Diák bajnokság létrehozója vette át a kitüntető elismerést: Magyar Örökség címet nyert el ez az ifjúsági sportmozgalom, melyet az alapító és a versenyek életrehívója, szervezője és életetője, Kú Lajos VRNT rendtársunk vehetett át a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében. „Óriási büszkeség ez a cím, ez a kitüntetés, mely azt

is jelenti, hogy az elmúlt 12 év munkája nyert elismerést, és sikerült olyat alkotni, mely valóban szolgálja a magyar nemzet érdekeit.”

Promotio Sub Auspiciis elismerés

A köztársasági elnök hozzájárulásával aranygyűrűt vehetett át Dr. vitéz Sikolya Kinga (Nagykárolyi Székkapitányság), akit a közelmúltban avattak doktorrá. Az elismerést a Debreceni Egyetem Alkalmazott Matematika és Valószínűség-számítás Tanszékének nyíregyházi tanársegédje azért kapta, mivel a kö-

Gratulálunk a legfiatalabbaknak!

zépiskolai-, az egyetemi- és a doktori képzést is kitűnően végezte.
vitéz Geréb Miklós v.hdgy.
Nemzetes Kisasszony páratlan tudományos teljesítményéhez szívből gratulálunk és további sikereket, boldogságot kívánunk.
vitéz Lázár Elemér Erdély otkp.

Gratulálunk a legfiatalabbaknak!

Vitéz Laczkó Áron nemzetes rendtársunk lányunokái: Mike Bernadett 15 éves és Mike Boróka 9 éves diákok Kézdivásárhelyről az Országos Nagycsaládosok Szövetsége, a Rákóczi Szövetség és a Történelmi Vitézi Rend által meghirdetett CSALÁDMESEK c., 2014. júniusában meghirdetett írásos vetélkedő első helyezést elért kitüntetettjei! - Bernadett a dédapa, Dr.v.LACZKÓ LÁSZLÓ m.kir.tüzér zászlós történetét írja le, aki a prügnyi ref.templom tornyában lelte halálát 1944-ben, s akinek emlékére az ősz folyamán Prügyn emléktáblát helyeztünk el. - A kitüntetés átadására 2014. jún.12-én került sor az Országházban, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes által. (Vitézi Tájékoztató 2014/2-es szám foglalkozik a tüzér zászlós történetével.szerk.) Gratulálunk a fiataloknak! Figyelemre méltó, hogy a témát családjuk történetéből merítették, éltetve ezáltal is a hős előd, Dr. vitéz Laczkó László emlékét.
vitéz Lázár Elemér otkp. Erdély

A HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum alapításának 97. évfordulóján, 2015. november 16-án a „Hadtörténelmi Múzeum születésnapja” alkalmából megrendezett Ünnepi Allománygyűlésen munkájuk elismeréseként kitüntetésben részesültek a magyar hadtörténet emlékeinek kutatása, megőrzése, népszerűsítése területén kifejtett munkájuk elismeréseként.

Dr.vitéz Ravasz István alezredes úr, a Szolgálati Érdemjel babékosztorúval ékesített arany fokozata kitüntetését vehette át.

Vitéz Zeidler Sándor szkp. úr a Hadimúzeum Alapítvány Kuratóriuma által évente odaítélt érmét vehette át Varga Tamás miniszterhelyettes, parlamenti államtitkártól.

Gratulálunk kimagasló tudományos munkáikhoz, elismeréseikhez! További sikereket kívánunk.
Vitéz Soltész Gyula tkp.főszéktartó

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Vitéz Majzik Mária

Magyar Örökség díjas, Prima díjjal kitüntetett képzőművész. Magyar nemzeti himnuszunk szoborba álmódója. Az egyházművészet megújításáért Magyar Örökség-díjat kapott. Alkotásaival kápolnák, templomok szakrális arculatát formálta meg. Monumentális kerámia domborművek, köztéri bronz szobrok, nagyszabású emlékművek fűződnek nevéhez Budapesttől Rómán át New Yorkig. Meghatott elismerés fogadta az Ima Magyarorszáért című nagyméretű alkotását, a Kitelepítettek drámai erejű emlékművét és az '56-os áldozatok emlékére állított domborművét. Sokoldalúságára jellemző, hogy tanított, díjakat tervez, könyveket illusztrál.

Himnusz-emlékhely, Budakeszi

Csíkseredán a Hymnus Kultusz helye megalkotója, mely a Szent Ágoston templom főoltárában található. Zarándokhely a határon túl, ahol mi magyarok azonosulhatunk magyarságunkkal, megerősödhetünk hitünkben.

Vitéz Majzik Mária Budakeszin élő művész ellenszolgáltatás nélkül elkészítette a két, egyenként 4 m magas kerámia domborművet és azokat nekünk, magyaroknak ajándékozta. Az egyik a Hymnus dombormű, a másik az Angyali Üdvözlés. Az alkotásokat Tamás József segédpüspök 2015. május 24-én, pünkösd vasárnap avatta fel.

Nemzetes Asszonynak megköszönjük minden alkotását! Szimbolizálják ezek összetartozásunkat, keresztényi/keresztényi, hitbéli elkötelezettségünket; reményt a megmaradáshoz, a nemzet megerősödéséhez. Isten adja, hogy így legyen!

vitéz Soltész Gyula tkp, főszéktartó

Vitéz lófő Kovács György

Nagyapja erdélyi, csikdelnei születésű. A Székely Hadosztály géppuskása volt, a Doberdónál harcolt. A háború után hazatért – a románok el is fogták, és Feketehalomra (Codleč, Brassó mellett) hurcolták, éheztek-fáztak. Rendkívül kalandos úton tudott megmenekülni, s elmenekülni; végül Magyarországon talált menedéket. Nyírábrányban települt le. Ez a helyiség 500 m-re fekszik a magyar határtól. Feltett szándéka volt, hogy visszatér szülőfalujába, melyre azonban csak 56 után kerülhetett sor. Otthon is halt meg, hazatérte után 3 hónappal... Édesanyja is erdélyi, de Magyarországon ismerkedtek meg szülei. György 16 éves korától, s katonaevei alatt is bokszolt a Soproni Vasutas Sport Egyesületben, több érmet nyert, kiváló helyezéseket ért el ifi és felnőtt kategóriákban.

1967-től a Ganz Hajógyárban, Angyalföldön dolgozott, 69-től tengerész 1999-ig, 30 éven át! Sok hajón szolgált, a legtöbbet magyar lobogó alatt. (A magyar hajóflotta teljes felsorolását ez a rövid írás nem tartalmazhatja!!) Kis hajókon (1200-1600 to-s) pl: a Cegléd, Kisduna, Hévíz, Tata, Duna; a 3600 to-s hajókon, pl: Sajó, Bodrog, Kőrös (lengyel építésűek), nagyobb magyar építésűeken (kb.10-12.000 to-s)

hoszújártú tengerjárókon, pl: a Hungária, Budapest, Vörösmarty, Radnóti (fedélzetmester) hajókon. A magyar hajóflotta sokkal több hajóból állt, de Kovács György ezeken szolgált. A Hévíz és Tata – hajók építésében részt vett. (Többek között magyar építésű hajók voltak: Herend, Hazám, Újpest, Debrecen, Hajdúszoboszló, stb.; a nagyobbak, 11.000 to-s hajók voltak pl.: Ady, Petőfi, stb.) Szolgált libériai, panamai, ciprusi lobogók alatt, olasz, skót, német hajókon. Az Indiai óceán

– a világon egyedüli magyarként – mentőhajón (Bison 1), másodtiszként szolgált: „Amikor a hajók viharba kerültek, minden hajó igyekezett védett helyre kerülni - mi akkor indultunk, menteni életet és értéket.” - emlékezik vitéz Kovács György. Dolgozott a skót 'Tengeri Törzsfőnök'-hajón, a japán építésű olasz 'Paola'-hajón. A Tengerész-tiszti Akadémia 4 hallgatóját oktatta, egyikük most Dél-Afrikában

kikötőkapitány, egy másik egy holland hajózási vállalat kereskedelmi igazgatója. A rendszerváltáskor eladták az igen jelentős magyar tengeri (és a folyami) flottát is. 1999. májusától hagyta ott a tengert. A Horthy Miklós Társaságnak tagja annak megalakulásától; vezetői ekkor v. Dobai Miklós és v. Szimon Miklós voltak. 2005-től a Horthy Miklós Társaság alelnöke. Vitéz Radnóczy Antal dandártábornok, a VR. főkapitánya avatta vitézzé; a Történelmi Vitézi Rend székkapitánya. A sporttól, az ökölvívástól sem szakadt el: A Soproni Ökölvívó Kupa 2 napos nemzetközi versenyére mindig meghívták díjátadónak. Saját díjat alapított erre a versenyre: a Reménység Díját, mely márványtáblán egy tengerész-horgony. - Ezidáig 5 alkalommal ítélték oda a legkiválóbb edzőnek és sportolónak. A sportág e kiváló versenyét két év óta anyagi okok miatt nem tudják megrendezni, de figyelemmel kíséri az utánpótlás kiválóságait. Erdéllyel a kapcsolata élő, gyakran utazik, rendezvények, utazások szervezője, résztvevője. A Buda Környéki Székely Kör tiszteletbeli elnöke.

Kedves Gyuri, jó egészséget kívánunk Neked és családnak! Számítunk az egyesületek közötti igen kiváló közös munkára, melyet sok tekintetben Te segítettél kibontakoztatni.

Baráti-bajtársi tisztelettel

vitéz Woth Imre Magyar Koronaőrök Egyesülete, elnök
Tisztelt Székkapitány Úr! Köszönjük áldozatos munkád, szolgálatod. Isten tartson meg sokáig nemzeted javára!

vitéz Béres Ferenc tkp.

Vitéz Bartha Imre székkapitány, Bardóc-Miklósvárszék Vitéz Bartha Imre nyugalmazott tanár közel 40 éve példaértékű alázattal és szakmaisággal tartja össze, neveli táncra, zenére és közösségi összefogásra Erdővidék fiataljait. Olaszteleken született 1949. október 21-én. Középkisiskolai tanulmányait Barót város reál-humán liceumában végzi. Nagyváradon tanári oklevelet szerez. Az egyetem elvégzése után 1972-ben Barótra kerül testnevelő tanárként.

Innen Bardócra vezet pedagógusi pályafutása, előbb gyakorló tanárként, majd művelődésszervezőként és iskolaigazgatóként.

1990-től a Baróti Szabó Dávid Iskolaközpont testnevelő tanára, a testnevelés és sport szakmai csoport vezetője. Jelenleg nyugalmazott pedagógusként, az intézmény aktív testnevelő tanára. Pedagógusi munkáját hivatásának tekinti, ennek érdekében kitartó munkával és hatalmas lendülettel dolgozik. Vitéz Bartha Imre népi kultúra iránti szeretete már gyermekkorában megmutatkozott. A zene, a dal, a tánc jelentette és jelenti ma is számára a szórakozást, a pihenést és az Életet. Ez a különleges életérzés határozza meg egész életét, sorsát és az erdővidéki gyermekek, fiatalok boldogulását. Hitvestársával együttműködve és egymást kiegészítve művelik a néptánc oktatását és a faluközösség jeles ünnepeinek szervező munkáját.

Bardóc-Miklósvárszék székkapitányaként az összetartozás erejének és a felelősségvállalás érzésének tudatában, kitartó energiával végzi székkapitányi teendőit. Felvállalja az ünnepi megemlékezésekkel, különböző rendezvényekkel kapcsolatos szervezési munkákat. Összetartja és mozgósítja Bardóc-Miklósvárszék vitézeit. Jó kapcsolatokat táplál a Székek rendtársaival, támogatja azok tevékenységeit. Példaértékű tevékenysége, ötletei és megvalósításai egész Erdővidékre kisugároznak.

Vitéz Bartha Imre 2014-ben Életműdíjban részesült, ez évben pedig a Romániai Magyar Pedagógus Szövetség Ezüstgyopár díjjal értékelte kimagasló szakmai és népművelő tevékenységét. Vitéz Bartha Imre székkapitány az erdővidéki magyarság példaértékű személyisége. Sokrétű és követésre méltó munkája az ő hitvallását tükrözi: az egyik legértékesebb ajándék, amit ember adhat embertársainak a Jó példa.

Isten segítse munkájában. Kívánunk erőt, egészséget és kitartást a nehéz időkben.

Méltatás: v. Kádár Edit v.hdgj.

vitéz Lázár Elemér Erdély Országos Törzskapitánya

Vitéz Sántha Csaba az Edvy Malom Fogadó életrekelője

A történelmi hangulatot árasztó városok sorában az egyik legszebb a barokk kort idéző Pápa. Az Esterházy-család birtokközpontjaként az 1700-as években élte fénykorát. Ekkor épültek a Fő tér, a környező kis utcák, valamint a késő barokk Esterházy kastély. Pápa környéke - a bővizű Tapolca patak révén - a vízimalmok paradicsoma volt. A patak forrásából kifakadva 200 méteres út megtétele után már hajtotta az első malmot, a Forrásfői malmot. Pápa város története elválaszthatatlan a malmoktól. Sajnos, a vízimalmok a XIX. század végén a hengeralmokkal szemben elveszítették a malomipari versenyt. A Pápa környéki malmok vesztét a II. világháború utáni államosítás okozta. Sokukat azonnal megszüntették, némelyikből termelőszövetkezeti daráló lett. A liszt, mint csomagolt nagyipari termék, megjelent a boltok polcain, senki sem vitte gabonáját már őrletni. Hiszen nem is volt már gabonája, minden a tsz-be került... A nagyméretű malomépületek raktárak lettek, vagy sokszor több család is beléjük költözött. Fenntartásukról, megóvásukról senki nem gon-

doskodott. Sokat széthordtak építőanyagnak, tüzelőanyag-nak. Néhány összedőlt. *Ma Pápán, a malmok városában nincs egyetlen malom sem, amelyben ipari műemlékként be lehetne mutatni az ősi molnár mesterség emlékeit.*

A Hódoska vagy Uki malmot utolsó tulajdonosa, Edvy Károly után Edvy malomként is nevezik. 2001-ben unokája, Sántha Csaba vásárolta vissza az épületet, és kezdte meg az elhagyatott, lepusztított romokból a malom felújítását, ezzel együtt a fogadó felépítését, teljes rekonstrukcióját. Büszkék vagyunk vitéz Sántha Csaba és családja erőfeszítéseire, munkájára: a kiváló, korhű felújítási munkálatok a város büszkeségévé avatták a Fogadót. Vitéz Sántha Csaba az É-Dtúli TSZK, Pápai Hadnagyságának oszlopos tagja. Szinte minden rendi szervezésnek, rendezvénynek az Edvy Malom Fogadó és Barokk Udvarház ad helyet, s mindezt önzetlen, elkötelezett honfiként, családjával egyetértésben – a legmagasabb színvonalon. Vitéz Sántha Csaba nem csak a családját ért megurcoltatásra, kismizmizésre adta meg a választ szívós munkájával, de közösséget is erősít. Neves művészek fellépésével szervezi a Fogadó programjait. Rendünk pápai eseményeinek legfőbb helyszíne, pl. vitézavatást követő

bajtársi ebéd; Barokk Bál fényűző-szép estjének helye, hagyományörzők, iskolák, intézmények rendezvényeinek keresett helyszíne. További sikereket kívánunk Nemzetes úrnak.

vitéz Pintér Kornél tkp.

Vitéz Thurzó Frigyes tb. tkp. úr adományozása

Nemzetes úr felbecsülhetetlen értékű adományozást tett 2015. november 16-án a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum alapításának 97. évfordulóján rendezett nagyszabású állománygyűlésén, melyet a Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke igen nagyra értékelt és elismer: A HM. Hadtörténeti Intézet és Múzeum részére adományozta vitéz Thurzó Frigyes tb. tkp. úr a tulajdonát képező eredeti avatópallost. Ez az intézmény a hű magyar hadtörténet és hadtudományok kutatásának, feltárásának, eredményei dokumentálásának tudományos igényű képviselője. E nagyszerű elhatározáshoz gratulálunk Tb. Törzskapitány Úrnak. Mindig meghatározó és örömteli a találkozásunk, bármilyen ritkán kerül is sor ezekre. Kívánunk Neked, kedves Frigyes, egészséget, és még sok személyes találkozást rendi eseményeinken.

vitéz Turba László tkp.
vitéz Zeidler Sándor szkp.

Szilveszterek nagy napja

Vitéz Nagy Szilveszter hat érmet szerzett

Hosszú évek óta a Tatai Edzőtábor ad otthont az LSW és WTC speciális dobószámok világbajnokságának. Az idén már tizenegyedszer rendezett viadalon alaposan kitétek magukért a derek atléták.

Mintegy százhatvanan, köztük angol, cseh, francia, horvát, lengyel, litván, német, osztrák, szerb, szlovák dobóatléta próbált szerencsét a magyarok mellett. Több világesőcs is született a viadalon. A tataiak ezúttal is kiválóan szerepeltek. Vitéz Nagy Szilveszter egy arany- (kölökésben) 2 ezüst- (arany kölkésben és történelmi nehézsúlyvetésben) valamint három bronzérmet (golyóvetésben, antik diszkoszvetésben és igmándi diszkoszvetésben) szerzett.

Édesapja, Nagy Szilveszter is kitétt magáért. Korosztályában a második helyen végzett súlymagasba dobás számban és történelmi súlyvetésben. Ultra követésben a dobogó harmadik fokára állhatott fel. Mindketten a Tatai AC atlétái. - ps -

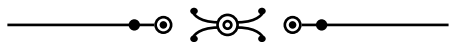
Vitéz Nagy Szilveszter a Magyar Koronaőrök Egyesületének s a TVR. Pápai Székkapitányságának aktív tagja. Kiváló, segítőkész Ember, s mérgéző Barát.

Gratulálunk Nemzetes Úr és Édesapja sportteljesítményéhez! Kívánjuk, hogy még sok éven át tudósíthassunk sikereitéről!

vitéz Pintér Kornél tkp.
É-Dt. TSZK.

SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!

Vitéz Hernádi Ferenc 95 esztendő. 1920. október 8-án született Pakson. Iskolái elvégzése után, alighogy munkába állt, megkapta a katonai behívót. Mint hadapród harcolt a Csepel-Dél és Tököl-Észak közötti frontszakaszon. Megsebesült, orosz fogságba esett 1945. január 11-én, s csak 4 év múlva térhetett haza. Emlékkeresztet állított hősi halált halt bajtársainak, fogadalmához híven. *(Vitézi Tájékoztatónk 2014-es száma, 21. old. - életét részletesebben mutatja be./szerk.)* A Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetségének alapító tagja. A Történelmi Vitézi Rend többszörösen kítüntetett vitéze. 2015-ben a Főkapitány által adományozott Arany Érdemkereszt kítüntetést kapta. Isten éltesse Nemzetes Urat erőben és egészségben!
vitéz Suhajda Krisztián tkp.

Vitéz Smohay Ferenc m. kir. tart. főhadnagy, a Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszékének vitézi hadnagya július 17-én töltötte be a 94. életévét.

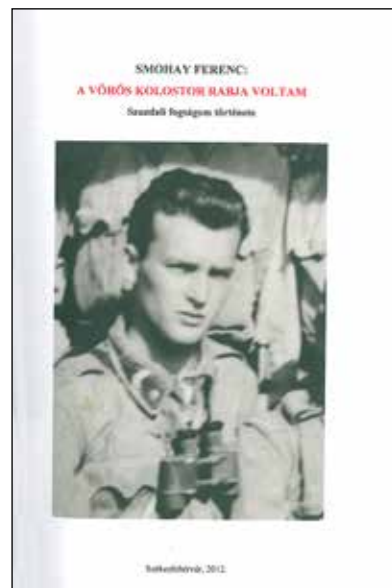
vitéz Smohay Ferenc m.kir.főhdgy.v.hdgy úr vitéz Hunyadi László főkapitány úrral

Törzsszékünk még nemrégiben is igen aktív, felelősségteljes munkát végző vezető tisztségviselője. Ő a doni katasztrófa egyik szerencsés túlélője. 1921-ben született, s 1940-ben, amikor sorkatonai szolgálatát megkezdte a székesfehérvári III/I-es zászlóalj egyes puskás századánál, alig volt 19 éves. Két évet végzett el a tartalékos tiszti iskolából, aknavető szakaszparancsnoki kiképzést is kapott. Aztán kivezényelték a Don-kanyarba 1942. őszén. 1943. január 16-án az állásaiktól kb. 4 km-re lévő erdőszéletről indult a szovjet hadsereg támadása. „Riadóztattam a bunkerben a szakaszt, s sorozattüzekkel állítottuk meg az áttörést.” - emlékezik Feri bácsi. De a szovjet támadások végülis sikerrel jártak, a hadtestet bekerítették – az óriási emberi- és technikai fölényük révén – sikerült áttörniük. Zászlóaljuk volt az utolsó egység, amelyik január 27-én elhagyta a doni állásokat és visszavonult. Nem volt más választásuk. „Felderítés híján azt sem tudtuk, merre vonuljunk vissza! - Mentünk a vakvilágba, s nem tudtuk, milyen erejű szovjet egységbe futunk bele. Nappal a gépekről lóttek minket, s ugrottunk bele az útról a méteres hóba. Annak volt szerencséje, aki már elsőre halálos sebet kapott. Ugyanis hiába volt a bajtársiasság. Napok óta étlen-szomjan meneteltünk, így a sérülteket próbáltuk menteni, de hosszabb úton nem voltunk képesek a hátunkra venni őket...” - még most is megrendülten emlékezik Feri bácsi. „Aki lövést kapott, s esetleg túlélte, arra a biztos fagyhalál várt...”

Vitéz Smohay Ferenc megírta visszaemlékezéseit „A vörös kolostor rabja voltam” címmel, melyet remélhetőleg hamarosan teljes terjedelmében, nyomtatásban is olvashatunk.

Visszavonulás közben, 1943. február 1-én esett szovjet hadifogságba, s csak 1945. februárjában térthaza, Magyar-

országra. „Czenthe István százados, zászlóaljparancsnokom, aki az ezred maradékával visszavergődött, édesapámnak 1943. március 20-án Nagykanizsáról levelet írt: Kijelenthetem, hogy az én „fiaim” példásan és remekül állták meg helyüket. Különösen a kedves Fiát és Gánts Palit kiemelve. Méltó kítüntetésük nem is fog elmaradni.” Felterjesztése alapján „SIGNUM LAUDIS 1922”- kítüntetésben részesültem, a hadiszalagon a kardokkal, vezérkari jóváhagyással.” - A Gondviselés őrizett meg Téged és vezetett haza, hogy továbbra is harcolj a nemzeti értékek, a keresztényi hit érvényesüléséért. Büszkéek vagyunk Rád, Főhadnagy úr, a Vitézre, aki helytállásával a mai napig példaként áll előttünk. Isten tartson meg erőben, egészségben!
vitéz Pintér Kornél tkp.

90. születésnapján őszinte szeretettel, igaz barátsággal köszöntjük vitéz Cseresnyés Pál tb. törzskapitány urat

Vitéz Horváth László tb. törzskapitány köszöntése
Nemzetes Törzskapitány Úr! Kedves Palikám!

Négy évvel ezelőtt a Vitézi Tájékoztató hasábjain Te köszöntöttél engem, 80. születésnapom alkalmából. Ebben kiemelted, hogy az ember jellemét, későbbi életfelfogását, politikai szemléletét és állásfoglalását a szülői ház eszmeisége, valamint az *alma mater* szellemisége, hazafias elkötelezettsége alakítja ki, mutatja meg az egyetlen helyes utat. Teljesen igazad volt. Hiszen lehetett volna jobb, nemesebb, a hazához hűségesebb példakép, mint egy csendőr tiszthelyettes édesapa? Lehetett volna jobb nevelést biztosító iskola, mint a Ludovika Akadémia? Amelyben az utolsó, az 1944-ben induló évfolyam növendéke voltál, 3 hónapos akadémiaként harcoltál a szovjet ellen, és a vég harcok során I. osztályú tűzkeresztrel és bronz vitézségi éremmel tüntettek ki.

Ahogy négy éve irtad: mindkettőnket a debreceni Nagytemplomban, 1996. szeptember 21-én avattak vitézzé, és akkor még nem is ismertük egymást. Ennek ellenére - tudtukon kívül, és azóta is - nagyon sok minden kapcsol bennünket össze. Első komolyabb találkozásunk 1997-ben karácsony előtt történt, ami-

Vitézavatás; bevonulás. Középen, elől vitéz Cseresnyés Pál tb.tkp. és v. Horváth László tb.tkp. urak

kor is Te - már mint vitézi hadnagy - egy Budán tartott ünnepi állománygyűlésre hívtál, ahol én is felszólalhattam. A gyűlés után az akkori törzskapitány, vitéz Esze Tamás megkérdezte tőlem, hogy nem vállalnám-e el a Pest megyei vitézek vezetését, magyarul: nem lennék-e Pest megye vitézi hadnagya? Egy hét gondolkodási időt kértem, de még aznap este megkerestem telefonon törzskapitány urat és igent mondtam.

Közös - vagy hasonló - sorsunk már nagyon régóta elkezdődött, amikor még nem is tudtunk arról, hogy a másik a világon van. Az elmúlt kommunista érára gondolok, amikor mindketten ituk a levét a származásunk okozta különböző atrocitásoknak, indokolatlan mellőzéseknek, néha üldözéseknek. Esetemben csendőr Édesapád, nálam papgyerek mivoltom szúrta szemét az elvtársaknak. Később, a rendszerváltozás időszakában tudtunkon kívül, de megint egyformán gondolkodtunk: mindketten a Magyar Demokrata Fórumban láttuk meg - nagyon helyesen - azt az erőt, azt a lehetőséget, amelyik változtatásra képes lehet. Sajnos, ellentétes politikai erők ezt sikeresen megakadályozták. Sorsunk néhány családi esemény kapcsán is hasonlóan alakult. Mindketten elvesztettük szeretett feleségünket és mindketten - idős fejjel bár - megnősültünk másodszer is. A Jóisten azonban nem volt kegyes hozzánk: második asszonyainkat is elvesztettük.

Visszaemlékezem - talán még székkapitány korodban - példás rend uralkodott az általad irányított központi rendi irodában, és még inkább így történt ez utóbb, törzskapitányi időszakod alatt is. Zengő orgánomoddal emelked avatási szertartásaink nívóját, mint narrátor, például a 2001-es székesfehérvári avatáson is, majdan a széki üléseken és egyéb alkalmakkor felolvasott szavatelatok, hirdetések, kitüntetések átadása során is. Amíg erőd, egészségéd és kondíciód lehetővé tette, egyetlen törzskapitányi értekezletet sem mulasztottál volna el, holott a jelenlét a központi törzskapitányok vonatkozásában egyáltalán nem jellemző.

Palikám! Nem tudom leírni, mennyire örültem - örültünk! - amikor értesültük róla, hogy a Vitézi Szék Részredre a Rend legmagasabb kitüntetését, a LOVAGKERESZTET adományozta, és hogy - egészségi állapotodra tekintettel - ezt a főkapitány úr - rendi tisztségviselő kíséretében - a lakásodon személyesen adta át! (Külön köszönet illeti a főkapitány urat, hogy azt a Vitézi Szék tagjaival levélben rendezte, ugyanis csak a Vitézi Szék adományozhatja e kitüntetést.) -Mit is mondhatnék még? Ugyanazt, amit Te írtál nekem: ez a 90 év nem jelent mást, mint a Mindenható különös ajándékát, melyet úgy köszönhetünk meg, hogy erőnkhez mérten eleget teszünk minden feladatunknak, kötelességünknek, mellyel embertársainknak, Rendünknek, Hazánkunk tartozunk.

Kedves Törzskapitány Uram, drága Barátom! Őszinte szívvel, igaz barátsággal kívánom, hogy még sok alkalommal köszönthesselek, és mielőbbi gyógyulást kívánva - nem csak a magam, hanem a Történelmi Vitézi Rend nevében is - további, boldogabb éveket kívánva ölel régi barátod:

vitéz Horváth László tb. törzskapitány
(Százhalombatta)

Vitéz Kassay Lajos tb. törzskapitány úr Isten éltesen 85. születésnapodon!

Köszönetünket fejezzük ki áldozatos munkádért, melyet Rendünkért oly sok éven át végeztél. Hálát adunk a Jóistennek, hogy megőrizte aktivitásod, erőd, s figyelmed a rendi feladatok irányában. Kivételes pillanatok, amikor a rendi eseményeken köszönhetünk, szót válthatunk. Számítunk Rád a jövőben is, tapasztalatodra, barátságodra. Isten sokáig éltesen erőben és a legjobb egészségben!

v. Soltész Gyula tkp.

Vitéz Mordényi Endre ny. százados úr betöltötte 85. életévét.

Drága Bandi Bátyánk!

Már hosszú időszak sok-sok találkozására, ünnepekre, megemlékezésekre, baráti kézfogásokra tekinthetünk vissza. Csak azt nehéz elhinni, hogy ezt a szép kerek életkort betöltötte. Kalandos életed, katonai és emberi helytállásod példa előttünk. Ugyanúgy, mint a HOHE szervezetében végzett munkád. Az ifjabbakat tanítgatód, egyengeted csep-pet sem könnyű útjukat: segítesz. Köszönet minden tetteredért, Rendünkért végzett munkádért. Köszönet a barátságodért. Isten sokáig éltesen, adjon egészséget, erőt, hogy még számtalanszor találkozassunk!

vitéz Pintér Kornél tkp.

Születésének 85-ik évfordulóján köszöntjük v. Majthényi László törzskapitány urat!

Történelmi pillanat: A 2011-es vitézavatást követő bajtársi ebéd, Horthy Istvánné Ilona asszonnyal. főkapitány úrral, rendtárssal.

Jó egészséget, megérdemelt pihenést kívánunk Kanada törzskapitányának, aki 2015. február 9-én ünnepelte 85-ik születésnapját. Nemzetes uram, köszönjük a munkádat, példaadó kiállásodat. Bízunk benne, hogy sokszor találkozunk személyesen is, a Vitézi Szék ülésein és a vitézavatásokon.

v. Soltész Gyula tkp. főszéktartó

85. születésnapján köszöntjük vitéz Donát Ármin kedves rendtársunkat!

A XX. század igencsak megpróbálta őt. Helytállt, mert a becsület így kívánta! Vállalta a hazafiúi kiállásért 'elnyert' szigorú büntetést is. Recskre került, ahol több neves magyarral szenvedte át a kommunista diktatúra minden megaláztatását, a kínzást, nélkülözést, mert élte a remény: Kell lennie igazságnak, el kell, hogy nyerjék méltó büntetésüket az embertelenség urai.

Te győztél, Ármin bátyám, s köszönjük ezt a helytállást, mert a Te tettered is hozzásegítette az igazságot a győzelemhez! Ajánljuk mindenkinek olvasásra a 'Búcsú Recsktől' című könyvedet. Gratulálunk az 56-os érem kitüntetésedhez. Születésnapodon pedig szeretettel köszöntünk, Isten áldását kérjük további életedre.

Dr.v. Dengyel Zoltán tkp.

VITÉZAVATÁS

BUDAPEST 2015. SZEPTEMBER 26.

A Vitézi Rend a lapításán a 95-ik évében, a máriaremetei Kisboldogasszony Bazilikában 77 főt avatott a TVR tagjává v. Hunyadi László főkapitány. Koronaőrök és tengerészek vonultak be a Szent Korona hiteles másolatával, v. Woth Imre felvezetésével.

A TVR díszegységét v. Kardos László ny. alezr., szkp. vezényelte. Az avatópallos, az országvédő pajzs és a zászlók után a Vitézi Szék vonult be. V. Eszterházy László rk. esperes a Vitézi Rend élő és elhunyt

Lenyűgöző, érzelmi telítettséggel előadott, művészi szavalatot hallhattunk. V. Publik Antal pedig Ábrányi Emil *Él a magyar c.* versét adta elő, nagy átéléssel, magas színvonalon.

V. Béres Ferenc tkp. helyezte el az országvédő pajzsra az avatás kezdetét jelző három pallosütést.

„Hazámat szolgálom!”

V. Detre Gyula, Kanada tb. törzskapitánya átveszi a főkapitány által adományozott Horthy-emlékérmet. Szépkorú, kedves rendtársunknak gratulálunk.

Fotó: Bercsényi Gábor - Régió Plusz TV

tagjaiért ajánlotta fel a szentmisét. Pöcze István evangélikus lelkész, akit a Rend tagjává avattak, hangsúlyozta: *Olyan történelmi időben kerül a Vitézi Rend tagjai közé, amikor fokozottan nagy feladatok várnak ránk. A VR mindig erőt merített a keresztény múltból, s ma is a kereszténységből meríthet a jövő építéséhez.* V. Monostory Marcell szkp., gk. parókus a folytonosság, a megújulás jelentőségét emelte ki, az Isten-szeretetet és őseink tiszteletét, mert rajtuk keresztül nyertünk életet, Istent és hazát.

A Kanadából érkezett Detre Katalin Tóth Kálmán *Előre!* c. versét szavalta.

A Dél-Közép Magyarország Törzsszék Kalocsai Székkapitány-ságának területe (Kalocsa, Szakmár, Kecel, Kiskőrös, Soltvadkert, stb.) a most felavatott 12 fővel megduplázta a taglétszámát! v. Vörösváczy Csaba vhdgy. (Kalocsa)

A 2015. évi erdélyi vitézavatást 2015. május 9-én Csíkszeredán tartották. V. Hunyadi László főkapitány 4 fő II. vh-s frontharcost posztumusz fogadott vitézzé, 22 főt pedig a Makovecz Imre által tervezett Millenniumi Templomban avattak Rendünk tagjává. *(bővebb beszámoló a köv. lapszámban - szerk.)*

A budapesti Belvárosi templom régészeti feltárásának jelenlegi helyzete

Több, mint 330 millió forintból befejeződött a Belvárosi

Nagyboldogasszony Főplébánia régészeti feltárása, a következő hónapokban felújítják az altemplomot, majd a felső templomot rekonstruálják. A belső és külső felújítás után új közösségi és imádságos hely és kiállítóter jár létre a Belvárosban. – tájékoztatott Dr. Osztie Zoltán, a Belvárosi templom plébánosa. A jövő év elejéig tartó munkálatok befejezése után a Főplébánia épületén összesen tizennégy építészeti korszak emlékei lesznek láthatóak. A munkálatoknak köszönhetően egy új közösségi tér is létrejön és több évtized kihagyás után újra lesz plébánia a Belvárosban. /Budapest

ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS!

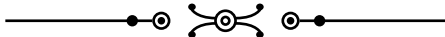
Házasságkötés

„Az égen csillagok lobognak
Visszfényei örök napodnak.
Szívemben is – mint csillag az égen,
A te örök visszfényed égjen!” *(Juhász Gyula)*

Örömmel tudatjuk, hogy Rendünk aktív tagja, Pintér Gyula Botond VRNT és Fehér Eszter, 2014. VII. 12.én Kunszentmiklóson házasságot kötött.

Kívánunk sok örömet és boldogságot az ifjú párnak!
Dél-Közép Magyarország TSZK, Bács-Kiskun megyei Szék-
kapitányság, v. Tiszavölgyi István szkp.

„Talán semmi sincs szebb a világon, mint találni egy embert, akinek
lelkébe nyugodtan letehetjük szívünk titkait, akiben megbízunk, aki-
nek kedves az arca, elüzi lelkünk bánatát, akinek egyszerű jelenléte

ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS! GYERMEKSZÜLETÉS!

Vitéz Janicsek Gábor és felesége, Tóth Kata boldogsága kiteljesedett kislányuk, Boróka megszületésével. Az első kép a fiatal párról esküvőjük után, a Budai Várban, a második pedig bemutatja Janicsek Borókát, aki 2015. augusztus 26-án született.

elég, hogy vidámak és nagyon boldogok legyünk.”(Ernest Hemingway)

2015. szeptember 4-én házasságot kötött nemzeti dr. Kádár László VRNT hagyományörző h.o. huszárornagy és vitéz Kovács Ildikó. A sepsiszentgyörgyi Krisztus Király római katolikus templomban fogadtak egymásnak örök hűséget. A nászmisét Hatos Mihály plébános, a huszárok tabori lelkésze celebrálta. A TVR sepsiszek tagjai gratulálnak, jó egészséget, boldogságot, hosszú életet kívánnak az ifjú párnak. Isten éltesse őket sokáig!

vitéz Molnár Zsolt v.hdgy, Sepsiszentgyörgy

Óriásként, felhők közül, félszegen hajlok rád köszöntőn, köszöntlek e földön, pici idegen!

(Illyés Gyula)

Hosszú, boldog életet kívánunk Nektek, legyen sok örömtök gyermekek felnevelésében.

vitéz Béres Ferenc
Buda tkp.

ÖRÖMHÍR! GYERMEKSZÜLETÉS!

„Vezessen a sors boldog utakon,
Öröm - tavasznak tündér-korszakán.” (Petőfi Sándor)

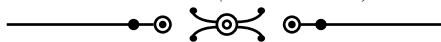

2014. szeptember 19-én, Székelyudvarhelyen megszületett nemzeti WAUM-PÉTER MÁRIUSZ és WAUM RÉKA második leánygyermek - Réka Gyopár után - Emese Villó, családja nagy öröme. Rendünk nevében egészséget, boldogságot, hosszú életet és Isten áldását kívánjuk az egész családnak.

vitéz Máthé Lóránt Pál *tb.tkp.* Udvarhelyszék, Erdély TSZK.

v. Jenei, felesége Sabine. A nagyfiú Pascal és az újszülött kislány, Lara, aki 2015. február 28-án született.

„Gyermekmosolyban / Gyermekként feredni,
Bánatot elvetni / Édeset nevetni,
Gyermekmosolyban /Gyermekké lenni
Be szép.”
(Várnai Zseni)

2015. október 2-án világra jött a Bakó család harmadik gyermeke, Timea Kinga. Két nővére: Izabella Csilla és az első osztályos Evelin Csengele minden vitéz bácsit és hölgyet üdvözlő!

Az örömteli hírt tudósította a boldog és büszke Nagypapa:

vitéz szárazajtai Bakó Árpád, Németország TSZK. székkapitánya.

Külhonból érkezett örömteli hír Prof. Ing. vitéz Josef Jenei nemzeti úr unokája születéséről.

A családi fotó a keresztelőn készült. A szülők: Vitéz Cristian

A két boldog családnak szívből gratulálunk. Kívánjuk, sok örömtök legyen gyermekeitekben, unokáitokban.

Legyetek őrizői a gyermeki tiszta lelkeknek, hogy mindig a helyes úton járhassanak. Ehhez kívánjuk a Ti fogyhatatlan erőteket is. Szeretettel vitéz Imre László *tkp.* Európai TSZK.

ERDÉLY TÖRZSSZÉKEK

Megemlékezés az Úz-völgyében

Több mint két évtizedre visszatekintő múltja van immár az Úz-völgyi ünnepségnek: évente augusztus 26-án, az 1944-ben ezen a napon történt szovjet támadásra emlékezve, zarándokok százai, ezrei népesítik be a máskor kihalt, kirándulók által is csak ritkán

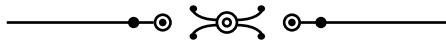
látogatott Úz-völgyet. Az egykori harcosokból, a székely határőrökből évről évre kevesebben vehetnek részt az ünnepségen, de ahogy számuk fogy, úgy gyarapszik az emlékezőké: évszázados hagyományhoz híven apák fiaikra örökítik az emlékezés kötelességét. Tradíció szerint az Úz-völgyi ünnepség helyszíne a temető, ahol az I. és II. világháború számlálhatatlan hőse nyugszik. Míg huszonegy évvel ezelőtt, az 1944. augusztus 26-i események ötvenedik évfordulóján felavatott kötömbös-kopjafás emlékműre még csupán 90, a II. világháborúban elesett Úz-

völgyi hősi halált halt katona neve került fel, mára az azonosított hősök száma elérte a 126-ot, akik jeltelen sírokban nyugszanak szerte az Úz völgyében, hiszen a harcok után legtöbbjüket ott hantolták el, ahol holttestüket megtalálták. Emlékükre az Erdélyi Kutatócsoport Egyesület az elmúlt évek során fakereszteket állított a temetőben, egyformákat, jelöletleneket, katonás sorokban: ezek akár széksorai, a temetőket uraló hatalmas fenyőfa pedig oltára egy szabadtéri templomnak. Az emlékezők: Háromszékről, Csíkból, Erdély más tájairól, a Kárpát-medence minden magyarlakta részéből érkező zarándokok itt gyülekeznek - a csak lelkekben felhangzó déli harangszóra - hiszen a még 100 esztendeje népes közösséget számláló Úz-telegen ma a lélegző múltra csak a fűreszgyár málló alapjai és a valamikori lakóházak nyomai utalnak. Az évek során megfogyatkozott veteránok közül az idei ünnepségen már csak hárman vehettek részt: Páll Sámuel, Bartha Mihály és dr. v. Szóts Dániel. Az Úz-völgyi ünnepség hagyományosan egyházi szertartással kezdődött. Az elő-

ző évekhez hasonlóan a Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki, csíkszéki és bardoc-miklósvárszéki állományának képviselői is részt vettek a megemlékezésen. A Rend csíkszéki állománya részéről v. Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitánya, a sepsiszéki állomány részéről Tóth Kálmán VRNT székkapitány, a bardoc-miklósvárszéki állomány részéről pedig Bartha Imre VRNT székkapitány koszorúztak. A székely himnusz elénekülésével zárult ünnepség utána a talán ezret is meghaladó zárandoksereg széteszlott, sokan az I. világháborús hadikápolnához látogattak el, egy népesebb csoport Szabó József János hadtörténész vezetésével az egykori Mátyás király erődöt kereste fel.

(*Háromszék napilap nyomán*) v. Molnár Zsolt mb. vhdgy.

Emlékezés a barcaföldvári fogolytábor áldozataira. „A földvári foglyok hitvallása”

Hetven éve, 1944. októberében kezdték a volt magyar honvédek begyűjteni a barcaföldvári lágerbe, ahol mintegy hatezren sánylódtek, s a túlélők vallomásai szerint ezren elpusztultak. Eddig 350 halottat sikerült azonosítani. Az utolsó tömegsír fölött kialakított emlékkertben 2000 óta tartanak megemlékezést. Kezdetben a halottak napja utáni hétfővén,

2003-tól november 4-én, a nemzeti gyásznapon. Rendünk 3-ik alkalommal vesz részt ezen a gyásznapon, hogy leróják kegyeletüket az áldozatok emléke előtt. A minden évben összegyűlt megemlékezők között már baráti viszony alakult ki. A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állománya 22 fővel jelent meg Földváron. Az emlékműállítás kezdeményezője Ungvári Barna András volt hídvégi, jelenlegi uzoni ref. lelkipásztor különlegesnek nevezte a 15 éve megvalósult megemlékezést. Bevezetőjében az 1944. augusztus 23-i román átállítás utáni légkört idézte meg Vincze Gábor *Illúziók és csalódások* című, a II. vh. utáni időszakot bemutató kötetéből. A szónok idén a miklósvári id. Barabás Ferenc túlélő, Benkő Levente történész-újságírónak elmondott vallomásából olvasott fel részleteket. Kiemelte azt a részt, amikor a foglyot arra biztatták, változtassa nevét Bărbescura, s akkor hazaengedik, mire azt válaszolta: *akí magyarnak nem volt jó, románnak sem lesz jó.* Az emlékkő megkoszorúzása és himnuszaink eléneklése után a hídvégi ref. gyülekezeti házban kialakított emlékszóban a helyi közösség szeretetvendégségével zárult a megemlékezés, ahol a Történelmi Vitézi Rend tagjait elismeréssel és köszönettel fogadták. (A *Háromszék napilap nyomán*) Fotó: Péterfi Zsófia VRNT

v. Molnár Zsolt mb. vhdgy. (*Sepsiszentgyörgy*)

2014. november 21-23. Kolozsvár.

Háromnapos, nagyszabású Árpád-házi Szent Erzsébet Napokat szervezett a kolozsvári Magyar Mozgásszerűlték Társula-

ta. A v. Tokay Rozália vhdgy vezette egyesület ezzel az évről-évre ismétlődő rendezvénysorozattal a felépült, de a hiányzó anyagiak miatt még be nem indított Szent Erzsébet Otthonnak fekteti le szellemi alapjait. A rendezvényen képviseltette magát a Történelmi Vitézi Rend (v. Kocsis László észak-erdélyi törzskapitány), a Szent István Lovagrend (Müller Tamás erdélyi parancsnok) és a Szent Korona Lovagrend tagjai, akik egy hiteles Szent Korona-másolattal tisztelték meg a Szent Erzsébet Napokat.

(MVSZ)

2014. november 22-én Csíkkarcfalván (Hargita m.) tartottuk v. Bálint István mártírhalálának 70. évfordulóját. Szentmisével kezdtük a megemlékezést a helyi templomban, a Vaszgárda által bestialisan kivégzett vitézekért. Imát mondtunk v. nagybányai Horthy Miklós kormányzó lelki üdvéért. A helyi temetőben folytatódott a rendezvény ünnepi beszédekkel, megemlékezésekkel. Kopjafát állítottunk a mártír emlékére, melynek felszentelése is megtörtént.

2014. november 22. – Csíktaploca. Megemlékeztünk a háborúk hőseiről, áldozatairól. A csíktaplocán elhantolt három ismeretlen honvéd sírját felújítottuk, s a sírok felszentelése ünnepi keretek között megtörtént.

2014. november 22. – Csíkszereda. Állományülés a csíkszeredai METEOR étteremben meghívott Székely Törzs tisztségviselőivel.

v. Lázár Elemér otkp. Erdély

A székely törzsszék vitézi bálja

Mottó: „Él a nagy Isten és semmire megy kárba,/ Magyarok se lettünk pusztulni hiába,/ hanem példát adni valamennyi népnek,/ mily görbék s biztosak pályái az égnek./ Ebből tudhatod már, mi a magyar dolga,/ hogy az erős előtt meg ne hunyászkodna.” (Babits Mihály)

A Székely Törzsszék báljára 2015. február 14-én került sor Kézdivásárhelyen, a Gábor Áron Iskolaközpont ünnepelőbe öltöztetett étkezdéjében. A törzsszék a bálhoz – a hagyományokhoz híven – lelket építő, nemzeti identitástudatot erősítő programokat kapcsolt.

A bált megelőző programok: - A vendégek 17 órától meglátogatták a kézdívsárhelyi Gyűjtemények Házáat, amelyet Beke Ernő VRNT, a kézdívszéki állomány mb. hadnagya, a ház tulajdonosa és létrehozója mutatott be a vitézeknek. A Gyűjtemények Háza a Gábor Áron térről nyíló 20-as udvartér legelső épületében az 1. szám alatt található. Beke Ernő és családja a nagyrészt tönkrement állapotban levő ingatlant több mint tíz éve megvásárolta, majd feljavította. Az épület emeleti hat termében a tulajdonos a gyűjteményeit helyezte el. Az időszakos kiállításoknak helyet adó

nagyteremben a vitézek megcsodálták a Makovecz Imre grafikaiból rendezett tárlatot, amelyet a kézdívszéki állomány szervezett és nyitott meg január 24-én. A vitézek a rendjük által képviselt hagyományos és keresztény értékszemléletben megerősödve magukkal vitték Makovecz Imre üzenetét: „Az ember úgy dolgozzon, hogy szórakoztassa a jó Istent, és olyan környezetet hozzon létre az Isten által teremtett világban, hogy vele egylényegű módon lehessen együtt élni.”

A bál helyszínén a vendégek megtekintették az Erdélyi Kutatócsoport Egyesület két tagjának, a lemhényi Bene Zoltánnak és Bíró Attilának az alkalomra szervezett kiállítását, ahol a gyűjtők az I. és II. vh-s harcokhoz kapcsolódó, a környékbeli színterekről származó tárgyakat – hatástalanított lőszerket, katonai felszereléseket, bajonetteket, rohamsisakokat, szuronyokat, lőszeres ládákat, apró használati eszközöket, kulacsokat, levelezőlapokat, leveleket, fényképeket és dögcédulákat – mutattak be.

A vitézi bál és kulturális műsora - A vendégek felállva tisztelegtek a bevonuló vitézi zászlók előtt, meghallgatták v. Lázár Elemér köszöntő beszédét, amelyben az erdélyi törzsek országos törzskapitánya az esemény fontosságát hangsúlyozva kiemelte, hogy a rendezvény a szórakozás mellett az együvé tartozás érzését kívánja erősíteni, a hozzá kapcsolódó programok pedig a Történelmi Vitézi Rend által képviselt értékrendet hirdetik, amit röviden összefoglalva a közösen elmondott Magyar Hiszekegy is kifejezett. A kézdívsárhelyi Molnár Józsiás Iskola zenetagozatának tanulói és tanárai magyar témájú alkotásokat adtak elő, majd a kézdívszentléleki Perkő Néptánc-együttes tagjai részleteket táncoltak el az *Érted szól imánk!* című, v. Mező Ferenc zászlós, a Magyar Tiszti Arany Vitézségi Érem kitüntetettje, és a 24-es Határvadász zászlóalj hősiessége emlékére 2014. december 25-én bemutatott táncjátékukból. A bál hangulatát emelte Mike Bernadett, a helybéli Református Kollégium X. osztályos tanulója színvonalas műsora, aki Babits Mihály Áldás a magyarra című versét, majd *A fufangos székely menyecske* című bukovinai székely népmesét adta elő. Az alkalomhoz illő kulturális műsor után a bál résztvevői a gyimesfelsőlöki *Csángó Hármás* zenéjére táncolva, s katonadalokat, illetve különböző témájú népdalokat énekelve hajnalig mulattak. Érdekes színfoltja volt a bálnak a tombolahúzás, amelyen a fődíjat egy több mint 6 kg-os nemzeti színű és magyar címerrel díszített óriás torta képezte.

v. Ambrus Ágnes, törzsszéki vhdgy.

2015. évi Honvédtalálkozó, Erdővidék – Barót

A baróti ref. templomban 18-ik alkalommal tartottak honvédtalálkozót. Az ünnepek közül már alig hatan voltak jelen – a tizenöt esztendővel ezelőtt tartott első eseményen még háromszáznál is többen – de az egykori frontharcosok hozzátartozóinak és a vendégeknek köszönhetően így is szinte megtelt Isten háza. Az Erdővidék minden szegletéből és az anyaországból érkezettek úgy fogalmaztak, fontosnak tartják, hogy jelen legyenek, mert magyarságukban és hitükben megerősödve térnek haza.

Az egykori honvédek minden körülmények között tették feladatukat, nem hátráltak meg akkor sem, ha fegyverpogás és bombarobbanás közben kellett a hazát megvédeni. Honvédő harcukat más eszközökkel folytatták, amikor a frontról vagy fogságból hazatérhettek szülőföldjükre: hittek abban, a haza nem veszett el csak azért, mert a térképet átrajzolták. Családot alapítottak, és munkahelyükön dolgoztak azért, hogy továbbra is magyar maradjon e vidék. A málnási lelkipásztor arra kérte az egybegyűlteket, most anyanyelvünk megőrzésével, dalaink éneklésével és hitbéli megerősődéssel védjék a hazát. Boér Imre ny. tanár, az egykori frontharcosok „számtartója” úgy becsülte, a hetven éve véget ért harcokban mintegy háromezer erdővidéki férfi vehetett részt, közülük háromszázan a harctereken, négyszázan pedig fogságban veszítették életüket. Tizenöt esztendővel ezelőtt szinte szűknek bizonyult a régi baróti református templom, manapság viszont talán csak harmincötven élnek közülük. A Boér Imre által mondottakat az 1925-ben született székelyszáldobosi Benkő Vilmos erősítette meg, majd szólt bevonulásáról, fogságba kerüléséről és az Arhangelszokban töltött nehéz évekről. V. Nagy Zoltán azon frontharcosokról emlékezett meg, akikről honvéd határőr egyenruhájának darabjait kapta, majd örömet fejezte ki, hogy a hagyományörzés egyre többeknek fontos. Vitéz Máthé Lóránt-Pál a magyar hazáért küzdőket köszöntötte, s

tolmácsolta a TVR országos törzskapitánya, vitéz Lázár Elemér jókívánságait a honvédtalálkozó szervezőjének és éltetőjének, vitéz Krizbai Imre lelkipásztornak. A nemsokára nyugalomba vonuló baróti tiszteletes iránti nagyrabecsülésüket a templomnyi résztvevő felállással és hosszan tartó tapssal fejezte ki. A templom előtt álló, a magyar hadsereg 1940. szeptember 12-i bevonulásának emlékét őrző kopjafa megkoszorúzása előtt szólították a jelen levő honvédeket: Boér Imre (Barót), Benkő Vilmos (Székelyszáldobos), Mokán Ferenc (Nagybacon), Román Jenő (Barót), Albert András (Olasztelek) és Tánzos Sándor (Vargyas).

Az I. világháború nagy csatái: Doberdó, Isonzó

2015. február 9-én az udvarhelyszéki állomány szervezésében emlékeztek az I. vh. nagy csatáira. Az emlékezést v. Máthé Lóránt-Pál szkp. nyitotta meg. Emlékeztek először az 58 éve ezen a napon jobblétre szenderült v. nagybányai Horthy Miklós kormányzóra. „Távozott, de a halhatatlanok soraiban jól megérdemelten van jelen, akire emlékezni nemcsak lehetőség, de főleg az általa alapított Vitézi Rend tagjai között kötelesség is.” A székkapitány emlékező beszédében hangsúlyozta a kormányzó nagyságát, nagy magyar lelkét, és az akkori megcsönkített, letarolt országban, súlyos történelmi időszakban elért mérhetetlen eredményeit. Ezek az eredmények többsikúak, anyagi és szellemi téren is igen jelentősek, de főleg a nemzettudat erősödésében voltak annyira tetten érhetőek, hogy még a későbbiekben is tápláló talajt tudott képezni magyarságunknak. Képes vetített előadás követte a megemlékezést, melyet Szabó M. Attila történész *Csaták a Doberdón, az Isonzó mellékén* címmel tartotta. Az előadó az I. vh-s színhelyeken tett látogatása során megörökített képekkel tárta elénk tartalmas történelmi ismertetőjét. Sokunk számára volt új a bemutatott vidék és helyszínek, ahol hosszú időn keresztül küzdöttek magyar, székely katonák. Sokunknak vannak felmenői között olyanok, akik ezeken a vidékeken harcoltak, vagy meg is haltak. Doberdót sokan “csak” katonadalainkból, helyszínekhez átköltött népdalainkból ismerik, és csak sejtik, hogy sorsdöntő események miatt került megéneklésre. Nemrég olvastam egy tanulmányban, hogy éneklés közben, ahogyan kiküszöbölődik a tartós félelemérzet. Igen, híresek vagyunk arról, hogy örömben, bánatunkban énekebe szövjük érzéseinket, gondolatainkat, lelkünket. Doberdó és az Isonzó völgye olyan hely, amely fájdalommal íródott be a népi emlékezetbe, amely sokszor túl távolinak, valóságértelmennek is tűnhetne, ha az ilyen előadások nem döbbenéne rá a tényszerű, szomorú, de szörnyűségében is büszke múltunkra. 100 éve elmúlt, hogy kitört az I. világháború, és ez a kerek szám ráirányítja a figyelmet erre az egykori eseménysorozatra. A Nagy háborúra való emlékezések, ahogyan ez a vetített képes előadás is, egy kis ablak a múltba, melyen benézve fájdalmat, szenvedést, de sok emberi tartást, elszánt hősiességet, hazaszeretetet, Isten-tudatot látunk, mely példa lehet előttünk és fiataljaink előtt.

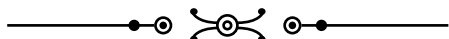
Hadnagy Jolán VRNT mb. vhdgy (Udvarhelyszék)

Csanády György, a Székely himnusz atyja

- megemlékezés és koszorúzás 2015. február 23-án
Immár 120 éve, 1895. február 23-án Székelyudvarhelyen látta meg a nap fényességét Csanády György költő, hírlapíró és rádiórendező, mégis sokan nem tudják, hogy ki ő, miben alkotott maradandót, vagy aki tudja sem szentel elég jelentőséget megérdemelt nagyságának. Legmaradandóbb műve a Székely himnusz, amelyet 1921-ben írt, és amelyet 1922. május 22-én

énekelt először egy leánykar a SZEFHE *A májusi nagyáldozat* névre keresztelt első ünnepélyes találkozásán. A vers címe nem tartalmazta akkor a himnusz szót. Kezdetben Kantátának nevezték. Erdélyben a kommunista rezsim bukásáig előadása tiltott volt, sőt büntették is éneklését. Az ének népszerűvé vált, tiltása ellenére vagy annak segítségével, mert a "csak azért is" akaratos népség szájról szájra adta, titokban, sokszor daccal énekelte. A Székely himnuszt a 2009-ben Székelyudvarhelyen tartott Székely Önkormányzati Nagygyűlés Székelyföld himnuszává nyilvánította, és éneklük, énekeljük ünnepeinken, rendezvényeinken. Bár Csanády György Budapesten, 1952. május 3-án halt meg, és a Farkasréti temetőben temették el, végakarata szerint - akárcsak Tamási Áron esetében -hamvait szülőföldjén, Székelyudvarhelyen, a belvárosi református temetőben, a családi sírban helyezték el, s évről-évre megemlékeznek a Székely himnusz, a székelység imája szerzőjének sírjánál. Himnuszaink - a magyar és székely egyaránt - imák, melyben alázattal Istenhez fordulunk. Kevesen mondhatják magukról a világ népei közül, hogy ilyen himnuszai vannak, ezért megálmodóik, így Csanády György is megérdemli, hogy a jövőben is kegyelettel gondoljunk rá.

Hadnagy Jolán VRNT mb. vhdgy (Udvarhelyszék)

A Történelmi Vitézi Rend a Székely Szabadság Napján

A Székely Nemzeti Tanács (SZNT) 2013-ban először szervezte meg Marosvásárhelyen, a Postaréten a Székely Szabadság Napja megünneplését. 1854. március 10-én e helyen végezték ki a székely vértanúkat: Bágyi Török János kollégiumi tanárt, Marosszék főparancsnokát, Martonosi Gálffy Mihály ügyvédet, Udvarhelyszék főparancsnokát és Nagyvárad Horváth Károly föld-birtokost, Háromszék főparancsnokát, akik a Makk-féle összeesküvés tagjaiként kívánták az elbukott magyar szabadságharc lángját újra fellobbantani. A nemzeti önrendelkezés megvalósítása volt ak-

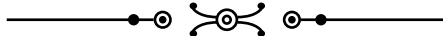

kor is az a cél, amelyért életüket adták a vértanúk, példát mutatva bátorságból és hűségéből az utóknak. **A harmadik alkalommal, 2015. március 10-én tartandó megemlékezést Marosvásárhely polgármestere betiltotta, ennek következtében Székelyföld több településén – Marosvásárhelyen, Csíkszeredában, Székelyudvarhelyen, Gyergyószentmiklóson, Kézdivásárhelyen, Sepsiszentgyörgyön és Baróton – tiltakozó megmozdulásokra került sor, amelyeken a SZNT mellett más magyar szervezetek – így a Történelmi Vitézi Rend – képviselői is részt vettek.**

Kézdivásárhelyen az ágyúöntő hős, Gábor Áron szobra előtt kifeszített molinón *Székelyföld nem Románia!* mondatot lehetett olvasni. Többen *Területi autonómiát Székelyföldnek!, Johannis elnök úr, vagyunk, és autonómiát akarunk!, Gyáva népnek nincs hazája!* feliratú táblákkal álltak a szobor körül, sokan közülük fáklyákkal és gyertyákkal kezükben. V. Ambrus Ágnes vhdgy. a Vitézi Rend nevében fogalmazta meg gondolatait, emelte fel szavát a magyar nemzet védelmében, Székelyföld területi autonómiájáért. Kiemelte: a Sepsiszentgyörgyön 1854. április 29-én kivégzett székely vértanúk – Bartalis Ferencről és Várad József – hősiességét és önfeláldozását is, akik szintén részt vettek a Makk-féle összeesküvésben, a magyar szabadságért és önrendelkezésért áldozva fel életüket. A Székely vértanúk napja Kézdivásárhelyen himnuszaink közös elneklésével és koszorúzással ért véget. Rendünk képviselőiben v. Laczkó Áron, v. Ambrus Ágnes és v. Kopacz Mária koszorúztak.

Sepsiszentgyörgyön a Turul-szobornál tartott megemlékezésen a TVR sepsiszéki állománya 18 fővel vett részt. A SZNT nevében Ferencz Csaba alelnök és Gazda Zoltán, a sepsiszéki Székely Tanács elnöke sorolták fel a székelység sérelmeit és egyben követeléseit. A szeretet hangján szólt az egybegyűltekhez Kovács István unitárius lelkész. Ő a Turul-szobor egy évvel ezelőtti avatónapságára emlékezett, ahonnan Marosvásárhelyre indultak az egybegyűltek, és akkor senki nem gondolta volna, hogy esztendő múltával a tiltakozáshoz való jogukat is elveszik: „Ki hitte volna, hogy a szót is, a fájdalmat is belénk akarják szorítani?”. Ezután a Plugor Sándor Művészeti Iskola egyik diákja előadta a *Nemzeti dalt*, s vele együtt énekelte az egybegyűlt tömeg. A megemlékezés a himnuszok elneklésével és koszorúzással ért véget. A TVR nevében koszorúzott Tóth Kálmán VRNT szkp., v. Erdélyi Béla tb. szkp. és v. Imreh György.

v. Ambrus Ágnes vhdgy, v. Molnár Zsolt mb. vhdgy

Húsvét, 2015. április 5. vasárnap.

Csíkszereda – ételszentelés

Csíkszeredán Tamás József gyulafehérvári segédpüspök szentelte meg az ételleket húsvét vasárnapján. Az ételszentelést 2001. húsvétjától Csíkszereda Fötérén tartják a Művészetek Háza előtt elkészített asztaltól. A szertartás előtt közel ötezer ember sorakozik fel negyedóra leforgása alatt. Egyenes sorokat alkotnak, az ünnephez és a katonanemzet múltjához illően. Eközben a hívek énekelnek. *A szertartás áldással zárul. Utána a városnak és*

népünknek szóló magasztos üzenettel: a pápai, valamint a magyar és székely himnusz eléneklésével fejezzük be az ételszentelést. Fél kilenc órakor mindenki hazatér elfogyasztani a húsvéti reggelit. A közös reggeli után szentmisére megy a család, hogy Krisztus asztaláról is táplálkozzék. Az ételszenteléskor ma is ki-tűnt, hogy a székely katonanemzet. Tud fegyelmezett lenni, és közösségére dicsőséget hozni.”

Dr. v. Darvas-Kozma József esperes-plébános (Csíkszereda)

Harangszentelés Sepsiszentgyörgyön

A 24-ik alkalommal megrendezett Szent György-napok programjainak keretén belül, 2015. április 25-én a Gyöngyvirág utcai ref. gyülekezet harangot szentelt, amelyet a gyülekezet és Bancea Gábor tiszteletes úr kezdeményezésére Székelyudvarhelyen öntöttek. A harangokat a Szilaj Hagyományörző Egyesület huszárjai vezetésével szekéren végigvitték a városon, majd az ünnepi menet a ref. templom előtti térre érkezett. A templom előtt a rétyi Kováts András fúvószenekar katonai indulóinak kíséretében a gyülekezet és az érdeklődők ujjongva fogadták az új harangok érkezését. A sepsiszéki állomány 24 fővel vett részt az eseményen. A vitézek sorfalat álltak a templom bejáratánál, majd részt vettek az istentiszteleten, amelyen Szegedi László, az Erdélyi Református Egyházkerület generális direktora napjaink egyre fontosabb és nélkülözhetetlen sarkigazságát hangsúlyozta: megboldult világunkban fokozottan fontos a népünket megtartó, erős, Istenbe vetett hit. Az ünneplés a harangok megszentelését követően azok megkondgatásával, majd a himnuszaink eléneklésével ért véget.

v. Molnár Zsolt mb. vhdgy (Sepsiszentgyörgy)

Rendhagyó vitézavatás Hegyközpályiban

2015. május 7-én megható ünnepség színhelye volt a hegyközpályi református templom (Bihar megye). Útban a csíkszeredai vitézavatásra itt találkoztak az észak-erdélyi rendtársak, hogy v. Hunyadi László főkapitány a Rendünkbe fogadja nemzeti Katona János ny. lelkipásztort.

Egészségi állapota nem tette lehetővé, hogy Székelyföldre utazzon, de főkapitány úr vállalta a kitérőt a bihari Hegyközbe, hogy ezzel is biztatást és lelket öntsön a nemzeti érzelméről nem egy-

szer tanúságot adó kiérdemesült tiszteletesnek, aki legutóbb azzal hívta fel magára a helyi és országos román sajtó figyelmét, hogy a hegyközpályi templom kertjében helyt adott v. Horthy István kormányzóhelyettes szobra felállításának. A rendhagyó ava-

tási ceremónia déli 12 órakor kezdődött. A gyülekezet számos tagja eljött, hogy megtisztelje a Vitézi Rendet és egykori lelkipásztorát. V. Bereczki András szkp. prédikációja után v. Kocsis László észak-erdélyi törzskapitány vezette le az eskütételt, majd főkapitány úr a rendi pallossal a VRNT tagjává avatta Katona Jánost. A szertartás után a vitézek megkoszorúzták vitéz Horthy István mellszobrát, majd szeretetvendégségen vettek részt a helyi művelődési házban.

Fotók: Tóth Zsigmond Béla

Egy hely, ahol közel az Ég a Földhöz 2015. június 14 én közösen avattuk a Hargitára állított Apostoli Kettős Keresztet

„Miénk a fény, amit lelkünkbe fogadunk, s a föld, amelyen élünk és meghalunk” (Tamási Áron)

A székelyek szent hegyének, a Hargitának főleg a Madarasi része ismert, de a csíkcsecsói Hargita tetején állott a Szent Kereszt Kolostorerőd, melyben a XIV sz. elejétől a Pálos Rend folytatta tevékenységét. Maradványai ma is állnak. Pálos romok, feltáratlan nyomok vannak ma is itt. Sokan nem tudnak, nem tudtunk róla. Itt kapott helyet az Apostoli Kettős Kereszt, melynek megálmodója és alkotója v. Máthé Lóránt-Pál udvarhelyszéki szkp., állító a Történelmi Vitézi Rend tagjai. Pázmány Péter

így fogalmazott: *“Te is Magyarország, édes hazám, a pálosokkal fogsz növekedni, és ugyanazokkal fogsz hanyatlani.”* Ma a pálos szerzetesek, Istennek hála, újra és egyre többen imádkoznak nemzetünk fennmaradásáért. Isten erősítse őket! Ezzel párhuzamosan a Történelmi Vitézi Rend is újrászerveződött, szerveződik. Mindkét Rendnek, az Istentudat erősödése és erősítése mellett, a nemzeti felemelkedés a célja. Meg kell keresnünk azokat a pontokat, amelyek közősek és amiben erősíthetjük egymást a nemes célok, a fény szolgálatának érdekében, hogy ezáltal közeledjen az Ég a Földhöz. A Hargita teteje egy ilyen hely: közel van az Ég a Földhöz. Az avató ünnepség zarándoklattal indult, amikor imádkozva, énekelve, fárasztó, meredek úton rendületlenül gyalogoltak az emberek a helyszínre. Áldozat nélkül nincs eredmény. A rendezvény elején v. Lázár Elemér otkp. üdvözölte a megjelenteket, és vezette az eseményt. Dr. v. Darvas-Kozma József esperes történelmi visszatekintésében kiemelte a hely történelmi nagyságát. Eddig nem hallott, és történelembökönyvekben nem olvasható helytörténeti adatokkal szolgált. Nem melleleg említeném meg, hogy *Kozma atya fáradhatatlan munkával kutatja múltunkat, segítette a Pálos Rend székelyföldi visszatelepítését, munkáját 2012-ben könyvet is adott ki ebben a témában, A Pálos Rend története Erdélyben, Partiumban, Bánságban és Kárpátalján címmel.*

V. Lázár Elemér otkp. gratulált az alkotónak, a segítőknek, és örömmel állapította meg, hogy Udvarhelyszéken nagy előmozdulás következett be a rendi életet, és a szervezést illetően. Az alkotó beszédében arra kereste a választ, hogy kinek állítunk itt emléket? Senkinek és mindenkinek! ... nem személynek, hanem a közösségnek, népünknek, az őseinknek, apáinknak, anyáinknak, gyerekeinknek, utódainknak, azoknak, akik több ezer éve vérüket ontották e földért, amelyből születtek, és amibe visszatértek. Szólt arról is, hogy ebben a bomladozó világban az újabb magyar évezredek alapjait a lelkekben kell lerakni. Idegenből nem hozhatunk eszméket, mert azok a magyar szellem fejlődését sorvasztanak el. Ezért nekünk kell tartalommal betölteni a magyar lelkeket, amely az ősi múltból e földhöz tapad, ősi jogfolytonosságunkból és általában a „*turáni gondolatból*” fakad. Beszélt a faragott kettős kereszt motívumairól, arról, hogy a fa testébe faragott motívum a palmettás leveleivel és indáival, virágaival, burjánzó központi jelkép, egy őshonos szimbólumrendszer a szittyá népek nemzeti ornamentikájában, mint az örök életfa motívuma, mely mindig mindenkor újra hajt, mert éltező ereje a MAG. V. Hunyadi László főkapitány meghatódottan beszélt a hely és az alkotók, a Vitézi Rend szelleméről, erőiről. Tókos Ágnes hegedűjátéka és Máthé Báborka énekei emelték a rendezvény színvonalát. Két pálos barát is megtisztelte rendezvényünket, melynek végén a TVR több erdélyi székének koszorúzása következett, majd a Székely himnusz eléneklésével zárult a magasztos rendezvény.

Hadnagy Jolán VRNT mb. vhdgy. (Udvarhelyszék)

Németh Izsák, Szabó Beniám, Szép Albert, Szép Albertné Málnási Regina, Szép Béla és Tamás László – olvasta fel. A Történelmi Vitézi Rend Bardoc–Miklósvárszéki székcapitánya, nemzetes Bartha Imre kötelességüknek mondotta, hogy az ártatlanul kivégzett nemzetársaik előtt évről évre fejet hajtsanak. Példájuk mementő a ma élők számára, hiszen ma sincs másként, mit egykoron: a román hatalom a prefektusi hivataltól kezdve minden állami szervén keresztül azért cselekszik – mi sem bizonyítja jobban ezt, mint a Himnuszunk ellen intézett támadás, vagy az, hogy önrendelkezési jogunkról hallani sem akarnak, – hogy mint közösség megszűnjünk, beolvadjunk vagy szülőföldünk feladjuk, s elhagyjuk az országot. Bartha Imre politikai vezetőinket is megszólította: miközben Európában egyre többen kérik hangos szóval az autonómiát, a mieink nem, sőt, emlegetni is csak négyévente, korteskedéseik alkalmával szoktunk.

A Történelmi Vitézi Rend mint minden évben - fegyelmetten és szép számmal jelent meg. Idén Bardoc–Miklósvárszék és Sepsiszék mellett Udvarhelyszék rendtagjai is csatlakoztak!

A megemlékezés az IKÉ-s fiatalok műsorával, majd a hetvenegy esztendővel ezelőtt történt véres események színhelyén, az iskola udvarán tartott szeretetvendégséggel ért véget.

vitéz Molnár Zsolt m.b .hdgy (Háromszék Napilap nyomán)

Megemlékezés Szárazajtán

A 71 évvel ezelőtt Szárazajtán történt vérengzés áldozatainak emlékére szombaton, 2015 szeptember 26-án szervezett megemlékezést a leszakadó eső befolyásolta, de elverni nem tudta: a mártírok még mindig bánatos hozzátartozói, a falu népe és az elszármazottak kirtartottak, s a templomozást követően a bazaltoszlopos emlékműnél lerótták kegyeletüket.

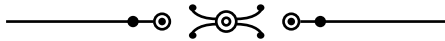
Kelemen-Kerekes Árpád a Gavrilă Olteanu vezette Maniu-gárdisták által életüket veszítők nevét – Elekes Lajos, Gecse Béla, Nagy András, Nagy D. József, Nagy Sándor, Málnási József, Németh Gyula,

Hűség és helyállás példái (Sepsiszentgyörgy)

Sepsiszentgyörgy; Október 6-i megemlékezés.

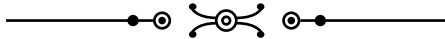
A Bod Péter Megyei Könyvtár mögötti tizenhárom kopjafás emlékhelyen ezúttal is a Székely Mikó Kollégium diákjai adtak elő alkalmi műsort. Vitéz Nagy Zoltán, a Történelmi Vitézi Rend tagja, a polgármesteri hivatal nevében történelmi összefoglaló-

jával nyitotta meg a megemlékezést. A mikós diákok Damjanich János utolsó imája, szemtanúk visszaemlékezése, valamint az aradi vértanúk emlékét őrző versek alapján állították össze ünnepi műsorukat. Balázs Antal, a tizenhárom kopjafa alkotója: Magyarországon, a csupán kétezres lakosú Csölyospálos községben tavaly október 6-ától a sepsiszentgyörgyihez hasonló kopjafasor előtt róhatja le tiszteletét az emlékező közösség. Felszólította egyúttal a fiatalokat, vegyék át a fogyatkozó idősebb nemzedék szerepét, emlékezzenek azok helyett is, akik otthon maradtak. A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki tagjai: 17 személy vett részt megemlékezésen! A rend nevében koszorúztak nemzeti Tóth Kálmán székkapitány, vitéz Erdélyi Béla tiszteletbeli székkapitány és nemzeti Rab Sándor nemzeti urak! Ezt követően az Erzsébet park '48-as emlékművéhez vonultak. Kozma Orsolya, a Székely Mikó Kollégium végzős diákja elszavalta Petőfi Sándor 'Jött a halál' című versét, a rendezvény az itteni koszorúzással és a székely himnusz elénekelésével zárult. *vitéz Molnár Zsolt mb.hdgy.*

A szabadságunk mártírjai

Értünk áldozták az életüket, nem kímélték magukat, az életüket adták oda - domborította ki Ilyés Csaba rk. főesperes a nagykarolyi evangélikus-lutheránus istenházában megtartott ökumenikus vesperán, miért is kell hálával gondolnunk '56 vértanúira. A Történelmi Emlékezet Őrei Egyesület és a helybeli evangélikus közösség szervezésében vasárnap délután lélekmelengető főhajtásra került sor.

Partium – Nagykaroly

A Teremi úton lévő evangélikus templomban az 1956-os forradalom és szabadságharc nagykarolyi, érendrédi, érmihályfalvi és környékbeli hősei-áldozatai emlékére mutattak be ünnepi szertartást. Színültig megtelt a kis egyházi hajlék. Házigazdaként Tokár Imola evangélikus lelképásztor, a közösség nemrégiben kineveett lelki vezetője köszöntötte az egybegyűlteket. Az imaszolgálat rendjén Isten áldását kérte a vértanúkra Ilyés Csaba, nagykarolyi rk. főesperes. Kurta

Szabolcs érendrédi ref. lelképásztor imájában köszönetet mondott a Jóistennek azért, hogy immár szabadon emlékezhetünk a szabadság mártírjaira. Tokár Imola lelképásztor bölcsességet kért: „*Adj nekünk elég bölcsességet ahhoz, hogy felfogjuk, mi is az a szabadság, amiért a nagyszüleink az életüket áldozták*”.

A szervezők nevében ifj. Geréb Miklós VRNT vhdgy. köszöntött. A főhajtás keretében felolvasta azon nagykarolyiak, illetőleg környékbeliek nevét, akiket érintett '56 szele, és akiket hamis vádak okán, vagy jelentéktelen cselekedetek miatt súlyos börtönbüntetésre ítélték.

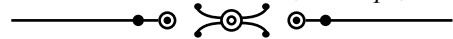
Forrás: www.nagykaroly.ro

2015. október 10. – Vitézi családi délután, Homoródkarácsonyfalva

2015-ben az **udvarhelyszéki** állomány két alkalommal szervezett vitézi családi délutánt, az összetartozás és összekovácsolódás jegyében. A homoródkarácsonyfalvi esemény v. Benedek Mihály jóvoltából jöhetett létre, akit rendtársai névnapja alkalmából is felköszöntöttek. Az ünnepi ebédet, egy *kultúrséta* előzte meg, amelyen megtekinthették a falu nevezetességeit. Először a híres szelidgesztyenyésbe látogattak. A gesztyenyés ökológiai kuriózumnak minősül, hiszen Erdélyben csak Nagybánán létezik hasonló, ezért büszkén óvják és vigyázzák. Ezt követte a több mint 700 éves unitárius erődtemplom megtekintése: a 10 évvel ezelőtt feltárt gyönyörű freskókat csodálhattuk meg. A gótikus templom falfestményei 3 különböző korból származnak, ezekkel az egyház gondnoka ismertette meg a látogatókat. (A legrégebbi freskó a Krisztus születése, második az Árpád-házi királyokat mutatja be, a harmadik a Szent-László legendát idézi.) A 96 darabot számláló kazettás mennyezet 1752-ben készült. A toronyban rejlik, az egyik lőrésbe befalazva egy – még megfejtetlen – rovásfeliratos zárókő. A templomkertben lelhető fel az Erzsébet királynő emlékére felállított emlékmű. A harmadik állomás a falu katolikus XVII. sz-i temploma volt, amelybe átmentették a reformáció után a hívek az egyik oltárt. A főoltár érdekessége az igen ritkán megjelenített Kalapos Madonna. Láthattuk, hogy egy ilyen kis, elszigetelt székely falu micsoda értékeket és kincseket rejt magában. Így szellemileg mi is feltöltődve zárhattuk a nagyszerű családi délutánt. Mindenkinek ajánljuk, ha teheti, ne hagyja ki, fedezze fel ezt a pompás helyet!

v. Máthé Lóránt-Pál, mb. tkp., Székely Törzsszék

Évzáró állománygyűlés - 2014. december 18.

Gyűlésünket megtisztelte jelenlétével v. Lázár Elemér otkp. és v. Kalamár Janka vhdgy. kincstárnok. A beszámoló és a tervek mellett szó esett Boros Misike, édesanyja részéről csíkszentmiklósi származású, 11 éves zongoravirtuóz teljesítményéről, aki a Magyar Televízió *Virtuózok* c. tehetségkutató műsorának első három helyezettje között volt. A mi szavazásuktól is függött, hogy ő nyeri-e a fődíjat. Gratulálhatunk, mert Misi korosztályos győztese lett a versenynek, s azóta nemzetközi hírre is szert tett, igen rövid idő alatt.

v. Ambrus Ágnes vhdgy.

VÁLASZ

Tisztelettel

a Német Protestáns Egyházhoz tartozó, húsz tartományi egyház püspöki karának

Tisztelt Szolgatársak!

Érdeklődéssel olvastuk *A menekültek jelenlegi helyzetéről* kiadott, 2015. szeptember 10-i közleményüket, melynek magyar fordítása október végén jutott el hozzánk. Engedjék meg, hogy kelet-európai református egyházrészünk nevében, közös elhivatottságunkra más szemszögből tekintve kiegészítsük az abban foglaltakat.

Aggodalomra ad okot, hogy európai egyházainknak egyáltalán nincs beleszólása a globális és/vagy kontinentális politikai folyamatokba, sőt látszólag meg sem értjük azokat.

Aggodalomra ad okot, hogy európai egyházaink tehetetlenül szemléljük, hogy napjainkban a kereszténység a legüldözöttebb vallás a világon, a totalitárius rezsimék és a szélsőséges vallási ideológiák képviselői világszerte tüzzel-vassal irtják az evangélium tanításait és Krisztus követőit.

Aggodalomra ad okot a kiújuló HIDEGHÁBORÚS VÁLSÁG a keleti és nyugati nagyhatalmak között.

Aggodalomra ad okot, hogy egyházaink az európai társadalmak mindennapjaira sem tudnak már kellő hatással lenni.

Aggodalomra ad okot, hogy egyházaink kényszeredetten igazodnak az éppen aktuális világi trendekhez, legtöbbször feltétel nélkül kapitulálnak a politikailag ellenőrzött média erény-diktatúrája, vélemény-terrorja és kirekesztő arroganciája előtt.

Aggodalomra ad okot, hogy Európa jó ideje LELKI VÁLSÁGGAL küzd, a reánk kényszerített sajátos keleti és nyugati lelki torzulások mentén: a keleti materialista ateizmus öröksége és a nyugati fogyasztói társadalmak szekularizációja a végletekig polarizálták és végzetesen legyengítették az öt évtizedig szétfejlődő közösségeinket.

Aggodalomra ad okot, hogy a nagyhatalmi paktumok értelmében bennünket tízmillió-szám fogva tartó vasfüggöny lebontása után – közös történelmünk és azonos kulturális örökségünk ellenére – nem sikerült elérni Európa keleti és nyugati társadalmainak integrációját az elmúlt 25 esztendőben.

Aggodalomra ad okot emellett, hogy az elmúlt évtizedekben a bevándorlók sokmillió lélekszámú párhuzamos társadalmakat hoztak létre a nyugat-európai városokban.

Aggodalomra ad okot, hogy a több száz éve velünk élő, mintegy tízmillió európai cigányságot sem sikerült integrálni. (Az, hogy egy ideje „romának” nevezzük őket, még nem jelenti azt, hogy a cigányság beilleszkedett volna az európai népek közösségébe.)

Aggodalomra ad okot, hogy a legújabb kori GAZDASÁGI VÁLSÁG gyakorlatilag agyonsújtotta az amúgy is kivéreztetett kelet-európai társadalmakat. Kelet-európai családok százezrei váltak nincstelenné azért, mert „méltó étellel” kecsgettették őket, és svájci frank hitelt vettek fel, de a valuta árfolyama egyik napról a másikra megduplázódott.

Mi magunk a Nyugat-Európát megcélzó gazdasági migráció másik végén vagyunk: tetterős és fiatal munkásembereink és értelmiségijeink rendre elhagyják közösségeinket. Ebben a kontextusban jegyezzük meg, hogy a hagyományosan soknemzetiségű és sokvallású Erdélynek fájdalmas csapást jelentett az évszázadok óta velünk élő száz és a sváb közösség százezreinek németországi „hazatelepítése”.

Kontinensünk jelenleg úgy tesz, mintha idén nyáron szembesült volna a legújabb krízishelyzettel, azaz a MIGRÁCIÓS VÁLSÁGGAL, holott Románia és Bulgária tulajdonképpen azért nem csatlakozhatott évek óta a Schengeni Övezethez, hogy a Görögországban és Törökországban lévő menekültek milliói ideig-óráig visszatarthatók

legyenek. (A mindennapjainkat megkeserítő, általános korrupció jelensége elfogadható magyarázatnak tűnhetett arra nézve, hogy hazánk nem válhatott a Schengeni Övezet részesévé, csakhogy az Európai Unióhoz való csatlakozáskor az európai intézmények nem vették figyelembe ezzel kapcsolatos, több alkalommal megfogalmazott sérelmeinket és aggályainkat.)

Ha a nyugat-európai közvélemény nem emelt szót az ellen, hogy EU-tagországunk – Románia – nem válhat a Schengeni Övezet részévé, akkor reánk nézve sértő lehet az a követelés, hogy közel-keleti százezrek viszont bármiféle személyazonossági okirat nélkül léphessenek be államközösségünk – előlünk védendő – területére. Nonszensz az, hogy bármelyik európai repülőterünkön biztonsági kockázatot jelent egy fél liter ásványvíz, vagy 100 milliliternél több fogkrém, ugyanakkor ellenőrizetlenül kellene azonosítatlan identitású embertömegeket beengedni az európai zöldhatáron. És akkor még nem beszélünk a közvetlen egészségügyi kockázatokról, vagy a terrorkockázat növekedéséről.

Nyugat-Európa társadalmi ráadásul a kifosztott gyarmat-országok, Németország pedig a II. világháború pusztítása miatt van huzamosabb ideje LELKIISMERETI VÁLSÁGBAN, mellyel gyakran az önfeladás ismert mechanizmusa révén néz szembe. Az is tény, hogy protestáns egyházi közösségünknek a multikulturalizmus és/vagy az ökumenizmus terén legfőképp önfeladás révén sikerült eredményeket elérnie.

A sarokszámok és statisztikák ismeretében kizárható, hogy spontán migrációs jelenségről volna szó. Hatalmas, már-már katonai léptékű logisztikai teljesítmény százezreket Európa határaitra hozni. Aggodalomra ad okot, hogy az illetékes európai hatóságoknak beazonosítani sem sikerült, nemhogy felszámolni az „embertelen csempészbandákat” és „szervezett maffiakat”. A legális határátkelőhelyeket elkerülő, a zöld határon tolongó illegális migránsok azonnal gyanakvást keltenek régiók keresztényeiben – „*Bizony, bizony, mondom néktek: aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másfelől hatol be, az tolvaj és rabló*” (János 10: 1).

Az elektronikus média tudósításai ráadásul torztükröt tartanak a nyugati polgárok elé: ha egybevetjük a nyugati tudósításokat azzal, amit Görögországban, Szerbiában, Magyarországon vagy Horvátországban látunk, olyan, mintha teljesen más helyszínekről származnának, úgyhogy joggal merül fel a manipulációs szándékú propaganda lehetőségére. (Mi, itt kelet-Európában sajnos sok ilyet láttunk már.)

A statisztikák értelmében ráadásul különbséget kell tennünk „éhező háborús menekültek” és „gazdasági migránsok” között, főként, hogy az embertömeg negyede sem szíriai illetőségű. Kijelenthetjük, hogy Románia biztonságos ország, a háború pusztításai elől menekülőket a nemzetközi jog értelmében hajlandó is országunk befogadni. Hazánkat mégis nagy ívben elkerülik a migránsok, nemhogy letelepedni akarnának vidékünkön, merthogy nálunk keményen meg kell dolgozni a németországi segélyek töredékért. Ebben az értelemben viszont szerintünk nem elsősorban keresztény etikai felelősség kérdése a migránstömegek befogadása, hanem hatalmas horderejű – történelmi és egyháztörténeti jelentőségű – szociális és kulturális ügy, és ebben térségünk kiemelkedő református politikussával, Orbán Viktor magyar miniszterelnökkel értünk egyet.

Levelünkkel nem kívántunk akadékoskodók vagy sértők lenni, sőt éppen ellenkezőleg. Közleményük rendjén a konstruktív párbeszéd reményében nyíltan meg kívántuk osztani Önökkel kapcsolatos gondolatainkat.

Szeretettel és tisztelettel küldjük üdvözetünket, a békesség kötelékében:

2015. november 3.

Csűry István
püspök

Forrás: www.kiralyhagomellek.ro

FELVIDÉK

Egy I. világháborús hős emléke újra él

Megosztom ezt az információt rendtársaimmal:

2015. Húsvét vasárnapján a polgármesterünket telefonon felkereste Dr. Bedécs Gyula, s elmondása szerint most fejezte be legújabb könyvét, amely sok dokumentumot tartalmaz az I. világháború legnagyobb harctereiről. Azért kereste meg polgármesterünket, mert Brassó mellett egy katonai temetőben egy érdekes sírkőre (sírhelyre) bukkant: Bagócsi Károly garamszentgyörgyi születésű honvéd sírhelye, aki 1916-ban halt hősi halált. Dr. Bedécs Gyula megkérte a polgármesterünket, hogy utána tudna-e nézni annak, hogy e hősi halottnak élnek-e még rokonai a faluban. Sajnos, a faluban a Bagócsiak mind kihaltak, de ez a katona első unokatestvére volt dédnagyanynak, szül. Bagócsi Eszternek! Így felvettem a kapcsolatot Dr. Bedécs Gyulával. Több információt is elküldtem neki a községről, a családról. Voltam a nyitraivánkai levéltárban, ahol kikerestem még több adatot Bagócsi Károlyról és végül még a régi Bagócsi-házat is felnyitkeztem és elküldtem neki. Végül Ő is küldött nekem két dokumentumot a bécsi levéltárból. Az egyik a halotti bizonyítvány, a másik pedig azt bizonyítja, hogy Bagócsi Károly postumus megkapta a Vitézségi kisézűstöt.

Rendtársi üdvözléssel vitéz Fűri Attila

(Dr. Bedécs Gyula néhány könyve:

A Doberdótól a Dolomitokig - Útikönyv az első világháború magyar emlékeit keresőknek II. /2015.

A Kárpátok hágóin át Galíciába - Útikönyv az első világháború magyar emlékeit keresőknek /2014.

Az I. világháború emlékezete /2008. - „Ma már gyom és feledés takarja a Nagy Háború emlékeit. A gyalogosok dróttakadállyal védett lövészárkai turisztikai látványossággá szelődültek, az elsimult sírhalmokon virág nő, a sírköveket lassan elmorzsolja az idő, a kőtáblákat moha fedi, a feliratok olvashatatlaná válnak. Most azonban még láthatók, és tudnak szólni bajtársiasságról, szülői fájdalomról, az utókor feledékenységéről és a

ma élők felelősségéről. Ha majd az idő és a hálátlan nemtörődömség miatt a sírkövek végveszélybe kerülnek, kiabálni fognak: Emlékezzetek! Keresjük fel ezeket a köveket, halljuk meg szavukat, és ébredjünk felelősségünkre! Ez a könyv azért íródott, hogy a sírokon mécses gyűljön, az emlékművekre koszorú, a sírokra pedig virág kerüljön.”

KANADA

A kanadai fővárosban, Ottawa-ban a kanadai kormány egy emlékművet tervez a kommunizmus 100 millió áldozatára emlékezve. "Tribute to Liberty" Memorial to The Victims of Communism, mivel a bevándorlók zöme a kommunizmus elől menekült ide. Az emlékmű nagyon jó helyen, a Kanadai Legfelsőbb Biróság melletti területen lesz. A végső tervet már kiválasztották, elfogadták és azt hiszem, az építkezés is elkezdődött. A nevünket belevésik az emlékmű falába, a következőképp: „Historical Knightly Order of Vitez - Hungary” – ezzel a Vitézi Rend mindörökre az emberek szeme előtt lesz. A Vitézi Rend tagjai nem utolsó sorban szenvedtek a kommunisták bosszúhadjárataiban!

A részletek www.tributetoliberty.ca alatt olvashatóak.

vitéz Majthényi László tkp. Kanada

BUDA TÖRZSSZÉK

2015. évi eseményei

1/ 2015. február 7. 16 óra, XII. kerületi Turul szobor. Részvétel a helyi KDNP szervezet által rendezett Kitérés-megemlékezésen. A díszegységgel való támogatásra felkérő hivatalos meghívást kaptunk. A közmédia által is hírt adott rendezvényen közel 20 fővel vettünk részt. Díszegységünk szolgálata méltón emelte a rendezvény fényét. A KDNP XII. kerületi szervezetétől utólag külön köszönetet is kaptunk.

2/ 2015. február 8. 10 óra, Hazatérés Temploma. Megemlékező istentisztelet v. nagybányai Horthy Miklós halála 58. évfordulója alkalmából. Igét hirdetett ifj. Hegedűs Loránt lelkész. Megemlékező beszédet mondott: Kosaras Péter Ákos történész, a Horthy Miklós Társaság elnöke. További közreműködők voltak: Vári-Kovács Péter VRNT, Bacsai János és a Cantores Ecclesiae kórus.

3/ 2015. február 14. 18 óra, Attila Hotel. Bajtársi Találkozó, Batyus bál a vitézi bál hangulatának pótlására, rendtagjaink kérésére. A találkozó hivatalos része vacsorával kezdődött, melyhez a süteményeket egyénileg hoztuk a „közösbe”. A va-

csora után jókedvű beszélgetésekre, zenére és táncre került sor. Rendezvényünk előtt „Tanúságtétel, hitvallás” címmel, Balczó András olimpiai- és többszörös világbajnok öttusázó előadását

hallgattuk meg. A törzskapitányi köszöntőt követően, külön köszöntöttük kisebb ajándékkal Rendünk két jelenlévő idős tagját, v. Joó Sándort és v. Harmat Lajos tb. szkp-t.

4/ 2015. február 21. 10 óra, Mány. A Történelmi Vitézi Rend központi kitörés megemlékezésén komoly létszámmal képviseltette magát Törzsszékünk.

5/ 2015. február 25. 17 óra, XXII. kerületi Városháza Záborszky Nádor terem. Megemlékezés a kommunizmus áldozataira. A XXII. kerületi rendtársaink mellett a Törzsszékünk más tagjai is képviselték Rendünket.

6/ 2015. március 06. 16 és 18 órai kezdettel, Gödöllőn fotókiállítás és előadás. Közép-Magyarország Kelet Törzsszéke törzskapitányának, Dr. v. Bucsy László úrnak *A Vitézi Rend története és eszmeisége* címmel tartott előadását hallgattuk meg, ill. Tóth Péter Gödöllőn innen, Gödöllőn túl című fotókiállítását tekintettük meg.

7/ 2015. március 15. 10 óra 30 perc, a II. kerületi Gábor Áron emlékmű. Buda Törzsszék hivatalos 48-as megemlékezése a II. Kerületi Önkormányzat ünnepségén. A felkérést a díszegységünk részvételére már február végén megkaptuk az Önkormányzattól, amit a rendezvényen meg is tettünk. Az előző évekhez hasonlóan ismét nagy létszámmal képviseltettük Rendünket. A II. kerület mellett más budai kerületek rendezvényein is megemlékeztek rendtársaink a márciusi ifjakról. Külön koszorúztunk még a XII. és a XXII. kerületekben is.

8/ 2015. március 21. 19 óra, a nagytétényi Szent Imre Otthon. Filmvetítés a kitelepítettekről. A riportokban rendtársaink is szerepelnek, köztük Budáról v. Majzik Klára a XXII. kerület vitézi hadnagya.

9/ 2015. március 22. 16 óra, II. ker. Gyóni Géza tér, Przemysl emlékmű. A Przemysl-i harcok 100. évfordulójának megemlékezése. A délelőtti, a Honvédelmi Minisztérium által tartott megemlékezést követően délután, rendtársunk v. Bagaméri László tartott egy történelmileg is átfogó előadást az emlékmű előtt. Nemzetes úr egyedül végezte a szervezést és a területfoglalási engedély beszerzését is. A megemlékezés végén koszorúzással is tisztelegtünk a hősök előtt. Külön köszönetem fejezem ki v. Bagaméri Lászlónak ezért a komoly munkájáért.

10/ 2015. március 27. 17 óra, V. ker. Kossuth tér. Rákóczi-Emléknap. A rendezők meghívásának eleget téve képviseltük Rendünket.

11/ 2015. április 09-én v. Cseresnyés Pál tb. törzskapitányt köszöntöttük lakásán, 90. születésnapja alkalmából. Jelen volt v. Hunyadi László főkapitány, v. Béres Ferenc Buda törzskapitánya, v. Madaras Ágnes vitézi hadnagy, és a fényképeket készítő Koczás Erzsébet nemzetes asszony. A magyarság és a Vitézi Rend szolgálatáért főkapitány úr a Vitézi Rend Lovagkeresztje kitüntetését adta át tb. törzskapitány úrnak.

12/ 2015. április 18. 15 óra, Budavári Művelődési Ház színházterme. Buda Törzsszék tavaszi állománygyűlése. A korábban megszokott létszámhoz képest kevesebben jöttek

el. Az állománygyűlés most is tartalmas volt. Az elhunytakról való megemlékezéssel kezdtünk, melyet beszámolókkal, vetítéssel, aktuális ügyek megbeszélésével folytattunk. **Állománygyűlésünket** a szokásos büfés vendéglátással, bajtársi beszélgetéssel fejeztük be.

13/ 2015. május 07. 18 óra, Budai Klub-Galéria. Rendtársunk v. Prutkay Péter Munkácsy-díjas képzőművész kiállításának megnyitója. A kiállítás címe: A nagy háború a Hősök emlékére 1914-2014. A kiállítást Újbuda Önkormányzata támogatta.

14/ 2015. május 16. 18 óra, MVSZ Magyarok Háza. Jótékonysági koncert a kolozsvári Árpád-házi Szent Erzsébet Otthon javára. Az esemény részünkre külön is fontos volt, mivel az otthon létrehozója és fenntartója rendtársunk, v. Tokay Rozália vhdgy asszony.

15/ 2015. május 21. 18 óra, Óbudai Temető. Megemlékezést tartottunk néhai v. Miklósi Zsolt budai törzskapitány emlékére. Törzskapitány úr halálának 7. évfordulóján a sírjánál emlékeztünk reá. Az aktív, életvidám embert idéztük fel történetekkel, gondolatokkal. A zord idő ellenére is kb. tíz fővel voltunk jelen.

16/ 2015. május 25. 18 óra 30 perc, Belvárosi Szent Anna Templom. Rendtársunk, v. Pitti Katalin pünkösdi koncertje. A Liszt-díjas, érdemes művész énekes, előadóművész kísérője Hegedüs Valér a Magyar Kultúra lovagja címmel kitüntetett orgonaművész volt. A résztvevők csodálatos pünkösdi hangulatú estét hallhattak. (Törzskapitányi megjegyzés: Külön öröm számomra, hogy Hegedüs Valér már sokadszor kíséri Katalint, mert édesapámnak, Béres Ferenc dalénekesnek 25 éven keresztül volt kísérője, így tudom, hogy milyen fantasztikus képességű és kiváló emberről van szó. Katalin magas színvonalú művészetéhez méltó társ, kolléga.)

17/ 2015. június 04. 16 óra, XII. kerületi Turul szobor. Trianoni megemlékezés. A XII. ker.-i KDNP Szervezet újabb meghívásának eleget téve a munkanap ellenére is szép számmal voltunk jelen.

18/ 2015. június 06. 9 óra 30 perc, Zebegény Trianoni emlékhely. Megemlékezés a trianoni tragédia 95. évfordulóján. A megemlékezés során felszentelésre került a felújított emlékmű.

19/ 2015. június 13. 16 óra a nagytétényi Evangélikus Templom kertje. A budapesti kitelepítettek 2011-ben avatott emlékművének emlékeztünk **idén is** a budapesti kitelepítettek. A szervezők, a Történelmi Vitézi Rend XXII. kerületi alcsoportja, a Magyar Politikai Foglyok Szövetsége és a Kommunizmus Üldözötteinek Nemzetközi Szövetsége volt. A nagy hőség ellenére szép számú megemlékező volt jelen.

20/ 2015. június 14. Buszos kirándulás a kormányzó úr születésnapján. Rendtársunk, v. lófő Kovács György szkp. úr, a Horthy Miklós Társaság alelnökének vezetésével először a pákozdi Katonai Emlékparkba mentünk. A korai időpont miatt a park még zárva volt, de az emlékművek között tudtunk sétálni. Buda törzskapitánya külön beszámolót tartott a 2007-ben, a Történelmi Vitézi Rend által állított Vitézek Kövéről és annak megvalósításáról. Innen tovább Csókakőre látogattunk, ahol megkoszorúztuk a kormányzó szobrát és a Csendőrök emlékművét. A nagyon kellemes és jó hangulatú ebédet egy móri étteremben fogyasztottuk el. A kirán-

dulás utolsó programja a cseszneki vár megtekintése volt, melyet a meredek út ellenére sokan megmászunk. Az egész kirándulás hangulatát színesítette egy 17 éves ifjú csodálatos tárogató játéka, amelyet fáradtságot nem kímélve, az egész úton, minden helyszínen biztosított számunkra.

21/ 2015. július 03-05., Mattsee. A Szent Korona elrejtésének 70. évfordulója. A két napos rendezvényen a nagy távolság és a hőség ellenére nagyon sokan vettünk részt. Sajnos, a magyar kormány és a honvédség nem érezte fontosnak a jelenléte még képvisellel sem. Szerencsére a Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Koronőrök Egyesületének szervezésével vezetett rendezvényeken **számos lovagrend, helyi hagyományőrök** és Mattsee polgárai is részt vettek, sok - Magyarországról, és a világ számos tájáról - érkező magyarral együtt. Buda Törzsszékét nagy létszámmal képviseltük.

22/ 2015. július 19. 10 óra, Hősök Tere. „Amiért a harang szól, Nándorfehérvár 1456” című rendezvény, amelynek egyik fő szervezője kezdetektől fogva nemzeti Foltán László rendtársunk. Ezt az egész napos rendezvényt már sokadik éve szervezik. A Történelmi Vitézi Rend is jelen volt, igaz csak kis létszámmal, a nyári szabadságolási időszak miatt. Rendünket a Vitézi Rend központi zászlajával és koszorúzással is képviseltük.

23/ 2015. július 30. 12 óra, Pécs. V. Horváth Gyula tb. törzskapitány úr temetése a pécsi központi temetőben. A temetés megemlékező szentmisével kezdődött. A szertartás végig a Dél-Dunántúli Törzsszékünk díszegysége kíséretében zajlott. Buda Törzsszékét 4 fővel képviseltük.

24/ 2015. augusztus 15. Székesfehérvár. A Nagybaldogasszony-napi kegyeleti zárándoklatra kaptunk meghívást. Néhány rendtársunk Buda Törzsszékéről is jelen volt a rendezvényen. *Fotó: Koczkás Erzsébet.*

A beszámolót összeállította:

v. Béres Ferenc tkp.

A sors könyvében nincsenek véletlenek

Nagyapám, Madaras Jenő 1914-ben indul a harctérre, 1915-ben súlyosan sebesül, 1924-ben vitézzé avatják. Édesapámat, dr. Madaras Aurélt 1934-ben avatják várományos vitézzé, 1944-ben a Belvárosi templomban az esküvőjük, 2004-ben első kenderesi

PEST TÖRZSSZÉK

Bemutatkozik a TVR ifjúsági előadója

Vankó József VRNT v. hadnagy vagyok (Pest Törzsszék XV. ker.) 2015. január 1-től a Vitézi Rend ifjúsági előadója. A Vitézi Rend soraiba 10 évvel ezelőtt léptem be, Barna Mihály VRNT nevelőapámmal együtt, v. Párniczkyne Takács Erzsébet szkp. asszony ajánlásával. Magyar szakos középiskolai tanár vagyok, egy budapesti vendéglátóipari szakközépiskolában tanítok

irodalmat, nyelvtant, művészettörténetet, kommunikációt, de a filozófiához és teológiához is értek. Szakterületem a XVI. sz. újságoló, históriás vitézi irodalma, főképpen Tinódi Lantos Sebestyén életművében. Feleségem szintén tanárnő (és gyógymasször). Egy kislányunk van, Annamária. Sokat köszönhetünk v. Horváth László akkori KÖMA tkp-nak, aki felvételre felterjesztett. Ugyanígy utódjának, Dr. v. Bucsy László tkp-nak is, aki megbízott akkori lakhelyemen, Sülysápon a helyi vitézi csoport újjászervezésével alhadnagyként. Ezután új lakhelyemen és törzsszékemnél a Bp. XVII. kerületben, v. Turba László tkp. úr a XV. ker. v. hadnagyának terjesztett fel, e kerület szervezésével dolgozom, valamint közreműködök a törzsszéki klubnapok kulturális programjában, és eddig először saját törzsszékem, majd a szélesebb rendi közösség számára megszerkesztettem a *Vitézi vizsgaanyagot*, valamint a Vitézi Rend történetének kis adattárát, melyeket több helyen is használnak.

A Vitézi Kódex 14. §. 13. pontja szerint feladataim: „a) a várományosi nyilvántartó tagozat tagjainak előkészítése a Vité-

utunk, és a vitézavatáson való első részvételünk a Belvárosi templomban. 2005. június 17-én édesapám a hadak útjára lépett azzal a boldog tudattal, hogy 2005. szeptember 17-én vitézzé avatnak, és viszem tovább, és ápolom ezt a nemes feladatot. 1915. augusztusban 100 éve, hogy nagyapám súlyosan megsebesült, és 2015. szeptemberében 10 éve, hogy engem is vitézzé avattak! Hálás vagyok a sorsnak, hogy nagyapámnak és édesapámnak köszönhetően egy új, fantasztikus Nagy Család tagja lettem! 2015-ben avatásom évének 10. évfordulóján köszönöm azt a sok kedvességet, szeretetet, amit az elmúlt évek alatt a Vitézi Rend minden tagjától kaptam. Köszönöm, hogy annyi csodás és felejthetetlen élményben lehettem részem, amiről korábban álmodni sem mertünk. Ez életem legboldogabb 10 éve volt! Remélem még sokáig módomban lesz odaadással és hűséggel szolgálnom a Vitézi Rendet és általa Hazámat is.

v. Madaras Ágnes vhdgy (Buda)

V. Madaras Ágnes, Buda törzsszéki hadnagya alaposan kivesszi részét Rendünk munkájából. Rá mindig lehet számítani. Időt, fáradtságot nem kímélve, pontosan és lelkiismeretesen végzi el a rábízott feladatot. Vitézi kötelességek teljesítésében példának lehet állítani az állomány elé. Hozzáállását a Vitézi Szék a bronz érdemkeresztrel (2009), és az ezüst nemzetvédelmi keresztrel (2014) ismerte el. v. Béres Ferenc tkp.

zi Rendbe történő felvételre, b) a történelmi hagyományok és a magyar nyelv ápolásával kapcsolatos tananyag összeállítása.” Terveim között szerepel előadások tartása és cikkek írása a *Vitézi irodalom* sorozat és a *Vitézi Kódex* sorozat részeként, ill. elmélkedéssorozat írása a kormányzói vitézavatási beszédek nyomán, valamint mindaz, amivel a Rend megbíz engem. Örömmel fogadok bárkitől bármilyen ötletet, segítséget a Rend vitézi, bajtársi közösségében.

Köszönöm a felterjesztő v. Turba László tkp. úr és a feladattal megbízó főkapitány úr felém tanúsított bizalmát, melyeknek igyekszem minden erőmmel becsülettel és vitézül megfelelni.

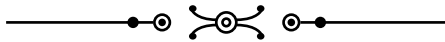
Vankó József VRNT v.hdgy, mb. ifjúsági előadó

Vitézi Kódex-sorozat: A VITÉZI ESKÜ

A vitézi eskü olyan különleges és súlyos ígéret, amelyet Istennek, a Hazának, valamint a Vitézi Rendnek (az előjáróin keresztül konkretizálva) teszünk úgy, hogy a Magyar Szent korona legyen eskünk hordozója, alapja, miként Isten annak Örök Tanúja. A vitézi eskü a vitézi életmód alapja és létrehozója, és megszabja annak céljait. A vitézi eskü határokat, kereteket, célokat szab meg számunkra. A célokat saját céljainkká kell tennünk, a határokat nem szabad átlépnünk, és a vitézi élet kereteihez, hagyományaihoz szokásainkban, életmódunkban alkalmazkodnunk kell. A vitézi eskü belülről, szívből, önként vállalt és tettekben megnyilvánuló rendi fegyelmet is jelent, amely nem a minimumot méricskéli, hanem örömmel célozza meg a saját maga által vállalható maximumot.

A rendi fegyelem az önfeláldozás demokráciáját teremti meg v. nagybányai Horthy Miklós alapító főkapitányunk mintája szerint: a vitézi család, a Rend, a Haza mindennek előtt! A nagy vitézi jelvény is ennek erős szimbóluma, üzenete. Amikor le tettük a vitézi esküt, akkor azt vállaltuk, jelentettük ki, hogy megismertük-megismerjük a Vitézi Kódexben összefoglalt rendi hagyományt, joganyagot, célokat. Azt vállaltuk szabadon és önként, hogy betartjuk előjáróink törvényes utasítá-

sait, belülről vezérelt emberként, tudva azt, hogy egy félkatonai jellegű nemzeti intézmény hierarchikus, felülről építkező katonai fegyelmét vettük magunkra. Magasztos rendi céljainkat csak tekintéllyel érhetjük el, a rendi tekintély alapja pedig az eskü végrehajtása bölcs, férfias méltósággal, katonai fegyelmességgel. Mindannyian Horthy Miklós bakái vagyunk, egész életünkben, ennél nagyobb méltóság nem létezik. Nem lehetünk kitudóztatás vadász kirakathuszárok, avagy háryjánoskodó kicsinyes csinovnyikok. Nem választhatjuk meg azt, hogy melyik előjárónknak, mikor és miben engedelmességekünk. A katonai fegyelmesség a hatékony együttműködés, a rendi közösségi harmónia és kitudózott céljaink elérésének egyetlen útja – sokak egyetlen testként cselekszenek. Nem elég, hogy nem ártottunk a Hazának – ahogy kijelentjük eskünkben –, az életünket is oda kell adnunk érte, napról napra, évről évre, becsületben és hűségben. Aprópénzre váltott keresztény vértanúságban. Mert a hazaszeretetet erény, és mi arra esküdtünk, hogy hétköznapi hősei leszünk. A katonák fegyelmesség alázatával és cselekvő szeretetével. Mint Horthy.

2015. július 11. Zeidler Antal, Szólláth Zsófia emléktábla-avatás, Pest

Pest VIII. kerületében, a Diószeghy Sámuel utca 10/a sz. házában ez az emléktábla örökíti meg Zeidler Antal vendéglős és segítője, a vendéglő üzlet-vezetője, Szólláth Zsófia önzetlen hősiességét, "akik a saját életük kockázatásával elrejtettek és ezzel megmentették életemet még öt családtagommal együtt a holokauszt alatt, 1944. november és 1945 január között." – írja a meghívón Prof. József Kennedy. Amerikában él, de ezen a megemlékezésen tiszteletüket tették, fejet hajtottak és ko-

szorút helyeztek el Kennedy professzor családja: felesége, gyermekei és unokái. Az emlékezés mindig szomorú, ha tragikus időket elevenítünk fel.

De mindig voltak olyan nagyszerű emberek a legsötétebb korszakokban is, akik a keresztényi embe-riesség nevében ellenszegültek a terrornak. Hála legyen Nekik ezért, haló poraikban is. A koszo-

rúk elhelyezését követően kis belső sötétet tettünk a házban, melyben 70 évvel ezelőtt a Zeidler-féle híres vendégfogadó működött.

A fotón vitéz Zeidler Sándor szkp., két fia, a Szólláth család megjelent tagjai és a tengerentúlról érkezett Kennedy József professzor úr és felesége láthatóak. Az ünnepség után ismerkedéssel, élénk eszmecserevel fűszerezett beszélgetéssel folytatódott a délelőtt: az emlékek idézésével, az élet támasztotta kihívások mesélésével. Kennedy professzor említette: szeretnek Budapesten lenni, sőt, az unokák sem először látogattak Magyarországra.

v. Tolnai Eta

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Kitörés megemlékezés – 70. évforduló.

A Történelmi Vitézi Rend központi rendezvénye.

Mányi Alcsoport

1945. február 11-én, este 8 órakor kezdődött a német–magyar csapatok kitörése a Budapestet körülzáró szovjet gyűrűből; több ezer civil menekülővel együtt. Az eredmény katasztrofális volt: 43 ezer emberből 700 ért célba. Másnapra lényegében véget értek a harcok a város belső kerületeiben. 1945. február 10. körül a Budapestet védő, szovjet csapatok által körülzárt német és magyar védősereg egészen szűk területre szorult vissza. Ellenőrzésük alatt állt egyrészt a Víziváros és a Vár, a legsúlyosabb harcok pedig a Hegyalja út, Mészáros utca, Déli pályaudvar, Krisztina körút és a Széll Kálmán tér térségében folytak, ahonnan a frontvonal a Margit körút vonalában a Margit hídig folytatódott. Az utolsó napokban a kialakult káoszban a fő védelmi vonal már nem is volt azonosítható. A Széll Kálmán téren például a Postapalota földszintjén szovjetek voltak, míg az emeleten még a védősereg folytatott elkeseredett harcot. Január végén kudarcot vallott a felmentésükre a németek által nyugatról indított Konrad III. hadművelet, az utánpótlást pedig légi úton – részben a szovjet légi fölény miatt – nem lehetett biztosítani. Csak idő kérdése volt, hogy az Alagútban berendezett főparancsnokság körül fokozatosan szűkülő területet védő, február 10-én még mindig 43 ezer főt számláló német–magyar védősereg végleg kifogyjon a municióból és az élelmiszerből. A 43 ezer főnyi sereg jelentős része megkísérelte az áttörést a szovjet gyűrű másik oldalán, a Vártól mintegy 30–40 km-re elnyúló német vonalakig, amelyek ekkor Dorog–Szomor–Mány térségében húzódtak. A késő éjjel induló második hullám sok katonája számára olyannyira ijesztő volt az előttük haladó katonák lemészárlása, hogy sokan inkább el sem indultak; meg-

adták magukat. A hatalmas veszteségek ellenére végül – a szemtanúk feltornyzott holttesteket láttak a Széll Kálmán téren - február 12-én reggelre nagyjából 16 ezer katona jutott ki a város környéki hegyekbe. A legnehezebb helyzetbe akkor kerültek, amikor az erdőből kiérve a nyílt terepen, 30-35 km-en kellett átjutni a német vonalakig. A fáradtságtól, kialvatlanságtól és éhségtől elcsigázott katonák közül többen megőrültek vagy öngyilkosok lettek. A szovjet alakulatok valóságos hajtóvadászatot rendeztek. A mai napig mintegy 5000 holttestet találtak meg. A kitörés során elesett katonák nagy része ismeretlen tömegsírokban nyugszik a főváros nyugati részén, a budai hegyekben, a kitörés útvonalán. A katonasírok utak, ösvények találkozásának környékén vannak, mert itt ásták be magukat az oroszok és lepték meg a kitörőket.

A kommunista időkben az erdészek a magyar katonák nyughelyét kövekkel, faágakkal megjelölték, majd a rendszerváltás után a sírokra felkerültek a keresztek és a feliratok. A német és orosz katonák zöme a mai napig jeltelen sírokban nyugszik.

Megemlékezésünkön emlékbeszédet mondott vitéz László Tibor szkp, vitéz Szabó Zoltán polgármester; szavalt: Kovács Adél és Kovács Péter. Ökumenikus istentisztelet keretén belül imádkoztunk a hősök lelki üdvéért. A Hősök emlékhelyénél és a kitörés emlékkövénel áldást mondott Kelényi József atya, katolikus plébános és vitéz Szabó Ferenc református esperes. A megemlékezés-sorozat bajtársi ebédrel zárult, melyet a mányi asszonyok és a nyugdíjas klub tagjai készítettek és szolgáltak fel a jelenlévőknek, néhány mányi fiatal segítségével.

A szervezők nevében köszönetet mondunk mindenkinek, akik az időjárás viszontagságai ellenére tiszteletüket tették a rendezvényen. Köszönetet mondunk azoknak, akik a rendezés-szervezés munkájában részt vállaltak.

vitéz Szabó Zoltán polgármester
Fotó: Tóth Péter Csaba, v. T.E.

KÖSZÖNET!

Áldozókehely és tányér – Újra régi fényükben ragyognak!

A kehely felirata: Ezüstmisére szeretettel 1933.VII.22.

A tányérka felirata: EZÜST MISÉRE SZERETETTEL 1934.I.22.

A mányi katolikus templom áldozókehelyét, a hozzá tartozó tányérkát vitéz Hunyadi László főkapitány úr, ötvösmester, szakrális és történelmi relikviák szakértője felújította. Ugyanígy meglátta Főkapitány úr az örökmécses siralmas állapotát, melyet szintén felújított. Ezúton mondunk köszönetet a katolikus egyházközség nevében is Főkapitány úr áldozatos munkájáért, önzetlenségéért.

Dr. vitéz Török Péter képviselőtestületi tag, alpolgármester.

2015. január 17. Vitéz Szabó Ferenc tiszteletes úr esperessé avatása

Bogárdi Szabó István, a Magyarországi Református Egyház Dunamelléki Református Egyházkerületének püspöke ünnepi istentiszteleten avatta esperessé tiszteletes urat, mindnyájunk nagy örömeire. Az ünnepi istentiszteleten megjelentek az egyházkerület lelkészei, az erdélyi testvérközség, Mezőbánd tiszteletes ura és egyházi delegációja, a kárpátaljai Beregszász-Bulcsú református tiszteletes ura és egyházi delegációja, a Történelmi Vitézi Rend delegációja, a bicskei-mányi férfikórus, a mányi hívek, s meghívott vendégek. Esküt tettek az egyházmegye új tisztségviselői is, s áldást adtak az újonnan beiktatott esperes életére, munkájára, családjára. Bár esperes úr munkája, elfoglaltsága valószínűleg sokszorozódik, de eddig tapasztalt munkakedve és munka-

bírása, empátiája minden ember irányába, következetessége, elkötelezettsége révén kiválóan megfelel az elnyert pozíciónak. Isten segítségét kérjük Esperes úr további munkájára.
Fotó:Tóth Rózsa, v. T.E.

vitéz Szabó Zoltán polgármester, presbiter

Köszönet

A falu központjában álló Hósi emlékmű szépítését virágültetéssel, locsolással, a trópusi nyári melegben is lelkiismeretesen, saját indíttatásból és önzetlenül végezte Radicsné vitéz Majda Katalin nagynénjével, Margittal és édesanyjával. Köszönet érte.

vitéz Szabó Zoltán polgármester

Nyári gyermektábor a református templomudvarban
Gyermekek keresztyéni értékek szerinti nevelése, a hagyományok ápolása, „okos” játékok, csapatmunka

Vitéz Szabó Ferenc esperes úr indíttatására, szervezésében és vezetésével, a református egyház és az önkormányzat összefogása eredményeként rendkívül sikeres nyári gyermektábor működik Mányon. Már nem csak a mányi szülők jelentik be gyermekük, vagy gyermekeik részvételét a táborba, hanem a környező községekből is élénk az érdeklődés. Erdélyi testvértelepülésünkről, Mezőbándról is érkeztek gyermekek esperes úr meghívására. Köszönet ezért a nagyszerű lehetőségért, melyet természetesen főként a mányi gyermekek élvezhet-

nek. Kiemeljük a segítők munkáját: esperes úr felesége, Adrienn, a szakácsok és a program lebonyolításában részt vevő tanárok együtt-gondolkodását, összefogását. Idézzünk egy résztvevő kisdíák írását:

„Immár hetedszerre került megrendezésre a református hittanos tábor, melyen több mint 60 gyermekkel együtt én is részt vehettem. Idén is nagyon jó volt. A program a következő volt: minden nap 9.30-kor gyülekeztünk a parókia udvarán. 10 órakor áhítat volt a templomban. Az idei évben Eszter királyné élete állt a középpontban. Láthattuk, hogy milyen sok próbán kellett keresztülmennie ahhoz, hogy betöltse elhívását, hogy ragyoghasson, mint a csillag. Délelőttönként a történethez kapcsolódóan barkácsoltunk egészen ebédig. Ebéd után társasoztunk, folytattuk a megkezdett kézműves munkákat és különféle programok vártak ránk: kirándultunk a mányi erdőben, bicikliztünk, Activityztünk. A kerékpározás során a kisebbek az akadálypályával küzdöttek meg, a nagyobbak a vasztélyi dombokkal. Szerdán a nagy hőségben az esztergomi fürdőben hűsöltünk egész nap. A délutánokat kvízzjátékkal, közös énekléssel, tánctanulással és nem utolsó sorban fincsi uzsival zártuk. Vasárnap családjainknak és a gyülekezetnek beszámoltunk arról, hogy milyen sok énekkel és élménnyel gazdagodtunk idén is a hittanos táborban. Remélem jövőre is lesz nyári tábor!”

Szabó Biborka

Pápai Alcsoport

Eskütétel, 2015. július 11. Pápai református templom
A Pápai Vitézi Alcsoport legaktívabb tagjai: Horváth Ferenc, Pusztai Tamás, Kovács Imre, Takács Anikó Vargáné, Gyimóthy

Mária Tóthné, Tóth Lajos, Müller Zoltán nemzeti hölgyek és urak, vitéz Sántha Csaba, vitéz Horváth Müller Anita és Pintér Péter úr vitéz Gajárszky-Galántai Márta Edit v.hdgy aszszony vezetésével azon munkálkodtak, hogy az itt esküt tévők számára ez a kivételes esemény meghatározó élményt jelentsen. A rendezvény elején a templom előtt a Pápai Református Kollégium Tánc-Lánc Alapfokú Művészeti Iskola növendékei adtak rövid műsort, majd az ünnepi menet bevonult a templomba: elől a Szent Korona másolata, a történelmi zászlók, az eskütevők, majd a Főkapitány és a Vitézi Szék tagjai. A Himnusz felcsendülése után ökumenikus áldások következtek a történelmi egyházak képviselőitől: főtisztelendő Salgó Ferenc katolikus c. esperes, kanonok plébános, nagytisztelendő Polgárdi Sándor evangélikus esperes, főtisztelendő

Steinbach József református püspök, ifj. Márkus Mihály református lelkész szóltak a megjelentekhez, legelsősorban az esküttévőkhoz. Az ígét ezúttal Steinbach József református püspök hirdette, aki a szeretetre hívta fel a figyelmet. Mint mondta, a szeretet nem érzelem, hanem Isten. Minden szeretet az élő Isten ismeretéből fakadhat. Vitéz Galántay-Gajárszky Márta v.hdgy asszony a polgármester úr nevében is elmondta köszöntőjét. Az eskü szövegét vitéz Árus-Kovács Gábor plébános úr olvasta elő. Vitéz Pintér Kornél tkp. beszédét követően vitéz Hunyadi László főkapitány úr köszöntötte a 18 leendő vitézt: a Történelmi Vitézi Rendhez való önkéntes tartozás kötelességeire, feladataira, az igaz emberi kapcsolatok fontosságára, az Isten, Haza, Nemzet és Család egységére hívta fel a figyelmet. Az ünnepség protokoll-szokásaihoz igazodva kitüntetések, kinevezések átadására került sor. Az ünnepélyes kivonulás Horváth Ferenc VRNT. vezénylőtiszt irányításával zárult. Az esküttévőknek kívánjuk: „Áldott legyen a láng, mely útjakra rávilágított.” (Jókai) – A díszebéd vitéz Sántha Csaba rendtársunk Edvy Maolom Fogadó, Barokk Udvarház fogadójában fejeződött be.

v. Gajárszky-Galántai Márta Edit
 v.hdgy. női ddtábornok, ter. pk.

Székesfehérvári Székkapitányság Megemlékezés Szakolczay Béla hősi halált halt hadnagy síremlékénél

A hadisírok felkutatása és folyamatos gondozása kiemelt feladata a mai katonáknak, melyet nem csak alkalmasszerűen, hanem a napi életbe beillesztve végeznek. A Hosszú temetőben majd húsz olyan sírhely van, melyet már nem látogatnak az egykori katonák hozzátartozói, ezért ezeket rendszeresen gondozza a Városszépítő

és Védő Egyesület. Szeretnének példát mutatni, ápolni és átörökíteni a történelmi hagyományokat és eszméket a ma élőknek, valamint leróni tiszteletteljes kegyeletüket azok előtt a katonaelődök előtt, akik munkája, élete, tevékenysége méltó és példaértékű lehet a mai civil és katonageneráció számára. – A megemlékezésen a Rend tagjai is részt vettek. /Székesfehérvár lapja

2015. április hó 08. „Ünnepség a Mátyás király emlékműnél, átadásának 25. évfordulója alkalmából”. Székesfehérvár, belváros. Köszöntőt mondott Dr. Cser-Palkovics András polgármester; beszédet mondott Melocco Miklós, a Nemzet művésze, Kosuth és Munkácsy Mihály díjas szobrászművész, az emlékmű alkotója.

Köszönet!

Köszönjük Kováts Tibor VRNT nemzeti úrnak (Székesfehérvár) a Rend archívuma számára átadott 1916. március 10-i postabélyegzővel ellátott levelezőlapot. Hajgató Miklós főtüzer (született 1893. december 4-én Kápolnásnyéken), nemzeti úr nagyapja által írott tábori levél, melyet édesapjának küldött. Hajgató főtüzer kétszer sebesült, a vitézi ezüst és bronz kitüntetésekben részesült. Első sebsülését követő felgyógyulása után visszakerül a frontra. Három frontszakaszon szolgál hősiessé: az uzsoki szorosban, a ropkinói mocsaraknál és az Isonzónál. Sipos parancsnok a 17-eseket hazahozta a Doberdoról. Második sebsülése után már nem teljesít frontszolgálatot. Nemzeti úr nagyapja várományosaként Rendünk tagja lett.

Szerkesztőség

HOHE-beszámoló: vitéz Mordényi Endre szerkesztésében, az alábbiakban elérhető: www.fehervarhohe.uni.hu és a www.tuzerhadaprodok.click.hu

v. Németh Anikó nemzeti asszony írását közöljük:

„...Felcsillant a fény, hogy merjünk, merünk nagyok lenni, köszönhetően mostani kormányunknak. De a mostani érzéseink, gondolataink sötét felhőket idéznek. Hajdani vitézeink, akik életüket adták e hazáért, mit szólnának ahhoz, ha idegen embereket engednék országunkba! Miért volt a sok áldozat, önfeláldozás, tragikus veszteségek, ha most harc nélkül feladjuk hazánkat? Úgy érzem, kötelességünk a kormány mellé állni, és nem engedni, hogy Brüsszel ide irányítson idegen embereket! Valamit tennünk kell! Most kell igazán az összefogás és az igazi hazaszeretet, hogy édes hazánkat megőrizzük. Csak Istenhez tudunk fohászolni, hogy a kellő akarat és cselekvés kibontakozhasson bennünk. – Gondolkodjanak el ezen, mert a Vitézi Rend tagjai is csak így őrizhetik meg őseik dicsőségét!”

Tatai Székkapitányság

Tarján, 2015. január: I. világháborús kiállítást rendeztem be a helyi plébánián.

Dédapám, Szauer János a veszprémi 31-es gyalogezred dicső katonája volt, az ő hagyatékából előkerült fotók, könyvek és a 2438 méter magasban, az Isonzó felett tornyosuló hegyen élete kockáztatásával szedett, szeretett feleségének hazahozott havasi gyopár, melyet a nagymama csontfedelű sváb imakönyve védelmez azóta is, indított el tíz éve abban, hogy ezzel a méltatlanul feledésre ítélt időszakkal komolyabban kezdjek foglalkozni. „Ha Isten velünk, ki ellenünk?” - Ez volt Dédapám gyalogezredének jelmondata, és ezt választottam a kiállításom címének is. A Doberdoról származó fát ültették el a bérnalkozók idén a plébánia udvarán Bérnalkozók fajaként.

Következő kiállításomat az elrabolt felvidéki Szögyénben, a helyi cserkészek meghívására, az önkormányzat épületében rendeztem be. Itt is nagy siker volt, sokan fontosnak érezték, hogy a tavaly Szögyénben a Hősök napján, az emlékmű mellé elültetett Doberdoról származó fűcskám története után, újból meglátogassák a kiállítást. A helyi alapiskola 7-8-9. osztályainak, külön előadás keretében mutattam be a tárlatot. Legutóbb szomszéd településünkön, a helyi polgármester meghívására, Héregen rendeztem be a kiállítást. Sajnos itt a Hősök napi megemlékezésen nem tudtam részt venni, de koszorút ide is elhoztam. Ez a koszorú jelen volt a kiállítások helyszínein, végül a visintini Magyar Kápolna falán helyeztük el otlétünkör.

DOBERDO – Hagyományörző egyesületünk,

melyben többen is a TVR. tagjai 2014-ben jótékonysági rendezvényen vett részt és támogatóként jelent meg egy több éve keresett, két éve szerencsésen megtalált, ma Szlovéniában, Görz városa mellett, a Monte San Gabriele hegyén megtekinthető, a Hőseink emlékét dicsőítő emlékguláért. 2014 május 29-én, csütörtökön délután került sor az 1917

őszén vívott rendkívül súlyos harcok helyszínén, József főherceg hadseregszereparancsnok által engedélyezett és Kratochvíll Károly, a Székely Hadosztály parancsnoka által, még a háború idején emeltetett és most újjáépített emlékgúla felavatására. Egyesületünk I. világháborús csapata díszőrséget állt, vitéz Laborc György Péter, fotósunk pedig a Történelmi Vitézi Rend nevében koszorúzott, megtisztelve a Hősöket. A meghatározó rendezvény után a magasrangú vezetőkkel és a szervezőkkel közös ebédet vettünk részt. A nap zárásaként meglátogattuk az éppen öt éve átadott Magyar Kápolnát Visintinben, ahol emléktáblát helyeztem el, és a tarjáni-szőgyéni-héregi kiállításaim üzenetét hordozó babérkoszorú ottlétünkör került méltó helyére. A múlt emlékének megbecsülése minden Nemzet jövőjének legszilárdabb alapja. A magyar katonai múltat, a magyar katonai vitézség örökéletű dicsőségét soha sem szabad felednünk. Hazafias magyar lelket igazolnak tehát azok, akik ápolják és megőrzik magyar nemzeti múltunk, magyar katonai dicsőségünk maradványait.

Kelt: Budapesten, 1928 december havában. József főherceg, Hadimúzeum Egyesület Fővédnöke

Szantner Gábor VRNT, mb.v.hdgy.

Doni megemlékezés 2015. január 1.

A Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom Vármegyei Székkapitánysága a Magyar királyi „Szent István” 3. honvéd gyalogezred Hagyományörző Egyesülete a hívők közösségével együtt emlékezett Tatán a kapucinus templomban, **szenntmise keretében közös imával** a doni áttörés évfordulóján a 2. Magyar Hadsereg elesett katonáiról, a hősi halottakról. A szentmisét bemutatta Szalai Gábor plébános. A szentmise után koszorúzásra és gyertyagyújtásra került sor a magyar királyi „Szent István” 3. honvéd gyalogezred tatatóvárosi II. zászlóaljának emlékoszlopánál. „Az a puszta ma is temet, temet, / S az igazságért nyúlnak ki a holt kezek / A folyó kanyarog szíveken át, / S minden cseppjében könny, vér és némaság.”

Vitézi Eskütétel a Felvidéken.

Szőgyén, 2014. június 28.

A Történelmi Vitézi Rendnek mind nagyobb számú és örömteli a felvidéki bővülése. Csonkahaza és Felvidék szorosabbra fűződő jó kapcsolatainak erősödése lehetővé tették, hogy Felvidék területén a Vitézi Rend egyik legrangosabb első eseménye létrejöhessen. A Komárom-Esztergom Vármegyei Székkapitánysága,

vitéz Dinga László székkapitány és vitéz Smidt Róbert nemzetes úr szőgyéni rendtársunk a lehetőséggel élve, kezdeményezésükkel megvalósult az első felvidéki eskütétel Szőgyén katolikus templomában 2014. június 28-án. - Szőgyén történelmi magyar település, 25 km-re a Dunától északra fekszik Felvidéken Komárom-Esztergom Vármegyéjében. Az eskütevők gyülekezése és regisztrációja a szőgyéni polgármesteri hivatal helyiségeiben kapott helyet. A regisztrációt Horváth Zoltán nemzetes úr szigorú figyelemmel vezette végig. A rangos esemény a Rend vezetői, a vitézi tagság, a meghívott vendégek megérkezése után a rangos esemény ünnepi felvonulással kezdődött. A Történelmi Vitézi Rend zászlóját követték a Rend vezetői: vitéz Hunyai László főkapitány, vitéz Soltész István főszéktartó, vitéz Pintér Kornél Észak-dunántúli törzskapitány, vitéz Zeidler Sándor székkapitány, vitéz László Tibor Fejér megyei székkapitány.

A díszmenetet az Észak-Dunántúli kapitányságok zászlói, a felvidéki hagyományörzők zászlói, Szőgyén település zászlaja majd a szőgyéni cserkészek csapata folytatták. Utánuk a felvidéki és csonkahazai rendtársak a magyar nemzet védelmére és a Szent koronára esküt tevők kettős sora vonult, majd a Történelmi Vitézi Rend tagjai a meghívott családtagok és vendégek.

Az ünnep résztvevőit vitéz Dinga László székkapitány fogadta a katolikus templomban.

Nemcsok Istvan plébános úr üdvözölte a jelenlévőket és imájával a Jó Isten áldását kérte. Főkapitány úr - vitéz Kaszál József v.alhadnagy jelentése után a vitézi eskütétel megkezdésére engedélyt adott. Vitéz Dinga László székkapitány úr köszöntötte az ünnepre összegyűlteket, kiemelve az eskütétel rendkívüliségét és különlegességét. Az eskütétel szertartását vitéz Pintér Kornél törzskapitány úr vezette. Az oltár előtt felsorakozott rendtagok a magyar nemzetért vállalt kötelezettségükre felemelt kézzel tettek fogadalmat, ezután az oltár felé fordulva a Legfőbb Hadúr előtti tiszteletadással erősítették meg e fogadalmat.

Az eskü után kitüntetések átadása következett. A magyar nem-

zet védelmében és érdekében végzett tevékenységükért kitüntetésben részesültek: vitéz Lipovniczky Kázmér v.hdgy, bronz nemzetvédelmi kereszt; vitéz Nagy János László v.alhdgy, bronz nemzetvédelmi kereszt; nemzeti Vizi László bronz nemzetvédelmi kereszt; vitéz Smidt Róbert a Magyar Vidék Országos szövetségének Hűség 1956-hoz érdemkereszt. Elismerő oklevelet kapott Szőgyén település cserkészcsapata.

Az eskütétel szertartása és a kitüntetések átadása után vitéz Hunyadi László főkapitány úr köszöntötte az újonnan esküt tett vitéz és nemzeti hölgyeket, urakat. Hangsúlyozta: vállalásuk és tevékenységük szűkebb pátriájukra és az egész magyar hazára vonatkozóan hatással van.

Az ünnepség a Szózat hangjaival zárult. A Vitézi Rend vezetői és tagjai, az esküt tett új tagok a templomból kivonulva a templomtéren megkoszorúzták az I. világháborúban elesett szőgyéni hősök emlékművét, főhajtéssal tisztelegtek a magyar hazáért hozott áldozatuk előtt.

A koszorút vitéz Smidt Róbert nemzeti úr helyezte el. Az ünnepi menet átvonult a világháborúban elesett szőgyéni hősök emlékművéhez. Az eskütevők egy-egy szál fehér rózsával emlékeztek a háború áldozataira. Főkapitány úr, főszéktartó úr, törzskapitány úr és székkapitány urak a tisztelet virágkoszorúját helyezték el az emlékműnél. A koszorúzások után az első felvidéki vitézi eskütétel tiszteletére és emlékére vitéz Hunyadi László főkapitány úr, vitéz Dinga László székkapitány úr, vitéz Smidt Róbert nemzeti úr fi-

atal tölgyfacsemetét ültetett Felvidék földjébe annak reményében, ahogy a tölgyfacsemete erős fává növekszik, hasonlóképpen a magyar nemzet is a növekedés, megerősödés útjára lépjen. A megemlékezések ünnepélyes percei után közös fényképeken örökítették meg az eskütétel résztvevőit és a helyi étteremben bajtársi ebéden vettek részt a rend tagjai és vendégeik.

Az első felvidéki eskütétel technikai szervezéséért külön köszönet illeti vitéz Smidt Róbert nemzetes urat, akinek fafaragó művészetét, műveiben is tükröződő magyarságát szögyéni lakhelyén szemlélték meg a rend vezető tisztségviselői.

vitéz Lipovniczky Kázmér v.hdgy.

Felvidéki polgári és Vitézi bál 2015

A negyedik Felvidéki polgári és Vitézi bál 2015-ben a Komárom-Esztergom vármegye Székkapitányságának székhelyén, a csonkahunai Tatán történelmi és szép természeti környezetben került megrendezésre. Az immár hagyományos bált először az Észak-komáromi tiszti kaszinó épületében hetven évvel az utolsó magyar rendezvény után tartottuk meg, s vitéz Smidt Róbert nemzetes úr áldozatkész munkájának köszönhetően sikeres volt. Ugyanitt sikerült a második rendezvényt is létrehozni. A harmadik bál Esztergom vármegye esztergomi Primás Pincéjében, ódon környezetben történelmi falak között jött létre. A negyedik vitézi bál közös döntés alapján a székkapitánysági székhely lett. A több mint száz fő résztvevő Felvidékről és Csonkahunából érkezett. A bál helyszíne az európai hírű Eszterházy botanikus kert, vagy Angolpark pálmaháza. A pálmaház az egzotikus növények téli otthona volt a kertben a háború végéig, amelyet rendbehoztak a kommunista pusztítás után, rendezvényházzá alakítottak, megőrizve a műemléképület eredeti külső- és belső formáját. A vitézi bál vendégei voltak vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Zeidler Sándor székkapitány és vitéz Szörényi Levente Kossuth díjas művész és zeneszerző. Szörényi Levente nem jött üres kézzel, saját pincészetéből származó rendkívül ízletes borával kedveskedett a vendégeknek, amely egyben a bál főitala is volt.

A rangos esemény a székkapitánysági zászlóbevonulásával kezdődött, a felsorakozott rendtársak előtt. Főkapitány úr fogadta vitéz

Lipovniczky Kázmér v.hadnagy székkapitányi jelentését, megadta az engedélyt a bál megkezdésére, majd az egybegyűltek köszöntésével a bált megnyitotta. Vitéz Dinga László székkapitány bemutatta a bál illusztris vendégeit, ismertette a bál programját. Vitéz Smidt Róbert nemzetes úr a bál immár hagyományos szervezője bevezetőben ismertette az asztalokra kikészített előételként felkínált ízletes sajtköstölöt, majd Szörényi Levente, mint díszvendég és fővédnök beszélt pincészetéről, bemutatta borát, amely már az ismertető alatt meglehetősen sikerrel fogyott.

Vacsora előtt Maraszin Mónika óvónő eredeti csángó magyar dalokat énekelt nagy sikerrel. A bál társasága a szellemi eledelék után kellő étvágygal vacsorához látott.

Desszert után tánccal és mulatsággal telt az idő az elmaradhatatlan tombola megkezdéséig. Az idén a szokásosnál is nívósabb tárgyak magyar és vitézi vonatkozású könyvek, fényképek kerültek kisorsolásra nagy mennyiségben, mutatva, hogy a vendégsereg komolyan vette az ajándékozási készséget.

Éjfélkor vitéz Dinga László székkapitány végetvetve a mulatozásnak, figyelmet kért. A beállt csöndben székkapitány úr bejelentette: 2015-ben kerek évfordulót ünneplünk: vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr 95 éve alapította meg

a vitézi rendet a magyar nemzet védelmére, a magyar érzelmű és a magyarságért tenni kész embereket egyesítve, közös célt adva nekik abba a hazában, amelyet a trianoni diktátum következményeként gazdaságilag, társadalmilag, politikailag egyaránt megcsönkí-

tottak. Összeomlás helyett a magyar nemzet hite, akarata, összefogása megmentette az országot. Beszéde közben a terembe gördült a vitézi jelvénnel díszített hatalmas „95. születésnap” torta.

Főkapitány úr az eltelt 95 évet röviden összefoglalva, a Rend előtt álló, a nemzet érdekében ránk váró feladatokra hívta fel a figyelmet, majd dr. vitéz Popovics László rendtársunk által följajánlott vitézi szablyával vágta meg a tortát. A születésnap meglepetés hamar elfogyott és a táncmulatság hajnalig folytatódott.

*A fényképeket vitéz Laborc György nemzetes úr készítette.
vitéz Lipovniczky Kázmér v.hdg.*

2015. április 11. Tavaszi állománygyűlés, Komárom-Esztergom m. Székkapitányság, Tatabánya

A Bánhidai Szent Mihály Római katolikus plébánia Szent Ignác közösségi terme:

Székkapitánysági zászló bevonulása, köszöntő, jelentéstétel: vitéz Kaszál József alhadnagy. A Himnusz, Magyar Hiszekegy elhangzása után vitéz Hunyadi László főkapitány úr köszöntője, tájékoztatója következett. Vitéz Pintér Kornél törzskapitány úr köszöntőjét és tájékoztatóját v. Dinga László György szkp. székkapitányi beszámolója követte, a székkapitányság munkájáról, további feladatokról. V. Lipovniczky Kázmér v.hdg. a 2014. évi gazdasági beszámolót tartotta meg, valamint bemutatta a székkapitányság 2015. évi avatandóit. V. Samu István megemlékezett a Felvidékről kitelepített magyarokról. A hozzászólások után elhangzott a Szózat, közös imát mondtunk a kitelepítettek családjaiért a templomban.

Veszprémi Alcsoport

Vitéz Császár Attila balatonarácsi református lelkész (Veszprém vármegye) rendtársunk esperesi beiktatása 2015.01.11. Ünneplés keretében iktatták be hivatalába a Veszprémi Református Egyházmegye új esperesét: Császár Attila lelképásztort. Az arácsi református templomban megtartott ceremónián letették az esküt az egyházmegye új tisztségviselői is. A megválasztott esperes szerint az eddigieknél jóval nagyobb elfoglaltságot jelent az új szolgálat, hiszen mostantól, hat éven keresztül Arácsra futnak be az egyházmegye hi-

vatali ügyei. Császár Attila szerint a jövőben elengedhetetlen a történelmi egyházak szorosabb együttműködése. Az új esperest köszöntötte többek között Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, dr. Korzenszky Richárd tihanyi perjel és dr. Bóka István, Balatonfüred polgármestere is.

NYUGAT-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

A Történelmi Vitézi Rend Győr-Moson-Sopron Egyesített Vármegyék Székkapitánysága 2015. évi rendezvényei

A Történelmi Vitézi Rend területi székkapitánysága szinte minden rendezvényét a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesülettel közösen tartja (továbbiakban Szent László HAHE) melyekről beszámolónk kronologikus sorrendben következik.

2015. január 31. A Történelmi Vitézi Rend ter. csoportja és a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület közös **évindító** „fehér asztalos” összejövetelt tartott annak okán, hogy a két testület tagjai és családtagjaik jobban megismerjék egymást, közelebbi kapcsolatba kerülhessenek.

2015. február 26. A két szervezet közösen emlékezett meg vitéz nagybányai **Horthy Miklós** kormányzó urunk halálának 58. évfordulójáról. A rendezvényen a megyei nemzetőrség tagjai is részt vettek. A megemlékező beszédet **Fehérné Markó Kamilla** VRNT törzsszéki vitézi hadnagy tartotta: „Az 1957. február 9-én hajnalban, Estorilban elhunyt vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország volt kormányzója a magyar történelem során, - Hunyadiától Kossuth-ig - ötödikként viselte ezt a méltóságot, s bár a magyar történelem tele van „zivataros századokkal,” talán egyetlen kormányzónak sem kellett olyan kilátástalan helyzetben átvennie hivatalát, mint Horthynak, talán egyetlen kormányzónak sem kellett kikormányoznia a hont olyan mély süllyedésből, mint neki. Mérhetetlen hazaszeretete példa a mai kor magyarjainak is.

A **kommunizmus áldozatairól Fehér Imre** VRNT székkapitány emlékezett meg:

Többek között Wass Albert megszívlelendő és ma is aktuális gondolatait ajánlotta figyelmünkbe: „...először is nemzeté kell emeljük újra a félvszázados kommunista diktatúra során megtört, hitét veszített, néppé alázott magyarságot. Népiünk nemzeti öntudatát kell visszazerezniünk, mert ezen a földön csak nemzetnek lehet hazája. ...Széles körben ismertetniünk kell a félrevezetett világgal a valóságos magyar múltat s az igazság feltárása által vissza kell szerezniünk szétszakított népiünk önrendelkezési jogát.”

2015. március 15. Nemzeti ünnepünkön a városi rendezvényen rendtársainkkal és a Szent László HAHE –vel közösen koszorúztunk, a megyeiben, Agyagosszergényben pedig **Fehér Imre** VRNT székkapitány és **Fehérné Markó Kamilla** VRNT vitézi hadnagy vett részt az ünnepségen.

2015. március 26. Győr város töröktől való visszafoglalásának 417. évfordulója. A megemlékezésen a civileken kívül a Nemzetőrök is részt vettek. A rendezvény elején **Marics István** városplébános, püspöki irodaigazgató helyettes szentmisét celebrált a hősök és áldozatok lelki üdvéért, a szentmise befejezéséig **Fehér Imre** VRNT székkapitány emlékezett az európai

hírű, dicsőséges csatára, felelevenítve Pálffy Miklós és Schwarzenberg Adolf generálisok hőstetteit. Ezután a résztvevők közösen megkoszorúzták a hős tábornokok szobrát.

2015. április 16-17. Két év szünet után a zamárdi szervezők Húsvétkor újra indították a **Nemzeti Feltámadási Menetet**. A zarándoklat hagyományosan Pünkösöd szombatján érkezik meg a csiksomlyói főbúcsú helyszínére Babba Máriához. Ebben az évben a Darnószeliből érkező **Feltámadási jelvényt** és a zarándokokat rendtársainkkal és a Szent László HAHE tagjaival 2015. április 16-án fogadtuk a bazilikával szemben lévő Boldogasszony-kőnél, majd ünnepi szentmisén vettük át a Feltámadási jelvényt. A Feltámadási jelvény egy Árpád-kori motívumú „szárnyas kereszt”, melynek szimbolikája utal a Húsvétra és a Pünkösdre. A Feltámadási jelvényt 2015.17-én, szentmisén adtuk át Dunaszerdahelyen felvidéki testvéreinknek.

2015. május 2-3. Hagyományosan, immár 5. éve vesz részt a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület, és a Történelmi Vitézi Rend tagjai a **nagyváradai Szent László ünnepségen**. Idén kis csoport látogathatott el a Partiumba. A szokásokhoz híven, méltó módon emeltük díszkíséretükkel a nagyváradai Szent László herma körmenet fényét.

2015. május 30. Hősök napja. A győri bazilikában szentmisével kezdődött a megemlékezés az I. és II. világháborús, valamint a magyar történelem valamennyi hősről. A szentmisét az áldozatokért, elesettekért **Marics István** városplébános, püspöki irodaigazgató helyettes celebrálta, majd a jelenlévők, rendtársaink, az egyesületi

tagok, a nemzetőrök és a megjelent győri polgárok együtt vonultak le a Radó szigetre a Hősi emlékműhöz. A menet, köztük köpenyes rendtársaink csoportja, méltóságteljes, szép színfoltja volt a rendezvénynek. Az emlékműnél **Fehér Imre** VRNT székkapitány mondott beszédet. Mint mondotta: „a magyar Hősök Napja szüleink és nagyszüleink küzdelmei és fáradozása előtti tisztelgés is, amelynek az ad értelmet, hogy lesznek olyan nemzedékek, amelyek méltó módon, békés körülmények között beteljesítik az elődök örökségét.” A rendezvényen **dr. Szabó János** tárogató-muzsikáját hallhattuk.

2015. június 4. A gyalázatos trianoni békediktátum aláírásának 95. évfordulóján szintén közös megemlékezést tartott a Történelmi Vitézi Rend és a Szent László HAHE a 2008-ban újra felépült győri Országzászló emlékműnél. A rendezvénynek egy kettős jubileum is apropója volt, hiszen éppen 10. esztendeje, ezen a napon kezdte el a győri „NE-felejcs” Polgári Egyesület a trianoni megemlékezéseket akkor még itt, az Országzászló helyén. Ennek okán is megemlékező beszédet Fehérné Markó Kamilla VRNT vitézi hadnagy, a volt „NE-felejcs” Polgári Egyesület alapító elnöke tartotta. Többek között elmondta: „Mai gondjaink, társadalmi feszültségeink nagyrészt Trianonhoz vezethetők vissza. Ezért is kell folyamatosan kutatnunk a Trianonhoz vezető kül- és belföldi okokat, benne a XIX. század végétől eredeztethető saját mulasztásainkat és vétkeinket, s ezzel együtt a mindmáig „ve-lünk élő” trianoni problémák gyökereit.” „...„Nemzetünk, hazánk sorsa tehát továbbra is a mi kezünkben van, s ahhoz, hogy tenni is tudjunk érte, kérjük a Jó Isten segítségét, áldását és Boldogasszony Anyánk közbenjárását!...„*Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, nem tehet sokat: egyesített erőknek pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges.*” - írja Kölcsey. „És akkor védőn, főlnék feszül az Országzászló.” - fejezte be beszédét a vitézi hadnagy.

A rendezvényt emlékeztetéssé tette **Fehér Imre** VRNT székkapitány narratori, ill. versmondói közreműködése, valamint a **Talpasok karának** éneke, és **dr. Szabó János** tárogató-játéka.

2015. június 27. Idén is hagyományosan részt vettek rendtársaink a győri Szent László herma körmenetén. Az ünnepi, püspöki szentmise előtt a Szent László HAHE vitézi rendi tagjai koszorút helyeztek el a nagy lovagkirály szobránál. Rendtársaink a körmeneten díszkísérettel emelték az esemény fényét. A város lakói mindig nagy érdeklődéssel várják e szép, lélekelvonó körmenetet.

2014. június 28-án Horvátországban, a **Peruska Mária** kegyhelyen hagyományosan ismét megrendezésre került a rendvédelmi szervek és a hagyományőrök zarándoklata. A rendezvény fővédnöke **Hende Csaba** honvédelmi miniszter, védnöke **Széles Sándor** Győr-Moson-Sopron megye kormány megbízottja volt. Győrből a Történelmi Vitézi Rend és Szent László HAHE képviselői szép számmal jelentek meg. **Fehér Imre** VRNT székkapitány szervezte és moderálta a zarándoklat eseményeit. Az ünnepi szentmisét **Bíró László** rk. tábori püspök celebrálta **Fehérné Markó Kamilla** VRNT törzsszéki vitézi hadnagy **Horváth Dorinával**, a győri Apor iskola gimnazistájával, - aki németül olvasta fel a szentmise olvasmányát - megkoszorúzta a kegyhelyen lévő báró vitéz Boldog Apor Vilmos vértanú püspök szobrát. A zarándoklat kellemes, bajtársi hangulatban zajlott.

2015. augusztus 20. A győri **Szent István-napi** ünnepséget idén a város és a megye közösen rendezte a Szent István szobornál, majd a régi megyeháza épületében. A zord, esős idő ellenére szép számmal jelentek meg a meghívott fegyveres erők, pártok, civilek képviselői és a város érdeklődő polgárai. Az eseményen részt vett a csornai születésű **Áder János** köztársasági elnök is, aki Győr-Moson-Sopron Megye Díszpolgára kitüntetést kapta a megyei Közgyűlés elnökétől.

2015. október 1. Szomorú nap ez Rendünkben. Mosonmagyaróváron eltemettük vitéz **Harmath Lajos** tb. székkapitányunkat, aki életének 94. évében a Hadak útjára tért, visszaadta lelkét a Teremtőnek. Temetése szép, méltóságteljes volt, katonai tiszteletadással, a katolikus egyház szertartása szerint. A Történelmi Vitézi Rend Nyugat-Dunántúli Törzsszéke zászlóval, alakulattal vett részt, jelen volt főkapitányunk, vitéz **Hunyadi László** és a budapesti rendtársak is. A város nevében a polgármester, **dr. Árvay István** méltatta a város Pro Urbe díjas „nagy öregjét”. A sírnál búcsúztak tőle az 56-os és az osztrák, valamint a Honvéd Hagyományőrök bajtársai.

2015. október 6. A Gyásznapon **Fehér Imre** VRNT székkapitány és **Fehérné Markó Kamilla** VRNT vitézi hadnagy rendtársaink nevében mécses gyűjtött a győri Aradi Vértanúk emlékművénel, a meggyilkolt hős 13 és az őket „követő” vitéz társaik tiszteletére, a Jobbik által megrendezett rövid megemlékezésen.

2015. október 23. Nemzeti ünnepünkön rendünk képviselői és a Szent László HAHE közösen koszorúzott a városi ünnepségen.

2015. október 30. Kunszigeten, hagyományosan Halottak-napi megemlékezésen díszlelegtek az I. és II. világháborúk helyi hősei és áldozatai emléke előtt a Szent László HAHE és a Vitézi Rend tagjai.

*Fehérné Markó Kamilla VRNT
törzsszéki vitézi hadnagy*

Zala megyei alcsoport

2014. május 31. Hősök Napja

2014. június. 16. Nagykanizsa megemlékezés, koszorúzás az 56-os emlékkertben felállított kopjafánál Koszorúz: v. Bartal György András szkp, v. Szabadi Tibor J.

2014. augusztus 20. Nagykanizsa - ünnepség
Díszelgés a nemzeti zászlónál

Az ünnepség, a város polgármestere megszege a kenyeret

2014. október. 23. megemlékezésen részt vesznek és koszorúznak a TVR Nagykanizsai Hadnagyság vitézei az 56-os emlékkertben az emlékműnél és a kopjafánál Nagykanizsán.

2014. november 14. Zrínyi Miklós emléknapi Zalaegerszeg, részt vettek a Zala megyei Székkapitányság vitézei v. Bartal György András szkp vezetésével

2014. decemberi állománygyűlés Zalaegerszegen

Díszasztal

Kitüntetést vesz át v. Elmont Ilona, Batáné vitézi hdgy, Zala megyei kincstárnok, valamint v. Csap Lajos, v. lovag von Kustos János Kálmántól az 56-os Nemzetőrség nemzetőr altábornagyától

2015. március 31-én a Kanizsai Kulturális központ és a Történelmi Vitézi Rend Nagykanizsai Hadnagysága kiállítást rendezett: **TÖRTÉNELMI VISELET, EGYENRUHA ÉS KITÜNTETÉS** címmel.

A kiállítást részlete

Díszelgők sorfala

V. Bartal György András szkp és Tóth István, a Veszprémi Méretes Szabó Kft. vezetője

A kiállításhoz anyagot adó v. Kósa Miklós

Zalai vitézek

Balról jobbra: v. Bartal György András szkp, dr. vitéz Dengyel Zoltán tkp, v. Szabadi Tibor József mb. törzsszéki v. hdgy, v. lovag von Kustos János Kálmán v. hdgy, 56-os Nemzetőrség nemzetőr altábornagy

Toborzó felhívás

TOBORZÓ !

Magyar férfiak figyelem !

A Történelmi Vitézi Rend Magyaránizsai Hadnagysága felvételt hirdet az Első és Második Világháborús hagyományörző egységeibe. Várunk minden olyan 20 és 40 év közötti férfit, aki elszántságot érez a magyar történelem és nemzeti eszme iránt. Tovább kívánja vinni nagyapáink hagyatékát, és őrizni a magyar katonák szellemiségét.

Jelentkezés :
 v.Pető Attila (I. Világháborús Egység Parancsnok): 06703821794
 vrnt.Druskóczi István (II. Világháborús Egység Parancsnok): 06205284355

Bicsák Nyomdaipari Kft.

2015. április. 25. Zalaegerszeg állománygyűlés

Díszasztal

A Pogányszentpéteri Ciklámen népi együttes énekel

Dr. v. Dengyel Zoltán és v. Szabadi Tibor kitüntetést vesz át v. lovag von Kustos János Kálmán az 56-os Nemzetőrség nemzetőr altábornagytól

VRNT Druskóczi István kitüntetést vesz át v. lovag von Kustos János Kálmán az 56-os Nemzetőrség nemzetőr altábornagytól

V. Szabadi Tibor József Zala megyei irodavezető, átveszi a mb. törzsszéki v.hdgy előléptetését

Az állomány

V. Pető Attila átveszi az I. világháborús egység v.hdgy megbízását

VRNT Druskóczi István átveszi a II. világháborús egység v.hdgy megbízását

Beszámolót tart v. Elmönt Ilona, Batáné v. hdgy, Zala megyei kincstárnok

v. Hunyadi László főkapitány vitézi jelentést ad át v. Bartal György András szék- kapitánynak

V. Hunyadi László főkapitány és v. Szabadi Tibor J. mb. törzsszéki vitézi hdgy beszélget az állománygyűlés után

2015. május. 31. Hősök napi megemlékezés a kiskanizsai templom mellett felállított emlékműnél
A TVR Nagykanizsai Hadnagysága vitézei és hagyományörzői vonulnak a felállítási helyre

Koszorúz: v. Bartal György András szkp, v. Szabadi Tibor József mb. törzsszéki vitézi hdgy

Tisztelgés az emlékműnél

Tisztelgés a himnusz alatt

A templom előtt: balról jobbra – Németh Ferenc II. világháborús hagyományörző honvéd, VRNT Druskóczi István II. világháborús hagyományörző hdgy, v. Mecséri József, v. Harcz Endre, v. Pető Attila I. világháborús hagyományörző hdgy, v. Szabadi Tibor József mb. törzsszéki v.hdgy, Imrey Gábor első világháborús hagyományörző zászlós

2015. május 31.
Sormás
Nagykanizsához közeli községben a templomban lévő I. világháborús emléktáblánál és a temetőben felállított II. világháborús emlékműnél koszorúzás és tisztelegés

Az I. világháborús emléktáblánál megemlékezik balról jobbra: v. Harcz Endre, a község polgármesterasszonya, v. Bartal György András szkp.

A templom bejáratánál: V. Bartal György András szkp, v. Harcz Endre

A II. világháborús emlékmű előtt balról jobbra: VRNT Druskóczi István hagyományörző hdgy II. világháborús egyenruhában, Németh Ferenc honvéd II. világháborús egyenruhában, v. Szabadi Tibor mb. törzsszéki vitézi hdgy, v. Harcz Endre vitézi egyenruhában, Imrey Gábor hagyományörző zászlós I. világháborús egyenruhában, v. Pető Attila hagyományörző hdgy I. világháborús egyenruhában.

2015. június 18. A nagykanizsai Rózsza úti óvodában rendhagyó történelem órai foglalkozás a kis-, közép és nagycsoportos gyerekeknek. V. Pető Attila I. világháborús hagyományörző hdgy korhű ruhában

V. Papp Gábor vitézi hdgy és v. Pető Attila I. világháborús hagyományörző hdgy beszélget a gyerekekkel

V. Pető Attila az első világháborús eredeti puskával

V. Papp Gábor előadást tart V. Papp Gábor és v. Pető Attila az I.világháborús eredeti karddal és kardbojttal

Koszorúz a város polgármestere, tiszteleg v. Papp Gábor v.hdgy

Koszorúz v. Bartal György András szkp, v. Szabadi Tibor József mb. törzsszéki vitézi hdgy, a koszút elhelyezi v. Mecséri József

2015. június 4. Emlékezés a Trianoni diktátumra

A koszorút viszi balról jobbra: v. Kósa Miklós, v. Papp Gábor vitézi hdgy

Közös kép a megemlékezésen résztvevőkkel

2015. június 17.

A nagykanizsai vasútállomáson megemlékezés történt a Hortobágyra elhurcoltak emlékére az ott felállított emléktáblánál.

Az emléktábla

2015. július 3. Emlékezés a Pozsonyi csatára

A 907-ben zajlott Pozsonyi csatára emlékezés a zalaegerszegi emlékhelynél

Vonulnak az emlékhelyre a zalai vitézek

Koszorúz v. Bartal György András szkp, v. lovag von Kustos János Kálmán vitézi hdgy, 56-os Nemzetőrség nemzetőr altábornagy, v. Szabadi Tibor József mb. törzsszéki v.hdgy

Zalai vitézek diszorségben az emlékműnél

A TVR Zala megyei Székkapitánysága által megrendezett „Egyenruha, fegyver, kitüntetés” c. kiállítás megnyitóján, a Pozsonyi csatára történő megemlékezés előtt.

2015. augusztus 15. Zalaapátiban rendezett katonanóta fesztivál
 Pogányszentpéteri Ciklámen nótakör vendégeként vett részt: VRNT Druskóczi István a II. világháborús egység hagyományörző hadnagya

A nagykanizsai hősi temető I. világháborús emlékmű új gránittábláját állította a TVR Nagykanizsai Hadnagysága

A sírkövek rendbetételében rendtagjaink mellett segítségre voltak a fiatalok is.

V. Bartal György A. szkp és v. Pető Attila hagyományörző hdg. v. Madarász László huszárkapitány tisztítandó sírja előtt

A rendbehozott sír, s akik dolgoztak: v. Pető Attila és VRNT Druskóczi István hagyományörző hadnagyok

Izsáki István 1918-ban hősi halált halt honvéd sírkövét hoztuk helyre

Mindenszenteki gyertyákkal az első világháborús sírokon

2015. szeptember 25. Nagykanizsa, Palini Általános iskola rendhagyó történelemórán az I. és II. világháborús fegyverek egyenruhák, kiegészítései bemutatása

Balról jobbra: VRNT Druskóczi István hagyományörző hdgy II. világháborús korhű egyenruhában, v. Kósa Miklós vitézi egyenruhában, v. Papp Gábor vitézi hdgy I. világháborús korhű egyenruhában

Előadást tart v. Papp Gábor v. hdgy I. világháborús korhű egyenruhában

Előadást tart v. Kósa Miklós vitézi egyenruhában

2015. október 6-i megemlékezés az Aradi udvarban, a hősök szobrai előtt

A város vezetői és a bevonuló rendi egység, első zászlóvivő vitéz Harcz Endre

Batthyány szobor, előtte a koszorúk, köztük a TVR Nagykanizsai Hadnagyságéé, balról jobbra a képen: v. Bartal György A. szkp, v. Csap Lajos, v. Szabadi Tibor J. mb. törzsszéki vitézi hdgy

Megemlékezők

A Batthyány-szobor mellett díszőrséget áll v. Papp Gábor v. hdgy

Az aradi vértanúk szobrai melletti díszőrség - balról jobbra: v. Papp Gábor v. hdgy, v. Kósa Miklós, VRNT Druskóczi István, v. Mecséri József

Koszorú v. Bartal György A. szkp, v. Szabadi Tibor J. mb. törzsszéki vitézi hdgy

Nagykanizsai iskolában rendhagyó történelemóra

Vitéz Papp Gábor v.hadnagy

VRNT Druskóczi István hagyományörző hadnagy II. világháborús korbácsi egyenruhában

Keszthely, az I. világháborús emlékmű

Felavatták a Szent Miklós temetőben lévő, felújított I. világháborús emlékművet, mely 116 magyar honvéd mellett osztrák, szerb, orosz, olasz, román és montenegrói katonák előtt is adózik, akik az egykori keszthelyi ispotályban hunytak el. A felújítást egy pályázat keretében a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Közalapítvány, valamint Keszthely Város Önkormányzata finanszírozta.

Tisztelgés a hősök emléke előtt

Az emlékmű talapzata

A Nagykanizsához közeli Sand községben elő Horváth József 2015. elején töltötte be születésének 100. évfordulóját.

Ez alkalomból a TVR Nagykanizsai Hadnagysága felterjesztésére a Honvédelmi Miniszter kitüntetésben részesítette, amit a HM részéről Papp Ferenc ezredes és Hornyák Erika alezredes adott át, a Zala megyei vitézi egység jelenlétében

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG – KELET TSZK

Eseménynaptár 2014. október - 2015. október

Törzsszékünk rendtársai az utóbbi évben is rendkívül sok – részben saját rendezésű – eseményen képviselték Rendünket, ezért eseménynaptárunkban a rendezvények egy részének csak időpontját és témáját tüntetjük fel.

2014. október 06. Veresegyház. Vértanúk Ligete. Rendi zászlós díszegységünk részvétele az aradi vértanúk kivégzésének 165. évfordulóján. Damjanich János honvéd tábornok mellszobrának felavatása.

2014. október 23. Gödöllői alegységünk koszorúzása az 1956-os forradalom és szabadságharcra emlékező városi rendezvényen. A többi alegységünk saját településeiken emlékeztek. Pécelen pl. v. Almási László János szkp. tartott beszédet.

2014. október 30. Halottak napi megemlékezés Gödöllőn. Emlékműsor és koszorúzás az I. és II. vh-s emlékműnél Dr. v. Bucsyné Prém Katalin nemzeti asszony fellépésével.

2014. november 07. Megemlékezés és koszorúzás Teleki Pál miniszterelnök gödöllői szobránál, születésének 135. évfordulóján.

2014. november 14. Törzsszékünk őszi állománygyűlése főkapitány úr részvételével a Premontrei Gimnázium aulájában. Törzskapitányi vetített éves beszámoló, kitüntetések átadása, az állománygyűlés után bajtársi állófogadás.

2014. november 16-21. Szent Erzsébet hét a v. Almási Zsuzsanna nemzeti asszony által vezetett péceli Szent Erzsébet Általános Iskolában.

2014. november 20. Isaszegi Városi Könyvtár. Tóth Árpád Nemzeti Társaskörünk szabadegyetemének (TÁNT) előadása. Dr. Padányi József dandártábornok, egyetemi tanár a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektorhelyettese *A költő és hadvezér Zrínyi Miklós és vára, Zrínyi-Újvár* címmel.

2014. december 05. Rendi részvétel a VERITAS Történetkutató Intézet konferenciáján: *Egy korszak és névadója. Horthy Miklós és Magyarország a két világháború között.*

2014. december 07. A 2014 évi Repülj Páva közönségdíjasa, Vaszi Levente kosteleki hagyományörző tanár úr köszöneté-

vel megkaptuk a visszajelzést arról, hogy az isaszegi alegységünk által összegyűjtött karácsonyi adományaink megérkeztek a gyimesi Kostelek faluba. „Mindennek helye volt és nagyon nagy örömet okoztatok velem!” - Köszönet nemzeti Szőke Judit rendtársunknak a gyűjtés során tanúsított áldozatos munkájáért.

2014. december 12. Isaszeg Városi Könyvtár. TÁNT rendezvény: *Adventi ökumenikus elcsendesülés.* Vendégeink és előadóink, v. Gulyka József rk. esperes, c. prépost és Végh Tamás ny. ref. vezető lelkész adventhez kötődő szárnyaló teológiai beszédeit hallhattuk.

2015. január 09. Díszegységünk részvétele a Wass Albert gödöllői szobránál tartott megemlékezésen, születésének 107. évfordulóján.

2015. január 10. A szkíta aranykincsek bemutató *Emberrek aranyban* c. régészeti kiállítás megtekintése a Magyarok Házában. A rendtársak egyöntetű véleménye volt, hogy ezt a magyar őstörténettel is összefüggésbe hozható, szinte elhallgatott kiállítást komoly médiaháttérrel és hosszú látogatási idővel kellene megismételni pl. a Nemzeti Múzeumban. Köszönet a Magyarok Világszövetségének, hogy lehetőséget adott a megrendezésre.

2015. január.11. Rendtársaink saját településeiken emlékeztek a doni harcokra és a 2. magyar hadsereg honvédejére. E rendezvények közül kiemelkedik dunaharaszti alegységünk négy települést (Újlengyel, Nyáregyháza, Újhartyán, Dabas) is érintő megemlékezése. Külön köszönet dabasi tüzér hagyományörző rendtársaink részvételéért.

V. Szilasi-Horváth Csaba szkp. beszámolója: A 2015. évi doni megemlékezéseket a Dunaharaszti alegység egy doni megemlékezés-túra keretein belül tette meg. Első nap (2015.01.10.) a városi központi megemlékezés hiányában Dunaharaszttiban a Hősök terén álló II. vh-s emlékműnél helyeztünk el koszorút és gyűjtöttünk gyertyát a Donnál harcolt és elesett bajtársainkért. Második nap (2015.01.11.) 4 helyszínt érintve kezdtük meg túránkat, az első település Újlengyel: a művelődési központ udvarán elhelyezett kopjafánál emlékeztünk és helyeztük el koszorúnkat.

Következett Nyáregyháza: a falu terén álló impozáns vh-s emlékműnél emlékeztünk, ahol a falu polgármestere fogadott minket, itt csatlakoztak a nyáregyházi rendtársaink. Az ünnepségen polgármester úr mondott beszédet, s elhelyeztük a tiszteletadás koszorúit az emlékmű talapzatán. A harmadik település Újhartyán volt: a megemlékezést a település dalárdája szervezte; igen tartalmas és színvona-

las műsorral készültek az eseményre. Ezután került sor a koszorúzásra. Ezt követően a nemrég átadott, igen szemet gyönyörködtető Pozsonyi Csata Emlékműnél az alegység egységesen fejet hajtott. Következett Dabas: a városi megemlékezésen vettünk részt. A polgármesteri köszöntő után Murányi László televíziós hírszerkesztő és író emlékezett a doni áttörés napjairól. Talán a sors iróniája, hogy a metsző hideg szél többször beledübörgött a mikrofonba, megteremtve a hangulatot, mit érezhettek katonáink a nagy doni hidegben. A beszéd közben, áldozataink számának említésekor óriási madársereg lepte el az eget mindazon katonáink lelkét képviselve, kik a Donnál lelték hősi halálukat. Megemlékezéseinket katonai tiszteletadással szerveztük, köszönve a Dabasi Tüzér Hagyományörző Alapítványnak, külön kiemelem a Dabasi alcsoport kiemelkedő teljesítményét, és a nyáregyházi vitézeink helytállását.

2015. január 15. Isaszegi Városi Könyvtár. TÁNT - Dr. Margittai Gábor, a Magyar Nemzet társszerkesztője előadása *Szamar sziget szellemkatonái – A Nagy Háború eltitkolt halálmarsa* címmel. Ugyanezen a napon a Gödöllői Városi Könyvtárban v. Boros Bánk Levente rendtársunk, mint a Honvédelmi Minisztérium politikai főtanácsadója tartott előadást *Külpolitikánk és biztonságpolitikánk aktuális problémái* címmel.

2015. január 23. Hadak útjára tért idős rendtársunkra, atyai barátunkra emlékeztünk nemzeti Hanák Ede rendtársunk isaszegi otthonában. Dr. v. Bucsy László tkp. emlékező gondolatait nemzeti Szitányi György numerus claususról tartott előadása előzte meg. Az estet záró bajtársi vacsorán a házizagda gavalléros vendéglátásában volt részünk.

2015. február 08. Részvételünk a Kormányzó úr halálának 58. évfordulója alkalmából tartott megemlékező istentiszteleten a Hazatérés Templomában.

2015. február 21. Mány. Megemlékezés és koszorúzás a Becsület Napján a budai hegyekben és a kitörésben folyó harcokban elesettek emlékére. A rendezvény történelmi zászlódíszét ez évben is törzsszékünk biztosította.

2015. február 24. Isaszegi Városi Könyvtár. TÁNT rendezvény. Dr. Bank Barbara történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottság tagja előadása a Kommunizmus Áldozatainak Em-

léknapja alkalmából. Ezt követően koszorúzás a Hősök és Áldozatok Emlékparkjában.

2015. február 25. Süllyápi alegységünk a helyi szervezetekkel és a városvezetéssel együtt a Hevesy parkban lévő háborús emlékműnél koszorúzással emlékezett meg a kommunizmus áldozatairól.

2015. február 28. A Teleki Pál Egyesület éves közgyűlése Gödöllőn a Premontrei Gimnázium aulájában. Az Egyesület elnökségének egyhangú szavazata alapján ez alkalommal adták át a törzsszékünknek ítelt Teleki Pál emlékérmét. Részletek a rendi munkánkat elismerő laudációból: „...*vi-haros magyar évszázadok örökösei ők. Vállalják magas erkölcsiséggel, bajtársiassággal, történelmi elhivatottsággal, magyarságunk jobb jövőjébe vetett hittel az áldozatokkal járó vitézi kötelességeket. Megköszönve egyesületünknek*

nyújtott segítségüket, örömmel adom át nagyrabecsülésünk jeléül a Teleki Pál emlékérmét és rendi zászlójukra tisztelettel feltűzzük emlékszalagunkat, melynek felirata hirdesse minden elidegenedőnek és bizonytalankodónak Teleki Pál felhívását: Merjünk magyarok lenni!” Az emlékérmét törzsszéki zászlónk jelenlétében Dr. Fábry Mihály egyesületi elnök úrtól vettük át.

2015. március 06. Gödöllő. A Művészetek Házában a Gödöllői Akadémia keretében került sor Dr. v. Bucsy László tkp. *A Történelmi Vitézi Rend története és eszmeisége* című előadására, melynek kapcsán egy rendtörténeti és hadtörténeti relikviákat bemutató kamarakiállításra is sor került. (Az előadás megtekinthető a www.vitezirend.hu című honlapunkon).

2015. március 15. Ez évben is törzsszékünk lovas rendtársai szervezték a gödöllői térség egyik leglátogatottabb rendezvényét a március 15-i lovas-fogatos díszelgést. Rendtársaink mind lóháton, mind fogatokon látványosan és rendi zászlók alatt vesznek részt évente a felvonuláson. Alegységeink, pl. a súlysapíhoz hasonlóan - saját településeiken koszorúzással tisztelegtek 1848-as elődeink előtt.

2015. március 27. Az eddig szinte méltatlanul elhallgatott Rákóczi szabadságharcot és a nagyságos fejedelem emlékét végre határozattal rendelte megünnepelni az Országgyűlés. Ez évtől emléknap a fejedelem születésnapja, március 27, melyen idén is a Rákóczi Szövetség gödöllői szervezetével és a Református Líceummal közösen emlékeztünk a ref. templom falán általunk állított Rákóczi emléktáblánál.

2015. március 29. Gyümölcsoltó Boldogasszony napja.

2015. március 16. Az Országgyűlés 45/2014. (XII. 17.) határozata értelmében 2015-től **március 16-a a magyar zászló és címer napja**. Felhívja az intézményeket, szervezeteket és polgárokat, hogy a nemzeti kulturális örökségünk részét képező magyar zászló és címer megbecsülésének kinyilvánításaként ezt a napot méltó keretek között ünnepeljék meg.

Kerepes város a fentiek jegyében elsőként rendezett nagyszabású ünnepséget nemzeti zászlónk és címerünk tiszteletére. Az eseményen – melyet a Honvédelmi Minisztérium részéről Kun Szabó István vezérőrnagy nyitott meg – törzsszékünk rendi díszegysége központi szerepet vállalt, és zászlódíszünket is a város rendelkezésére bocsátottuk. Kerepes polgármestere, Franka Tibor úr külön levélben köszönte meg a Történelmi Vitézi Rend segítségét és együttműködését.

2015. március 24. Isaszegi Városi Könyvtár. TÁNT rendezvény. Dr. v. Raffay Ernő történész, a Károli Gáspár Református Egyetem professzorának előadása *Kik a barátaink és kik az ellenségeink?* címmel.

Verőce, Lózsi-völgy. Zászlós rendi díszegységünk szolgálata az immár évek óta ezen a gyönyörű helyszínem megtartott *Ima Magyarorszáért* rendezvényen.

2015. április 04. Megemlékezés Teleki Pál halálának 74. évfordulóján a máriabesnyői sírjánál.

2015. április 06. A v. Bodrogi Imre Endre nemzeti úr vezette „szabadcsapat” részvétele a Tavaszi Emlékhadjárat isaszegi csatabemutatóján, majd rendtársaink koszorúzó megemlékezése az isaszegi alegységünk által újjáépített 1848-as Képesfa emlékhelynél.

2015. április 07. A Tavaszi Emlékhadjárat bandériumát ez évben is Tarsolyos Lovasegyletünk tagjai vezették a Gödöllői Királyi Kastélyban és a gödöllői temetőben zajló 1848-as megemlékezések során. Ugyanezen a napon délután a szadai HungaroPub vendéglőben v. Czapp Béla nemzetes úr tartott beszámolót a lovas rendtársaink részvételével zajló szadai hagyományörző lovas életről.

2015. április 10. Részvétel a Premontrei Gimnáziummal közösen rendezett, a muhi csatára és Árpád-házi Kálmán hercegre emlékező hagyományos rendezvényen.

2015. április 11-12. A nyáregyházi Két Szív Rk. Plébánia az április 5-én kapott Szent Fausztina ereklye jelenlétében tartott kétnapos imatálalkozót. Ezen törzsszékünk monori és nyáregyházi tagjai rendi díszben vettek részt.

2015. április 23. Isaszegi Városi Könyvtár. TÁNT rendezvény. Dr. Molnár Imre történész, diplomata előadása *Eszterházy János, a felvidéki magyarság mártír politikusa* címmel.

2015. május 14. Gödöllői alegységünk tagjai a rendi összefogas szép példáját adták: bekerítették idős rendtársunk szentmártonkátai, állandó lakhelyeül szolgáló tanyáját. Ezt a munkát v. Komjáthy Tivadar bátyánk hajlott kora miatt nehezen tudta volna elvégezni a bajtársi segítség nélkül.

2015. május 15. Isaszegi Városi Könyvtár. TÁNT rendezvény. Dr. Diószegi György Antal művelődéstörténész, görögségkutató előadása Hunyadi Mátyás királyunk halálának 525. évfordulója alkalmából.

2015. május 16. Gödöllői rendtársaink ez évben is derekasan kivették részüket az Úrréti tó tavaszi rendbe tételéből. Ez a munka alapozza meg a tónál évente megtartott, nagy népszerűségnek örvendő és tavi tárogatókoncerttel végződő Úrréti Tóünnepet.

2015. június 04. Nemzeti gyásznapon alegységeink Gödöllőn, Dunaharaszttiban, Isaszegen és Süllyápon képviselték a Történelmi Vitézi Rendet.

2015. június 16. Gödöllői rendtársaink részvétele a keresztényüldözés elleni békés, ökumenikus demonstráción. A gyertyás felvonulás a Kálvin tértől indult és a Deák téren át a Bazilikánál végződött, mindhárom helyszínen imával és könyörgéssel az üldözött keresztényekért. Nem sokkal korábban kaptuk interneten Andrew White bagdadi vikárius híradását: „Az ISIS iszlamista csoport átvette a hatalmat Quaragoshban, a legnagyobb iraki keresztény városban. Százával fejeznek le férfiakat, nőket, gyermekeket. Ezek az emberek imatámogatást kérnek az országukban folyó szörnyűségek miatt.”

2015. 06. 21. Részvétel az egész napos Úrréti Tőnnep rendezvényein.

2015. június 21-25. Csikó Baranta Tábor

Immáron egy éves múltat tudhat magáénak a nemzeti Hegymegi Gábor rendtársunk által vezetett és a törzsszékünk által támogatott gödöllői Fehérlófia Csikó Baranta Csapat, amelyre méltán lehetünk büszkék. Idén márciusban, az évente kétszer is megrendezett csikó barantások versenyén, a gödöllői csapat hét résztvevője - köztük egy igazán belevaló kislány- egytől egyig dobogós helyezést ért el, amely igen figyelemre méltó teljesítmény a már évek óta működő csikó baranta csapatok mellett. A 8-10 éves kis harcosok - a szülők hathatós segítségével - hétről hétre kitartó gyakorlással és közösségi munkával gyarapítják tudásukat, amelyet idén júniusban már több napos nomád baranta tábor is elmélyített. A gyerekek íj, bot, ostor, szablya, valamint különböző hajtófegyverek használatát gyakorolják, mindemellett népi játékok, tánc, különböző készségfejlesztő gyakorlatok, valamint a későbbiekben, a lovaglás rejtelmeként is válnak napról napra erősebb és hittel telibb magyar emberré.

2015. június 27. Lovas színházi előadás a Visegrádi Palotában rendtársaink *Koppány királyfi legendárium*a c. előadásában. Lovas főszerepben a 6 éves Borda-Légrádi Koppány! További szerepekben szülei, v. Borda-Légrádi Lilla, Borda Zoltán, valamint nemzeti Hegymegi Gábor. A darabot írta és rendezte - idén várományosi jogon avatott - rendtársunk, v. Dobay Glauser Márta. Remek előadás volt, gratulálunk!

2015. június 28. A váci I. világháborús emlékmű újraavatása. A magas rangú állami jelenlét mellett megtartott városi rendezvényen a biztonsági intézkedések miatt csak korlátozott rész-

MEGEMLEKEZÉS A POZSONYI CSATÁRA

2015. JÚLIUS 4., SZOMBAT, 12.00

HELYSZÍN: NEMZETI EGYÜVÉ TARTOZÁS PARKJA

907 júniusában zajlott le a magyarság Kárpát-medencei megmaradását biztosító és megmentő pozsonyi csata, melyben a honfoglaló magyarokra támadó, százezres létszámú egyesített európai haderőt az Árpád vezér és fiai vezette negyvenezres lovas haderő tönkretverte és maradékait Enns váráig üldözte vissza.

A gödöllői Pozsonyi Csata Emlékhelynél a Történelmi Vitézi Rend és a Tarsolyos Lovasegylet tagjai erre emlékeznek 2015. július 4 -én, szombaton 12 órakor. A koszorúzással egybekötött megemlékezésre minden érdeklőt és/vagy koszorúzó szervezetet, magánszemélyt szeretettel várnak.

Dr.v. Bucsy László törzskapitány

vételre volt lehetőségünk. Három rendtársunk rendi díszben, ketten pedig huszár hagyományörző uniformisban képviselték Rendünket.

2015. július 16-20. Isonzó kegyeleti túra. Gödöllői rendtársainknak és a KDNP gödöllői szervezetének 18 fős csapata autóbusszos-gyalogos túra keretében 4 napot töltött az I. világháborús Isonzó-front helyszínein. Ennek során nemzeti Márton Dankó István tanár úr elhivatott vezetésével megfordultunk a front számos döntő fontosságú helyszínén és meglátogattuk a legtöbb olyan katonai temetőt, amelyben az osztrák-magyar hadsereg hősi halott katonái nyugszanak. Ezeken a kötelesség-telejesítést, kitartást és gyakran az emberi teljesítőképesség felső határát szívszorítóan példázó helyszíneken koszorúztunk, vagy kötöttünk nemzeti szín szalagot. Megrázó és feledhetetlen élményekkel gazdagodva és a magyar katona vitézségének tiszteletében megerősödve tértünk haza. Fotó: Tószegi Lajos VRNT és felesége.

2015. augusztus 16. Vitéz nagybányai Horthy István repülő főhadnagyról emlékeztünk hősi halálának évfordulójához közel eső napon, a Gödöllői Királyi Kastély Parkjában álló szobránál. A megemlékezés már évek óta a rendi egység, a vitézi rendi ágak közeledése, együttműködése jegyében történik ezen a helyszínen. Idén is főkapitány úr jelenlétében, más rendi ágak képviselőinek meghívásával és velük közösen koszorúzva emlékeztünk a Kiskormányzóra. (Dr. v. Bucsy László törzskapitány ebben a szellemben elmondott beszédének részleteit az eseménynaptár után külön közöljük. (Szerk.)

2015. szeptember 05. Dunaharaszti alegységünk erdélyi származású tagja, nemzeti Gergely Csaba a m.kir. honvédség szatmárnémeti bevonulásának évfordulóján tartott előadást Szat-

márnémetiben. Rendi kötődéseiről, családi vonatkozásokról és a magyarság jelenéről- jövőjéről szóló beszéde után ifj. Geréb Miklós VRNT - az Észak-Erdélyi Törzsszék vitézi hadnagya, akit két nagykarolyi rendtársunk is elkísért - beszélt a Vitézi Rendről.

2015. szeptember 12-13. A nagykátai Tápiófeszt néven megrendezett Hagyományörző és Gasztronómiai Kulturális Fesztiválon nemzeti Ambrózi Zoltán rendtársunk a Tavaszi Emlékhadjárat tápióbecskei csatanapjához hasonlóan nagy sikerrel mutatta be főzőtudományát.

2015. szeptember 20. Gödöllő egyik legnépszerűbb rendezvényének, a Gödöllői Királyi Kastélyban megrendezett, immár a VIII. Vadásznapi idén is rendezője és Dr. Gémesi György polgármester mellett védnöke is volt v. Ambrózy Árpád rendtársunk, a Magyar Vadászbíró Szövetség elnöke.

2015. szeptember 24. A Gödöllői Városi Könyvtár és Információs Központban a Városi Értelmiségi Találkozó keretében tartotta meg Dr.v. Bucsy László tkp. *A Vitézi Rend hagyományörző szerepe* című elsősorban az általa vezetett törzsszék munkáját bemutató, mintegy 15 évre visszatekintő előadását.

2015. október 06. Törzsszékünk ez évben is nagy létszámú zászlós díszegységgel és nemzeti Hegymegi Gábor 8-10 éves barantás tanítványaival együtt vett részt a veresegyházi Vértanúk Ligetében rendezett megemlékezésen, az aradi vértanúk kivégzésének 166. évfordulóján. Az emlékbeszédet mondó Kovács Péter újságíró rendkívül felkészülten idézte föl a világsi fegyverletétel előzményeit, körülményeit és Poeltenberg Ernő vértanú tábornok életútját és személyét. Az emlékpark évente avatott vértanú szobrai sorában idén – immár hetediként - az ő szobrának leleplezésére került sor.

Bízom abban, hogy eseménynaptárunk megfelelően tükrözi a KÖMA-KELET Törzsszék működését. Előrelépés, hogy ez a működés nem szorítkozik csupán a szoros értelemben vett rendi tevékenységre, hanem lehetőség szerint megjelenünk és részt veszünk a „civil” és társadalmi élet Vitézi Rendtől látszólag távolabb álló eseményein is. A törzsszék munkája - köszönhetően az alegységeken alapuló szervezethez - megfelelő, bár kívánatos lenne, hogy - a rendi fegyelem fokozása mellett - ebben a munkában még több rendtársunk aktívan vegyen részt. Különösen fontos lenne a tanulmányaik, kezdő munkakörük vagy változó családi helyzetük miatt leterhelt és nehezebben elérhető fiatal rendtársak fokozottabb összetartása. Ezt látom alegységeink rendi tisztségviselőinek

legfontosabb feladatának, melyhez - eddigi áldozatos munkájukat megköszönve - erőt és kitartást kívánok.

Fotók: v. Bárány István, Tószegi Lajos VRNT., Varga Csilla, Tóth Péter Csaba.

Dr. v. Bucsy László törzskapitány

Sülysápi Alegység

2015. február 25. A nem túl kedvező időjárási viszonyok ellenére, idén is méltóképpen megemlékezett a kommunizmus áldozatairól. Több helyi szervezettel és a városvezetéssel egyetemben mi is elhelyeztük koszorúnkat, a Hevesy-parkban található háborús emlékműnél. A polgármester, mint minden évben, most is kiemelte: Sosem szabad megfeledkeznünk egy olyan diktatúráról, amely közel százmilliók halálát okozta.

2015. március 15.

Részt vettünk a forradalom emlékére tartott koszorúzáson. A fiatal iskolások rövid zenés műsorral elevenítették fel az akkori forradalmi hangulatot. Végül Petőfi Sándor költeménye, a Nemzeti Dal közös elszavalásával idéztük fel nemzetünk eme dicső, de ugyanakkor szomorú korszakát. A megemlékezés helyéül választott, felújított sülysápi Grassalkovich-kastélyban egyébként Petőfi is megszállt egy pár napot.

Szabó György VRNT v.alhdgy (Sülysáp)

Bajusz-szakáll vb.

A Salzburg tartománybeli Leogangban tartott festői osztrák helyszínen húsz nemzet bajuszosai és szakállasai mutatkoztak be, a 12. alkalommal megrendezett világbajnokságon indultak versenyzők Svájc-ból, Nagy-Britanniából, Spanyolországból, Finnországból, Kanadából, Új-Zélandból, sőt még az Egyesült Arab Emírátsokból is. A következő világbajnokságot 2017-ben az Egyesült Államokbeli Austinban rendezik. A magyar bajusz (Schnauzbarb Ungarisch) kategóriában az Európa (2012) és világbajnok (2013) Járomi Zsolt megvédte világbajnoki címét, **az Európa és világbajnoki második helyezett Szentpétery István VRNT. 2. lett idén is. Gratulálunk!**

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Miskolci Székkapitányság

Doni szentmise – emlékezés a Hősökre,
Miskolc, 2015. január 11.

Köröm, RÁKÓCZI FESZTIVÁL – 2015.05.30.
Örömünkre szolgál a Rákóczi Szövetség egy-egy nagyobb
szabású rendezvényéről is tudósítani, hiszen e szervezetnek

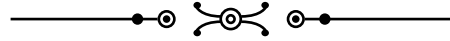
több tagja is Rendünk tagjai is egyben. További, hasonlóan
értékes és jó munkát kívánunk!

Egész nap színes programok – fellépők, koncert, játszóház –
várták a résztvevőket. Délután megkoszorúztuk a Rákóczi
Emlékművet. „A fejedelem” című történelmi musicalt is bemu-
tatták.

Rendezvényünk a környező településeken is nagy tetszést
aratott. A programok iránt érdeklődők száma meghaladta
az ezer főt. Több száz határon innen és túlról érkező vendég
köszönte meg az önkormányzatnak a színvonalas műsoro-
kat, melyek nemcsak a településünk, hanem a megye kultu-
rális életét is gazdagabbá teszik. Nagyon jó érzés volt polgár-
mesterként megélnem ezeket a dicsérő szavakat. Köszönetet
szeretnék mondani minden egyes rendezőnek, hiszen a közös
munka eredménye a siker” – mondta el vitéz Tóth Tibor pol-
gármester.

vitéz Nagy Sándor

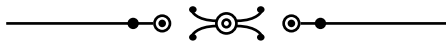
Füzérradvány, HŐSÖK NAPJA – 2015.05.31.

Az ünnepség szentmisével kezdődött, melyet vitéz Papler Pál
plébános úr celebrált. Szentbeszédében megemlékezett törté-
nelmünk jeles eseményeiről és méltatta nemzetünk hőseinek a

magyarság fennmaradása érdekében tett cselekedeteit. A szentmisét követően a település hősi emlékművénél – több közreműködő szerepvállalásával – folytatódott a program, majd az a szokásos koszorúzással zárult.

Mindkét helyszínen szavalatot adott elő Dr. vitéz Nagybozsoky József székkapitány úr.

A Történelmi Vitézi Rend ÉKEMA Törzsszéke 2015. június 6-án tartotta ünnepi zászlószentelését Miskolcon.

A törzsszéki zászló:

- a csapat, a törzsszék egységének és szellemének a jelképe.
- a nemzeti zászlóhoz hasonló tisztelet illeti meg.
- csak fogadalmat tett rendi tag viheti!

Az állománygyűlést követő ökumenikus istentiszteletet, amelynek a felújított Szent Anna Plébániatemplom adott helyet, vitéz Juhász Béla törzskapitány a vajdasági születésű költő, Kosztolányi Dezső szavaival nyitotta meg:

„Csak bot és vászon, / de nem bot és vászon, / hanem zászló. Mindig beszél. / Mindig lobog. / Mindig lázas. / Mindig önkívületben van / az utca fölött, föllengő magasan / egész az égben, / s hirdet valamit / rajongva.”

(Kosztolányi Dezső: A zászló)

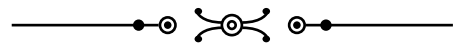
Vers – Reményik Sándor / Zászlószentelés / Kövesdi Szabó Mária előadásában. Az új zászlót megáldották és megszentelték a római katolikus majd a református egyház képviselőiben rendtársaink: vitéz Szarvas Péter, vitéz Bukovenszki Zoltán, vitéz Papler Pál főtisztelendő urak és Dr. vitéz Tóth Albert, vitéz Kelemen Imre nagytisztelendő urak.

Szalag feltűzése; zászlóanya: vitéz Toókos Uzonka v. Bojtor Istvánné

A Törzsszék az eredeti zászlók megléte hiányában egészen az új zászló felszenteléséig a Doni Bajtársak Szövetsége miskolci szervezetének csapatzászlaját használta, amelyet a szervezet felelős megőrzésre és kizárólagos társtulajdonosként, saját elhatározása alapján nyolc éve, 2007. június 9-én bízott a Törzsszékre. Vitéz Juhász Béla törzskapitány megköszönte az ünnepségen közreműködő művészek, rendtársak szerepvállalását, úgymint: „Kövesdi Szabó Mária: A kassai Thália Színház alapító tagja, vezető színésznője, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikereszt kitüntetettje. Nemzetes Hegyesi –Hudik Margit:

Törzsszékünk tagja, énekművész, az egri Eszterházy Károly Főiskola docense; Hassler Énekegyüttesnek. 1984-ben alakult, több hazai és nemzetközi díjat nyertek, vezetőjük Prof. Dr. Sándor Zoltán a Miskolci Egyetem tanszékvezető főiskolai tanára. Dr. vitéz Nagybozsoky József, törzsszékünk tb. szkp., a Sátorlajaujhelyi Kórház osztályvezető főorvosa. Vitéz Szabó Balázs, törzsszékünk tagja, orgonaművész, több nemzetközi verseny győztese, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára, orgonaszakértő.”

vitéz Juhász Béla tkp.

2015. július 3-4-én vettünk részt a Szent Korona menekítésének 70. évfordulóján Mattseeben.

Megemlékezés az egykori megsemmisítő tábor területén – Recsk, 2015. szeptember 12.

A recski kényszermunkatábor a Heves megyei Recsk község mellett emelkedő Csákány-kő nevű hegy kőbányája közelében, 1950 október és 1953 ősze között, az ÁVH által működtetett kényszermunkatábor volt. A mintegy 100 kisebb-nagyobb internáló- és munkatábor közül a leghírhedtebb. A „magyar Gulag”. **Vitéz Krasznai Béla a TVR tb.h.főkapitánya, a Recski Szövetség elnöke** köszöntötte a megjelenteket, név szerint a magasabb küldöttséget, végül a recski barátokat, bajtársakat. **Boross Péter** tiszteletét fejezte ki azok előtt, akik a tábor terrorját elszenvedték, akik minden kínkeservet vállaltak, mert hittel hitték, hogy egyszer erről tanúságot tehetnek. A recski rabok tanulságot fogalmaztak meg nekünk kitartó hitükkel, de még halálukkal is: minden viszonyok között megmaradni magyarnak! Hitet megvallva bízni, hogy lehet másként is élni. A rendezvényt hamisíthatatlan díszben és fegyelemben állt őrt a **Történelmi Vitézi Rend** 8 tagja, az ünnepélyt megtisztelte **vitéz Hunyadi László**, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya is. **Nagy Csaba** a klarinét hangjával vitte vissza az emlékezőket a történelem nehéz évszázadaiba, **Pregitzer Fruzsina** pedig József Attila: Magyarok című versét mondta el. **A magasztos ünnepség végén elgondolko-**

dik e sorok írója. Elsősorban azon, hogy minek köszönhető az, hogy ezúttal egyetlen közméltóság sem kísérete el **Boross Pétert**, sem államtitkár, sem helyettes vezető. A másik, ami észbontó ma már, hogy konzekvensen csak budapesti iskolák és tanárok jönnek Recskre. Egerből, és Heves megyéből, meg a szomszéd megyékből egyetlen iskola nem jön évek óta, de látogatóba sem

igen járnak. Kellene már egy kis rendszerváltás erre felé is. Talán azért történhetett meg ez most is, mert parlamenti képviselők, politikusok elfelejtettek betekinteni a mába. - Talán már a határvédelemre sorakoztak fel? Ha igen, ajkkor minden megbocsátva! De csak akkor!

vitéz Sziki Károly

Heves megyei Vitézi Hadnagyság

Gyertyaláng – Eger, január 12. Servita templom.

70 évvel ezelőtt az egri magyar királyi „Dobó István” 14. honvéd gyalogezred a Don kanyarban szinte teljesen megsemmisült. Az emlékezés gyertyáinak fénye gyulladt ki az egri Servita templomban, amikor az egri vitézek a doni katasztrófa áldozataira emlékeztek. A vitézek méltóságteljes tiszteletadással kísérték a Történelmi Vitézi Rend zászlóját az oltárig, majd **Wass Albert: Gyertyaláng** című verséből az alkalomhoz illő részletek hangzottak el előadásomban: „Emlékszobor. Aranyló nevek rajta: / mögöttük izzó vérpiros csaták, / mögöttük sajtó, megtört életek: / síró gyermekek és síró anyák... / Emlékszobor... ennyi maradt csupán / belőlük, és a tűzből, mely vezette / a milliókat messze golgotákra, / és feszítette millió keresztre.” (...) **Vitéz Krupa Sándor katonadalt** énekelt, majd **Hancsák Antal egri polgár, egyházi olvasta fel Nemes Nikelsbergi Nickl Károly** visszaemlékezéseit. A hősi halottak lelkiüdvéért mondott szentmisét **Dr. Lengyel Gyula** atya, címzetes esperes, plébános, melyen a jelenlévő hívek, az áldozatok élő családtagjai nagy áhitattal, velünk együtt imádkoztak. Az ünnepi szentmisét koszorúzás követte, az égő mécsesek is bizonyították, hogy elesett hőseink emléke örökké él.

A XV. Doni Emléktúrát befejező mécses gyújtása a Szent Hedvig Kollégium falán lévő emléktáblánál

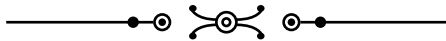
Kerekasztal-beszélgetés

A rendezvény szervezője, a nemzeti irányú törekvéseket teljes odaadással és képességeivel mindig támogató vitéz Harsányi Jenő mb. hadnagy meghívására kerekasztal beszélgetésen vetünk részt az egri hegyközség borozójában, nemzeti Rabóczky Attila és vitéz Gazda Miklós vendégeként, ahol hőseink idézését tovább folytattuk. **Felejthetetlen pillanat volt, amikor a velem szemben ülő Jakab Katalin tanárnő levelezőlap nagyságú, régi katonaportrét simogatva felállt és könnybelábadt szemmel mondta: dédnagymamája „Borcsa édes” rábízta ezt a képet. „Nagyon ügyeljek rá, és őrizzem meg mindhalálig”-mondta Katalin. Az is kiderült, hogy amikor ezt a fontos feladatot kapta, alig volt 5 éves. A korabeli portré az akkor 20 éves Szarvas Sándor egri (Felnémet) lakos portréja, aki utolsó levelében ezt írta édesanyjának: „Nemsokára megyek haza.” A hivatalos katonai szolgálat letelt, de ő már soha nem tért vissza földi hazájába.**

Valahol az ismeretlen hősekkel alusza örök álmát a Donnál. (A kép őrzi a katonát. A képet pedig nemzeti elkötelezettséggel és kegyelettel – az utókor.) „Az ősök keze erősen tartja az egymáshoz kötődő szájakat, még akkor is, ha azok nagyon vékonyak az emlékezetben. Mégsem szakadnak, mert a hit ereje fogja össze őket a végtelen időben.” (Gál Elemér: Héthavas)

Az egri vitézek ez alkalommal is összefogtak egy nemes ügy érdekében: a 14-esek emlékének megőrzéséért. **vitéz Zolcsák Anna**

Szihalom. Világháborús emlékmű átadása 2015. június 5.

Az ünnepségen dr. Pajtók Gábor kormány megbízott mondott köszöntőt, melyből idézünk: **Világháborús emlékművet avatunk ma, egy nappal a Nemzeti Összetartozás Napja után. Két világháború szihalmi hősei iránti mélyeséges tiszteltünket véste kőbe az alkotó. Tiszteletünket és szavakba nem önthető**

érzéseinket örökíti meg a műalkotás - mondta beszédében **dr. Pajtók Gábor.**

Noha számos nemzet szenvedett óriási veszteségeket az I. világháború után, a legnagyobb csapás a magyarsághoz tartozókat érte, mert 1917-19 között olyan erők jutottak hatalomra, amelyeknek nem volt érdekük a nemzeti azonosságtudat fenntartása.

A XXI. századi magyarság csakis úgy tudja megtartani ma-

gát, úgy tud sikeres maradni, ha a mindenkori kormányok a nemzettudat erősítésén munkálkodnak. A nemzetazonosság-tudat megmaradását jól szolgálják azok a helyi közösséget építő, az egymáshoz tartozás gondolatát erősítő kezdeményezések, amelyek hagyományörzésben, a tradíciók, a folklór megtartásában jelennek meg.

Koszorúznak: vitéz Harsányi Jenő és nemes vitéz Gazda Miklós

2015.10.31-én megemlékezés gr. Tisza Istvánról Mátraháza, Hotel Ózon Residence Szálló parkja

Rendtársaink megemlékeztek a kommunisták által, 1918. október 31-én meggyilkolt gróf Tisza Istvánról. Megemlékeztünk a 140 éve született, méltatlanul mellőzött, nádudvari Tormay Cécil Nobel díjra jelölt írónőről, s megkoszorúztuk a Tóth Péter szobrász által készített Tormay Cécile emlékoszlopot.

v.Harsányi Jenő mb.v.hdgy

Az 1956-os forradalomra és szabadságharcra emlékeztünk Egerben

„Miért, hogy meghasadt az égbolt, / Mert egy nép azt mondta: Elég volt.” (Márai Sándor)

A Történelmi Vitézi Rend és a Hunfokos Szövetség a meghívottakkal együtt, meghitt körülmények között emlékezett azokra, akik vitézi tetteikkel bizonyították hűségüket a magyar hazához, a nemzethez. **Az 56-os Szövetség legidősebb tagja – Dr. Csank**

István – ismertette szomorú élményeit az egriek szabadságharcáról. Sortűzek verték szét a békés tüntetőket. Elcsuklik a hangunk, megremeg a szívünk a felidézett borzalmaktól. „Az embernek hinnie kell önmagában és mindenk fölött szeretni kell a hazáját! Legyünk újra család, minden magyar testvért befogadó és megvédő család, ha ehhez egyetértés is járul, akkor bizvást nézhetünk a magyar jövőbe.” - **Vitéz Zolcsák Anna meghívott unokabátyjára emlékezik, akit az akkori Tungsram gyár dolgozói az Újpesti Forradalmi Bizottság tagjává választottak.** Feladata az volt, hogy üzemi szinten megszervezze a szovjetekkel szembeni ellenállást. ... Az AVO emberei belelőttek a tömegbe. A sortűz rengeteg tüntetőt megölt. November 4.-én, hajnali negyed ötkor a tankok átlépték a magyar határt, és sebesen haladtak a főváros felé. A magyar szabadságharcot a megszálló katonai túlerő hamar vérbefojtotta. Zolcsák István mérnök tudta, hogy azonnal menekülnie kell. Menekült is Ausztrián át a távoli Sao Paulóba. Egész életében a távoli Brazíliából is a magyarok szabadságáért, az elszakított területen élő magyarok jogainak érvényesítéséért küzdött. Ma is él emlékezete a világ magyarsága körében, mint **vitéz Zolcsák István szabadságharcos, vadászpilóta. Dr.vitéz Nagy Jenő nemzeti úr megható szavakkal emlékezett édesapjára, néhai Nagy Szilveszter posztumusz nemzetőr őrnagyra, aki a meghívott poroszói lakos, 56-os elitelt Szecsó Sándor cellatársa volt 1956-1957-ben Kistarcsán, a Politikai Foglyok Internáló Tábo-**

rában. Szecsó Sándor úr könnyelábadt szemmel idézte föl azt a szörnyű évet, amikor szinte kiskorúként, ártatlanul kellett bűnhődnie. Megható, ünnepléses pillanat következett:

A cellatárs édes fia, Dr. Nagy Jenő, vitéz Pintér Kornél országos elnök megbízásából méltó formában adta át Szecsó Sándornak a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség által adományozott „Hűség 1956-hoz” érdemkereszt kitüntetését.

Ezek után a jelen formájában létesített Egri Ereklés Országzászlóról volt szó, melyet Dr. v. Pócs Alfréd és szakértő társai másként terveztek, a hagyományokhoz híven, de a helyi hatalommal rendelkezők ezt a tervet meghiúsították. *vitéz Zolcsák Anna*

KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Debrecen

Kárpátaljai gyermekek táboroztak Debrecenben

Ötven kárpátaljai gyermeknek nyújtott egy hetes pihenést a Magyar Református Szeretetszolgálat. A háborús helyzetben élő gyerekek július 19-én érkeztek Debrecenbe, a Dorcas Kempingbe és július 26-án utaztak haza. A tábor az MRSZ Kárpátaljai Cselekvési Terv programjának a része volt. A gyerekek olyan családokból jöttek, amelyek a háborús helyzet miatt szinte a kilátástalanság szélére sodródtak. A Magyar Református Szeretetszolgálat éppen ezért gondolta azt, hogy a számtalan, a Kárpátalján nehéz körülmények között élő családok megsegítését célzó programja mellett, igyekszik megtenni mindent azért, hogy a lelkészek által javasolt családok gyermekeivel egy hétre elfeledtesse az otthoni körülményeket. Mint a tábor vezetője, nagy örömmel kijelenthetem, hogy **több mint 200 millió forinttal segített eddig a Kárpátalján élőknek a Magyar Református Szeretetszolgálat, mint a Magyarországi Református Egyház kinyújtott keze.** A táborban igyekeztek a gyerekek egész napját programokkal lefedni, így a reggeli áhítat után a Vasárnapi Iskolai Szövetség munkatársai tartottak bibliai foglalkozásokat a gyerekeknek. Délutánonként ellátogattak Debrecen belvárosába, így például megnézték a Debreceni Református Kollégiumot, a Nagytemplomot és a Déri Múzeumot is, valamint az Állatkertet, de ellátogattak Hajdúszoboszlóra, ahol a tűzoltók mindennapjaiba tekinthettek bele a gyerekek, akiknek egy része még sosem járt a cívisvárosban és volt olyan gyermek is, aki most látogatott el először állatkertbe. **A gyerekek elmondásuk szerint nagyon élvezték az egy hetet, örömmel vették a reggeli áhítatokat is, mert mint mondták, így sokkal többet tanulhatnak Istenről. A Magyar Református Szeretetszolgálat segítségnyújtása ezzel nem fejeződött be! A Cselekvési Terv programjai folytatódhatnak, a szeretetszolgálat munkatársai, önkéntesei folyamatosan jelen vannak a térségben.**

v. Lovass Sajtos Szilárd szkp.

Hadisír-gondozás, Debrecenben

Immár hagyománnyá vált Debrecenben a református gimnazisták között, hogy egy-egy tanév alatt többször is részt vesznek v. Lovass Sajtos Szilárd százados, református táborigazgató, a TVR székkapitánya vezetésével a Hősök Temetőjében hadisír-gondozáson. A Tiszántúli Református Egyházkerület és

a debreceni dandár között néhány éve megkötött megállapodás értelmében a „refisek” igazolást kapnak szolgálatukról, melyet az érettségi feltételeként meghatározott 50 órás közhasznú önkéntes tevékenység között tudnak elszámolni. A közös munka után rendhagyó történelemórákat szoktunk tartani, bemutatóval az 1849-es debreceni csata, az I. és II. világháború legjelentősebb eseményeit. Az idei tanévben hadisír-gondozáson összesen 205 református gimnazista tanuló vett részt a különböző alkalmakon, és 615 munkaórát igazoltak le részükre.

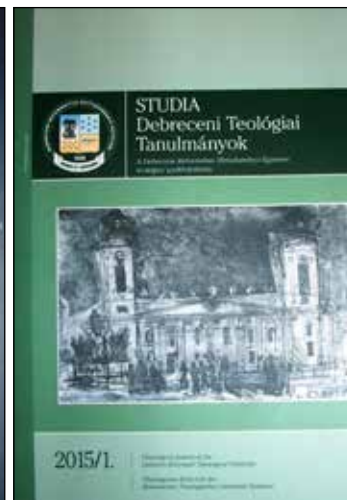
Néhány éve felfedeztünk egy Kollégiumhoz kapcsolódó sírt, Dr. U. Szabó Gyula református főgimnáziumi tanár, a K.u.K. 39. gyalogezred zászlósának sírját, aki 1914. október 14-én esett el Galíciában, s ezt a sírt kiemelt alkalmakkor megkoszorúzzuk, illetve rövid megemlékezésekre szoktunk megállni a diákokkal.

Vitéz Lovass Sajtos Szilárd szkp. református tábori lelkész

Szilárd írása a kötet egyik legszínesebb, nagy érdeklődésre számot tartó fejezete. A ma már csak szakavatott szemnek látható vár történetét hitelesen, közérthetően foglalja össze a korabeli források és a szakirodalom segítségével. A várat először a 16. században említik, legfontosabb éveit az ország három részre szakadásának korában élhette, 1565 februárjában eshetett el. A két ostrom alatt a vár birtokosa Losonczy Anna volt, akihez Balassi Bálint írta Júliaverseit ... majd a vár a Rákóczi szabadságharc után vesztette el jelentőségét.

A modernkori hadtörténethez kapcsolódik a vitéz Lovass Sajtos Szilárdnak a *Studia* folyóiratban megjelent „Afganisztán homiletikuma – egy harctéri trauma elhárításának homiletikai kísérletei” című írása, melyben a szerző az afganisztáni harctéren szerzett tapasztalatait, az ottani lelkipásztori szolgálatot elemzi a teológia, pasztorálpszichológia és homiletika felől.

Karddal és pennával

Az elmúlt időszakban több írása is született v. Lovass Sajtos Szilárd százados, református tábori lelkésznek, a TVR székkapitányának, melyek a magyar hadtörténethez, illetve várkutatáshoz kapcsolódnak.

Még a tavalyi évben rendeztek tudományos konferenciát Debrecenben az I. világháború kitörésének kapcsán. A konferencia anyagából az Egyháztörténeti Szekció tanulmánykötetet jelentett meg „Az I. világháború református tábori lelkészeire, tanáira, diákjaira emlékezve” címmel. Lovass Sajtos Szilárd harminc oldalas tanulmányának címe: „Református egyházunk szolgálata a katonákért”, mely a református tábori lelkészek harctéri szolgálatait, a Keresztény Ifjúsági Egyesület katonák közötti szolgálatát, a Katonaotthonok történetét, illetve a szibériai hadifogolytáborokban végzett lelkipásztori szolgálatot mutatja be.

Szintén a közelmúltban jelent meg Dr. Sallai József, a Nyíregyházi Főiskola Történettudományi Tanszék főiskolai docensének szerkesztésében egy könyv Tiszaszentmártonról. Sajtos Szilárd ebben a – ma már nyomokban sem fellelhető – szentmártoni vár krónikáját írta meg, melyről a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltár igazgatója, Dr. Kujbusné Mecsei Éva a következőket írta: „Sajtos

További sikereket kívánunk Székkapitány úrnak tudományos, humanitárius munkájához, sikereket a gyermekek hazafias nevelésében. Büszkék vagyunk Önre, mint Rendünk egyik kiváló tagjára.

v. Soltész Gyula tkp., főszéktartó

DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TSZK

Bács-Kiskun megyei Székkapitányság

Jelentem, hogy a TVR. BKKM Székkapitánysága megtartotta az évszázó-értékelő klubestjét.

Kiértékeljük éves tevékenységünket, megbeszéljük az előtűnt álló feladatokat. Köszöntöttük a névnapos, születésnapos rendtársainkat, s kellemes-jó hangulatban töltöttük ezt a rövid estét.

A Doni évfordulót a Kecskeméti Nagytemplomban tartották meg. Hagyományörző katonákkal, huszárokkal közösen vettünk részt a megemlékezésen. Zászlóinkkal díszorséget álltunk, emeltük az ünnepi mise színvonalát. Ezt követően a II. világhá-

borús emlékhelynél közösen koszorúztunk a város vezetőivel. A Szózat eléneklésével zárult a szép ünnepi műsor, melyen közel húsz rendtársunk vett részt. Vidéki Rendtársaink szintén képviselték a TVR -t, megyénk több városában tartott megemlékezéseken.

Ebédosztás

A történelmi hagyományok ápolása mellett hangsúlyt fektetünk a hátrányos helyzetben élők megsegítésére is. Kapcsolatban állunk a Kecskeméti népkonyhát üzemeltető Wojtyla házzal, ahol már 2. alkalommal vállalták az ebédfőzést a rászorulóknak.

Bográcsban rotyogott a kakaspörköltünk, melyhez tésztát és mellé gyümölcsöt szolgáltunk fel. A múlt esztendőhöz hasonlóan ma is 100 főre főztünk ebédet. Rendtársaink pénzbeli és természetbeli adományaiból jött létre a jótékonyági ebéd. Ebédosztás előtt röviden ismertettem, hogy kik is a vitézek és napjainkban mi a feladatunk. Közös ima következett, majd az ebédosztásra került a sor. A sok ebédre váró embertársunk tapsal fejezte ki köszönetüket. Ezen a szombati napon 9 rendtársunkkal közösen főztük az ebédet, de természetesen majdnem minden aktív rendtársunk „tett valamit az asztalra.” Szeretnénk ezzel a ténykedésünkkel is hagyományt teremteni.

Adományozás

Vitéz Varga Zoltán rendtársunk egy szép karitatív eseményről adott tájékoztatást.

Ő és családja segítségével sikerült 2 db. kifesthető és összeépíthető meseházat beszerezni, melyeket Kiskunfélegyházán, a Százszorszép óvodának adományozott. A gyerekek nagy örömmel vették birtokba azokat.

E nemes eseményen elgondolkodva szeretném megjegyezni, hogy a "vitézi élet" – alapelveink szerint az élet minden területén tudunk az emberek segítségére lenni. Ez is az egyik fontos küldetésünk, feladatunk.
v. Tiszavölgyi István szkp.

Köszönet

2015. január 29-én v. Bánó Eszter és v. Bertalan Ferenc rendtársaimmal felkerestük a C. Wojtyla Barátság Központot Kecskeméten. Köszönetünket fejeztük ki az intézmény vezetőinek, hogy mindig helyet biztosítanak a havonta megrendezésre kerülő vitézi klubunknak, illetve állománygyűlésünk megtartására is lehetőséget adtak már több alkalommal. Nem mentünk üres

kézzel, a TVR Főkapitányától küldött, II. János Pál pápa tiszteletére készített emlékpalettát adtuk át, v. nagybányai Horthy Miklós életéről szóló szép képes könyv kíséretével. Virággal gratuláltunk Varga Brigittának, a Barátság központ egyik vezetőjének, a közelmúltban elnyert Szalézi Szent Ferenc díj alkalmából (ezt a díjat a legjobb katolikus újságírók kapják). Az intézmény vezetői megkértek, hogy köszönetüket továbbítsam v. Hunyadi László főkapitány úrnak a szép bronz emlékpalettáért, könyvért, amit méltó helyre helyeztünk az emlékszobában, melyet ezúton is megtettünk!

2015. 02. 20-22. hétvége:

Wass Albert felolvasó

maraton;

Wass Albert szobor
koszorúzás

Kalocsán 25 órás felolvasáson vettek részt Rendtársaink.

Kiskunfélegyházán v. Varga Zoltán rendtársunk által is támogatott szobornál volt koszorúzás, illetve este maraton felolvasás.

v. Tiszavölgyi István szkp.

Tavaszi állománygyűlés

Székkapitányságunk tavaszi állománygyűlését március 28-án tartotta meg Kunszentmiklóson. Rendezvényünknek rendtársunk, v. Pintér Gyula, a kunszentmiklósi református egyházvezető lelkipásztora adott otthont. A szép, tágas gyülekezeti teremben állományunk minden aktív tagja megjelent! Zászlóink bevonulása, jelentés leadása és imánk elmondása után főhajtással megemlé-

keztünk a decemberben elhunyt v. Gergely István tb. helyettes főkapitány úrról. Vitéz Tiszavölgyi István székkapitány beszámó-

lóját, az elhunyt tb. helyettes főkapitány életének rövid ismertetésével kezdte, majd elmúlt időszak eseményeit, vázolta fel és ismertette az elkövetkezendő időszak feladatait. Főkapitányunk, v. Hunyadi László úr Rendünk jelenlegi helyzetét ismertette. Vitéz Pintér Gyula nagytiszteletű rendtársunk tartott ismertető előadást Baksai Sándorról, Kunszentmiklós karizmatikus lelkészéről, íróról, műfordítóról. Hozzászólások, kérdések következtek, melyre Főkapitányunk szívesen adott választ. Állománygyűlésünk befe-

Székkapitányságunk csoportképe

jezését követően, megtekintettük a felújított főteret, majd közös ebéd következett, melyre a kunszentmiklósi rendtársak hívták meg, vendégeinket és alcsoportunk minden tagját. Jó hangulatban, késő délutánig, sok beszélgetéssel zárult tavaszi rendezvényünk.
v. Tiszavölgyi István szkp.

Nagykőrösi Csoport ÉVFORDULÓK

Trianon 94. évfordulójára emlékezéstül a Történelmi Vitézi Rend Nagykőrösi Csoportja és az Országos Nyugdíjas Polgári Egyesület Nagykőrösi Szervezete kitisztította és rendbetette a Római Katolikus Temetőben nyugvó I. világháborús Hősök sírjait, melyek most méltó módon emlékeztetnek katonáinkra, akik életüket áldozták a HAZÁÉRT!

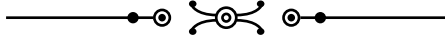
A Református Temetőben lévő I. világháborús Hősök sírjainak rendbetétele a következő hetek feladata volt! E méltó emlékhelyek a Református Temetőben lévő Magyar Hősök Emlékhelyével együtt adnak tiszteletet HŐSEINKNEK, az I. világháború kitorzásának 100 éves évfordulóján.

Trianonra és a világháború hőseire, áldozataira emlékezett a nagykőrösi református egyház, a nagykőrösi Arany János Református Gimnázium, az Egymásért nyugdíjas szervezet, a történelmi vitézi rend nagykőrösi csoportja, valamint a magyarok világszövetsége nagykőrösi csoportja a református temetőben, a Hősök Napján. Igét hirdetett nagytiszteletű Szabó Gábor, a nagykőrösi református egyház vezető lelkésze. Megemlékező beszédet mondott vitéz Kenyeres Dénes nyugállományú alezredes, nemzetőr dandártábornok, a kecskeméti honvéd

hagyományörző egyesület elnöke. Bemutatót tartott a nagykőrösi hősi sírokról dr. Kovácsné dr. Török Éva, miközben minden sírra a jelenlévők nemzetiszínű szalagot kötöttek és virágot helyeztek el. E szervezetek nagykőrösi tagjai fo-

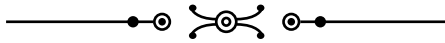
lyamatosan rendben tartják nagykőrösi emlékhelyeinket és hőseink sírjait.

Mély tisztelettel és rendtársi üdvözlettel köszönti Önöket
*vitéz Rákosi Lajos vitézi alhadnagy,
 vitéz Varga Péter Pál, vitéz Kiss János Mihály*

2015. június 28-án kegyelettel emlékeztünk az Üldözöttek Emléknapján minden meghurcolt embertársunkra.

Tiszavölgyi István szkp.

A Homokmégyi Római-Katolikus Egyházközség - Hillyei Filiájához tartozó, a hillyei templomudvarban lévő Mária-émlék és Hillye szállás határán elhelyezett úgynevezett "Baka-körösz" újrafestését, a Történelmi Vitézi Rend hillyei felmenő ősökkel bíró tagjai (4 fő) készítették el. A keresztet „Isten nagyobb dicsőségére” üknagyapám Romsics baka Ignác (1864-1936) és üknagyanyám Vén Erzsébet egykori körmepusztai birtukon emeltették az Úrnak 1925. évében, amelyet a 80-as években hozattak át Hillye szállásra.

v.Vörösváczy Csaba v.hdgy.

Fotó; Matos Katalin – Peuerbach

2015. július 4. – Emlékmise a homokmégyi templomban
 A Romsics-Baka család leszármazottainak, néhai üknagyanyám

családjának I. találkozója. A Szentmisén képviseltette magát a Történelmi Vitézi Rend és a Szent György Lovagrend.

*fotó: Matos Katalin
 v.Vörösváczy Csaba v.hdgy.*

Homokmégy, Kálváriaszentelés alkalmából készült fénykép.

Dr. vitéz Bábel Balázs kalocsai érsek a Történelmi Vitézi Rend tagjaival, az ünnepséget követően.

Fotó: Molnár Katica

A Kalocsai Szent István Paprika Lovagrend és a Történelmi Vitézi Rend tagjai az ünnepségen.

Kalocsán, Szent István királyunkra méltóképp emlékezve helyeztük el koszorúnkat.

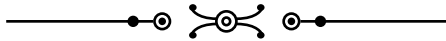

Ludasszállás, Szent Hubertusz Emlékmise és Vadászati Évadnyitó

Trianon 94. évfordulójára emlékezésül a Történelmi Vitézi Rend Nagykőrösi Csoportja és az Országos Nyugdíjas Polgári Egyesület Nagykőrösi Szervezete kitisztította és rendbetette a Római Katolikus Temetőben nyugvó I. világháborús Hősök sírjait, melyek most méltó módon emlékeztetnek katonáinkra, akik életüket áldozták a HAZÁÉRT!

A Református Temetőben lévő I. világháborús Hősök sírjainak rendbetétele a következő hetek feladata lesz! E méltó emlékhelyek a Református Temetőben lévő Magyar Hősök Emlékhelyével együtt adnak tiszteletet HŐSEINKNEK, az I. világháború kitérésének 100 éves évfordulóján.

*A Történelmi Vitézi Rend Nagykőrösi Csoportja
Az Országos Nyugdíjas Polgári Egyesület Nagykőrösi Szervezete*

Jász-Nagykun-Szolnok megyei Székkapitányság

2015. március 10. - A Székely Szabadság Napja, Szolnok. Megemlékezés vitéz Primor Szotyori Nagy Áron és vitéz Primor Szotyori Nagy Gyula iker testvérpár székely tábornokok

tiszteletére. Az emléktáblát állította a TVR. Erdélyi Törzsszéke, felavatásra került 2013. szeptember 1-én, az erdélyi és magyarországi törzsszékek és a HM. jelentős létszámú részvételével. Vitéz Szerencsés Sándor székkapitány, lovag nemzetes Kiss János vitézi alhadnagy, és lovag nemzetes F. Molnár Sándor megyei vitézi zászlóőr koszorúval emlékeztek.

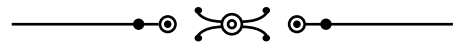
2015. I. félévi állománygyűlés 2015. május 9-én, Szolnokon tartottuk. Díszegységünk bevonulása után állva elmondtuk a Magyar Hísekegyet. Vitéz Szerencsés Sándor székkapitány köszöntötte a megjelent nemzetes hölgyeket és urakat, majd megnyitotta az állománygyűlést. Megemlékezett 70 évvel ezelőtt aláírt Benes-dekrétumról. Vitéz Lázár Tibor vitézi hadnagy beszámolt

a 2014- es évről és ismertette a 2015. évi tervet. Nemzetes Kiss János vitézi alhadnagy (kincstárnok) a 2014. évi pénzügyi helyzetről számolt be. Egyéb napirendi pontban Primor Szotyori Nagy Áron vezérőrnagyra emlékezve vitéz Szerencsés Sándor székkapitány Tiszaföldváron még 2015-ben emléktábla felállítását javasolta, melyet jelenlévők 100%-osan támogattak. A továbbiakban megbeszéltük a Rend, ill. a Székkapitányság más, egyéb dolgait, feladatait. Menetben vonultunk a Táncsics Mihály úton lévő vitéz Szathmári József emléktáblájához, emlékeztünk és koszorút helyeztünk el. Vitéz Szathmári József **az 1956-os forradalom és szabadságharc kiemelkedő alakja volt.**

A forradalom leverése után meghurcolt vitéz Szathmári Józsefet feleségével és négy gyermekével a Verseggy úti nyomornegyedbe, barakkokba száműzték. 1978. februárjában bekövetkezett haláláig segéd munkásként tengette életét, családját alkalmi munkákból tartotta el. 1990. szeptember elsején rehabilitálták, posztumusz őrnagyi ranggal ismerték el katonai helytállását.

Fotó: Kálinger Roland

2015. szeptember 6. Kenderes. - A Horthy Miklós Emlékére Alapítvány, a kenderesi önkormányzat rendezésében Rendünk több törzsszékének részvételével emlékeztünk vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr újratemetésének 22. évfordulóján.
vitéz Szerencsés Sándor székkapitány

DÉL-ALFÖLD TÖRZSSZÉK

Hódmezővásárhelyi Alcsoport

A Csongrád megyei állomány, ezen belül a Hódmezővásárhelyi Vitézi Hadnagyság ismét kiemelkedő eredményeket ért el a 2015-ik esztendőben. A Honvédelmi Minisztériummal és hódmezővásárhelyi Zrínyi Miklós Laktanyával együttműködve egy újabb temetőben tettünk rendet. A vásárhelyi rk. temető II. vh-s hősi halottainak eltűnt keresztjeit sikerült újragyártatni, így több, mint 100 kereszt jelzi a hősök nyughelyeit.

Kovács Ferenc VRNT rendtársunk jelezte, hogy az Arany temetőben megvannak a hősi sírok, de igen rossz állapotban. Kutatni kezdett a levéltárban, így a pontos helyükre is fény derült. Kora tavasszal kimentünk a temetőbe, de csak egy hatalmas nádas találtunk a megjelölt helyen. A terep felmérése után kiderült, hogy csak 12 síremlék lelhető fel, a többi eltűnt. A nádas kiirtása után elkezdtünk ásni, talán a föld alatt vannak. Csodálkozva tapasztaltuk, hogy 60-70 cm építési törmelék alól előbukkantak a sírkövek, elborítva, összetörve. A feltárásokat a *katonasuli* programban részt vevő gyerekeket is bevonva folytattuk. Így közösen sikerült az összes sírkövet megtalálni. Levelet írtunk a Honvédelmi Minisztériumnak és a helyi önkormányzatnak, akik ígéretet tettek, hogy 2015-ben az együttműködést folytatva rendbe tesszük ezt a parcellát is.

Hadisírgondozás a fiatalokkal közösen a gk. és rk. temetőkben
Igyekszünk a fiatalságot is bevonni a munkába, hiszen Ők a jövő!
 V. Nagy László vhdgy. és Kovács Ferenc VRNT, Bereczky Bence a Hód Baranta Szakosztály vezetője, a Trianon Társaságtól Elek András és a Németh László Gimnázium tanulói: Vincze Szilva, Menczer Renáta, Zsótér Noémi, Szűcs Virág, Bondár Nikolett, Takács Brigitta, Jaksa Dalma ezen a szép napon közösen kezdtek bele a munkába, hogy kitakarítsák és megszépítsék a görögkatolikus temetőben korábban fellelt és rendbehozott, de az utóbbi sírgondozás alkalmával kimaradt három magyar katona sírhelyét. Elek András és Bereczky Bence irányítása mellett a sírokat kigazolták, azok új keretet kaptak, mely földdel fel lett töltve. Ezután az utóbbi két hétben feltérképezett sírok közül két, eddig ismeretlen, az enyészetnek odadobott sírhantot takarítottak ki a diákok és a felnőttek közös erővel. Ez a két sír komoly feladat elé állította a jelenlévőket. A szorgos munka eredményeként e két katona sírja is megújult, a sírokat körülvevő gaz eltűnt, a fejkövek megtisztultak, és a hősök nevei, illetve a fejkövet díszítő rohamsisakos relief elnyerte végső színét. A TVR hódmezővásárhelyi alcsoportjának tagjai remélik, hogy ez a munka sokakat fog ösztönözni arra, hogy hasonlóképp cselekedjenek lakóhelyükön.

Szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy a hadisírgondozás nem alkalmi jellegű feladat. Folyamatos odafigyelést, munkát igényel, azt minden évben meg kell ismételni. Ezért kérünk mindenkit, aki velünk együtt venne részt a hódmezővásárhelyi temetőkben az elmúlt 6-7 év alatt fellelt és megújított, vagy még felújításra váró – eddigi ismereteink szerinti közel 200, I. vh-s hős sírjának, rendbehozatalában, karbantartásában, jelentkezzen személyes üzenetben, hogy az időpontokról egyeztetni tudjunk. Köszönetünket fejezzük ki mindenkinek, aki ott volt ezen a napon velünk.

2015. január - doni megemlékezés

Gyázmisével és ünnepi megemlékezésekkel idézték fel Vásárhelyen a doni katasztrófa 77 évvel ezelőtti eseményeit. A 2. magyar hadsereg 1943. január 12-én szenvedett megsemmisítő vereséget a szovjet csapatok ellen, amelynek során 120 ezer magyar katona, köztük több mint 100 vásárhelyi honvéd vesztette életét.

A hadisírok ápolása örök kötelességünk

2015. március 21-én elindultunk, hogy ez évben először, a sok éve gondozott I. vh-s hőseink sírjai közül az elsőként megtaláltak ismét megújítsuk, megszépítsük. Ezen a délelőttön a Bethlen Gábor Református Gimnázium 6 tanulóival, és az Alföldi Szabadidő Egyesület - Hód Baranta Szakosztállyal közösen nyolc fejkövet és azok környékét tettük ismét rendbe Hódmezővásárhely gk. temetőjében. Előző napon Németh László esperes úr felhívta a figyelmünket, hogy nem messze ezektől a síroktól a régi gk. és rk. temető határán van még három, elhanyagolt hősi sír. Ezekről eddig nem tudtunk, mert három nagy tuja alatt bújtak meg. Érdekes egybeesés, hogy nem oly rég sikerült hozzájutni a temető 1921. évi jelentéséhez, melyben leírták, hol találhatóak az I. vh-s hősök sírjai. Miután elkészültünk a gk. temetőben nyugvó honvédek sírjainak rendbetételével, elmentünk megszemlélni, mit kellene tenni, hogy a másik három sírhely is megújuljon. Legnagyobb meglepetésünkre a sírok láthatóan - még ha megrongálódva is -, az eredeti 4 soros téglakerettel körülveve maradtak meg, s a fejkövek is aránylag jó állapotúak voltak. Ennek ellenére azért volt mit tenni itt is, s reményeink szerint kezünk nyomán ismét méltó lett a sírok környékének és a fejköveknek a kinézete, hogy aki arra jár, tudja meg, itt magyar hősök alusszák örök álmukat.

Hadisírműtő vásárhelyi vitézek és fiatalok

Köszönetemet fejezem ki a Bethlen Gábor Gimnázium tanulóinak: Takács Lucának, Tóth Krisztinának, Vándor Tamásnak, Hoffmann Márknak, Szuromi Erhardnak és Körömi Áronnak, a Hód Baranta Egyesület vezetőjének, Bereczky Bencének és a Történelmi Vitézi Rend hódmezővásárhelyi csoportjából Benkő Lászlónak és Kovács Ferencnek, hogy komoly munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy Hőseink emléke megmaradjon, s példaként világhírhasson a temetőbe járó emberek előtt. Ugyanezen a napon 18 órától a TVR tagjai részt vettek a Belvárosi Szentháromság rk. templomban tartott szentmisén, ahol Elek András szót kapott a lengyel-magyar barátság napjának közeledtével, hogy felvillantssa annak ezer évre visszanyúló szálait, egyben megemlékezett az éppen 100 évvel ezelőtti napokra, Przemysl erőd elesetére. Kovács Ferenc VRNT pedig megemlékezett Kárpátalja visszatéréséért vívott 1939-es harcokra. A szentmise után a templom előtti kettős keresztnél elhelyeztük a kegyelet virágát és gyertyát gyújtottunk a Przemysl-nél elesett sok ezer, illetve a Kárpátalja visszaszerzéséért vívott harcokban elesett 82 magyar katona lelki üdvéért.

- Február 26-án megkezdtük munkálatainkat az Arany temetőben
- Március 14-én Kárpátalja visszaszerzésére emlékeztünk
- Március 15-én megünnepeltük az 1848-as forradalmat
- Március 29-én ismét az Arany temetőben dolgoztunk (katonasulis hadisírgondozás)
- Április 4-én Levente-megemlékezés
- Május 1-én Délvidéki megemlékezés

2015. május 23. - Parcellaavatás a Magyar hősök emléknapiján

Huszonnyégy I. vh-s hős sírját újította fel az elmúlt hónapokban a Történelmi Vitézi Rend Hódmezővásárhelyi Vitézi Hadnagysága a rk. és az ev. temetőben. A hősi nyughelyek újraavatására és megszentelésére május utolsó vasárnapján, a Magyar hősök emlékünnepe kerületében került sor a sírkertekben.

A vásárhelyi alcsoport immár 7 éve kutatja és újítja fel az I. vh-s hősi halottak sírjait a helyi temetőben. A tagok és segítők kétkézi munkája nyomán mintegy kétszáz sírhely újult meg, melyeket rendszeresen gondoznak, és évről-évre "kicsinosítanak" a jeles napokra, mint pl. a Magyar hősök emléknapijára és Halottak napjára. Az idei év tavaszán kezdték volna meg a Kutasi út és a Jókai utca által határolt temető sírjának rendbetételét, amikor nem várt felfedezésre bukkantak az 1921. évi temetőjelentésben. Az eddig ismert és felújított hősi parcellán és magányosan álló sírokon túl tucatnyi "ismeretlen" katona sírja került elő. Két hónap alatt széles körű társadalmi összefogással összesen 24 honvédsír,

A Hódmezővásárhelyi Vitézi Hadnagyság tagjai tisztelegnek v. Erdős Mihály felújított sírjánál

köztük vitéz Erdős Mihály és vitéz Németh Imre nyughelye újult meg a rk. és az ev. temetőben. Valamennyi fejkövet lecsiszolták, a feliratokat és a díszítéseket újrafestették, téglakerettel látták el a sírokat, és környezetüket is rendbe hozták. A sírok újraszentesztelésére május utolsó vasárnapján került sor. A megemlékezés május 29-én a Szent István templomban kezdődött, a szentmisét követően Németh László esperes-plébános mondott imát a hősök emlékére a templom falán álló első világháborús és a levante emléktáblánál. Negyed 12-kor az ev. temető hősi sírjait Nagy Ervin lelkész áldotta meg, ezt követően a katolikus sírkert hősi nyughelyeit szentelte fel Németh László atya.

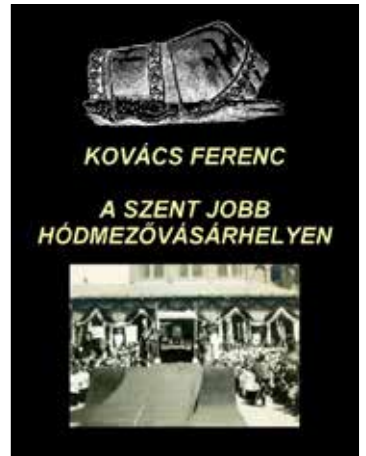
- Május 25-én Magyar hősök emléknapi kerékpártúra
- Június 4. Trianoni megemlékezés

2015. június 19. - Kovács Ferenc VRNT könyvbemutatója

Soha nem látott fotókat és dokumentumokat gyűjtött össze Kovács Ferenc nemzeti úr, magánkutató a Szent Jobb 1938. évi országjárásáról, amelyeket egy igazi kuriózumnak számító helytörténeti kiadványban ad közre Szent István királyunk kézereklyéjének hódmezővásárhelyi itt tartózkodásának 75-ik évfordulóján, 2015. június 27-én. Az évforduló alkalmából emléktáblát avattak a Szent István templomnál, valamint városunkba látogatott a Szent Korona másolata is június 29-én, szombaton.

1938-ban nagyszabású ünnepségekkel emlékeztek meg Szent István halálának 900. évfordulójára. A Szent István-év eseményeit egy rendkívüli programsorozat tette emlékeztetéssé: a Szent Jobb országjárása.

Nemzeti ereklyénk vonaton tette meg útját egy kifejezetten erre a célra összeállított szerelvényen, az Aranyvonaton, amelynek díszje a Szent Jobbot szállító speciális kocsis volt. A szerelvény 75 évvel ezelőtt, Szent László királyunk napján, június 27-én gördült be Hódmezővásárhely vasútállomására, ahonnan a m.kir. Koronaórség kíséretében szállították bemutató szentmisére a Szent István templomba.

- Július 25-én kerékpártúrát tettünk a román terrorra emlékezve
- Szeptember 5-én Észak-Erdély visszaszerzésére emlékeztünk
- Szeptember 19-én a gk. temetőben 2 idegen katona keresztyének helyreállítását végeztük el
- Szeptember 26-án megemlékeztünk a vásárhelyi levanték harcba indulásáról
- Október 10. Maroslelei (püspök-lelei) levanték emléktáblájának avatási ünnepsége

Vitéz Makra Ferenc kezdeményezésére és közbenjárására a püspök-lelei levanték emlékére emléktáblát állítottunk. Rendtársunk egymaga állta a teljes költséget, és a teljes lebonyolítást. Megható volt, hogy a volt levanték leszármazottai is szerepet vállaltak az ünnepi műsorban. Volt, aki verset szavalt és olyan is, aki népdalokat énekelt. Az ünnepség végén v. Makra Ferenc a volt levante csapatzászló másolatát adományozta az utolsó, még élő levantének. Mindenki a könnyeivel küzdött, amikor Tolnai Pista bácsi büszkén, délcegen tartva meglengette a zászlót. Felemelő érzés volt jelen lenni. A műsor végén minden támogatónak emléklapot adományoztam.

Maroslelei főzőverseny - Egy szép szeptemberi napon a vásárhelyi alcsoport úgy gondolta, hogy itt az ideje kikapcsolódnival. Átutaztunk Maroslelre, ahol v. Makra Ferenc benevezte csapatunkat egy marhapörköltfőző versenyre. A művelet igen jól sikerült, mindannyiunk remekül érezte magát. Megbeszéltek, hogy jövőre újra elmegyünk.

- Október 31. Halottak napja
- November 6. Felvidék visszaszerzésére emlékeztünk
v. Nagy László vhdgy. (Csongrád m.)

A hadisírok megmentéséért és ápolásáért végzett kiemelkedő és áldozatos munkájáért a Vitézi Szék a 2015-ik évben kiténtetést adományozott v. Nagy László vhdgy, Kovács Ferenc VRNT, Kádár Ervin Sándor VRNT, v. Makra Ferenc és v. Vadai László részére. A korábbi években v. Kerecsen László tkp. és Benkő László VRNT is részesült elismerésben ugyanezért. **Gratulálunk a kiténtetésekhöz! Erőt egészséget a folytatáshoz!** v. Soltész Gyula főszéktartó tkp.

Békés megyei Székkapitányság

2014. szeptemberében az Úz völgyében az ünnepi megemlékezés még egy ünnepi eseménnyel egészült ki: Ajándék kopjafát avattak erdélyi rendtársaink. Vitéz Füredi Gábor fafaragó művész alkotta a Hősök kopjafáját, s ajándékozta a székely-magyar Hősök örök emlékezetére. „Mert az igaz ember emléke is örök!”

A TVR Békés Megyei Székkapitánysága 2015. március 7-én állománygyűlést tartott Orosházán a Brill csárda különterében. A gyűlésen megjelent v. Hunyadi László főkapitány is, aki v. Simon Árpád rendtársunk részére oklevelet adott át, és a Rend nevében köszönetét fejezte ki a 2014. évben nyújtott önzetlen támogatásáért és elismerését fejezte ki v. Simon Árpádnak az esküjében fogadott vitézi kötelesség példamutató teljesítéséért.

Vitéz Simon Árpád - aki 93 éves - saját önéletrajzi könyvének egy példányával ajándékozta meg a főkapitány urat. Az állománygyűlésen a vitézek több, mint kétharmada megjelent.

Vitéz Füredi Gábor székkapitány és dr. v. Domonkos István v. hdgy. ismertették a Székkapitányság ezévi terveit, elképzeléseit. Vitéz Füredi Gábor székkapitány átadott a főkapitány úrnak egy általa alkotott, fából kifaragott vitézi címet. A jó hangulatú állománygyűlés után a résztvevők a vitézi ebédet jó étvágygal elfogyasztották, majd kötetlen beszélgetéssel folytatódott a délután főkapitány úrral és rendtársaikkal.

*Fotókat készítette: Simon Ernő, v. Simon Árpád fia.
v. l. lovag Füredi Gábor székkapitány
dr. v. Domonkos István. v. hdgy.*

Főhajtás államalapító Szent István és a vitézek emléke előtt Hármas ünnepet ült augusztus 20-án Gyomaendrőd: államalapító Szent István király, illetve az életet jelentő új kenyér mellett az 1981 óta egyé lett két település vitézeinek emléke előtt is fejet hajtottak a Hármas-Körös bal partján fekvő városban. A városi ünnepséget megelőzően a városháza előtti téren Toldi Balázs polgármester és lovag vitéz Füredi Gábor, a Történelmi Vitézi Rend Békés megyei székkapitánya - aki egyszemélyben a visegrádi Szent György Lovagrend Békés

megyei priorja - avatta fel a gyomaendrődi vitézeknek emléket állító műalkotást. Az ünnepségen részt vett az erdélyi testvértelepülés, a trianoni békediktátumig Alsó-Fehér Vármegye Nagyenyedi járásának székhelytelepüléseként jegyzett Nagyenyed polgármestere, Mihai Horatiu Josan is.

(Both Imre)

Tarhoson március 15-én avatták fel a kopjafát mely a település első emlékműve, vitéz Füredi Gábor szkp. alkotása.

Gádoros, 2015. 05. 30.

Halála után 71 esztendővel méltó síremléket, emlékhelyet kapott Gádoroson a régi temető katolikus részében az 1922-ben Tápiógyörgyén született, s '44 októberében, a Békés megyei község határában örökre megpihent Fehér János, és az alig tíz esztendővel idősebb Mészáros Vince néhai honvéd. A szemet

gyönyörködtető alkotás vitéz, lovag Füredi Gábor fafaragó képzőművész alkotása. Több szerencsés véletlen egybeesésnek hála, bő két emberöltő elteltével sem fedte el a feledés homálya, s nem nőtte be a gaz a hazai földben, de szűkebb pátriájától távolabb nyugvó két magyar baka emléket, hanem egyfajta kései rekviem gyanánt éppen a Magyar Hősök Emlékünnepén kaptak méltó síremléket, emlékhelyet a hazájukért életüket feláldozó hősök. Köszönhető mindez Gádoros önkormányzata, a Történelmi Vitézi Rend Békés Megyei Székkapitánysága, illetve a Szent György Lovagrend Békés Megyei Priorátusa közösségének, tagjainak. Az ünnepség az I. világháborús turulmadaras emlékműnél koszorúzással, majd a régi temetőben a most elkészült műalkotásnál folytatódott. A község I. világháborús emlékművét 1937-ben emelték. A II. világégés 149 gádorosi **hősi halottjának és civil áldozatának emléket állító, Borbás Tibor Munkácsy-díjas szobrász- és éremművész keze munkáját dicséror alkotást 1989. október 28-án avatták fel.** (hír6.hu alapján)

Kevermes – Haranglábas emlékműavatás

2015. augusztus 28-án avatták ünnepélyes keretek között azt az emlékművet, melynek alkotója l.vitéz Füredi Gábor székkapitány.

Köszönet

Köszönetemet fejezem ki Dr. vitéz Domonkos István vitézi hadnagy úrnak Rendünk, községünk, célitűzéseink megvalósítása érdekében tett minden eddigi önzetlen tettéért és értékben szinte kifejezhetetlen nagy szolgálataiért. Mindig időt és lehetőséget talált arra, bármilyen elfoglalt is volt nagyszerű hivatása teljesítése mellett, hogy segítséget nyújtson, s az előttünk álló feladatok

megoldásában a mindig derűlátó, nyugodt, de határozott egyénisége biztos támasz volt.

l.v.Füredi Gábor székkapitány

Az Emberről és Művészlől...

Köszöntjük a 70. életévét karácsonykor betöltött lovag vitéz FÜREDI GÁBOR szkp. urat

Amikor egy-egy megemlékezésre, ünnepélyes emlékmű-avatásra összegyűlnek az emberek, s emelkedett szívvel vesznek részt a nagyszerű eseményeken, **ünnepé varázsolják** ezeket a történelmi pillanatok a hősöket és hőstetteket megidéző beszédek, az ünnepi műsor – s maga az emlékmű: a **művész által elképzelt** és mennyi türelmes munkával megvalósított, kifaragott, örökbe-véssett kopjafák, haranglábak, emlékhelyek. A fafaragó művész erőfeszítése, az alkotás láza, a nap-nap utáni fáradás, a kalapács, véső, és az emberi izmok munkája – ekkor már feledve.

Amit a művész az élettelen anyagban meglátott, kibontott, már előttünk áll. Minden évben eljönnek majd ezekre a helyekre az emberek,

ünnepi szívvel emlékeznek a hősökre, akiket nem feledhetünk! – és emlékeznek egyúttal az Emberre, akinek alkotása révén méltón ünnepelhetünk szinte már megszámlálhatatlan helyen Magyarországon, Erdélyben: ahol az Alkotó szinte már szakrális jelentőségű művei hirdetik nem csak a nemzeti összetartozás jelentőségét, a történelem feledhetetlen hőseinek tetteit – **de hirdetik az erőt és elszántságot, az akarat mindenhatóságát, mely legyőzte és legyőzi a legsúlyosabb megpróbáltatásokat is, napjaink hőségé avatva az Alkotót!** Kö-

szönjük alkotásaid – és köszönjük ezt a példamutatást l.v. Füredi Gábor székkapitány úr. Isten sokáig éltesse!

vitéz Soltész Gyula tkp., főszéktartó

Fakanállal, bográcscsal - nemzeterosítás, barátság-ápolás

A Gyulai Viharsarki Betyárok főzőcsapat két főzőfesztiválon szép eredményeket ért el. A XVII. Szolnoki Gulyásfesztiválon a fesztivál fődíját a Gulyáskirály címet nyertük el. Vitéz Balogh Lajos, Susánszki Erika, Fenesi János és Balogh Róbert főzőcsapata Kárpát-medence egyik legnagyobb gasztronómiai megmérettetésén, a XVII. Szolnoki Gulyásfesztiválon a több, mint 300 csapat közül „betyárjaink” bizonyultak a legjobbnak. Sikert sikerre halmoznak a Viharsarki betyárok: a gyulai főzőcsapat tagjai ahányszor csak bográcscsalba nyúlnak, mindig valamilyen kitérővel gazdagodnak. Legutóbb megkapták a Magyarország gulyáskirálya címet, ami már csak azért sem csekély elismerés, mert a megmérettetésen több mint 300 csapat közül a Viharsarki betyárok bizonyultak a legjobbnak.

Gyulai ételosztás: A 2014-es karácsonyi 44. ételosztásunk során 1000 adag ételt juttattunk el a rászorulókhöz, saját erőnkől megszervezve. 45. alkalommal rendezett ételosztást vitéz Balogh Lajos és a Gyulai Gazda és Polgári Egyesület, 1200 adag ételt osztottak zét a rászoruló közt a gyulai gazdauvarban! Emellett rendszeresen társítunk hasznátruha-osztást is. Sokszor édesség, forralt bor, gyümölcs és száraz élelmiszerek is kiosztásra kerülnek, nagy mennyiségben.

vitéz Balogh Lajos

Húsvét alkalmából adag csülkös bagolyással ajándékozták meg a gyulai rászorulókat!

1000 adag „Viharsarki betyáros”, füstölt csülkös bagolyással ajándékozták meg a gyulai rászorulókat Balogh Lajos önkormányzati tanácsnok és a Gyulai Gazda és Polgári Egyesület nagypénteken. A meleg ételen kívül Szilágyi Endréné vállalkozó jó minőségű használt ruhát osztott, Gerhard Stengel pedig édességet adományozott a szegényeknek a kisczarda székház udvarán. A karitatív eseményt segítette Boris László, Béres Imre és Hack Ferenc vállalkozók is.

Vitéz Balogh Lajos elmondta, az ételosztásokon rendszeresen jelentkeznek olyan gyulai civil emberek is, akik munkájukkal segítenék a szegényeket támogató rendezvényt. Ez alkalommal 13 önkéntes segédkezett az étel elkészítésében. Az ünnep alkalmából egy kis borral is megkínáltuk vendégeinket. Fontosnak tartottuk, hogy ilyenkor, húsvétkor mindenkinek jusson tartalmas húsétel az asztalára. Egy-egy ember több adag ételt is vihetett, hogy akár több napig is kitartson, vagy a családjával is elfogyaszthatja a

főtt ételt – fogalmazott Balogh Lajos. Az önkormányzati tanácsnok hozzáfűzte, legközelebb júniusban tervez ételosztást.

Április - Vajdasági Zenta birkapörkölt főzőversenyen 100 csapatból I. helyezett a Viharsarki Betyárok csapata Gyuláról. / Beszámoló a 'Magyar Szó'-ban.

Május - Békés megyei sérült fiatalok sportnapján, jótékonyági főzés: 500 adag. (Új fogalom alakult: jótékonyági főzés!)

Július 6 - Ada, Szerbia: Vajdaságban található település napján nagy tömeg gyűlt össze, valóságos népnüppély volt élőzenével és a főzőcsapatok sátraival. A helyszínen ugyanis marhapörköltfőző versenyt is tartottak, amelyen 62 versenyző vett részt Szerbiából, Magyarországból, Németországból és Oroszországból. A főzőversenyt a gyulai Viharsarki betyárok főzőcsapata nyerte meg!

Augusztus – Szlovákia legnagyobb gasztronómiai fesztiválja a XIII. Nemzetközi Gasztronómiai fesztivál főzőversenye az érsekújvári járásbeli Kamocsán.

262 főzőcsapat vett részt ezen a rendezvényen, a Viharsarki Betyárok Balogh Lajos csapata is, Gyulát képviselte. Egy-egy étellel nevezünk be, a halászlévek és a vadételek kategóriájában.

Mind a kettőt megnyertük "arany fakanáldíjjal" értékelték. Elmondhatjuk, 2012 óta arany fakanáldíjasok vagyunk bagolyással, halászlével és szarvaspörkölttel. Ezen felül a legkreatívabb tálalás díját is megkaptuk a zsűritől.

Felvidék: 250 induló csapat közül a 6 legértékesebb díj az övék: "Arany fakanál" díjat kaptak marha- és sertéspörköltök, valamint pacalpörköltök kategóriában, az övék lett a legszebb főzőhely díja, a legszebb öltözéké, a rendezők különdíja és az Első Magyar Fehérasztal Lovagrend dízszerleg is.

Szeptember 23-27. Budapesten a 77. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállításon számos

"Így főz Magyarország!" Olyan csapatok kaptak meghívást, akik több versenyen is nyertek már.

Viharsarki Betyárok: 1. helyezés lecsó kategóriában.

Az egykori csókai juhász: Banka bácsi nevét viselő **IV. nemzetközi birkapörköltfőző versenyen** a Banka Bácsi Gasztroegyesület szervezésében megtartott rendezvényre Erdélyből és Magyarországról is érkeztek csapatok. A szakmai zsűri szerint a legizletesebb pörköltet is magyarországi, méghozzá a gyulai csapat készítette vitéz Balogh Lajos vezetésével.

Tiszteletre méltó a tett – amellyel már hagyományosan a rászorulókat felé fordulnak Nemzetes Úr és segítőitársai, néhány rendtársunkkal együtt. A 'Jótékonyági főzés' kifejezi a humánitást, az önzetlenséget, a segíteni akarás mellett az összefogást, a kiváló csapatmunkát, mely nemes és követendő példa. - Gratulálunk a Csapatnak, s vezetőjüknek, vitéz Balogh Lajos nemzetes úrnak a nagyszerű eredményekhez, mellyel nemzetünk jó hírét-nevét öregbítik. Javaslattunk: Rendünk egyik nagyszabású eseményét színesítsék főzési tudományukkal.

v. Horváth András tkp.

DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK Baranya megyei Székkapitánysága

2015. január 31-i rendhagyó állománygyűlés

A vitézi ima elmondása után egy perces főhajtással adóztunk v. Horthy Miklós kormányzó halálának közelgő 58. évfordulója alkalmából. Dr. Bárdi László VRNT, egy. tanár rendtársunk rövid előadást tartott kormányzó urunk életútjáról, hangsúlyozva kiemelkedő cselekedeteit. V. Szárazajtai János tkp. ismertette az előttünk álló feladatokat, programokat. Rendhagyó állománygyűlésünk indoka és legfontosabb pontja következett: felköszöntöttük v. Hegyi József rendtársunkat 95. születésnapja alkalmából.

Kedves rendtársunk 1920. január 23-án született a Baranya megyei Kán községben. Apja foglalkozását követve a kőműves szakmát sajátította el. Nyolc évig leventéskedett, jó sporteredményeket ért el. 1941. október 13-án katonai behívója Bajára, a Türr István laktanyába szolgált. Víz kiképzést kapott, és robbanószer-ismereteket szerzett. 1942-ben a 2. m.kir. hadsereg kötelékében az orosz fronton a kurszki áttörésben vett részt. A csatában tanúsított helytállásáért a magyar vitézségi kisézűsttel tüntették ki. 1943. január 12-én a megfogyatkozott csapat tagjai megkezdték a visszavonulást. Hosszú, viszontagságos körülmé-

Baranyai vitézek v. Hegyi Józsefet köszöntötték

nyek között érkezett haza. 1944. február 19-én feleségül vette Galamb Margitot. A boldogság nem tartott sokáig, mert ismét bevonult. Ukrajnába került, ahol hegyivadások álltak harcban az oroszokkal. A nagy összecsapásban súlyosan megsebesült, aknaszilánk fűródott a tüdejébe. Különböző kórházakban felépült annyira, hogy vonattal hazakerült. Otthon még hosszú

volt a gyógyulás, mire szakmájában elhelyezkedhetett. Öröme-re szolgált, hogy kiegyensúlyozott családi élete folytán három leány gyermeknek lehetett az édesapja. 1998-ban Kenderesen avatták saját jogon vitézzé, erre a mai napig büszkén emlékezik. 2011-ben felesége elhunyt, mely nagyon megviselte.

Családja körében sok szeretetet kap, büszke három lányára, hat unokájára és hét dédunokájára. Kora ellenére rendünk aktív tagja, tiszteli előljáróit, rendtársait. Helytállása, haza- és családszeretete példaértékű. Méltán érdemelte ki a VR Arany Érdemkeresztjét, melyet v. Szárazajtai János tkp. adott át neki. Doni veterán harcosunk megilletődve fogadta a kitüntetést, előljárói, rendtársai gratulációját. Ezt követően pezsgőbontás, koccintás után bensőséges, családi légkörben szerény étel és italfogyasztás közben elbeszélgettünk.
v. Decleva Ferenc szkp. (Pécs)

A könyvek Keresdre értek

A pécsiek ajándékát vitte az a négy kocsiból álló konvoj, amelyiknek a végcélja a szászöldi Keresd település volt. A felajánlott műveket – mintegy tízezer könyvet – a Szent György Lovagrend szervezésében v. Szentgyörgyi Miklós irányításával, Pelle Jánossal, a Mecsekszabolcsi Környezetvédő és Érdekvédelmi Egyesület elnökével együttműködve juttatta el egy rátermett csapat Erdélybe. Egészen pontosan a Pécsről 670 kilométerre lévő Keresdre (Maros megye).

2015. február 20-22-e között megjártuk a Pécs - Keresd - Pécs útvonalat és 10.000 könyv már egy gyönyörű Bethlen kastélyban várja, hogy rövidesen élményt jelentsen olvasóinak. Hazafelé még megálltunk Aradon, a Szabadság-szobornál, és megemlékeztünk hőseinkről.

A nagy utazás és utaztatás anyagi támogatói, résztvevői voltak: Abel József, Antal Eszter, Bokor Béla Dr, Csizi Péter, Dankó Zsuzsanna, Géring Gyula, Györök Nóra Gabriella, Hoffbauer József, Iharosi Kálmán, Kator György, Kerényi Andrea, Kis Éva Edit Lami, Kónya Zoltán, Magfalváért Egyesület, Mecsekszabolcsi KÉE, Mile Gabriella, Pelle János, Rab Tibor, Szabó Péterné, Sóvári Zolt, Szentgyörgyi Dávid, v. Szentgyörgyi Miklós, Szentgyörgyi Romeo. Köszönjük mindenki segítségét, legyen az akár csak egy megosztás, levéltovábbítás, mert mint a répamesében, a legkisebb hozzáadása is kell ennyi **könyv megmozgatásához**. Külön köszönjük v. Szentgyörgyi Miklós

önzetlen munkáját, kiállítását az ügy mellett.

Keresd gyönyörű helyen fekszik, az egykori Bethlen kastély ma is őrzi régi nemes pompája nyomait. Bőjte Csaba testvér ebben az esetben szakított azzal a hagyományával, ami által ő ismertté vált: nem gyermekothont fog itt létrehozni, hanem képzésközponttá szeretné tenni a keresdi kastélyt. Az országban eléggé visszaszorult a szak-

képzés, és ennek érintettjei az ő gyermekei is. Ők 18 éves korig vannak az otthonokban, utána nem tudják, mit kezdjenek magukkal. A mindennapi élethez sincsenek tapasztalataik, hiszen egy inkubátor jellegű élettérben voltak addig. Ennek kezelésére találta ki, hogy legyen itt egy jó gazda- és gazdaasszonyképzés, ahol a

mindennapi élethez szükséges gyakorlati tudást elsajátíthatják a már felnőtt gyerekei.

(Balázs Katalin írása nyomán,
Gyergyói Hírlap, 2015. febr. 24.)

– Sok munka van mögöttünk, szerencsére siker koronázta a vállalásunkat – jelentette ki a helyszínen v. Szentgyörgyi Miklós. – A Határokon Túli Magyarságért Alapítvány, a Fórum Sopianae valamint a Történelmi Vitézi Rend is erkölcsi kötelességének érezte, hogy segítségünkre siessen. Emellett Csizi Péter, Pécs országgyűlési képviselője magánemberként szintén mellénk állt. Hiszem, hogy egy gyümölcsöző együttműködés első, fontos lépésén vagyunk túl. Túlzás nélkül állíthatom, nem hivatalnokokra, munkatársakra, hanem igaz barátokra leltünk távol az anyaországtól.

Pécsi Riport

Nagy szeretettel és köszönettel gondolunk mindazokra, akik segítségével lehetővé vált, hogy magyar szót olvasson gyermek és felnőtt, hidat építsenek a könyvek múlt és jövő, képzelet és valóság, anyaország és elcsatolt országrészek, magyar és nem magyar között. Küldetésünk nem zárult be két okból sem. Még további néhány ezer könyvnek keresünk méltó otthont. A Béke Háza építését nyomon követjük, és amivel lehet, segítjük. Egyesületünk jelmondata szerint tervezzük a jövőt: Egy jócselekedet többet ér száz igaz szónál!

Pelle János, Mecsekszabolcsi Környezet-
és Érdekvédő Egyesület.

Szigetvár - Domolospusztá, 2015. augusztus 30. Ünnepi összejövetelt tartottunk. V. Igmándy-Hegyessy Géza testőr altbgy. születésének 133. évfordulóján róttá le tiszteletét Rendünk a családi sírkápolna előkertjében állított emléktábla előtt.

Az emléktábla előtt v. Szárazajtai János tkp. helyezte el a megemlékezés koszorúját.

v. Decleva Ferenc szkp.

KÖNYVAJÁNLÓ

Salamon József gyimesbükki római katolikus plébános könyve: Gyimes/2014.

A monumentális munka, a több mint 500 oldalas kötet Gyimesbükk történetét taglalja a völgy benépesítésétől kezdve napjainkig. Amint a szerzőtől megtudtuk, az a szándék vezérelte, hogy minden fellelhető adatot közöljön a településről, mert szerinte vannak olyanok, akik manapság is szeretnék beolvasztani a román többségbe a magyar anyanyelvű közösséget, és attól sem riadnak vissza, hogy történelmet hamisítsanak. „Szerencsére, amit közigazgatásilag elértek, nem sikerült egyházközségileg megtenni, mert ehhez szükségük lett volna vatikáni engedélyre. Egyházközségileg továbbra is a Gyulaféhvári Római Katolikus Érsekséghez tartozunk, és úgy vélem, a hitet megőrző közösségünket az elnyomó rendszernek nem sikerült teljes mértékben megtörni. Most, hogy a szólásszabadság lehetővé teszi, Isten teremtette jogunk, hogy az értékeinkkel éljünk. Beszélünk kell a múltunkról, vállalnunk kell gyökereinket, eredetünket. Kötelességünk a hazugságokra rávilágítani, és megtalálni a helyes utat a szeretet és igazság jegyében. Ebben a küzdelemben úgy érzem, nekünk könnyebb a dolgunk, mivel nehéz minket félrevezetni, mert megvannak azok a tények, melyeket lehetetlen cáfolni.”

Páncélosokkal az életért/2015.

A Koszorús Ferencről szóló tanulmánykötet régi adósságot törleszt. 1944. július 6-án hajnalban Koszorús Ferenc ezredes, a Magyar Honvédség I. Páncélos hadtestének vezérkari főnöke

Óbuda magasságában a városba vezető összes utat lezáratta és páncélosaival megakadályozta a Baky László szervezte csendőrpuccot, megmentve így több mint negyedmilliónyi zsidó származású magyar állampolgárt. - Hiába cselekedtek a nemzet, az ország nevében istentelen és embertelen gyilkosok a haza ellenségeivel szövetkezve, Koszorús Ferenc megmutatta, hogy van egy Magyarország, amelyben szent az eskü és szent az emberélet – hangoztatta Hende Csaba.

Lucian Boia: Vesztesek és győztesek. Cser Kiadó, Budapest, 2015

- A ROMÁN TÖRTÉNESZ, AKI SZERINT TRIANON NEM VOLT IGAZSÁGOS. Lucian Boia ma a legmenőbb történész nemcsak Romániában, de talán egész Európában. Legújabb könyvében egyszerre megy szembe saját hazája hamis mítoszával, a két világháború győztesei által diktált műtszemlélettel, meg úgy általában mindennel, amit a történelemtől ma gondolunk. És mindezt szakmailag hibátlanul, és kifejezetten jó, olvasmányos stílusban teszi. A Cser Kiadó jóvoltából most megjelent „Vesztesek és győztesek”-ben nagy vállalkozásba vágja fejszójét: feje tetejéről a talpára állítani az egész huszadik századi európai történelmet. És benne persze a magyart és a román is. Az előző évszázad naptárilag 1900-ban, de igazából 1914-ben kezdődött, azokkal a szarajevói golyókkal, amelyek nem Ferenc Ferdinándal és feleségével sok millió emberrel is végeztek – no, meg mindazzal, amit Európa századokon át jelentett. Boia is itt fogja meg a munka végét, helyesen érezve, hogy az első világgéggel kapcsolatban kell először rendet tenni a fejekben.

MAGYAR KORONAŐRÖK EGYESÜLETE

Helytállásuk az előző rendszerben példaértékű! Felbecsülhetetlen szolgálatukkal mentették a Szent Korona és a koronázási relikviák szolgálatára 550 évvel ezelőtt, Mátyás király által létrehozott **koronaőrség intézményét**. Ezzel figyelmet fordítottak a világon egyedüli – magyar Szent Koronánkra, a koronázási jelvényekre, azok történelmére, a rendszerváltás előtti helyzetére. Rövid bemutatásunk a Magyar Koronaőrök Egyesületének szerkeázó munkáját csak halványan érinti. Kiemeljük a Honvédelmi Minisztérium Honvéd Koronaőrseg és a Magyar Koronaőrök Egyesülete kiváló együttműködését.

„A Koronaőrseg 550 éves fennállásának alkalmából szervezett Korona Konferencia

2014. október 27. Stefánia palota, tiszti kaszinó terem.

A rendezvény „A TANULÁS UNIÓJÁÉRT” KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY, „A KORONA ÖSSZETARTÓ EREJE” című nyertes pályázatának keretében, a NEMZETI EGYÜTTMŰKÖDÉSI ALAP támogatásával, az MH VITÉZ SZURMAY SÁNDOR BUDAPEST HELYŐRSÉG DANDÁR és a MAGYAR KORONAŐRÖK EGYESÜLETÉNEK szervezésében jött létre.

Megnyitó: Kun Szabó István vezérőrnagy HM

A témakört felölelő előadások:

- A Szent Korona viszontagságai - vitéz Woth Imre tkp., a Magyar Koronaőrök Egyesületének elnöke.
- Az 1464 évi II. tv. hatása a Szent Korona őrzésére – Dr. Tóth József Zoltán - jogtörténész
- A Szent Korona őrzése a hatályos honvédelmi törvény tükrében - Ádám Barnabás ezredes, Honvéd Koronaőrseg parancsnok

Zárszó: vitéz Woth Imre tkp., Magyar Koronaőrök Egyesülete

Példa a mai koronaőrök előtt

2015. április 28. Sokan rótták le kegyeletüket Kisléghi Nagy Lehel koronaőr ezredes parancsnoki kinevezésének nyolcvanadik évfordulója alkalmából szervezett megemlékezésen, a tiszakürti temetőben. „Kisléghi Nagy Lehel elégedett szívvel lehet itt köztünk, mert sírja előtt három koronaőr parancsnok tiszteleg. **Itt van a jelenlegi koronaőr-parancsnok, az előző koronaőr-parancsnok és a hagyományörző koronaőrök parancsnoka is**” - mondta Kun Szabó István vezérőrnagy, a néhai koronaőr parancsnok sírjánál tartott megemlékezésen.

„Élete példaadó kötelességteljesítés volt, úgy a harctéren, mint a csapatnál, vagy a kormányzó körüli szolgálatban, amely igen sok figyelmességet, magas intelligenciát és komoly fizikai állóképességet igényelt.”

2015. május 3-4. A Szent Korona menekítésének 70. évfordulója, Mattsee

Május 3. A Szent Korona. Konferencia, Mattsee, Kastély, Diabelli-terem.

A magyarság kereszténysége – a Szent Korona, s a magyarság történelme.

V. Worth Imre: „A Szent Korona története” című előadása közben

Nem megalapozott tanok és tévhiedelmek, melyek sajnos mindmáig tartják magukat. Vendéglátóink kedveskedni szerettek volna 'A magyarok Szent Koronája' – előadások megszervezésével. Vitéz Woth Imre koronaőrparancsnok a legújabb kutatások eredményeivel, a tényszerű összefüggések feltárással tartott előadása méltán aratott nagy sikert.

Május 4. A koszorúzást követően ünnepi megemlékezés szentmise keretén belül imádkoztunk a katonákért és koronaőrökért, akik a történelmi időkben helytálltak. Az ünnepi megemlékezés a Magyar Emlékműnél ért véget, mely a tóparti promenádon lelt végleges elhelyezést.

Menetfelállítás

Díszórség a Szent Koronának!

Mattsee-promenáda; díszmenet

A Szent Korona emlékhely

Díszórség a Magyar Emlékműnél

Meghívás

A Svájci Gárda (pápa őszentsége testőrsége) 2015. V. 6-i avatási ceremóniájára meghívást kapott a Magyar Koronaőrök Egyesülete. „A Vatikán lépcsőin eljutottunk a Damaszkusz-udvarba. Itt zajlott a gárdisták avatása. A szín pompás bevonulást követően a magyar koronaőrök kiemelt helyet foglalt el az avatáson résztvevő egységek között. A ceremóniát követő fogadáson szinte baráti beszélgetés bontakozott ki tagjaink között. A gárdisták készséggel kalauzoltak a fegyverszobában is: évszázados relikviákat csodálhattunk meg. Élményekkel gazdagodva tértünk haza. A fotó az Örök városban, a Vatikánban készült.

v. Vadai László koronaőr

Vitézavatás

A Magyar Koronaőrök Egyesülete a Történelmi Vitézi Rend egyik legnagyobb eseményének központi résztvevője: A Szent Korona hivatalos másolatával érkeznek az avatás helyszínére, s e ceremónia alatt díszórséget adnak Ófelsége, a Szent Koronának, megtisztelve Rendünket szolgálatukkal.

A Szent Koronáról – ezt is tudnunk kell...

1919-ben a Tanácsköztársaság ideje alatt, amikor tombolt a vörös terror Magyarországon, a Szent Korona nagy veszélybe került a kommunisták miatt. Ennek hiteles történetét írja meg a korszak tanúja, gróf Ambrózy Gyula, a koronaőrök parancsnoka:
<http://www.freepress-freespeech.com/holhome/kiscikk0/korona.htm>

SZENT LÁSZLÓ TÁRSASÁG (1861) ÉS REND

Lovagavatás Erdélyben, a Székelyföldön

A Szent László Társaság (1861) és Rend első ízben rendezte meg avatási ünnepségét a Székelyföldön. Erre az ünnepségre meghívást kapott a Történelmi Vitézi Rend és annak Erdélyi Törzsszéke. 2015. június 13-án a Nyárádmenti Nyárádszentlászlón gyülekeztek a Székelyföld vitézei vitéz Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya vezetésével. Magát az egész Rendet vitéz Hunyadi László Főkapitány képviselte. Az ünnepség az Árpád-kori, ma unitárius templom előtt felállított Szent László szobor megkoszorúzásával kezdődött. Koszorút helyeztek el: a Szent László Rend küldöttsége, a TVR képviselőiben vitéz Hunyadi László és vitéz Lázár Elemér, s a székely székek vitézi csoportjai.

11 órakor az ősi templomban kezdetét vette a református is-

Lovagavatás az ősi templomban

Csoportkép a Szent László szobornál Nyárádszentlászlón

tentisztelet, majd ehhez kapcsolódóan az avatási szertartás. Az ünnepségen megjelent Izsák Balázs a Székely Nemzeti Tanács elnöke, több meghívott vendég a környékből és a helybeli hívek. Az istentiszteletet tartó Koncz László tiszteletes úr és az Argentínából érkezett Honfi János felavatását, valamint vitéz Erdélyi-Takács Dóra rangemelését követően vitéz Imre László a Szent László Rend h. főkapitánya érdemkereszt kitüntetésekkel adta át. Izsák Balázsnak a székely autonómia érdekében végzett kiemelkedő munkáját, vitéz Lázár Elemér Erdély Országos törzskapitányának az Erdélyi Törzsszékekben végzett kiemelkedő és nélkülözhetetlen munkáját ismerte el a Szent László Társaság és Rend. Vitéz Bozó József székter-

tő emlékermet adott át vitéz Hunyadi László főkapitány úrnak és Szász-Major Enikőnek székelyföldi, nemzetmentő munkájáért. Az avatási ünnepség után a közeli református templomban Koncz László backamadarasi tiszteletes úr ismertette a Küküllő-menti református egyház tevékenységét és terveit. Ezt követően a közeli panzió különtermében bajtársi ebéden vettünk részt. Ezúton is megköszönjük a szervezők áldozatos munkáját. E 2015. évi első avatással megalapoztuk és elindítottuk a Szent László Rend Erdélyi Törzsszékét.

vitéz Imre László tkp.

Vitéz Imre László átadja vitéz Lázár Elemér Erdély országos törzskapitányának az Érdemkereszt kitüntetését

A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján

Ezen a napon, az istentelen kommunista diktatúra valamennyi áldozatára emlékezzünk, köztük is pedig azokra, akik krisztusi áldozatvállalásuk révén hitünk hőseivé váltak.

Márton Áron gyulafehérvári püspök nemcsak a katolikusok, hanem egész Erdély és valamennyi elnyomott védelmében viselt börtönt és szállt szembe a zsarnoksággal. A kegyeletes emlékezősen túlmenően, személyes hitbeli példájuk arra kötelez bennünket, hogy az általuk mutatott úton tovább haladjunk, és a 25 éve elkezdődött rendszerváltozást győzelemre vigyük. A totalitárius hatalmak elleni küzdelemben nincs

helye meghátrálásnak és megalkuvásnak. A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja nem is annyira a múlttól, hanem sokkal inkább a jelenről és a jövőről szól. Egész polgári társadalmunknak, valamint egyházainknak, kiváltképpen pedig a demokratikus politikai erőknek közös felelősségük és hivatásuk, hogy mindennapi szinten fölvegyék a harcot a kommunista visszarendeződés rendszerével és az előttünk járók példáját követve, szembeszálljanak a hazugsággal, a gyűlölettel és a korrupcióval, és végre megvalósítsák a társadalmi igazságosság és megbékélés demokratikus – európai – rendszerét. Tőkés László EP-képviselő, EMNT-elnök.

2015. 02. 25. A Kommunizmus áldozataira emlékeztek Rendtársaink Kiskunfélegyházán. A vasútállomás előtt újra

felállított emlékműnél tartották a megemlékezést, ami mára városi rendezvénné nőtte ki magát. Iskolások színvonalas műsorával emlékeztek a fájó múltra.

Kecskeméten tartott megemlékezésen több rendtársunk nevében Mohauptné v. Waltheir Julianna gyűjtötte meg az emlékezés mécseseit.
v. Tiszavölgyi István szkp.

Ábrányi Emil - Credo

Bár napról napra látom
Hogy mennyi szenvedés
Öl, rombol a világon
S a boldog mily kevés;
Bár győz a jóval szemben
Az aljas, a hamis,
S e véres küzdelemben
Tántorgok magam is.

Míg lesz e durva földön
Egy szép emberi tett:
A gyászt még fel nem öltöm
S ünneplem a hitet.
Amíg lesz könnyem, véreim,
Míg lelkeket tudom:
Mindig a jót remélem,
S a rosszat siratom!

1848-49 – MAGYAR TÖRTÉNELMÜNK DICSŐSÉGES IDŐSZAKA

A török XVII. század végi kiűzése és a Rákóczi-féle szabadságharc elbukása óta erősen behatárolt, de meglévő önállóságban éledt Magyarországot a Habsburg Birodalom részeként. 1723-ban a Pragmatica Sanctio nevű dokumentum rendezte a hazai „közigazgatás” és a Habsburg centrum viszonyát, amelyet mindösszesen az 1791-es X. törvénycikk pontosított, biztosítva az ország függetlenségét a birodalom többi tagállamával szemben. Mindeközben, amikor II. József 1790-ben meghalt, a végrehajtó hatalom a megyéket uraló köznemesség kezébe került, és az országon egyfajta eufória lett úrrá. A mindennapokban valóban „magyaros” lett az élet, egyre többen tudtak tényleg magyarul az országban (hála a középiskolai magyartanítás bevezetésének is), viselték büszkén magyaros öltözéküket, és mind népszerűbb, elérhetőbb lett az emberek számára a magyar nyelvű kultúra is. 1825–27-ben hosszú évek után volt újra országgyűlés, és az ekkor kezdődő, pezsgő közéleti időszakban nagy hatású figurák emelkedtek ki. A Habsburgok viszont, ahogy véget értek a nagy energiákat lekötő napóleoni háborúk, pénzrontást hajtottak végre, ami ellen a rendi országgyűlés hiába tiltakozott, azt csakhamar évekre berekesztette a hatalom, ami visszavetette a normalizálódott közhangulatot.

Széchenyi István mai ésszel felfoghatatlan felajánlással „kezdte” a korszakot. Arisztokrata közegének hedonizálását megelőzve birtokai egyéves jövedelmének kamatát adta egy nyelv-ápoló tudós társaság megalapítására, ebből nőtt ki a Magyar Tudományos Akadémia. A harmincas évektől aztán terjedelmes reformdokumentumokat írt össze, és 12 pontban foglalta össze az ország előtt álló legfontosabb feladatokat, a folyami szabályozástól a törvény előtti egyenlőségen át a magyar nyelvű törvénykezésig. A közvéleményre a harmincas években mégis talán Kossuth Lajos volt a legnagyobb hatással, ő a politizáló nemességet igyekezett megnyerni Országgyűlési Tudósítások című lapja hasábjain. A polgári tulajdonviszonyok törekvésében és más egyebekben is eltért véleménye Széchenyitől. Batthyány Lajos eleinte Széchenyi megfontolt politikáját osztotta és önzetlenul hozzáállását is magáévá tette, de az 1847-es országgyűlésben már a főrendi ház ellenzéki vezéréként szerepelt, míg az alsóházban partnere, Kossuth Lajos volt az ellenzék vezetője. Báró Wesselényi Miklós, Kölcsey Ferenc, Szemere Bertalan, Eötvös József és Deák Ferenc szintén ezekben az évtizedekben tett szert méltán országos ismertségre.

Miért pont március 15-e lett a forradalom napja 1848-ban?

1847 novemberében a reformpárti Ellenzéki Kör és a fontolva haladó, bécsi támogatású Konzervatív Párt részvételével lezajlott az utolsó pozsonyi rendi országgyűlés, amelyen a határozott programok mentén parthelyzet alakult ki. Február 22-én érkezett aztán a párizsi forradalom híre, amire Kossuth március 3-án reagált programbeszéddel: jobbágyfelszabadítás, közteherviselés, népképviselői parlament és független, nem-

zeti kormány kell! Március 13-án Bécs népe, főként a fiatal, iskolázott réteg Metternich kancellár lemondását követelte a cenzúra és a gazdasági nehézségek miatt, s ez a tűz átrepült Magyarországra. Pesten a magát Ellenzéki Körnek elnevező csapat (alelnöke: Vörösmarty Mihály) Irinyi József vezetésével 15-én a követeléseket 12 pontban írta össze. Kossuth ekkor már Bécsben volt, ő még a pesti forradalom kitörése előtt indult el a pozsonyi országgyűlésből, kihasználni kívánva a kaotikus bécsi helyzetet. Március 17-én az udvar hozzájárult Batthyány miniszterelnöki kinevezéséhez és önálló magyar kormány megalakulásához, amely már nem V. Ferdinándnak, hanem a pesti magyar országgyűlésnek volt felelős. Batthyány Lajos hat nappal később hirdette ki kormánya névsorát. (Az első népképviselői választást júniusban tartották meg. Hogy a jobbágyfelszabadítás, a kisebbségek helyzete és a harci cselekmények sorsa miként alakult, már egy másik történet...)

Bucsy Levente /mno.hu/ írásából

1848. szeptember 29-én vívták Pákozdtól mellett Jellasics horvát határőrcsapatát és a Móga János vezette honvédseregek az 1848–49-es magyar szabadságharc első jelentős ütközetét. A csatában a honvédek sikeresen megfutamították Jellasics nagyobb létszámú és képzettebb hadait. A pákozdi ütközetnek inkább politikai szempontból volt jelentősége, hiszen a győzelemmel Magyarország megőrizte az áprilisi törvényekkel kivívott szuverenitását, ezzel egyidőben azonban az is világossá vált, hogy Bécs és Pest-Buda elmérgesedő konfliktusában hamarosan a fegyverek veszik majd át a szót. A zűrzavaros közjogi helyzet nyomán Móga végül nem aknáztta ki a pákozdi győzelemben rejlő lehetőségeket, ám hamarosan mégis a Bécs felé menekülő Jellasics nyomába eredt, miközben a honvédseregek Ozoránál a Karl Roth vezette határőrököt is körbezárták. Pákozdtól után néhány nappal a békés rendezés maradék reménye is elveszett. Bécsben ismét forradalom tört ki, melyet a tétovázó magyar hadvezetés nem használt ki a maga javára, a császári ellentámadással kezdődő szabadságharcot pedig – számos dicsőséges ütközet ellenére – 1849 nyarára elveszítette. Mindennek dacára a pákozdi diadal történelmünk egyik legfényesebb győzelmének számít, mely méltó nyitánya volt a magyar szabadságért folytatott hősi küzdelemnek.

Akiket elfeledünk...: A szabadságharc amazonja. Nem csak férfiak harcoltak a csatatereken!

Hősök százezrei, hőstettek sokasága. Ez volt a 48–49-es szabadságharcunk, melyet csak nagyhatalmak összefogásával győzhettek le. A harcokban a nők is kivették részüket. Nevük, tetteik csak néhányuknak maradt fenn, s néhányat megidézzük:

Zsigmond Jakabné Sepsiszentgyörgyön élt a múlt század elején a nemes székely származású Kovács familia. Kovács Gábor királybíró volt Sepsiszentgyörgyön, amely rang körülbelül megfelel a mai polgármesteri rangnak. Az ő lánya volt Kovács Lídia, aki a negyvenes években nőt ment Zsigmond

Jakab Vilmos ezredbeli huszártiszthez. Ezt a Zsigmond Jakabot, aki szintén székely ember volt, a negyvennyolcas szabadságharc kitörése főhadnagyi rangban találta. A főhadnagy magyar oldalra állott, Bem seregében kapott beosztást, és a Bem-sereg minden nevezetese utközetében részt vett. Hősi halált halt a nagyszebeni csatában. Felesége ezalatt otthon maradt Sepsiszentgyörgyön, és lelke lett a székely nemzetiséget szervező mozgalomnak. Golyóöntő műhelyt rendezett be, a környéken összeszedett ölomedeényekből éjjel-nappal öntötték a golyókat. Fehérnemű-gyűjtőállomást szervezett, a harcvonalon katonái számára rendszeresen szállította a fehérneműt. Nemzetszínű kokárdákat készített ezerszámba, s azokat maga tűzte az induló nemzetőrök mellére. A szemerjai utközet alkalmával a tűz kellős közepén felállt az egyik ágyúra, amelyet Gábor Aron öntött volt Kézdivásárhelyen, és onnan tartott a katonákhoz buzdító szónoklatot a nyílt csata folyamán. Ott volt a Sepsiszentgyörgy melletti Szépmezőn is, az utközet után ő szedte össze az elesett katonákat, ő mondott gyászbeszédet a közös sírnál. Az abszolutizmus alatt apróbb szépirodalmi dolgokat írt az akkori folyóiratokba Örköiné álnéven. Tizenkét árva gyermeket neveltetett fel a saját költségén. Aztán a fentebb említett Szépmezőn emléket állított az elesett székelyeknek. (A szerény sírkövet román prefektusi rendeletre, 1936. június 26-án szállították át a közös temetőbe.)

Említsük röviden a szabadságharc néhány női hősét, a fogságban öngyilkosságot elkövető Pfiffner Paulina honvédfőhadnagyot, a pár hónapos házasként honvéddnek jelentkező Gulyás Júlia honvédtisztet, Zoltán Istvánné honvédet, a 29 utközetben részt vevő Viola Anna honvédtizedest, a fiát az aradi várbörtönben megszü-

Békés megye

Budapest

Gödöllő

Hódmezővásárhely

Kaloosa

lő Lebstück Mária huszárfőhadnagyot – róla Huszka Jenő operettet írt, Mária főhadnagy címmel. Bányai Júlia honvédszázados 1824-ben született Vízaknán, fiatal özvegyként – férje nevében, férfiruhában – csatlakozott Bem seregéhez, francia táncosnőnek öltözve gyakran kémszerepet is vállalt, illetve futárként is jeleskedett. Háromszor sebesült, többek között Zalatnán, amikor egy tucat honvéddel fedezte a város kiürítését, majd később a fenesi hídnál tartóztatta fel felszázadnyi emberével az oroszokat, amíg a honvédkasszát menekítették. Bányai Júlia regényes életéről, vagy e katonás hölgyek életének egy-egy részletét feldolgozva születtek könyvek, operett, de nem emlékezünk meg róluk hőstetteiknek megfelelően. *Székely Hirmondó nyomán*

Az orosz katonai intervenció

Tudatos propagandaként született meg a románság lemészárlásának hamis vádja. Történelmi háttere, hogy a reakciós osztrák katonai parancsnokság 1848-ban véres polgárháborút robbant ki, az erdélyi románságot a magyar nemzetország lefegyverzésére szólítja fel. Célja, hogy a kegyetlen polgárháború végén az osztrák haderő békéltetőleg lépjen fel és teremtsen rendet, miközben a magyarság katonai ereje is gyengül. **Puchner Antal, Erdély katonai parancsnoka, akárcsak Bécs, attól tart, hogy a magyarok elleni orosz katonai segítség nemzetközi bonyodalmakhoz vezet, bár érvényben az 1815. szeptember 26-án kötött „Szent Szövetség” előírása, amely a nagyhatalmak kötelezi forradalmak, felkelések idején a katonai segítségnyújtásra. Tartva attól, hogy egy orosz intervenció az osztrákok oldalán Franciaországot a piemonti királyság melletti katonai fellépésre sarkallja, az orosz katonai segítségkérést úgy kellett tálni, mintha az a fegyvertelen román és a szász polgári lakosság kérésére történe.** Az orosz behívás kérdését először Nagyszébenben 1848. december 28-án vitájk meg. Az orosz intervenció mellett a leghatározottabban Andrei Şaguna ortodox püspök áll ki. A püspök vezette román–szász összetételű bizottság a magyar katonai sikerek miatt 1849. január elején Bukarestbe megy, mert egyre tarthatatlanabb az osztrák uralom fenntartása. Lüders tábornok az orosz fegyveres intervenciót csak akkor hajlandó elindítani, miután az osztrák udvar is felkéri erre a cári kormányzatot.

A románság lemészárlásának vádja

Şaguna – az erdélyi osztrák hadvezetéssel egyetértésben – Szeben és Brassó városok védelmére kéri a cári hadsereg támogatását. A püspök azzal érvel, hogy a magyarok több ezer ártatlan erdélyi román polgári személyt mészárolnak le, román falvakat perzselnek fel. E szörnyű vád a román propagandában ekkor jelenik meg. Şaguna püspök, akit az utókor még muszkavezetőnek is nevez, 1849 februárjában a jól végzett munka után Havaselvéről egyenesen a császári udvarba, Olmützbe utazik. Itt a románoknak a dinasztiahoz való hűsége mellett a nagyszámú román áldozatra is hivatkozik. A február 25-én átadott és felolvasott emlékirat 10 ezer román halottat és több száz felgyújtott román falut emleget. A püspök példáját követve az erdélyi román vezetők ismételt hivatkoznak a románok által hozott véráldozatra. Az 1850 januárjában benyújtott beadványban, melyet 1849 decemberében egy Radu nevű román kanonok szerkeszt, a februárban még 10 ezernek mondott román áldozat számát négyszerezésére emeli. A császári udvar azonban ennek nem ad hitelt, mert légből kapottnak tartja, és 1850-ben elrendeli a polgárháborúban elpusztult románok hivatalos összeírását.

Kecskemét

Kézdivásárhely

A túlzó adatokat csak akkor értjük meg igazán, ha ismerjük az osztrák hadsereg harctéri veszteségét, amely a magyarokkal szemben vívott háborúban alig számlál többet 10 ezer főnél. Egyed Ákos, a neves Erdély akadémikus, történész, az 1848/49-es erdélyi események legszakavatottabb kutatója szerint a románok egy része a katonai összecsapásokban hal meg, jó néhány gyilkosság miatt, törvényszéki eljárással kerül a kivégzettek sorába, bár nem tagadható, többen válnak áldozattá is. Azonban igazolható, hogy a magyarság nem követett el semmiféle népirtást! Egyed szavaival: „*Bizonyos, hogy egyetlen magyar politikus sem akart népirtást, s egyetlen néppusztítást sem követett el a magyar haderő, mint a román népfelkelés Abrudbányán, Zalatnán, Nagyenyeden és még hány magyarlakta faluban, városban...*”

1849. október 6. A 13 aradi vértanú kivégzésének napja. Minden magyar ember gyásza.

Tizenhárom. Ez a szám maradt meg az idők folyamán, erre emlékezünk. Aradon még három főtsizt és egy tábornok esett áldozatul a megtorlásnak, akik méltánytalanul nincsenek említve a megemlékezéseken:

1849. 08. 22-én kivégezték: Ormai (Ormay) Norbert honvéd ezredest, a honvéd vadászrezdek parancsnokát. (Őt nevezhetjük az első vértanúnak.) Haynau felakasztatta.

1849. 10. 25-én kivégezték Kazinczy Lajos honvéd ezredest, Kazinczy Ferenc fiát, a tartalékos hadosztály szervezőjét. (Őt nevezhetjük tizenötödiknek.) Haynau főbelövette az aradi vár északkeleti kapuja melletti sánokban.

1850. 02. 09-én, Ludwig Hauk (Hauk Lajos) honvéd alezredest, Bem József tábornok szárnysegédjét. (Tizenhatodikként említjük.) Haynau felakasztatta.

Tizenhetedikként emlékezünk Lenkey

János honvéd vezérőrnagyra, a Komáromi Várórség parancsnokára. Az aradi várbörtönben halt meg 1850. 02. 09-én. Nem végezték ki: börtön-körülményei, s a kínzások következtében megőrült; - éhenhalt.

1849. október 6-án Pesten végezték ki a király által elismert, Magyarország első felelős - alkotmányos - miniszterelnökét, Batthyány Lajost.

Az 1848/49-es szabadságharc leverése után Magyarországon bevezetik az abszolutizmust. Erdélyben öt éven keresztül terror, ostromállapot uralkodik, ezt az időszakot – az akasztások, a kivégzések, a bebörtönzések nagy száma miatt – kötélkorszaknak nevezik. E rendszer a besűgők hálózatára, a modern alapokra helyezett politikai rendőrségre támaszkodik. A magyarság egyre nehezebben tudja elfogadni az abszolutizmust, és egyre többen bíznak egy új szabadságharc kitörésében. A területi egységet a Habsburgok nem állították helyre, Erdélyt külön kormányozták, Horvátországot, a katonai határőrvidéket és a Szerb Vajdaságot különválasztották. A maradék magyar részt 5 kerületre osztották. Az egységes piac érdekében megszüntették a belső vámhatárt. Bevezették az osztrák adórendszert, az osztrák polgári- és büntetőtörvénykönyvet és iskolarendszert (8 osztályos gimnázium, érettségi). Kötelezővé tették a német nyelvet. 1853-ban császári pátenz erősíti meg a jobbagyfelszabadítást. Elégedetlen volt a társadalom, állandó társadalmi válságtól lehetett tartani. Kibontakozik a társadalmi ellenállás: Nyílt ellenállás - és passzív rezisztencia (Deák Ferenc).

Székelyföldön – 1851. július és 1853. október 6-a között – Makk József ezredes irányításával két titkos katonai jellegű szervezkedésre kerül sor. Kossuth 1851. június 25-én bízta meg Makk József ezredest az erdélyi titkos katonai mozgalom szervezésével. Makk elköveti azt a baklővényt, hogy kiáltványban mozgósít az osztrák uralom ellen, így a hatóságok korán tudomást szereznek a titkos katonai szervezkedésről. A szervezkedésbe bevonják a közép- és kismemességet, az értelmisé-

get és a városi polgárságot, de szép számmal kapcsolódnak be egyszerű földművesek is. Azonban a külföldi irányítóközpontokkal, az emigrációval való kapcsolattartás egyre nehezebb, a pénzühiány érzeti hatását, amihez még hozzájárul az osztrák titkosrendőrség kettőzött ébersége is. Az osztrákok ismerik a felkelés kitörésének tervezett időpontját, s hogy minél több információhoz jussanak, nem siettetik a letartóztatásokat. Az első letartóztatásokra Magyarországon kerül

Nagykőrös

Orosháza

sor. A csíkszéki mozgalom vezetőjét, Veress Ignácot 1851 decemberében Pesten tartóztatják le, majd januárban Pozsonyban akasztják fel. 1849. január 24-én fogságba vetik a székelyföldi mozgalom vezetőit. Később még hatvan gyanúsított kerül a vádlottak padjára. **1852. június 13-án újabb letartóztatások, majd a két évig tartó kihallgatás után a szebeni hadbírótság**

Török Jánost, Gálffi Mihályt és Horváth Károlyt kötél általi halálra ítéli. 1854. március 10-én végzet ki a marosvásárhelyi Postaréten a Székely Vértanúkat, akik az elbukott magyar forradalom és szabadságharc lángját akarták újra fellobbantani.

A nemzeti önrendelkezés volt az a cél, amelyért életüket adták, példát mutatva bátorságból és hűségből az utókornak. *Ez a nap a Székely Szabadság Napja lett!*

A második katonai szervezkedés 1852 júliusában kezdődik, és Bardocszékra, Háromszékra és Alcsíkra terjed ki, ez a Várad József vezette mozgalom, melyet 1853. október 6-án felszámolnak. Megkezdődnek a letartóztatások, a tizenhat vádlottból tizenegyen bibarcfalviak. A marosvásárhelyi hadbírótság **Várad Józsefet,**

Bartalis Ferencet, Bertalan Lászlót és Benedek Dánielt kötél általi halálra ítéli. Várad és Bartalis kivégzésére Sepsiszentgyörgyön az Örknél kerül sor 1854. április 29-én. Mivel Bertalan László és Benedek Dániel megszöknek, csak elfogásuk után, május 27-én végzik ki őket a marosvásárhelyi Postaréten. A kegyelemben részesültek büntetése 15–18 évi várfogság. Vértanúhaláluk nem volt hiábavaló, mert az osztrák abszolutista kormányzat lemondott Magyarországnak az Osztrák Birodalomba való beolvasztásáról.

Március 15-e 1989-ben volt először munkaszüneti nap és hivatalosan 1990 óta nemzeti ünnep.

Kádár Gyula/Háromszék – írása nyomán

Nagykőrös

Szeged

MATTSEE, 2015. JÚLIUS 3-4.

70 évvel ezelőtt: Szent Koronánk és a koronázási jelvények megmentése

A hegyek-tavak övezte kisváros a magyar ünneptől volt hangos. Az osztrákok nem értették, hogy-hogy ennyien vállalkoztak a nagy útra „csak azért”, hogy egy ünnepségen vegyenek részt, emlékezni olyan eseményre, ami a távoli ködbe vész. Őszerintük ez fordítva elképzelhetetlen lenne. Ami a mi titkunk, amit más nem érthet meg: a Szent Korona és a koronázási jelvények szá-

munkra megtestesítik mindazt, amit hazának, hitnek, szentnek nevezünk. Jó volt magyarnak lenni, azaz: Jó magyarnak lenni! – Jó volt újra ezen a történelmi helyen annyi rendtársunkkal és barátunkkal együtt lenni, s 70 év távlatából méltóképp felidézni a koronaőrök és katonák helytállását. Emlékezzünk a képeken keresztül:

Tárogatószó felhívására kezdődött az ünnepség, v. Bálint Béla (ÉKEMA TSZK) művészi tolmácsolásában.

Az ökumenikus szentmise kezdete; előtérben a Szent Korona hivatalos másolata. A koszorúzást követően ünnepi megemlékező szentmise keretén belül imádkoztunk a katonákért és koronaőrökért, akik a történelmi időkben helytálltak.

A Vitézi Szék elhelyezi koszorúját a Hősi Emlékműnél

Menetfelállás a Szent Korona Emlékműhöz való levonuláshoz; előtérben a koszorúzó sora

A Magyar Szent Korona Emlékműnél áldást mond vitéz Árus-Kovács Gábor, NY-Dt. TSZK tagja

Vitéz Hunyadi László főkapitány úr ünnepi beszéde, s köszönő szavai Mattsee város vezetőségéhez, Mattsee város lakosaihoz, akik 70 évvel ezelőtt a koronázási jelvények megmentését elősegítették, s a mostani kor mattsee-iekhez, akik vendégszeretettel fogadták a magyar ünneplőket.

A mattsee-i 'Prangerstutzenschützen' Lövészegyesület díszlövés-sorozattal tisztelgett

Az ünnepi megemlékezés a Magyar Emlékműnél ért véget, mely a tóparti promenádon lelt végleges elhelyezést. A Koronaőrőség és a Történelmi Vitézi Rend díszőrsége a Szent Korona Emlékműnél (Magyar Emlékmű).

A résztvevők csoportképének egy részlete. Középen vitéz Mechtler László tkp., Ausztrália TSZK és családja, akik erre a nagy eseményre szeltek át az óceánt, s érkeztek először haza, Budapestre. Törzskapitány úr mellett guggol Mattsee város előző polgármestere, Maislinger Matthäus úr, aki már 15 évvel ezelőtt is – és most is - szíven viselte e rendezvény létrejöttét, színvonalas lebonyolítását. Köszönet mindezt Neki és a jelenlegi önkormányzatnak is!

Bal oldalon társ-lovagrendünk, a Szent László Társaság és Rend képviselői, jobb oldalon a német lovagrendek képviselői, akikkel együtt ünnepeltünk.

Rendtagok, barátok, lovagrend-tagok a Lövészegyesület tagjaival. Az esemény hangulatáról a képek beszélnek.

Az ünnepi megemlékezés a Magyar Emlékműnél ért véget, mely a tóparti promenádon lelt végleges elhelyezést.

A két napos ünnepségsorozat a jelennek is szól. Az igaz történelem ismerete, ill. annak megismerése segít a mai globális, liberális világban a kihívásokra a megfelelő válaszokat megadni. Igaz történelmünk megismertetése az osztrák kisváros érdeklődőivel

– a tapasztalat szerint – talán sok tévhitet eloszlatott. A magyar delegáció e két nap alatt szélesítette az osztrák baráti kört, továbbá elismerést szerezve a megjelent lovagrendeknek, így Rendünknek is. 2020-ban Isten segítségével a 4. emlékünnepeket tervezhetjük, remélhetőleg hasonlóan impozáns magyar részvétellel.

Fotó: Koczkás Erzsébet,
v.Tolnai Eta

100 ÉVE. AZ I. VH. NAGY CSATÁJÁNAK HELYSZÍNÉN „Kimentünk a doberdói „nagy hegyre”

A történelem tele van fájó pontokkal. Magyar történelmünknek sok a fájó pontja van, amire emlékezünk - és amire nem, amiről tudunk, vagy amit sikerült elhomályosítania az időnek vagy a tudatos emberi hamisításnak. Az I. világháború, azaz a „Nagy háború” magyar vonatkozásairól nem sokat tanítottak a kommunista éra idején. A Nagy Háború kirobbanásának 100. évében az emlékezések, rendezvények, kiadványok, zarándokutak szervezése leporolja a port sok akkori eseményről, gondolatokat indítanak, kérdésekre adnak választ és kérdéseket fogalmaznak meg bennünk. Augusztus második felében egy ilyen 5 napos történelmi zarándokúton vettünk részt, a Történelmi Vitézi Rend tagjaiként, egy többnyire székelyföldi csoporttal. Uticélunk az Isonzó-völgye és Doberdó emlékhelyei voltak. Idegenvezetőink sok hasznos információval szolgáltak útközben, de lelkünk igazi táplálékát lelkivezetőnk, Dr. vitéz Darvas Kozma József atya szavai adták. Hajnalban indult az autóbusz. Székelyföld több településéről is csatlakoztak a csoporthoz. Voltak háromszékiek, csíkszékiek, udvarhelyszékiek, Kézdivásárhelytől Homoródkarácsonyfalváig. Első este Budapesten, a verbita Lelkigyakorlatos házban szálltunk meg. Egyszerűen egyszerű volt, akárcsak az esti mise, mely estéről estére tudott lelki táplálékként szolgálni. Onnan indultunk Szlovénián keresztül Olaszországba, a Miramare kastélyhoz. A fehérmárványból épült palota kertjében, mely Habsburg Miksa osztrák főherceg részére épült, lesétáltunk az Adria partjára. Érzékeljük az egykori fényűzést, eleganciát. Az olasz front I. világháborús emlékhelyeivel való ismerkedésünket Fogliano osztrák-magyar katonai temetőjében kezdtük, ahol sok kis emlékkőre került sajnos magyar név. Redipugliában megtekintettük a régi katonai emlékhelyet, ahol hiányoltuk, hogy nemigen találtunk magyar feliratot (angol és német volt), magyar emléket. - Következett az Isonzó völgye, Doberdó - a leghosszabb és legvéresebb hegyi csaták helyszínei. Jelképesen megkoszorúztuk a folyót és a hídról hosszan aláeső koszorú látványa örökre bevésődött emlékeink közé. „Széles az Isonzó vize” vált népdallá az háborús élmény, esemény a nép ajkán és maradt fenn.

Következő állomásunk Kobarid (Caporetto) volt, ahol a Kobaridi Múzeumot, Szlovénia legnagyobb I. világháborús múzeumát tekintettük meg. Itt is tapasztaltuk, hogy a magyar zászlón kívül nem sok jel mutatott arra, hogy magyar résztvevői is voltak az itteni

I. világháborús csatáknak, de az előtéri arcképcsarnokban felfedeztük Szentkereszthegyi Kratochvil Károly arcképét, a későbbi Székely Hadosztály parancsnokát, akinek ezrede az isonzói csaták során a Görz (Gorizia) közelében emelkedő Monte San Michele magaslat védelmében tüntette ki magát. Katonáinak egyenruhája, a hosszú, mostoha körülmények között vívott harcok során, a felismerhetetlenségig összasározódott, ennek következtében később az ezredet az „agyagemberek” névvel illették. Felsétáltunk a város fölé emelkedő Szent Antal templomhoz és az azt körülölelő I. világháborús olasz emlékműhöz, majd a Napóleon-hídhöz. Továbbutattunk San Martino del Carso faluba, ahol a nagyváradi 4. honvéd gyalogezred emlékművét koszorúztuk meg. Ezt követően kegyeleti utunk egyik legfontosabb célpontja, Monte San Michele, „Doberdó nagy hegye” következett. A kis múzeum megtekintése után vártuk hogy megálljon a szakadó eső. Nem állt meg. Esőben mentünk fel a doberdói „nagy hegyre”. A lövészárkok között mentünk koszorúzni...és elénekelni: „Kimegyek a ...” - Visintinben, a Magyar Kápolnában szentmise részesei lehettünk, székelyzászlót hagytunk emlékül a magyarok mellé. Imádkoztunk. Szívból.

A Doberdói Mária vers szavai csengnek a fülemben, a karszt köveinek csikorgását hallom, jajszókat, halálhörgéseket, kimondhatatlan fájdalom a csatatéren és az itthoni családtagok lelkében...és sokadszorra feltettem a kérdést: miért, mi célból kellett népünk fiainak ennyi fájdalomon keresztülmenniük? Miféle embertelen, alatomos erő küldte őket, otthonaiktól távol, mondvacsinált okokkal kirobbantott háborúban részt venni? A történelem sajnos megismétli magát, nem először és sajnos nem utoljára harcoltunk és harcolunk idegen földön idegen érdekekért. - Zarándokutunk hazafele - megcsodáltuk Bled mélykék vízü tavát is - Budapestre vezetett, ahol a Pálosok sziklatemplomában imádkoztunk, majd a Hadtörténelmi Múzeum megtekintése után, a Hősök terén hajtottunk fejet. Innen visszaindultunk Székelyföldre, hogy érezzük, jó hazajönni, otthon lenni a nagyvilágban. Láttunk, hallottunk, koszorúztunk, imádkoztunk, énekelünk ... Megsejtettünk valamit egy szörnyű háborúról és nem sejtjük, hogy mi megússzuk-e a sötét erők eme játékát. Csak reménykedni tudunk, meg imádkozni. Egymást kell erősíteni, hogy erősödjünk, meg kell keresnünk az ilyen, és ehhez hasonló helyeket, utakat, embereket, akik erősítik a hitünket Istenben, emberben, jövőben. Látványban, érzésben, emlékből, lélekben gazdagodtunk. Emlékeztünk. Erőt merítettünk. Köszönjük Istennek, hogy megadta nekünk ezt a lehetőséget!

v. Hadnagy Jolán v.hdgy, Székelytörzs, Erdély

Mit kerestünk az I. világháborúban?

Magyarországnak az I. világháborút megelőzően a monarchián belül elfoglalt helyzetére, ebből adódó mozgásterére, valamint a birodalom akkori szándékára világított Pollman Ferenc budapesti hadtörténész-kutató, főtanácsos. „Magyarországon hosszú ideig nem szenteltek kellő figyelmet az I. világháborúnak. Ez a harci cselekményeket lezáró és a kommunizmusban tabu témának számító trianoni békediktátum elhallgatásának igyekezetével volt magyarázható. Szomorú viszont, hogy ez a helyzet a rendszer bukása után sem változott, s így az I. világháború emlékezete még mindig nem foglalhatta el a valódi súlyának megfelelő helyét nemzetünk történelmi emlékezetében. Megfelelő kutatások hiányában ebben a témában továbbra is alig van előrelépés, ezért olyan alapvető kérdések maradtak megválaszolatlanul, mint például: mi magyarok mit kerestünk ebben a háborúban, miként keveredtünk bele. Igazából pedig még azt sem tudjuk, hogy a világégésnek hány magyar áldozata volt, ugyanis a kimutatások nagy része megsemmisült, és a ránk maradtak egy része is feltételezésen alapul. Magyarország akkori helyzetének a megértéséhez tudnunk kell, miként illeszkedett az Osztrák-Magyar Monarchiának nevezett furcsa kép-

zödménybe. Nem volt ugyanis önálló külpolitikája (ez a közös külügyminisztérium hatáskörébe tartozott), vagyis *önállóan nem üzenhetett hadat, és háborúba sem léphetett.* A birodalom döntéseit ugyanakkor az uralkodó által vezetett koronatanács, hiányában pedig a pénzügy-, hadügy-, valamint külügyminiszterből álló, s ez utóbbi elnökletével összeülő háromtagú minisztertanács hozta meg. Ebben viszont következetesen csak egy magyar lehetett, és a két ország miniszterelnökével, illetve a közös vezérkari főnökkel egészült ki. *A háború kitérésének évében azonban ennek a héttagú testületnek, gróf Tisza István miniszterelnök személyében csak egy magyar tagja volt. Elvileg tehát őket terheli a felelősség, amiért a birodalom háborúba keveredett.* Igaz ugyan, hogy az első nagy világháború szikrája a monarchiának Szerbiához intézett hadüzenete nyomán pattant ki, az elharapozásáért azonban másokat terhel a felelősség. A birodalom ugyanis csak a Balkánon állandó zavart keltő Szerbiát szeretne volna egy határozott lépéssel a háborús veszélyforrások közül kiiktatni, de ezt kihasználva a már rég ellenséges viszonyban lévő nagyhatalmak is egymásnak estek. Nem véletlenül: hadseregeik létszámának előzetes növelése, modern fegyverekkel történő ellátása, valamint változatos haditerveik elkészítése is sejteti. Mindez pedig arra utal, hogy világháború előbb-utóbb Szerbia megtámadása nélkül is kirobbant volna, ez viszont felgyorsította a hosszú távon amúgy is elkerülhetetlen eseményeket.” (Bedő Zoltán)

v.Madaras Jenő m.kir.fhdgy képeslapja: Magyar katonák harcállás-foglalása a sziklák között

v.Madaras Jenő m.kir.fhdgy képeslapja: Magyar katonák harcállás-foglalása a sziklák között

Isonzó Express 2015. július 20-23.

Az egyik „legmagyarabb” első világháborús frontszakaszra, nagyapáink, dédapáink Isonzójához és Doberdójára indult az Isonzó Expressz idén júliusban. Az első világháborúban 1915 nyaráról 1917 őszeig 12 támadást indítottak az olasz csapatok az Ison-

Isonzó Express búcsúztatása: Az MH. Budapesti Helyőrségi Zenekar pattogó ritmusú I. világháborús katonadalokkal tisztelgett az indulóknak. Horváth Kornél hadnagy, tábori lelkész áldása után indult a szerelvény – vissza a történelembe...

Vitéz Iglér Attila az Isonzóba indulásnál, Keleti Pályaudvar

zónál. Az ottani, csaknem két és fél éven át vívott harcok hevesége és veszteségei vetekedtek a nyugati hadszíntér legvéresebb helyszínein vívott összecsapásokéval. A csaták során több mint másfél millió katonára esett el itt. Az osztrák–magyar haderő kereteiben Magyarország minden területéről vezényeltek katonákat az Isonzóhoz. „A magyarság számára az óriási veszteségek miatt gyászos, szomorú emlékeket idéz az Isonzó és a Doberdó történelmi-földrajzi fogalma, azonban ezek a helyszínek nem egy elvesztett csata színterei, hanem a súlyos veszteségek ellenére a magyar katonai helytállás jelképei is” – fogalmazott közleményében a Honvédelmi Minisztérium.

I. világháborús katonai fegyverbemutató

Sebő Ferenc és együttese az Isonzó Expressen

„Hat ló, negyven ember” – állt a legénységi vagonok oldalán. Amikor száz éve, 1915. május 23-án Olaszország hadat üzent, ugyancsak a vagonok szállították az Osztrák–Magyar Monarchia délnyugati végeire is a magyar katonákat, akik közül egy városnyi honvéd soha nem tért vissza hazájába. „Ilyen kis állomáson kórházvontatról csak azokat szokták leszállítani, akik már nem akartak továbbutazni. [...] Kovács István hadnagyot ott láttuk utoljára. Olajfoltos vasúti ponyva volt rajta, csak a két durván szögös bakancsa látszott ki alóla. [...] Két lépésre tőle riadt, magyar parasztleány nyöszörgött gazdátlán ebként [...]. Kovács István hadnagy »vigyázz«-ban feküdt a ponyva alatt, szépen, szabályosan” – írja a frontharcos Somogyváry Gyula Virágzik a mandula... című regényében. Aki manapság e délnyugati végeken vonatozik, olyan vaspályán és tájakon jár, amelyekhez sok szenvedés, könyörtelen harc és elfeledett halál tapad.

Díszőrség I. világháborús egyenruhában, Stanjel

Vitéz Iglér Attila és vitéz Jásdi Balázs a stanjeli emlékezésen

„Isonzó, Doberdó neve - „a legmagyarabb frontszakasz” - a magyar köztudatban igen gyászos csengésű. – mondja Pintér Tamás történész-levéltáros, a Nagy Háború Kutatásáért Közhasznú Alapítvány kuratóriumának elnöke. Pedig Doberdó nem Mohács, itt nem zajlottak vesztes csaták – igaz, győztesek sem igazán. Ellenben a térség az eredményes védekezésnek és a katonai kitartásnak a jelképévé válhatna a magyar közgondolkodásban: Hiszen katonáink többszörös olasz túlerő ellen küzdöttek éveken át, rendkívül véres összecsapásokban. És a Doberdót fegyverrel soha nem tudták elfoglalni – parancsra kellett kiűriteni...

A TVR néhánytagja, Stanjel

Történelmi csoportkép, Stanjel

Magyar táblák nélkül

Szlovéniában az elmúlt tíz évben kezdődött meg az első világháború kutatásának, emlékezetének reneszánsza. A szlovének szépen gondozzák az osztrák–magyar hősi temetőket, rendszerezik, kiállítják a magángyűjteményeket, amelyek nagy számban tartalmaznak magyar emlékeket is. Voltak „partizánakciók”, amikor lelkes Isonzó-járók kopjafát helyeztek el egyes temetőkben a helyi hatóságok engedélye nélkül, de ezeket a közelmúltban felszámolták a szlovének – tegyük hozzá, teljes joggal. Azonban az már nehezen elfogadható, hogy a szlovén, angol és német nyelvű eligazító táblák mellé ne férjen el annak a nemzetnek az ismertetője is, amelyik a legtöbb emberét hagyta az adott sírkertben. A szlovéniai temetőket amúgy is főként magyarok látogatják, osztrákok, csehek vagy más nép fiai sokkal kisebb számban... *Pintér Tamás* két kutatótársával, *Rózsafi Jánossal* és *Stencinger Norberttel* (hadtörténész, hadszíntérkutató) csaknem másfél évtizede járja ezeket a hegyeket, miközben remek tanulmányaikkal és előadásaikkal nálunk sajnos nem túl divatos szemléletet igyekeznek meghonosítani a honi hadtörténetírásban: ütközeteket, hadjáratokat, háborúkat csak a terep fölényes ismeretében érdemes elemezni, hogy a levéltári kutatások mellett nyakig a kötőmellékbe gázolva, beomlott barlangok mélyén és sűrű bozóttal benőtt hegyoldalokban is pásztázni kell a múltat. Mindezt pedig a háborúba küldött egyszeri katonára szemszögéből, személyes történetek segítségével. E szemléletmódot a honi csatatérrészlet megteremtőjétől, a vonatúton szintén részt vevő *Dr. Négyesi Lajos* alez. egy. adj. hadirégészről sajátították el közös kutatásaik kezdetén. „Hogy az Osztrák–Magyar Monarchia az Isonzónál tudta kialakítani védelmi vonalát, azt a délnyugati vasútvonalaknak köszönhette. Ezen a területen folyt a birodalom közös határának védelme, és erre a vidékre irányult az olasz irredentizmus is, amely motiválta hadbalépésüket. Az Isonzó és a Doberdó ezer szálon kötődik a magyar történelemhez és magyar városokhoz – például Budapesthez, Szegedhez, Debrecenhez, Nagyváradhoz, Székesfehérvárhoz, Temesvárhoz –, amelyeknek körzetéből toborzott katonák védelmezték e frontszakaszt.” – *Görz, Visintini, San Martino del Carso, Monte San Michele, Kobarid (Caporetto) frontszakasz, Tolmin, Fogliano, Solkan osztrák–magyar temetők egykori bunkerek, lövészárkok, katonai sírkertek és múzeumok – néhány a célpontok közül, amelyeket az expressz utasaiként fölkerestünk júliusban. A végállomás Stanjel (Sankt Daniel): e kis középkori városka sok magyar katona földi pályafutásának végállomása volt... E katonatemetőben emlékeztünk Rájuk, közösen.*

Margittai Gábor

Az I. világháború kitörésének 100. évfordulóján vitéz Orbán-Gyapai Lászlóval felkerestük a nagyváradi gyalogezred katonái által épített hősi emlékművet a véráztatta San Michele hegyen, valamint a Vitézi Rend nevében babékoszorút helyeztünk el nemzeti emlékhelyünkön, a doberdói Magyar Kápolnánál. A Kratochwill Károly vezette ezred több mint egy esztendőn át küzdött itt az ellenséggel és a viszontagságos időjárással. Legutolsó bevetésükön 1916. augusztusában háromezren álltak ki az olaszok meg-megújuló rohamai ellen és a négynapos csatából mindössze kétszázan tértek vissza.

*vitéz Soltész Gyula törzskapitány,
Érd*

A Történelmi Vitézi Rend tagjai több törzsszék képviselőjében vettek részt az első Isonzó Express történelem-utazásán. E lapunk nagyobb terjedelmű szánt a 2015-ös Isonzó-Doberdó-események bemutatására, mert átérezzük ennek jelentőségét és fontosságát. Rendünk törzsszékei is figyelemreméltó módon szerveztek utazást saját törzsszékeknek, vagy vettek részt nagyobb körű megmozduláson. Tisztelet, kegyelet a hős magyar katonáknak!

LIMANOVA, 1914. DECEMBER - 100 ÉVVEL EZELŐTT TÖRTÉNT!

A Krakkótól délkeletre, 60 kilométerre fekvő Limanova városa 2014 decemberében nagyszabású centenáriumi megemlékezéssel és kulturális rendezvényekkel állított emléket a csata hőseinek. A **limanovai csata 100. évfordulójára különleges vállalkozással készült nyolc lovas huszár!** Miniszteri menetparanccsal és a nemzet koszorújával indult útnak november 28-án Várpalotáról Limanovába a huszár emlékportya. A nyolc fős alegység

Útban a huszárok Limanovába. Pihenő Mányon. Szalagkötés a Muhr Othmár egykori parancsnok sírján, Limanovában elhelyezendő nemzet koszorúján

A Huszár-egység Limanova főterén. Parancsnokuk: Ádám Barnabás ezredes úr

a tervek szerint december közepén érkezett meg Lengyelországba, út közben pedig fejet hajtottak minden első világháborús emlékműnél. Ádám Barnabás ezredes, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár parancsnokhelyettese a 32. Nemzeti Honvéd Díszegység parancsnoka volt a Huszár-egység parancsnoka.

A jablonieci hősi temetőben emelt emlékművön ez áll: „1914. december 11–12-én ezredes urukkal együtt halt huszárok drága vérének, kemény öklének, szótlán magyar hűségének emlékére.” - Az elesett huszárok végső nyughelyeként szolgáló

Limanova Jablonieci, koszorúzás. Díszőrség: Szantner Gábor VRNT. v. hdgy., a József Ágost Emléktársaság elnöke., dr. Vizi László; zászlótartó: Rangel Tibor hagyományörző

jablonieci 368. sz. I. világháborús katonai temető napjainkban is a legszebb nyugat-galíciai katonai temetők egyike. Átfogó felújítása a Honvédelmi Minisztérium és a Kis-Lengyelországi Vajdasági Hivatal jóvoltából valósult meg 2014 folyamán./ HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály

Főhajtás Muhr Othmár ezredes emlékművénél

A limanovai csata magyar katonái: A császári és királyi 9. Nádasdy huszárezred, a lóról szállt, kékmentes-zsinóros, piros huszárnadrágos Nádasdy-huszárok! - A Jablonieci védő alakulatok végleg feltartóztatták az orosz gőzhengert. A Jablonieci megtartásáért vívott közelharc rövid volt, de rendkívül pusztító. A löfegyverek töltésére már nem maradt idő; a katonák nagyobb hasznát vették a puskatusnak és bármilyen egyéb fegyvernek, ami kezük ügyébe akadt. Reggel 6 órára a magaslat a huszároké lett, de a küzdelemnek még nem volt vége; december 11-én délután 3 óráig (a saját erősítés beérkezéséig) az oroszok 4 gyalogezreddel, összesen tizenötször (!) próbálták visszaszerezni a magaslatot – sikertelenül. **Az 1914. november 28. és december 18. közötti limanovai csata a Nagy Háború keleti frontjának egyik fontos ütközet-sorozata volt, melynek győzelmes befejezése elhárította az Osztrák-Magyar Monarchia mögöttes területeit fenyegető orosz betörés veszélyét, melynek iránya Budapest-Bécs volt!**

Limanova, Jabloniec. Lengyel-magyar harci bemutató. Előtérben Szantner Gábor VRNT. v. hdgy.

A diadal kivívása elsősorban magyar alakulatok érdeme volt: döntően magyar katonák, a Nádasdy-huszárok, honvédek, köztük a miskolci 10-es bakák hősiessége, önfeláldozása, harci szelleme győzött! E harcokban közreműködtek a Monarchiával szövetséges, József Pilsudski marsall vezette Lengyel Légio csapatai is. A lengyel katonák a szülőföldjükön vívott háborút a lengyel függetlenség kivívásának fontos előzményeként tartják számon. Ennek köszönhetően, az elesett magyar katonákat napjainkban is hősként tisztelik Lengyelországban, így kaphatta a limanovai csatában hősi halált halt Muhr Othmár ezredes, a cs. és kir. 9. gróf Nádasdy huszárezred parancsnoka a „Lengyelország Megmentője” titulust.

1956

A FORRADALOM A BUDAPESTI MŰSZAKI EGYETEMRŐL INDULT

A magyarok jellemrajzában fontos helyet foglal el a bátorság és a szabadság iránti vágy – mondta Simicskó István honvédelmi miniszter a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen, ahol 2015-ben az országos 1956-os megemlékezés-sorozat nyitó-rendezvényét tartották. – A magyarok jellemrajzában másik fontos elem a bajok felismerésének, jelzésének képessége, mert nem mindenki látja a veszélyeket, vonja le a következtetéseket. Ma is vannak veszélyek, és Orbán Viktor miniszterelnök elsőként jelezte ezeket.

A TVR a magyar kormány hivatalos meghívásának eleget téve, vitéz Hunyadi László főkapitány úr vezette delegációval vett részt a 2015. október 21-én rendezett állami ünnepségen.

Az egyik zászlóvivő az 56-os események résztvevője, sebesültje, a hazáját elhagyni kényszerült vitéz Kellner Lajos, az eredeti 56-os zászlóval.

Emlékezések – rendi részvétel

Kalocsa

Kecskemét

Szeged

Sepsiszentgyörgy

Emlékoszlop-állítás Ajka-Padragkúton
Ajka, ahol megállt az idő, de egy napra felébredt a város

2015. október 10-én Ajka-Padragkúton emlékoszlopot állított a kommunista diktatúra bányász mártírjainak a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetsége, melynek elnöke vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli Törzsszék törzskapitánya. Mint ismert, a kommunista terror megfélemlítéseinek egyik módszere a bányákban végzett kényszermunka. Ajka-padragkúti bányájában bányászként dolgozott Hamusics János és hat társa, akiket egy robbantásos merénnyel vádoltak meg és ítélték el. A kommunisták Hamusics Jánost halálra, a társait kényszermunkára ítélték. Az ő emlékükre állították fel Mayer Ferenc VRNT ny. tanár, egykori politikai elítélt kezdeményezésére és szervezésével az emlékoszlopot, amelyet v. Smidt Róbert mb. vhdgy, szőgyéni fafaragó készített.

Mayer Ferenc elmondta, hogy a szocialista városvezetés sorozatos akadályokat gördített az emlékmű állítása, és az avatási ünnepély szervezése elé. A jelenlévő kb. ötven ünneplő ajkai lakos közül jó néhányan lelkesen énekeltek a Himnusz, Bányáshimnusz és a Szózatot. Igazolja, hogy élnek még ott bátor, hazaszerető emberek, akik őrzik a lángot. vitéz Horváth Zoltán

Toronto, Kanada
Torontóban is büszkén lobog a magyar zászló!

Az 1956-os megemlékezés, tisztelgés a hősök emlékének október 23-án déli 12:00 órakor kezdődött a Torontói Városház teraszán, ahol erős magyarországi képviselet és számos helyi egyesület jelenlétében ünnepélyesen felhúztuk a magyar zászlót. Pánczél Károly, az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottságának elnöke mondta az ünnepi beszédet. Délután 2:00 órakor az Ontario Tó partján fekvő Budapest Parkban a 56-os szabadságharcos mártírok emlékére állított emlékműnél elhelyeztük a Történelmi Vitézi Rend koszorúját a magyarországi személyek és helyi szervezetekkel együtt.

v. Majthényi László tkp. Kanada

HŐSÖK NAPJA

Bajtársaim!

Hősök Napján, minden év május utolsó vasárnapján: Em-lékezzünk!

1945-ben Magyarország elhagyásakor megfogadott ígéretemet megismétlem, melyet fiatalon, de érett fejjel tettem valamikor a M. Kir. Honvéd Ludovika Akadémián, felesküdvé a haza katonai szolgálatára: "Istennel, hazá-ért, szabadságért!"

Az esküm ma is kötelez és azt betartom! Emlékezem ma dicső hőseinkre, akikről soha el nem felejtkezem. Azokra, akik az ellenség ellen folytatott harcban elesetek, jeltelen sírokból nyugszanak szerte a nagyvilágban, vagy otthon, Magyarországon. A 'korhadt fakeresztek' emlékeztetnek... Emlékeztetik a keleti és nyugati rendszerek kiszolgálóit, hogy valamikor volt függetlenség és ismeretes volt a szabadság. Emlékeztetnek, hogy voltak hős magyar katonák és hős polgárok, akik a bolsevizmus elleni helytállást az életüknél is többre becsülték.

A II. világháború végén Magyarország maradt az egyedüli gát a kommunizmussal szemben. Budapest többek között ekkor lépett be a hősök történelmébe. Az otthoni „ellenállók” pedig attól a szovjettől várták a szabadságot, amely a történelem folyamán még nem hozott soha mást, mint bilincset, és a hóhérnak tapsoltak, mikor a háború után vér-

bíróságok idején és később is hősöket akasztottak! (1849 aradi vértanúk, 1945 után; és 1956 mártírjai!) A mi számunkra hősök és szentek azok, akik védték a Kárpátokat, Erdélyt, az Alföldet, Budapestet, a Dunántúlt és az utolsó nyugati röögöt is! A mi hőseink azok, akik fegyverrel a kézben estek el Hazánk védelmében. A mi hőseink azok is - férfi és nő egyaránt -, akik a pusztító bombatámadások közepette és az ellenség fegyverének tüzeben is kintartottak, és mint nemzetükhöz hű magyarok, az élet helyett a kötelességteljesítést választották. Minden hitünket el kellene veszítenünk, ha 1956-ban nem lett volna magyar Szabadságharc, mely tulajdonképpen folytatása volt annak a gigászi küzdelemnek, melyet a kommunizmus ellen vívtunk már 1941-1945-ig is. Egy négy éves, a kommunizmus elleni veszített háború után, 1956-os szabadságharcosok adták vissza hitünket, hogy lesz magyar feltámadás és szabadság, hogy minden börtönnek kinyílik egyszer az ajtaja. De bebizonyosodott, hogy az akkori világ problémái nem oldódtak

Szeged

Tarján

meg a II. világháború befejezésével, és a világ gondjait 70 esztendő után a mai napig nem rendezték.

Minket, 45-ös menekülteket, katonákat nem fogadtak tárt karokkal befogadó országaink. Bennünk nem láttak szabadsághóst. Mi szegények voltunk, két kézzel, sokszor durva munkával kellett a kenyeret megkeresni. Örültünk, ha egy használt vagy egy kopott ruha volt a csomagban, amit adtak. A világ sajtója nem foglalkozott velünk, pedig mi az önvédelem, a haza védelme katonái voltunk, akik nem akartak Sztálin előtt kapitulálni. Mi ellenségnek voltunk kikiáltva! Megmentettük kemény harccal Európa nagy részét, akárcsak oly sokszor a középkorban is - ez történelmi tény! A kommunizmus számos országban mintegy 100 millió halottat hagyott maga után és ugyanennyi politikai üldözöttet, kitelepítettet, meghurcoltat, megkínzott. Sajnos, Magyarországon a nyugati államok nem akadályozták meg, hogy megszülessen 20.000 elmarasztaló ítélet és kivégzés, hogy ne legyen 18.000 internált, több tízezret ne távolítsanak el állásából és ne meneküljön el 250.000 magyar a hazájából. Az úgynevezett politikai emigráció aggódva tekinti hazánk sorsának alakulását. Nekünk, magyaroknak továbbra is kötelességünk van: tájékoztatni a világot a magyar népet ért csapásokról és a magyar név érdekében meg kell kísérelni tisztára mosni azokat a foltokat, melyeket ránk kentek a múltban. Magunkban, családjainkban és utódainkban meg kell őriznünk magyarságunkat.

Minden új korszakot az ifjúság idealizmusa teremtett meg. A

Tarján

szabadságharc lobogói alatt 1848-49-ben az ifjúság harcolt és 1956-ban ugyancsak a fiatal értelmiség és munkásság felkelése nyitotta meg a harcot a bolsevista diktatúra ellen. Tehát új korszakra van szükség a magyarság életében, amikor is a fiatal nemzedék, iskolákban, cserkészletben, szervezetekben történelmi hivatásukra előkészítve átveszik a magyar szabadságért, igazságért a meg nem szűnő harcot!

Adassék tisztelet a Hazáért meghalt Hősöknek!

*Egy 1945-ös menekült
vitéz Detre Gyula László M.Kir.főhadnagy
Magyar Harcosok Bajtársi Közössége (MHBK) tb.Kanada
Főcsoport vezető
Történelmi Vitézi Rend Kanada tb. Törzskapitány*

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek...”

Juhász Gyula – Consolatio

Elhunyt vitéz Gergely István tb. helyettes főkapitányunk

A Vitézi Szék szomorúan tudatja mindazokkal, akik ismerték, tisztelték és szerették, hogy vitéz Gergely István, a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli helyettes főkapitánya 2014. december 25-én, életének 91. évében elhunyt. A Baranya megyei Hidason született 1923. október 16-án. Apja vitéz Gergely Konrád várományosaként avatják vitézzé 1941-ben. 1944-ben végez a

Ludovika Akadémián. 1944. november és 1945. április között a M. Kir. „Kinizsi Pál” Honvéd Csapatalisztiképző Iskolában, Jutason ad szolgálatot. Az iskolával kitelepül Németországba és amerikai hadifogságba kerül. 1945. októberében hazatér. 1946-ban elbocsátják (B-listázás) a Magyar Honvédség állományából. 1947 és 1951 között banktisztviselő, majd könyvelő kisipari szövetkezetekben. 1956. decemberben hazája elhagyására kényszerül, mint volt horthysta, ludovikás katonatiszt. Németországban családjával együtt állampolgárságot kap. Ford-alapítványi ösztöndíjas, majd német állami ösztöndíjjal a Mannheimer Gazdasági Főiskolán diplomát szerez. 1961 és 1984 közötti Németországban két nagy ipari cégnél dolgozik. 1984-ben az ABB Asean Brown Boveri & Cie mannheimi iparvállalat munkavállalójaként, mint az egyik üzemág számviteli osztályának vezetője vonul nyugdíjba.

A Vitézi Rendben vitézi hadnagy (1990), székkapitány (1992), majd törzskapitány (1997). 1999-től a külföldi helyettes főkapitányi teendőket látja el; egyúttal az 1962-ben Németországban bejegyzett emigrációs vitézi szervezet, a *Kameradschaftsbund Ungarischer „Vitéz” Ordensmitglieder* elnöke is. Munkáját a Vitézi Szék a VR bronz, ezüst és arany érdemkeresztjeivel és a VR lovagkeresztjével ismeri el. 2014. novemberben megrendült egészsége miatt lemond tisztségeiről.

Szomorú szívvel vettük tudomásul nagyrabecsült tb. fkp. helyettesünk elhunytát. A Jó Isten adjon örök nyugalmat és az örök világosság fényeskedjék neki. Nyugodjék békességben az Úr Jézus szent nevében. Családtagjai, hozzátartozói fogadják őszinte részvétünket.

A TVR erdélyi törzsszékei nevében: v. Lázár Elemér otkp.

A fájdalmas hír mindig hihetetlen, s most sem akarjuk elhinni, hogy v. Gergely István tb. helyettes fkp. úr elhunyt. Egy jólelkű, segítőkész, szeretetreméltó, igaz magyar hazafival letünk ismét kevesebben. Életében tiszteletet adó, hívó magyar ember volt. Köszönjük a Jóistennek, hogy a Vitézi Rendünk tagja lett, így a miénk is volt, és az is marad örökké. Halálával a családját és a Történelmi Vitézi Rendet nagy veszteség érte. Búcsúunk Tőled Nemzetes Uram! Soha nem felejtünk el, emlékedet szívünkben örökké őrizzük. Imádkozzál oda-

fent a hazánkért, és értünk magyarokért. Imánk és fohászuk kísérjen a hadak útján. "aki szerettei szívében él, az nem hal meg, csak távol van és mindenki, aki hazatér az Úrhoz, a családban marad,"

*A Dél-Dunántúli Törzsszék állománya nevében
őszinte részvétünk: v. Szárazajtai János tkp.*

Vitéz GERGELY ISTVÁN tb. helyettes fkp. elhunytának hírére véve, a család és a Történelmi Vitézi Rend veszteségét átérzve, kívánok a Fejér megyei rendtársak nevében is Isten akaratának elfogadásában való megnyugvást, és mindenkor hálás szívvel való emlékezést!

v. László Tibor szkp. (Székesfehérvár)

„Az évek körforgását megáldod Uram.

Tőled indul ki és Hozzád tér utam.

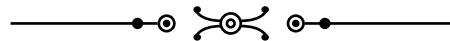
Lépések nélkül is haladunk Feléd.

Éveink végén megérkezünk Eléd...”

A Vitézi Rend néhai helyettes főkapitányát 2015. január 6-án helyezték örök nyugalomra Németországban, a Lampertheinhez tartozó Neuschloss község temetőjében. Ravatalánál díszőrséget állt v. Hunyadi László főkapitány és v. Imre László Ny-Eu. törzskapitánya. Rendtársai imája kísérje a hadak útján! *Részvétünket küldjük, és Isten akaratában való megnyugvást kívánunk családjának. Nemzetünkért és rendünkért végzett munkáját megbecsülve, tisztelettel őrizzük emlékét.*

Történelmi Vitézi Rend, Vitézi Szék

Vitéz Dékány Ágostontól, Rendünk országos törzskapitányától búcsúunk

Felfoghatatlan, hogy a betegség legyűrte, hogy véglegessé vált a búcsúnk...

2015. október 3-án délelőtt 11.00 órakor gyászmisét mutattak be v. Dékány Ágoston országos törzskapitányunk, grafikusművész, Csepel díszpolgárának lelki üdvéért a csepeli Szent Imre téri Kisboldogasszony templomban. A Történelmi Vitézi Rend is ekkor vett búcsút a Hadak Útját járó bajtársunktól.

Előljárónk méltósággal viselt, küzdelmes betegség után, életének 67-ik évében, 2015. augusztus 28-án tért meg Teremtőjéhez. Csepelen született 1948-ban. A Képző- és Iparművészeti

Gimnáziumban festő szakon érettségizett 1967-ben, ám édesapja vitézi rendi tagsága miatt nem tanulhatott tovább a Képzőművészeti Főiskolán. Festő és grafikus pályájának kiemelkedő része volt a régészeti rajz, amelynek a módszertanát is kidolgozta a Nemzeti Múzeum részére. Miután számtalan régészeti tudományos könyvben és kiadványban megjelentek rajzai, 1976-ban a Művészeti Alap tagjai közé fogadták grafikusművészként. Sikeres kiállításai voltak Magyarországon és külföldön egyaránt. Művei megtalálhatók a Magyar Nemzeti Galéria gyűjteményében is. Festőművész feleségével, Lacza Mártával negyven éves boldog házasságban éltek és alkottak. Csepel önkormányzata Csepel díszpolgára címmel tüntette ki 2012-ben. Atyja, vitéz Dékány Ferenc cs. és kir. vadászpilóta várományo-

saként nyert felvételt a Vitézi Rendbe 1998-ban, amely életének meghatározó pontjává lett. A magyarországi törzsszékek elöljárójaként lelkiismerettel végezte vezetői feladatát, emellett heraldikai, grafikus, nyomdai előkészítési munkát is végzett a Vitézi Rend számára. Elismerésül a Vitézi Szék a Rend bronz és ezüst érdemkeresztjeit, valamint az arany nemzetvédelmi keresztet adományozta részére. Példamutatóan szerény, udvarias, művelt úriember volt, becsületes jellem. A hízogást nem szerette, a tolkodást visszautasította, az egyenességet tartotta a legtöbbrre. Hiányozni fog sorainkból.

A TVR Erdélyi Országos Törzse őszinte részvétellel csatlakozik a gyászoló családhoz és az anyaországi rendtársakhoz a kiváló bajtárs, barát és önzetlen ember, vitéz Dékány Ágoston országos törzskapitány elvesztése miatti fájalmában. Keresztény hittel olvassuk az ő életében is beteljesedett ígét: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Végezetül eltétem nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik vágyva várják az ő megjelenését.” 2 Timóteus 4,7-8

v. Lázár Elemér Erdélyi otkp.,

v. Kocsis László Észak-Erdélyi tkp.

v. Máthé-Lóránt Pál Székely Törzsi mb. tkp.

E verssel búcsúzik Dr. Juharosné vitéz Molnár Piroska tb. szkp asszony – Kecskemét: Ábrányi Emil: Nincs Halál...

*Sejtem, tudom, hogy nincs halál!... Mert nem csüggött a jón, a szépen,
Amint lejár a földi élet, Mert könnyeket nem hullatott...
A láthatatlan tűz: a lélek Mert másokért nem szenvedett,
Lobogva más csillagra száll. Nem hitt, nem vérzett lelkesedve!...
Csak egy marad rideg halott: A Mindenség teremtő kedve
Az, aki sár volt életében! Annak nem ád több élet!...*

*De aki láng volt valaha, Bilincseket zúz össze bátran,
Aki szerette a világot Buzdít, emel, könnyet töröl!...
És milliókért élni vágyott -: Amíg az űrben egy atom
Ne féljen!... Nem hal meg soha!... Elnyomva él, jogért esengve:
Csillagról új csillagra tör Megy végtelenből végtelenbe,
S egy szent erő szolgálatában Örök tettvágygal, szabadon!...*

Dr. vitéz Hasznos Miklós, életének 84. évében 2014. június 23-án elhunyt. Hamvasztás utáni búcsúztatása az Óbudai temető szóróparcellájában volt 2014. július 29-én. Lelki üdvéért a gyászmisét a Ciszterci Szent Imre templomban tartottuk. *Kegelettel emlékezünk kedves rendtársunkra.*

vitéz Turba László tkp. - Pest

Vitéz Szentimrey Béla (1928. december 22. – 2014. július 6.) - mint régi tiszti katonacsalád gyermeke a honvéd hagyományörzők ismeretében és tiszteletében nőtt fel. A M. Kir. „Hunyadi Mátyás” kőszegi réaliskolának neveltje, mint volt cőger (katonai középiskolai diák) kérte felvételét a Vitéz Rendbe. Élete során több egyesületnek volt a tagja; lelkes, odaadó munkájával szolgált a közösségek életét. Hagyománytisztelő, hazaszerető emberként ismerték. Szerető nagy családja most is így emlékezik rá.

Kedves rendtársunk emlékét megőrizzük.

v. Béres Ferenc tkp. - Buda

Elhunyt szolnoki rendtársunk, **vitéz Batta János** ny. mérnök-tanár. 1944-ben született Szarvason. A Szarvasról származó Batta család három generációján ívelt át a vitézi cím: az érdemszerző nagyapát, id. vitéz Batta Jánost 1922-ben avatták háborús érdemeiért, őt követte várományosként fia, ifj. vitéz Batta János (avatva: 1932), majd unokája, a 2005-ben avatott legifj. vitéz Batta János, aki 2014. november 2-án hosszú, súlyos betegség után tért meg Teremtőjéhez. *Elhunyt rendtársunk emlékét kegelettel megőrizik a Jász-Nagykun-Szolnok megyei csoport tagjai.*

vitéz Szerencsés Sándor szkp. (Solnok)

Vitéz Fehérvári István rendtársunk, bajtársunk, az 1945–56 Közötti Magyar Politikai Elítéltek Közössége alapító elnöke, publicista, egyetemi tanár, egykori m.kir. repülő hadnagy, 1956-os szabadságharcos életének 88. évében megtért teremtő Istenéhez. 1972-ben Münchenben avatták a Vitézi Rendbe, amelynek később hadnagya, majd székkapitánya volt. **Temetése 2014. december 1-én volt a Rákoskeresztúri Új köztemetőben a nemzeti emlékhely 298-as parcellájánál.**

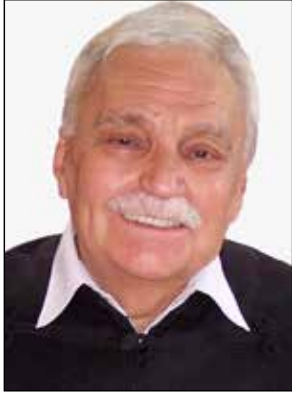
Emlékét megőrizzük.

v. Pintér Kornél tkp. - ÉDT

Vitéz Sokoray Károly (1931. november 25. – 2014. november 9.) Budapesten, papi család elsőszülöttje. A pestszentlőrinci Gyöngyvirág utcai paplakban nevelkedett öccsével és húgával. A Rendessy-lakótelep Piros iskolájában kezdte tanulmányait

1941-ben, majd a kőszegi M. Kir. „Hunyadi Mátyás” Reáliskolába nyert felvételt. 1944 novemberéig volt az intézmény katonanövendéke. Az iskola megszűntével tanulmányait 1945-től a lőrinci Wlassics utcai iskolában folytatta. Mint papi leszármazott - ismerve az akkori viszonyokat - nem nyert felvételt egyetemre, főiskolára. Egy időben a papi pálya felé is vonzódott. A teológián közel három évig folytatott tanulmányokat, de élete másképp alakult. Életére és gondolkodásmódjára meghatározó hatással volt a kőszegi katonai középiskolában eltöltött időszak. Dédelgetett vágya volt a katonai pálya, melyet az I. vh-ban hivatásos katonaként hősi halált halt apai nagyapa példája nyomán, vitézzé avatott édesapja is támogattott. Édesapja várományosaként a Vitézi Rend tagjává avatták, ami nagy büszkeséggel töltötte el. Súlyos, hosszan tartó betegség után tért meg Teremtőjéhez. *Isten adjon örök nyugalmat neki.*

határozó hatással volt a kőszegi katonai középiskolában eltöltött időszak. Dédelgetett vágya volt a katonai pálya, melyet az I. vh-ban hivatásos katonaként hősi halált halt apai nagyapa példája nyomán, vitézzé avatott édesapja is támogattott. Édesapja várományosaként a Vitézi Rend tagjává avatták, ami nagy büszkeséggel töltötte el. Súlyos, hosszan tartó betegség után tért meg Teremtőjéhez. *Isten adjon örök nyugalmat neki.*

v. Béres Ferenc tkp. - Buda

2014. november 10-én temetettük **vitéz Sente József**, 64 éves korában elhunyt rendtársunkat.

Pusztaszabolcson született 1950-ben. Mozdonyvezető lett. Ebben a hivatásban élt, dolgozott felelősségteljesen és nagy szakmáseretettel. Hazafiságát otthonról hozta. Édesapja megjárta a doni frontot. Sok hiteles történet alakította a családtagok életét. Szorgalmas, dolgozó életet élt, melyet családja és munkatársai is megtapasztaltak. Nyugdíjas korában Adonyban élt. A jó gazda gondosságával művelte földjét, mindig eltervezte a következőkben elvégzendő feladatokat. Ennek a kiteljesedését akadályozta meg a hirtelen jött betegség, melyet nem tudott leküzdeni se szervezete, sem az orvosok. A család több tagja is a TVR tagja. A Rend tagjai és díszegysége is fejet és zászlót hajtott az elköltözött előtt, aki nemzetbe vetett hittel, az érdemszerző elődök, ősök tetteit megbecsülve élt. Ezt adta tovább környezetének, szeretteinek, akik maguk is vállalták a kapott vitézi életeszmenyt.

A temetési szolgálatot v. László Tibor lelkipásztor végezte. *Kedves Rendtársunk, nyugodj békében!*

Tisztelt vitéz László Tibor székkapitány úr!

Ezúton szeretnénk még egyszer megköszönni édesapánk méltó elbúcsúztatását.

Köszönettel és rendtársi üdvözléssel:

v. Sente Judit, ifj. v. Sente József, Sente Józsefné

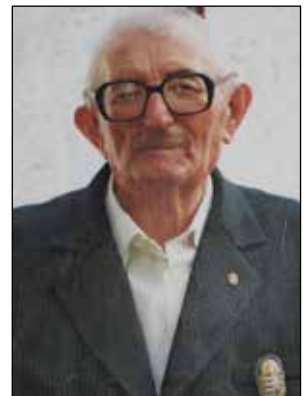
2014. december 9-én hunyt el Szombathelyen **vitéz zanati Kovács Imre József tb. törzskapitány**, ny. okl. építész, mérnök-közgazdász. Zanaton született 1930-ban. Édesapja várományosaként 1995-ben avatták vitézzé Pécsen. Temetése 2014. december 18-án volt. Ravatalánál vitézi bajtársai álltak díszőrséget. *Nyugodjon békében.* *v. Dengyel Zoltán tkp. - NYDT*

Vitéz Ferdinandy Géza, a Pest Törzsszék tagja, 81 éves korában, hosszú, súlyos betegség után 2014. december 12-én hunyt el. 1933-ban született Budapesten. Kivételes sportember volt: vízilabdázó, magyar bajnok lovaglásban, öttusában és vívásban, csapat-világbajnok öttusában. 1955-ben a világbajnok magyar öttusacsapat tagja, 1958-ban vb-bronzérmes. Egyedüli magyar sportoló, aki három sportágban is válogatott kerettag. Az 1960-as római olimpiától – és a versenyzéstől is – kémkedés hamis vádjá miatt eltiltották. Csak baráti segítséggel juthatott az Úpesti Dózsában félállású vívóedző álláshoz. Ezután már csak vívóversenyeken tudott indulni. Edzőként is a csúcsra jutott, az Újpesti Dózsa és a magyar válogatott lovasmestere lett. Az ő tanítványa volt többek között a világbajnok Mizser Attila, Kálnoki Kis Attila és Fábián László is. Vezető kaszkadőrként sok magyar és külföldi filmben láthatjuk karakteres alakját. Az 1988-as szülői olimpiáig a magyar öttusa válogatott lovasedzője. Lótenyésztőként is dolgozott Tökön és Pomázon. Emberként és sportolóként is a fiatal generációk példaképe. Elismert lovas szakemberként 2014-ben megkapta a Gróf Széchenyi István Emlékérmét. Huszártiszt nagybátyja, vitéz nemes Benedicty Imre m.kir. ezredes várományosként avatták vitézzé 2010-ben. *Emlékét megőrizzük.*

vitéz Turba László tkp. - Pest

Életének 90. évében, 2015. január 2-án távozott el, szeretteitől körülvéve, Szászrégen székének legidősebb vitéze, **id. vitéz Berekméri Miklós**.

Gazdálkodó, földműves család hatodik, legfiatalabb tagjaként született Sáromberkén. Atyja I. vh-s sebesülése következtében a fél lábát elveszítette. A háború után a családi gazdaságban tevékenykedve édesapja segítsége volt. Édesapját az első világháborúban tanúsított helytállásáért 1941-ben vitézzé avatták. 1942 június 12-én, miután 18. életévét betöltötte, Berekméri Miklóst is, mint várományost avatták vitézzé. Erről így beszélt: *„Életem legszebb napja volt, amikor a szívem fölé feltűzték a vitézi jelvényt, és Vida Gyula tábornok – mint a Vitézi Szék elnöke – a karddal megérintette a vállamat.”* A szászfenesi leventeoktató tanfolyam elvégzése szülőfalujában leventeparancsnoki tisztséget töltött be. 1943–44-ben Szászrégenben mezőgazdasági szakiskolát végzett, majd leventeként frontszolgálatra hívták be. Az oroszok előli visszavonulás során a visszavonulókkal egészen Franciaországig jutott el. Az amerikai fogságot követően, 1946. október 28-án tért haza szülőfalujába. 1953-ban családot alapított, házasságát Isten két gyermekkel áldotta meg. A rendszerváltásig a mezőgazdasági szakiskolában tanultakat kamatoztatva a sáromberki termelőszövetkezetben dolgozott, 1991-től pedig kilenckektáros ősi földjén gazdálkodott 2002-ig. Fia és unokája a vitézi cím továbbvivői. Temetésére 2015. január 2-án került sor a sáromberki temető-

kertben, ahol a nagyszámú részvénytulajdonosok mellett rendtársai is tiszteletüket tették, és Régenszék zászlajának meghajtásával, valamint koszorút elhelyezve a koporsójánál végső búcsút vettek tőle.
v. *Bozsoky-Soós Zoltán, Régenszék*

2015. január 10-én örökre eltávozott közülünk vitéz Keresztes Gyula (+94) műépítész, Marosvásárhely díszpolgára, az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület, a Kelemen Lajos Műemlékvédő Társaság, valamint a Református Kollégium Öregdiákok Baráti Körének tagja, a Népújság állandó külmunkatársa. Temetése január 14-én volt a marosvásárhelyi református temetőben, ahol vitézi rendtársai is lerótták tiszteletüket.

1921. augusztus 7-én született Marosvásárhelyen. A M. Kir. József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen (Műegyetem) szerzett diplomát 1944-ben. Édesapja, id. vitéz Keresztes Gyula (1896-1979) várományosaként nyert felvételt a Vitézi Rendbe, és 1943. június 23-án Marosvásárhelyen avatták. 1946-1950 között Budapesten dolgozott építészmérnöki irodákban, majd a Fővárosi Tervező Intézetnél, de hazatért Marosvásárhelyre. Hazatértét követően tervező, a Vártemplom restaurálását vezeti, az Építészeti Technikum tanára, 1955-58 között Marosvásárhely főépítésze, majd nyugdíjazásáig a Maros megyei Tervezőintézet főtervezője. A hatvanas évek elején a Maros Magyar Autonóm Tartomány területén számba veszi a műemlékeket, felméri, tanulmányozza, tervezi a helyreállítási munkálatokat. Később munkaterülete leszűkül Maros megyére. Munkássága feldolgozásával öt könyvet jelentet meg, és számos más könyvben társszerzőként van jelen.

„Emléke legyen áldott, nyugalma csendes.” – Kedves rendtársunk emlékét őrizzük.
v. *Lázár Elemér otkp. - Erdély*

Az erdélyi törzsszékek tagjai kegyelettel búcsúznak tisztelt rendtársunktól. Gyula bátyánk emlékét megőrizzük. Kiss József VRNT

Mély fájdalommal és megrendüléssel tudatom, hogy **vitéz Czinkóczy Attila** bajtársunk és kedves barátunk, ny. gépészmérnök, életének 74. évében a hadak útjára lépett. Budapesten született 1941. november 17-én. Vitéz Cinkotai Mihály várományosaként került felavatásra 2007. szeptember 15-én. Pátyon hunyt el 2015. január 20-án. Temetése a Farkasréti temetőben volt 2015. február 17-én. A KÖMA Nyugat Törzsszékének minden tagja nagyszerű embernek ismerte, barátként gyászolja.

v. *Csák Attila szkp. - KÖMANY*

2015. január 26-án Dr. vitéz Szirmay László professzor távozott el közülünk. Örök nyugalomra helyezése 2015. február 13-án volt az egri Kisasszony temetőben. „A Vitézi Rend tagjaiként tisztelgünk előtted, hogy e földi létben még egyszer, utoljára találkozunk veled, végső búcsút vegyünk tőled. Kapcsolatunk nem évtizedekre nyúlik vissza, hiszen megismerkedésünk az egri hazatéréseddel, majd a Rendbe történő ismételt állományba vételeddel kezdődött. 2005-ben újból megérintette válladat az a pallos, mellyel rendünk megalapításától kezdődően ezeket avatott vitézzé – így 1922-ben

édesapádat és 1942-ben téged is – a Vitézi Rend első főkapitánya. Tudatosan lettél visszatérő tagja és hűséges, következetes szószólója annak a Rendnek, melyet Magyarország Kormányzója alapított, azt a magyar törvényhozás megerősítette, s melynek céljait, konzervatív ötvözetű szociális és demokratikus eszményeit három szóval foglalhatom össze: ISTEN, HAZA, CSALÁD! Jellemed, emberi tartásod talán születésed óta megfelelt ennek a szellemiségnek, életedben ápolod, megtartod és folyamatosan megvallod ezt az értékrendet.

Egerben született, 1942-ben érettségizett a Dobó István Gimnáziumban.

Vegyészdiplomát szerzett a Pázmány Péter Tudomány Egyetemen 1949-ben, két év késéssel a katonai szolgálat és a hadifogság miatt. Kutató-mérnökként 4 évet töltött a Magyar Ásványolaj és Földgáz Kutató Intézetnél (Veszprém és Pét), majd 1954-ben illegálisan, a vasfüggönyön át Ausztriába távozott. Itt a Technische Hochschule dr. Hans

Novotny professzor mellett spektrográfiai kutatómunkát végzett. 1956 tavaszán Kanadába emigrált.

Vegyész mérnöki mesterdiplomát szerez a detroiti egyetemen, továbbá nukleáris mérnöki mesterdiplomát az iowai egyetemen, majd vegyész mérnöki doktorátust a denveri egyetemen. Dolgozik mérnökként és egyetemi tanárként, kutatási területe a petrolkémia, fémelőállítás, nukleáris reaktorok működése. 30 évig oktat környezetvédelmet és megújuló energiákat az Ohio állambeli Youngstown State University-n. Több mint száz tudományos publikáció fűződik nevéhez, könyvet ír a fúziós nukleáris reaktorok tervezési alapjairól. 2004-ben hazatelepül Egerbe, ahol ismét bekapcsolódik a Vitézi Rendbe. A Vitézi Szék az Arany Érdemkereszttel ismeri el kivételes tudományos pályafutását. 2009-ben címzetes egyetemi tanári kinevezést kap az egri Eszterházy Károly Főiskolán.

„A Teremtő hosszú élettel ajándékozott meg, s te ezt olyan tartalommal töltötted meg, mely mindannyiunk számára példaértékű. Sugárzott belőled az életerő. Nem is olyan régen örömmel újságoltad, hogy újra lázba hozott a fúziós reaktorok kérdésköre, s ismét e témakörben munkálgatsz. Sajnos, az emberi élet véges. A Mindenható úgy döntött, hogy immár elvégezted földi küldetésed, s ott fenn, más feladatok, más dimenziók várnak rád. Búcsúzom a Történelmi Vitézi Rend és rendtársaim nevében. Hadd idézzük szavaidat:

„Az életben mindig lesznek irigyeink és ellenségeink, de barátaink is. Becsüljük meg a barátainkat, és legyünk lépéselőnyben az ellenségeinkkel szemben.”

Fájdalmas a búcsú. Gyászolunk és emlékezünk a nagyszerű emberre, tudósra és a barátára, bajtársra.

v. *Juhász Béla törzskapitány, ÉKEMA TSZK.*

Halálának 10. évfordulóján, 2015. február 1-én **v. Szimon Miklós** hosszújáratú tengerészkapitány barátunknak a váci székesegyházban tartottuk a megemlékező szentmiséjét, melyet Dr. Beér Miklós püspök celebrált. *Kedves, vidám, de mindenkor komoly, fegyelmezett alakját nem fedjük, és emlékét megőrizzük és ápoljuk.*

*v. lőfő Kovács György Antalszqp. (Magyar Tengerészek Egyesülete)
v. Székely László (Császári és Királyi Duna-flottilla Hagyomány-
örző Egyesület)*

2015. január 30-án a Közép Magyarország Kelet Törzsszék tagjai nagy számban, megrendülten és rendi dísszel búcsúztak Gödöllőn, a tragikus hirtelenséggel és fiatalon a Hadak Útjára tért rendtársunktól, Dr. vitéz HUDÁK TAMÁS (1964-2015) nemzeti úrtól. Ölelje át lelkét az Úr!

Dr. v. Bucsy László tkp. - KÖMAK

In Memoriam Szabó József nemzetőr főhadnagy (1944-2015)

Megrendülve, de Isten akaratában megnyugodva tudatom, hogy Szabó József nemzetőr főhadnagy, festőmester kollégám, életének 71-ik évében jobblétre szenderült. Temetésére 2015. február 12-én, a dunaszentbenedeki temetőben került sor, ahol v. Kákonyi Mátyás nemzetőr altbgy méltatta az elhunyt Szabó főhadnagy 1956-os érdemeit. A temetésen a Magyar Politikai Foglyok Országos Szövetsége, az 1956 Magyar Nemzetőrség és a Történelmi Vitézi Rend nevében v. Kákonyi Mátyás, nemzeti Vörösváczi János és vitéz Vörösváczy Csaba vhdgy búcsúztak a hosszas betegség után elhunyt nemzetőrtől. *Nyugodjék békében!*

v. Vörösváczy Csaba vhdgy (Kalocsa)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szerető hitvestárs, a drága édesapa és nagypapa, a szeretett testvér, a kedves rokon és jó barát, az Egry József Középkiskola és Kollégium nyugalmazott szakoktatója, a Jeruzsálemi Templomos Lovagrend lovagja, a Vitézi Rend tagja, **vitéz DOBÓ JÓZSEF GÁBOR**, életének 64. évében, 2015 március 10-én, hosszantartó betegségben, szentségekkel megerősítve elhunyt. Temetése 2015. március 14-én, szombaton, a

csopaki felső rk. temetőben volt. *Adjon Isten örök nyugodalmat neki!*

v. Pintér Kornél tkp. ÉDT

Szomorú szívvel tudatom, hogy nagyrabecsült rendtársunk, vitéz Potocska János 2015. február 26-án visszaadta lelkét Teremtőjének. 1930. október 6-án született Békéscsabán, iskolai befejezése után önként jelentkezett az új demokratikus hadseregbe, tiszth. kiképzést kapott, szakaszvezetőként végezte el. Rövidesen előléptették őrmesternek. Elvégezte a Kossuth Akadémia, de 1950.-ben a tisztavatás főpróbáján letartóztatták,

korábbi tiltott határátlépése miatt. ÁVH-s nyomozás után börtönbüntetésre ítélték, néhány év múlva szabadult. Pomázon dolgozott az állami gazdaság gépállomásán. 1956-ban harcolt a kommunista- és az orosz csapatok ellen. 1956. novemberében menekült családjával Magyarországról. Kanadában telepedett le, a Ford Motor Co-nál dolgozott és innen is ment nyugdíjba. 1991-ben a Honvédelmi Minisztérium rehabilitálta, és hadnagyi rangra emelte. A Történelmi Vitézi Rendbe az 1956-os harcokban tanúsított érdemei alapján nyert felvételt. Büszke és lelkes tagunk volt a Rendben. Kelet-Kanada v. hadnagya, majd székkapitánya lett. Kora előrehaladtával tb. székkapitány. Tiszteltük önzetlen munkájáért, emberségéért, hitéért, hazaszeretetéért. 2015. március 7-i temetésén vitéz Terényi Ferenc és vitéz Kulcsár Ervön álltak díszőrséget ravatalánál. Nyugodj békében. Emléked megőrizzük.

vitéz Majthényi László tb.tkp. Kanada

Vitéz Serényi István hírlapíró, távfutó atléta, a Történelmi Vitézi Rend tb. törzskapitánya, 2015. március 27-én, életének 97. évében Bécsben megtért teremő Istenéhez.

A Történelmi Vitézi Rend búcsúzik Törzskapitány Úrtól, nem feledve a nagyszerű embert, a hazafit és barátot.

„Aki bekötötte a New York-i Szabadság szobor szemét” – tiltakozásul hazánk szovjet megszállása ellen

„Magyar Szabadságért elnevezésű távgyaloglás a kivételes sportteljesítmény mellett az idegen megszállás és kommunista uralom alatt sínylődő magyar nemzet sorsára is ráirányította a közfigyelmet. Vitéz Serényi István San Franciscóban az éljenző szurkolók buzdításától kísérve vágott neki a hosszú útnak, amelynek végén 77 napon belül kellett New York-ba érnie. A mellén feszülő trikón Magyarország térképe és a turulmadár virított, s alatta jókora betűkkel az „Justice for Hungary, 1956!” felirat látszott. Útközben olyan amerikai kisvárosokban is lobogni kezdtek a pirosfehér-zöld zászlók, ahol addig talán azt sem tudták, hogy létezik valahol a világon Magyarország. Isten áldjon és segítsen Pista bátyám azon a nagy úton, ahová most indultál. Magyarságszolgálati érdemeid alapján talán az lenne a legméltóbb, ha nagy írónk Gárdonyi Géza fejféjéhez hasonlóan

a Te sírodra is csak ennyi kerülne: „Csak a teste”. Emléked, munkásságod, példás hazaszereteted ugyanis mindörökre itt marad szívünkben, Veszprémtől Bécsen át egészen New York-ig. A Történelmi Vitézi Rend, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezete, és az 1956-os Magyar Nemzetőrség bajtársi közösségei most búcsúznak tőled, de amíg él a töretlen magyar szabadságvágy és az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emléke, addig Téged sem felejtünk. A viszontlátás reményében búcsúzom! Isten veled!”

vitéz Pintér Kornél tkp. temetési búcsúbeszédéből

A Történelmi Vitézi Rend és a Szent László Társaság (1861) és Rend nevében búcsúzom **vitéz Serényi István tb. törzskapitánytól**, szeretett rendtársamtól, aki életét Isten és a Haza szolgálatának szentelte. Szakrális küldetése a trianoni békediktátum égbekiáltó, jogtalan igazságtalanságának az egész világgal való megismertetése volt. Vitéz Serényi István el nem nemülő harangként a világ lelkiismeretét felrázó küldetésében 5 világrész 44 országában tiltakozott ez ellen a nemzeteltipró kegyetlen és jogtalan ítélet ellen. S eme szent küldetésének 98-ik tavaszához közeledve érte el az égi takaródó hívó szava. Az örök élet kapuja felé haladva, a már elhalkuló harang imádságos szava, könyörgése, ajkáról utoljára zendült fel Urunkhoz Istenünkhöz:

*„Szánd meg Isten a magyart, kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart tengerén kinjának,
Balsors, akit régen tép, hozz rá víg esztendőt,
Meggúnhódta már e nép a múltat, s jövődöt.”*

v. Érczhegyi István tkp., a Szent László Társaság (1861) és Rend európai törzsszéktartója

Vitéz Serényi István magyarságnak tett szolgálatát a Vitézi Rend az Arany Nemzetvédelmi Kereszt és az Arany Érdemkereszt kitüntetésekkel ismerte el. Áder János köztársasági elnök 2013-ban a Magyar Érdemrend középkeresztjével tüntette ki.

Köszönőlevél

Kedves Főkapitány Úr!

Szeretném megköszönni vitéz Serényi István, férjem veszprémi temetésén való részvételét és méltatását. Köszönöm, hogy a Vitézi Rend tagjai a zászlóval jelen voltak, s avval is ünnepélyesebbé tették István utolsó útját, és a szép koszorút. Hálás köszönet érte. Isten áldását kívánom a további munkájához, ami mindig küzdelmes.

Szívélyes üdvözlettel vitéz Serényi Istvánné, Zsóka asszony

Vitéz Dancs Lajos (1948-2015) ny. unitárius lelkipásztor, udvarhelyszéki rendtársunk, életének 67. évében tragikus hirtelenséggel eltávozott az élők sorából. Anyai nagypjától örökölte a vitézi címet. 2009-ben avatták várományos vitézzé. Erre nemcsak az öröklés, hanem a nemzet oltárán és Isten igéjének szolgálatában kifejtett áldozatos munkája is méltóvá tette. Mindazok,

akik a Kormányzó úr értékrendjét felvállalják, és életük egyik meghatározó elveként követik, azok valamilyen szinten kiemelkednek a többiek közül, mert értékörzők, a magyar erkölcsiség, magyar virtus, hazafiasság, hit, a kitarás és meg-nem-alkuvás példáját hirdetik. Vitéz Dancs Lajos tudta, hogy ősei vitézségét, különös bátorságát megörökölve, kötelessége és felelőssége azt továbbvinni. Tudta, hol a helye és mi a feladata. 2015. március 15-én még együtt koszorúztunk, a róla készült fénykép életerősen ábrázolja. Hihetetlen, hogy már nincs közöttünk. Hiányozni fog közös alkalmainkról derűs kedve, víg kedélye, kellemes társasága. *Hálát adunk életéért, hogy ismerhettük. A nagy harcot megharcoltad, pihenj csendben, Lajos bátyánk!*

v. Máthé-Lóránt Pál mb. tkp. – Székely TSZK

Vitéz Szépfalusi József ny. mérnök-tanár hosszas betegség után, 88 földi esztendőt betöltve hunyt el Szegeden. 1927-ben született, 1943-ban avatták édesapja, vitéz Szépfalusi Mihály várományosaként. Búcsúztatása - kívánsága szerint - a legszűkebb családi körben történt.

Kedves rendtársunk, nyugodj békében.

v. Gimesi István Miklós szkp. (Szeged)

2015. június 2-án, földi életének 65. évében hunyt el **Bognár Ilonka VRNT** rendtársunk a TVR Baranya megyei csoportjának megbecsült tagja. 1950. április 6-án született a délvidéki Törökbecsén. Nemzeti elkötelezettségéért és cselekedeteiért avatták Budapesten 2010-ben a nemzetvédelmi tagozatba. Rendünkért kitaró akarattal, sokat dolgozott. Példamutató hazaszeretete, őszintesége, figyelmes és odaadó szeretete nemcsak a családjának jelent pótolhatatlan veszteséget, hanem mindenkinek, aki szerette és tisztelte. Hívó magyar emberként sok barátja és tisztelője volt. Élete során sok problémát kellett megoldania ezeket mindig pozitív hozzáállással, nagy akarattal és munkabírással végezte. Példás családi életet élt, gyermekeit, unokáit hazaszeretetre, nemzeti öntudatra nevelte. *Felejthetetlen emlékét szívünkben örökké tartó szeretettel megőrizzük. Nyugodjék békében.*

v. Szárazajtai János tkp. - DDT

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy Szeretett Barátunk, aktív hajóstársunk **vitész Párniczky Elemér** hosszújaratú tengerészkapitány úr **2015. június 4-én az égi vizekre távozott közülünk.**

Engesztelő-búcsúztató miséje 2015 június 24-én volt a Pasaréti Páduai Szt. Antal ferences templomban. Temetési búcsúztatása augusztus 27-én 16 órakor az EURÓPA hajón volt.

vitéz Székely László hö. shh.

NEMZETES TÓTH LAJOS DEZSŐ VRNT rendtársunk, a pápai református gyülekezet évtizedekig szolgáló presbitere, a Veszprém megyei alcsoport egyik legtevékenyebb tagja 2015. július 2-án életének 77. évében hirtelen elhunyt. Tapolcafőn született 1939-ben. 2008-ban Kenderesen avatták a nemzetvédelmi tagozatba. Gyászolják felesége, nemzetes Tóthné Gyimóthy Mária vitézi alhadnagy és a Veszprém megyei alcsoport tagjai. *A 2015. július 11-én a pápai a református nagytemplomban megtartott ünnepélyes vitézi eskütel résztvevői néma felállással, főhajtással adóztak kedves rendtársunk emlékének. Nyugodj békében, emléked őrizzük.*

v.Pintér Kornél - ÉDT

Búcsúznak Lajos bácsitól rendtársai, barátai, akik nem felejtik el őt, hiszen Marikával, kedves feleségével idős koruk ellenére is mindig lelkes résztvevői voltak a Rend eseményeinek. Öröm volt a találkozás, bármilyen rövid időt is jelentett ez. Nyugodj békében, kedves Lajos bácsi! Marika, gyászotokban veletek vagyunk. a Fejér megyei rendtársak

VITÉZ SZOJKA FRIGYES, a Vitézi Rend székkapitánya, életének 89-ik évében, 2015. július 6-án tért meg Teremtőjéhez a kanadai Calgaryban. Szentesen született 1926-ban. 1943-ban avatták vitézzé édesapja, dr. vitéz Szojka Kornél (1887-1978) t. fhdgy, pü-i tanácsos várományosaként. 1951-ben emigrált Kanadába. Alberta tartományban, Calgaryban telepedett le.

1957-ben az Albertai Egyetemen villamosmérnöki diplomát szerzett. Calgary városnak dogozott 1990. évi nyugdíjazásáig. 1970-ben nősült meg, két fia András és Lóránd. Gyászmiséje 2015. július 16-án volt az Arpád-házi Szent Erzsébet templomban (Calgary).

A jó Isten adjon neki örök nyugodalmat.

v. Majthényi László tkp. - Kanada

2015. július 6-án, életének 73. évében elhunyt **vitész BIRÓ ISTVÁN GÉZA** Marosszék székkapitánya, a Maros Megyei Távközlési Igazgatóság nyugdíjas technikus. Szébenben született 1942-ben. Nagypapja, vitéz Biró Lajos várományosaként nyert felvételt a Vitézi Rendbe 1999-ben.. Személyében egy aktív, lelkiismeretes,

halkszavú, kötelességét minden körülmények között tisztelettel végző, igaz rendtársunkat veszítettük el. Végző búcsút 2015. július 10-én, Marosvásárhelyen a római katolikus temetőben, református szertartás szerint, ahol 36 vitézi rendtársa kísérte el utolsó útján. Ravatalánál méltóképpen, vitézi öltözetben álltunk díszőrséget. Nyugodjék békében!

v. Lázár Elemér otkp. - Erdély

2015. július 11-én, életének 81. évében hunyt el **vitész HORVÁTH VILMOS VENDEL.** 1935. március 20-án született Szentmargitfalván, Zala megyében. Fiaalon, 1956-ban Belgiumba, Hautalenbe menekült és bányamunkásként dolgozott, ahol baleset következtében elvesztette látását. Erdélyi felesége révén szoros kapcsolatot tartott és ápolt az erdélyi rokonsággal. Erdélyt szerette igazán, az erdélyi magyar lelkületet. A magyar ügyet felkarolva, szervezett magyar nyelvű versmondó-versenyeket, irodalmi versenyeket, gondoskodott ezek nívós díjairól. A Történelmi Vitézi Rendbe 2005-ben avatták. A Rend sok erdélyi és magyarországi tagjával, s a Magyarok Világszövetségével élő kapcsolatokat alakított ki, melyeket ő tartott életben úgy, hogy mindig azt nézte, hol segíthet, még így, távolból is. Karitatív tevékenységet folytatott az elcsatolt területek magyarsága körében is, ezért Julianus-díjjal tüntették ki. Lelkében hű maradt szülőföldjéhez és magyarságához, ezért utolsó kívánsága szerint szülőfalujában, Szentmargitfalván helyezték örök nyugalomra 2015. július 18-án. A jó Isten adjon örök nyugodalmat neki.*v. Lázár Elemér otkp. - Erdély*

Vitéz Horváth Vilmos, Rendünk külhonban élt nagy magyarja Magyarországnak mindig hű fia! Utolsó utad is HAZA vezetett, itt találta végző nyughelyet. Köszönjük neked mindazt, amit értünk, magyarokért tettél, köszönjük minden telefonhívásod, érdeklődésed, szereteted. Köszönjük, hogy a barátaid lehettünk. Nem feledünk, mert Téged nem lehet elfelejteni: az örökké vidám és humorral teli élcelődést, a komoly gondolkodót, a megoldásokat kereső magyar hazafit, a kedves és szerény embert, aki csak segíteni akart, csak jót tenni – mert, ahogy Te mondtad mindig: „A megértés, a tudás és a szeretet viszi előbbre a világot. A rossz fölött mindig győzött a jobb, de ezért mindig tennünk kellett, önmagától nem lett jobbá semmi.”

Nyugodjál békében, Vili bácsi, emléked megőrizzük.

TVR Vitézi Szék

Életének nyolcvanadik esztendejében hunyt el Székesfehérvárott **vitész Hrabovszky László,** a Fejér Megyei Közgyűlés korábbi képviselője, bizottsági elnöke és korelnöke. Fejér megye díszpolgára az 1956-os forradalom Műegyetemi Forradalmi Bizottság vezetőségi tagja volt, fejlesztőként számos szabadsalom fűződik nevéhez. 1936-ban született Békéscsabán. A forradalomban betöltött szerepe miatt 10 évi szabadságvesztésre ítélték. Hat év után szabadult, Székesfehérváron telepedett le, és mint mérnök dolgozott egészen nyugdíjazásáig. *A forradalom és szabadságharc eszmeiségének ápolása érdekében végzett tevékenysége elismerésül 2013-ban Maléter Pál emlékérmét kapott.* Élete, emberi magatartása, pályája elismerés-ként a Fejér Megyei Önkormányzat 2002-ben Fejér megye Díszpolgára kitüntető címben részesítette. 2006-2010 között a Fejér Megyei Önkormányzat tagja és korelnöke, valamint a Szociális és Gyermekevédelmi Bizottság elnöke, a Pénzügyi Bizottság tagja. Saját érdemei alapján 2002-ben avatták vitézzé Budapesten. Utolsó útján 2015. július 9-én kísértük el Székesfehérvárott a Budai úti ref. templom altemplomában. *Nyugodjon békében!*

v. László Tibor szkp. - ÉDT

Vitéz Horváth Gyula tb. törzskapitánytól búcsúzunk

2015. július 16-án Pécsen, küzdelmes életének 89. évében a Hadak Útjára lépett vitéz Horváth Gyula m.kir. tüzér zászlós, ny. honv. alezredes, ny. karmester és hegedűtanár, a Vitézi Rend tb. törzskapitánya.

1926. augusztus 14-én született a Heves megyei Visznek községben. 1941-ben vonult be Nagyváradra, a m.kir. "Gábor Áron" Honvéd Tüzérségi Hadapródiskolába. Az 1944. májusi érettségi vizsgát követően, szeptemberben az ifjú hadapródok három ellenséges repülőgépet is lelőttek Nagyvárad felett, köztük egy B-24-es „Liberator” nehézbombázót. Az egyik tűzharcot, amely az egyik gép lelövésével végződött, Horváth Gyula vezette, egy másikban pedig löszertiszti beosztásban volt. Az ország északkeleti határán létesítendő védővonalon dolgozó műszaki zászlóaljához vezényelték szakaszparancsnoki beosztásba, Mikóházára. Október közepén a szovjet csapatok közeledése miatt a műszaki alakulatokat kivonták. Szakaszát gyalogmenetben Miskolcra, majd Egerbe vezette. Azután gépkocsikkal Biatorbágyra települtek át, innen pedig Kőszegre. Itt kapta meg a nagyváradi harcokban kiérdemelt I. o. Tűzkereszt kitüntetését, és avatták légvédelmi tüzér zászlóssá 1944. november

15-én. Sopronba vonult, és ütegével a város légvédelmét biztosította. Április első napjaiban páncélelhárító állásba vezényelték Balf községbe, ahol egy könnyű német légvédelmi üteggel közösen szálltak szembe a Kópháza felől támadó szovjet páncélosokkal. Az egyenlőtlen küzdelemben végül - visszavonulási parancsra - Fertőrákosnál hagyták el Magyarországot. Linz mellett egy amerikai vadászgép többször lecsapott az országúton haladó menekülőkre. A támadási rutint megfigyelve, Horváth zászlós golyószórával(!) rálőtt, és el is találta a harmadik alkalommal lecsapó gépet, amely azonnal lezuhant. Haditettéért megkapta a II. o. Vaskereszt kitüntetését. Az amerikai fogságból 1945. novemberben az első szerelvényekkel tért haza, de 1946-ban „B” listára került, honvéddé fokozták le. Leszerelése után a MÁV-hoz, mint ruhatáros, majd a MÁVAGHOZ került, mint bérelszámoló. Már bevonulása előtt zenei tanulmányokat kezdett, ekkor nyílt alkalma folytatni tanulmányait a konzervatóriumban. Sztálinvárosban (ma Dunaújváros) az alakuló zeneiskolánál óraadó tanári állást kapott 1953-55 között. Majd Komlón szervezte meg az állami zeneoktatást. 1957-ben hegedűtanári diplomát is szerzett. 1970-ig Baranya megyei zeneigazgató volt, miután Mohácson és Szigetváron is megszervezte a zeneoktatást. A karmesterképzést magánúton végezte, mesterei voltak Ferencsik János, Vaszy Viktor, Kóródy András és Arvid Jansons. 1970-80 között a Soproni Állami Zeneiskola igazgatója és a Soproni Szimfonikus Zenekar karmestere. 1980-87 között Rovaniemi (Finnország) vezető karmestere, és a városi konzervatórium hegedűtanára. Hazatérte után 1991-ben megszervezte a volt hadapród iskolája bajtársi körét, amelyet elnökként vezetett. 1993-ban avatták vitézzé Visegrádon. Rehabilitálták, főhad-

naggyá, később századossá lépett elő. 1994-ben - avatásuk 50-ik évfordulójára - volt bajtársaival Kőszegen emlékművet állítottak, amely egy páncéltörő löveg egy dombon, alatta egy márványtábla, évszámmal. Ez alkalommal őrnaggyá lépett elő.

1995-ben a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolán emlékszobát létesítettek, amelyet később Győrbe, az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred laktanyájába helyeztek át, mivel a Bolyait felszámolták. 1996-ban megalapították a Szent Borbála Tüzér Alapítványt. 1997-ben megjelent az első könyvük az alma materükről, 1998-ban pedig első ízben látogatták meg iskolájukat Nagyváradon. 1998-ban megtalálták az elveszettnek hitt Szent Borbála szobrot (a tüzérek védőszentje), amelyet 1941-ben a pécsi Zsolnay Porcelángyár ajándékozott az iskolának. A nagyváradi hadapródiskola megnyitásának 100. évfordulóján a szobor másolatát a nagyváradi katolikus székesegyházban állították fel. 1999-ben alezredessé lépett elő, és a Vitézi Rend Dél-Dunántúl Törzsszékének törzskapitányává. 2005-ben megjelent a 2. könyvük „Nagyváradi tüzér hadapródiskolások voltunk” címmel. Munkásságáért megkapta a Honvédelemért kitüntetés I. o. fokozatát. A Vitézi Rendben végzett szolgálatának elismeréséért a Vitézi Szék a VR ezüst érdemkeresztjét (2001), ezüst nemzetvédelmi keresztjét (2005), és az arany érdemkeresztet (2007) adományozta számára. Végso búcsút 2015. július 30-án vettünk tőle a pécsi központi temetőben.

Szeretett és nagy tiszteletben tartott Gyula bátyánk szíve megpihent, visszaadta lelkét Teremtőjének. Emlékét örökké őrizni fogjuk szívünkben. Nyugodjon békében.

TVR Vitézi Szék

Mély fájdalommal tudatjuk, de Isten akaratába beletörődve, hogy szeretett édesapám, **vitéz Kujbus János** szobafestő-mázoló mester, a MÁV járműjavító nyugdíjasa életének 74. évében, hosszantartó, súlyos betegség után visszaadta lelkét teremtőjének 2015. augusztus 6-án. A gyászoló család nevében ifj.v.Kujbus János.

Gyászotokban osztozva búcsúzunk Rendtársunktól.

Debreceni Alcsoport, Kelet-Magyarország TSZK.

Életének 69-ik, áldozópapságának 40-ik évében, 2015. augusztus 10-én a Szent Útravalóval megerősítve, a hódmezővásárhelyi kórházban, súlyos betegséget követően adta vissza lelkét Teremtőjének **Dr. vitéz Tatár János** főgyógyászorvos tanácsos, ny. általános gondok, ny. gyűjtemény-prefektus, ny. szakmári plébános.

1947. február 19-én született Hódmezővásárhelyen. A közgazdaságtudományi egyetem elvégzését követő-

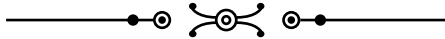
en Vácott nyerte el a papszentelés kegyelmét 1976-ban. Kistarcsán, Abonyban, Szentesen, Budapesten, Hódmezővásárhelyen segédlelkészként szolgálta a rábizottakat, majd Sándorfalva, Hódmezővásárhely, Mártély, Kardoskút és Bátya plébánosaként folytatta

szolgálatát. 2008-tól szakmári plébánosként szolgált az Úr szőlőjében. Mindig szívén viselte a papság szociális helyzetét. Mások hibáiról soha nem beszélt. Súlyos betegségében azt mondta: emberi reményem nincs már, csak Istenben bizakodom. A Vitézi Rendbe 1997-ben nyert felvételt várományosként, érdemszerzője vitéz Tatar Imre (sz. 1880) r.ftörm volt. Megfáradt testét végakarátának megfelelően a feltámadás hitével és reményével a hódmezővásárhelyi katolikus temetőbe, szülei mellé helyeztük örök nyugalomra 2015. augusztus 18-án.

v. Gimesi István Miklós szkp. (Szeged)

Megrendüléssel tudatjuk, hogy 2015. augusztus 31-én **vitéz SIMON ALBERT** rendtársunk szíve 62 éves korában megszűnt dobogni. Temetése 2015. szeptember 21-én, **hétfői napon volt a gánti temetőben.** Kedves rendtársunk, nyugodj békében.

v. László Tibor szkp. – Fejér megye

Vitéz Harmath Lajos m. kir. ejtőernyős hadnagy, ny. honv. alezredes, a Történelmi Vitézi Rend tb. székkapitánya, a Honvéd Hagományörző Egyesület Mosonmagyaróvári Tagozata örökös elnöke, Mosonmagyaróvár város PRO URBE díjasa 2015. szeptember 17-én, életének 94. évében, szerettei körében csendben megtért Teremtőjéhez. Temetése 2015. október 1-én délután 15 órakor volt Mosonmagyaróváron, katonai tiszteletadással.

Trianon okán a családod Felvidékről 4 gyermekkel kényszerült a maradék országba áttelepülni. A pápai bencés gimnáziumi érettségit követően jelentkeztl önkéntes ejtőernyős katonának. Kiképzésed után a győri 16. gyalogezredhez vezényelted; a karpaszományosi tisztes iskolát évfolyamelsőként végezted el. Ennek köszönhetően egyenes út vezetett a M. Kir. Ludovika Akadémiára. Hadnaggyá avatásod 1944. augusztus 20-án volt, amikor a tiszti eskü után megfogadtad, hogy „a Hazáért mindhalálig!”-szellemében fogsz élni. Mi most helyetted mondhatjuk el, hogy esküdnök és fogadalmadnak mindhalálig eleget tettél. Ennek ékes bizonyítéka, hogy avatásod után járó szabadság helyett gondolkodás nélkül frontszolgálatot vállaltál, s előljárodid tehetőségedet és katonai vezetési rátermettségedet ismerve századparancsnok-helyettesévé nevezték ki, s a Duna – Tisza közén, a délről betörő nagy létszámú orosz erők ellen vívott hősiességű küzdelemben estél át a tűzkeresztségen. Kiemelkedő tetteid közé sorolandó: a solti hídfőben tíz napra feltartóztattátok az ellenséget, ejtőernyős bajtársaidal vitézül, bátran harcoltatok, vállalva a kilátástalan kimenetelű küzdelmet. Zseniális tervednek köszönhetően a védekezésből századodat ellentámadásba vitted át, és elfogtátok a kitaróan támadó, teljes román századot. Ugyancsak kiváló haditetteid között kell megemlítenem azt is, hogy 1944. karácsony másnapján, Környénél, parancsnokságod alatt, de aknaszilánktól is sebesülten, a Budapestet megtámadni készülő orosz zászlóaljtal sikeresen feltartóztattátok, szétkergettetek, nagy veszteséget okozva nekik. 1945. májusában - az európai háború befejezését követően két nappal - Graz térségében a Szent László Hadosztály utóvédjeként, az ejtőernyős zászlóalj 5. századát vezetve estél orosz hadifogságba.

A hadműveleti területen tanúsított hősiesség helytállásodért, kiváló és kreatív hadi tetteidnek köszönhetően - előljárodid javaslatára - magas katonai kitüntetésekben részesítettek. Így lettél méltó viselője és büszke birtokosa a köznyelvben Signum Laudisként ismert, de hivatalosan - a Magyar Koronás Ezüst Érem Hadi-

szalagon a Kardokkal, valamint a Magyar Koronás Bronz Érem Hadiszalagon a Kardokkal és az I. osztályú tűzkereszt kitüntetéseknek. A szovjet hadifogság poklából 1947-ben tértél haza. Sokáig munkanélküliként tengetted életedet, annak is köszönhetően, hogy bár 1945-ben demokratikus választásokon - és azt követően az elhíresült „kékcéduláson” is - kvázi nemzeti kormányzata volt hazánknak, de az ÁVO létezett, és honvédségünket tulajdonképpen szovjet komiszárok irányították. Fokozatosan megszabadultak a ludovikás tisztektől, ezzel lényegesen meggyengítve a honvédség szakszerű irányítását.

Azonban, miként jó katonához illik, nem adtad fel a küzdelmet és a harcot, már csak azért sem, hogy magad és majdani családodat el tudd tartani. Az új életed megteremtését a mosonmagyaróvári tejüzem biztosította számodra, ahol segédmunkásként kezdted, majd szorgalmas tanulásodnak és kitartásodnak köszönhetően sajtmesterré képezted ki magadat, főművezetői beosztásig ívelt civil életed pályája. Egy ludovikás tiszthez méltóan olyannyira megálltad a helyed, hogy saját recepted alapján is készült sajt.

Megingathatatlan voltál, mert egész életedben - a kommunizmus ideje alatt ez csupán lélekben adatott meg - katona maradtál, megtestesítetted a magyar katona eszményét, erényeit. Aktív szerepet vállaltál alapító elnökként a Honvéd Hagományörző Egyesület, valamint a Vitézi Rend helyi és területi szervezeteinek megszervezésében, amelynek első székkapitánya lettél, mivel 1991-ben Münchenben avattak vitézzé. A Honvédelmi Minisztérium Rehabilitációs Bizottságának javaslatára a honvédelmi miniszter rehabilitált és századossá léptett elő, majd időközben őrnaggyá, 2006-ban alezredessé. A Haza és a Nemzet iránti el-

kötelezettségédért, 1994-ben a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét, 2010-ben a honvédelmi minisztertől – a korábban kapott Honvédelemért I. és III. osztálya cím mellé - az „Aranykoszorú kitüntető cím Arany fokozatát” is átvehetted. A Történelmi Vitézi Rendben végzett kimagasló munkád elismeréseként szinte valamennyi kitüntetését megkaptál, közülük is ki kell emelnem a Vitézi Rend Arany Érdemrend keresztjét, valamint a Vitézi Rend Arany Nemzetvédelmi keresztjét, vitézi ékítményekkel. Mosonmagyaróvár megbecsült polgára voltál, erről előttem polgármester úr szépen szólt, miként arról is, hogy a város ezt a legrangosabb kitüntetésével ismerte el. - Köszönöm, hogy 2008-ban engem javasoltál utódodnak a székkapitányi beosztásra. Az ifjúság hazafias nevelésében, a háborús hősök emlékének megőrzése terén elévülhetetlen érdemeket szereztél. A határőr laktanyában megtartott rendhagyó történelemóráid felejthetetlenek voltak a hivatásos határőrök és a volt határvadász sorkatonák körében. A fiatalok csüngtek rajtad, mindenki közös fotót készített veled, hisz a fiatalok, de biztos állíthatom, hogy minden korosztály megtapasztalhatta közvetlenségédet, pozitív kisugárzásodat. A Szent László Emlékbizottság tagjaiként közel 20 évig szerveztük közö-

sen a katonai statisztériát a városi Szent László napi megemlékezéseken. Megköszönöm, hogy a határország pozitív megítélését sikeresen előmozdítottad. Büszke voltál fizikus és egyházközségi képviselő fiadra, menyedre és unokáidra. Ez a megbecsülés és gondoskodó szeretet kölcsönös és természetes volt. Unokáiddal, ha időd lehetővé tette nagyon sokat foglalkoztál. Végső búcsút veszünk tőled. Hiányod érezzük, emléked őrizzük! Nyugodj békében! Isten veled!

Fehér Imre VRNT szkp. - Győr-Moson-Sopron m.

Szomorú kötelességemnek teszek eleget, amikor bejelentem, hogy szeretett és nagyrabecsült vitéz HEGYI JÓZSEF pellérdi rendtársunk 2015. szeptember 23-án, életének 96. évében, családja körében, hosszabb betegsége következtében csendesen elhunyt. 1920-ban született Kán községben. A 2. vh-ban a doni hadműveleti területen harcolt, ahol kiérdemelte a magyar II. o. Ezüst Vitézségi Érmet. Kenderesen avatták vitézzé 1998-ban. Aktív rendi szolgálatáért megkapta VR bronz, ezüst és arany érdemérméit, valamint a VR doni jubileumi emlékérmét. Temezése 2015. október 2-án volt Pellérdben. Nyugodjék békében, szívünkben örökké élni fog.

v. Szarazajtai János tkp. - DDT

Hosszú betegség után, életének 68. évében, 2015. október 25-én távozott az égi hazába pócsmegyeri rendtársunk, nemzetes Mohai Péter. 1948-ban született Budapesten. 2003-ban lett a nemzetvédelmi tagozat tagja. Nyomdájában készült egy időben a Vitézi Kódex, a Vitézi Tájékoztató, és a rendi ünnepek meghívói. Utolsó útján 2015. október 30-án kísértük el porhüvelyét a szigetmonostori temetőkerthben. Nyugodjon békében a boldog feltámadásig. Családját végtelenül szerető, tisztelő férfi volt. Három fiát nagy szeretettel nevelte, irányította. Tíz éve tartó, egyre súlyosbodó betegségét türelemmel viselte. Nagyon tevékeny életet élt, mintha érezte volna, hogy nem adatik meg Neki a békés, hosszú nyugdíjas lét. Folyton – folyvást tevékenykedett, létrehozott és sikeresen vezetett egy kis nyomdai - kiadói céget. Házat, kándallót, pincét tervezett és épített. Emellett fotográfusként is sikeres volt, díjakat nyert itthon és külföldön, kiállításai voltak Budapesten és vidéken egyaránt. Ezek közül is kiemelkedett az erdélyi anyaga és a beteg, sérült gyerekekkel foglalkozó kiállítása. Az első világháborúban életét vesztett nagypapa után 2003-ban a Vitézi Rend tagjai sorába emelte, ami büszkeséggel töltötte el. Amíg betegsége engedte, tevékenyen is részt vett a Rend munkájában. Életében végig hű maradt a jelszóhoz: Isten – Haza – Család. Kiváló és elismert fotósként több sikeres kiállítást rendezett; fotóiból albumot jelentetett meg. Maradandót alkotott fényképezőgéppel is: a természet, a hazai tájak megörökítésével.

Önzetlen, szerény – és mindig segítőkész barát volt. Lábam megkötheted, / Kezem megkötheted, / Szemem bekötheted, / Számat befoghatod, / De vigyázz, gondolkodom! - Ez a néhány sor, valamint a bőrtónács mögé zárt magyar zászló fényképe emlékeztetett nap mint nap Péterre. Minden nap, amikor kilépek a házamból egy pillantást vetek a szépen bekeretezett képre és ez ad erőt, hogy érdemes aznap is megküzdeni az igazért. Barátságunk szorosan kapcsolódott Erdélyország szeretetéhez, hiszen Péterrel, Nellivel sokszor

közösen mentünk egy-egy jeles eseményre, a Székelyföldre. Kezdődött a Csíksomlyói búcsúra szervezett közös útjainkkal, s elmaradhatatlan kelléke volt a fényképezőgépe. A sok csodálatos képe - amelyet albumba is rendezett - közül kimagaslott az a fotó, amelyet az erdő aljából készített a Somlyó hegyen, és egy hatalmas magyar zászló befedte a fél milliós tömeget a Pünkösdi mise hallgatása közben.

Aztán később, hallottam, vissza-vissza mentek, hogy felfedezzenek a Székelyföldön olyan helyeket, ahol nagyon ritkán fordulnak meg látogatók. Mindezeket sok – sok ezer képen meg is örökítette és büszkén mutogatta, amikor találkoztunk. Családi vállalkozásuk egy kis nyomda, amit nagyon gyakran vettünk igénybe. Mindig segítőkész volt, szerinte nem volt lehetetlen. Sokáig a Vitézi Rend részére is ő készítette az újságot és sok - sok fényképe szerepelt a lapban. - Néhány éve észrevettük, hogy elfelejt dolgokat, de ezt mindig egy-egy tréfával lezártuk. Öregszünk mondogattuk, de nem gondoltunk arra, hogy ennél sokkal rosszabb a helyzet. Az, hogy mi nem gondoltunk rá, az még egy dolog, de sajnos az orvosok sem; és ez már nagy baj volt. Utoljára tavaly Szilveszterkor találkoztunk, s akkor már aggódtunk állapota miatt. Felesége és Családja drámai hónapokat élt át, a visszafordíthatatlan betegségének következménye miatt. Felesége, Nelli az utolsó pillanatig ragaszkodott ahhoz, hogy ne kerüljön el otthonról. Holtodiglan – holtomiglan! - kötötte össze Őket a házassági esküjük, s az utolsó heteket leszámítva ekként éltek. Mégis váratlanul ért valamennyiünket, hogy elment. Noha azt mondtam, hogy nem akarok búcsúzni, most mégis egy idézet jut eszembe, amit Péter is sokszor olvashatott a kolozsvári Házsongárdi temetőben. Dsida Jenő sírverséből: „Megtettem mindent, amit megtehettem, / kinek tartoztam mindent megfizettem...” Nyugodj békében drága Barátunk!

vitéz Horváth András tkp.;

s a másik legjobb barát is búcsúzik: vitéz Debreczeni Lajos

Megrendülten tudatjuk:
Újabb hatalmas veszteség : Elhunyt vitéz Krasznay Béla tb. helyettes-főkapitány 2015. november 18-án, életének 93. évében.

Megemlékezésünk a következő lapszámban lesz. (A gyászúrt lapzártánk után kaptuk.)

Emlékét kegyeletlemegőrizzük.
Szerkesztőség

Tisztelt – Szeretett, Eltávozott Rendtársaink!

Kísérjen titeket imánk. Adjon nektek a Jóisten örök világosságot. Őrizzétek Hazánkat odafentről, legyetek továbbra is fénylő csillagaink, útmutatóink. Szívünkben tovább éltek, emléketeket megőrizzük.

vitéz Hunyadi László főkapitány

EMLÉKEZÜNK!

Üldözve és elfeledve – Egy tragikus sorsú magyar katonatiszt története

Vitéz Vén Zoltán ezredes

A nemzetnek voltak és remélhetőleg még lesznek olyan fiai, akik fenntartások és feltételek nélkül, időt és energiát nem sajnálva, sőt életük kockáztatása árán szolgálják hazájukat, és akkor is hűek maradnak hozzá, mikor csak őri-ási áldozatok árán lehet megtenni azt. Szűkebb pátriánk, Háromszék jó néhány szülőtte is eme idegen hatalmak által üldözött, de soha meg nem törhető hazafiak sorát gyarapítja. Vén Zoltán 1893. április 11-én az akkor Háromszék vármegyéhez tartozó Bodolán látott napvilágot a település tanítójának második gyermekeként. A székelykeresztúri tanítóképző oklevélnek megszerzése után Kommandón, majd Magyarokiskapuson, a református kántori teendők ellátása mellett tanított az I. világháború kitoréréseig. 1914. augusztus 1-jén vonult be a magyar királyi 24. honvéd gyalogezredhez Brassóba, ahonnan a kiképzés után a marosvásárhelyi tartalékos tiszti iskolába küldték. Innen 1915. január 1-jén tizedesi rendfokozattal került vissza a brassói pótzászlóaljhoz, rajparancsnoki beosztásba, azonban január végén a Nagyszebenben állomásozó magyar királyi 23. gyalogezredhez vezényelték szakaszvezetőként, majd alakulatával a galíciai fronton, az első zászlóalj 4. századának egyik szakaszparancsnokaként került bevetésre.

A hős katona

Bátorsága és rátermettsége már az elején megmutatkozott, ezért századparancsnoka mindössze két hét frontszolgálat után hadapródjelöltnek javasolta. A harctéren továbbra is megnyilvánuló bátorságának köszönhetően előbb ezüst, később első osztályú ezüst vitézségi érmet adományoztak neki, és két hónap frontszolgálat alatt hadapróddá, majd zászlóssá léptették elő. 1915-ben a Kárpátok völgyei fő hadszíntérré váltak, így a 800 ezer áldozatot követelő ádáz csatákban bőven volt alkalma katonai rátermettségét bizonyítani, melyet arany vitézségi érmmel ismertek el. A kitüntetések odaítélésének indoklását tartalmazó szűkszavú, általában csak a szabványindoklásra szorítkozó napirancsnokból esetében többé-kevésbé azokat a harci eseményeket is rekonstruálni lehet, melyeknek hőse volt. A 23. honvéd gyalogezred kiténtetési javaslata például a következőket rögzíti: „Május 2-án szakaszával egy példás rohamot hajtott végre. Mikor az állást elfoglalta, és magát beásta, észrevette, hogy századának jobb szárnya ellen az oroszok ellentámadásba mentek át. Szakaszát saját elhatározásából, parancs nélkül kivonta állásából, és egy sikeres rohammal az ellenséget visszavetette. Kötelességének fáradságot nem ismerő teljesítése közben megsebesült.” A brassói hadikórházból július utolsó napjaiban tért vissza a fronton harcoló ezredéhez, ahol további vitéz magatartása és kimagasló katonai teljesítményének köszönhetően szeptemberben tartalékos hadnaggyá és századparancsnokká léptették elő, novemberben pedig a hadidíszítményes, harmadosztályú katonai érdemkereszt is a birtokába került. A véres ütközetek egyikében harmadszor is megsebesült, így szinte egy teljes évet különböző hadikórházakban volt kénytelen eltölteni. Felépülése után hivatásos állományba helyezték, és a 9. kassai honvéd gyalogezredhez vezényelték, mellyel a román frontra került, és derekasan kivette a részét a Kis-Nyárad vidéki, Úz-völgyi, valamint Magyarós-tetői harcokból.

Horthy avatta vitézzé

Az 1916. december 30-án magyar királlyá koronázott IV. Károly első közjogi tetteként arany sarkantyús vitézeket avatott Szent István kardjával. E magas rangú kitüntetésben részesült 47 frontharcos tisztársával egyetemben. 1917-ben a pótzászlóalj kiképzőtisztjeként a 24. brassói gyalogezredhez helyezték vissza, s

nemsokára főhadnaggyá léptették elő. Következő évben egy olaszországi táborba küldték kiképzőtisztnek, innen pedig visszakerült harcoló ezredéhez. Az összeomlás után Kolozsváron részt vett a román megszállás megakadályozása érdekében létrehozott Székely Hadosztály megszervezésében, századparancsnokként harcolt hazája és szülőföldje védelmében. A mátészalkai ütközetben sebesült meg, és esett román fogságba, melyből szabadulva Nyíregyházán telepedett le, ahol még életében élő legenda vált belőle. A háborúban tanúsított példás magatartásáért, bátorságáért és elszántságáért Horthy Miklós kormányzó az első között avatta vitézzé 1921 augusztusában. 1939-ben már őrnagyi rangban vett részt Kárpátalja visszafoglalásában, később a katonai közigazgatásban teljesített szolgálatot, majd ezredesi rendfokozattal a 71. határvédelmi csoport parancsnoka lett. Csehszlovákiában fogták el a szovjetek, alakulatával együtt, így 1948 júliusáig az észtszlovák hadifoglyok keserű sorsában osztozott. Nyomorban halt meg

Hazatérése után a kommunista rendszer megbízhatatlannak bélyegezte, és nyugdíj jogosultság nélkül bocsátotta el a hadsereg kötelékéből a semmiféle vagyonnal sem rendelkező katonatisztet. Felesége is jövedelem nélkül maradt, ezért kezdetben napszámosként, később pedig raktári segédmunkásként volt kénytelen a megélhetésüket biztosítani, miközben a hírhedt titkosrendőrség állandó zaklatásának volt kitéve. A történetek ellenére az 1956-os forradalom és szabadságharc idején nem állt bosszút elnyomóin az őt ért sérelmekért, hanem a nemzetőrség tagjaként a nyugalmat és közbiztonságot próbálta megőrizni és fenntartani, ezért a forradalom vérbefojtása után nem hurcolták meg, azonban a titkosrendőrség még szorosabb felügyelet alá vonta. Mindezek következtében idős korában, amikor már alkalmatlanná vált a fizikai munkavégzésre, feleségével együtt nyomorogni kényszerült – a szó legszorosabb értelmében. Vitéz Vén Zoltán, a haza szolgálatában négy alkalommal megsebesült, a fronton tanúsított bátorságáért és kiemelkedő katonai teljesítményéért többszörösen kitüntetett, arany sarkantyús ezredes szociális otthonban, sanyarú körülmények között hunyt el 1983-ban.

(Bedő Zoltán)

Ittebei Kiss József hdgy.

Ittebei és eleméri Kiss Ernőről, az Aradon kivégzett 1848-as tábornokról mindenki tud, Budapesten, s az ország településein utcák, terek őrzik emlékét. Sokan tudnak a 100. életévében nemrég elhunyt oldalági rokonáról ittebei Kiss Istvánról, aki a két háború között a Horthy Istvánról elnevezett takarékpénztárnak, a Diákkaptár Szövetségnek volt országos titkára, majd a Toldy Ferenc gimnáziumnak tanára, s így Antall József kollégája. De ki volt ittebei Kiss József, akit a róla szóló könyv szerzője a „legjobb magyar vadászrepülő” jelzővel illette, s akinek 19 légi győzelme és 17 vitézségi érme maga mögé utasítja az első világháború legenda német pilótáját a vörösrre festett háromfedelű gépén repülő báró Richthofent, és a második világháború legismertebb pilótáit. Kiss József a Millennium évében, 1896. január 26-án született Pozsonyban. Dédnagyapja, Kiss Ernő honvéd altábornagy, az aradi vértanúk egyike. Tanulmányait, bár mindvégig jeles eredménnyel végezte, az I. világháború kitorérése miatt nem tudta befejezni. Az érettségi bizonyítvány hiánya miatt nem lehetett tisztjelölt. Az I. világháború kitorérések önkéntes katonai szolgálatra jelentkezett. A pozsonyi 72-es gyalogezredbe osztották be és egységével a keleti frontra vezényelték. A Nida folyónál vívott csatában szerzett sebesüléséből felépülve 1915 őszén áthelyezését kérte

a Császári és Királyi Légierőhöz. Kiképzése után, 1916 májusában az olasz frontra vezényelték, ahol a 24. számú felderítőszázad kötelékébe került.

Első légi győzelmét 1916. június 20-án aratta, amikor tíz Caproni típusú repülőgéppel került szembe. A harminc percig tartó összecsapás során az egyedül küzdő Kiss József repülőgépet hetven halálát érte. Ennek ellenére az egyik ellenségét sikerült lelőnie. **További 6 győzelmét már a saját maga által kidolgozott taktika szerint érte el, úgy, hogy az ellenséges repülőgépet maga előtt terelte és a frontvonal mögött, saját területen leszállásra kényszerítette!** 1917 novemberében, a hetedik győzelme után az 55. vadászzászhadhoz helyezték át és ezzel Kiss József vadászpilóta lett. 1917. november 15-e és 18-a között három bevetésen vett részt, amely során öt alkalommal aratott diadalt ellenfelei felett. Tettéért arany vitézségi érmet kapott, további légi győzelmei után pedig IV. Károly magyar király és a vezérkari főnök is személyesen gratulált neki. S nem véletlenül, mert az 55. vadászzászhad által ellenőrzés alatt tartott területeken a Caproni típusú olasz bombázók, elsősorban Kiss Józsefnek köszönhetően, nem tudtak érdemleges tevékenységet kifejteni.

Az utolsó, végzetes bevetésre 1918. május 27-én reggel hat órakor került sor Kiss József, Kasza Sándor őrmester és Maier József százados részvételével. A magyar pilótákat a Cizmon folyó völgye

felett angol Sopwith típusú repülőgépek támadták meg. Kiss József ügyes manőverezéssel az angol pilóták mögé került és tüzelni kezdett. A géppuskája azonban az első sorozat kilövése után meghibásodott. Ezzel gépe védtelenné vált, s ő ezért megpróbált kitérni a csata elől. Manőverezésbe kezdett, azonban az angol pilóták végül Campolongo községe felé utolérték és lelőtték. Így halt hősi halált ittebei Kiss József, az aradi tábornok dédunokája. *Dobai Miklós írása nyomán*

Ellenfelei, az angol pilóták annyira becsülték, hogy több géppel tiszteletkört írtak a levegőben a temetésekor és koszorút dobtak le a tiszteletére. A budapesti „Az Aëro” című szaklap, amelynek ő is munkatársa volt, így búcsúztatja el a levegő lovagját: „A fiatalság páratlan tettereje, a kiválasztottak rátermettsége és az öregek higgadt bölcsessége jellemezte őt”. **Kiss József huszonkét éves volt.** A perginei temető több mint kétszáz hősi halottja békében nyugodott az 1970-es évek elejéig. Hamvaikat akkor átszállították Roveretóba, a „Castel Dante” osszáriumba. Kiss József vélhetően ma is ott pihen. Tiszti rangot csak a halála után kapta meg. **Kitüntetései:** 3x arany, 4x nagyezüst, 5x kisezüst!!!, 3x bronz vitézségi érem. Egy érem a rendeletek szerint csak 4x volt adományozható ő mégis megkapta 5x is a kisezüstöt!

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

445 évvel ezelőtt született Pázmány Péter bíboros, író, egyetemalapító, diplomata, politikus (Várad, 1570. október 4. -1637. március 19. Pozsony) Írói munkásságát elsősorban gyakorlati célok irányították: „*Nekünk nem hímes szók, hanem erős valóságok keltenek.*” A katolikus egyházi irodalomnak szinte minden műfajában fontosat alkotott. A Habsburgoktól független, önálló, erős Erdély szükségességét már korábban hangoztatta: „*A protestáns Erdély biztosítéka a magyar szabadságnak, a katolikus Magyarország pedig biztosítéka annak, hogy Magyarország szíve katolikus maradjon.*”

415 évvel ezelőtt született (Ónod, 1600 körül – Sárospatak, 1660. április 18.); 355 évvel ezelőtt halt meg Lorántffy Zsuzsanna, aki férjével, I. Rákóczi Györggyel együtt óriási áldozatokat hozott hazánkért, egyházunkért, népünkért, a magyar közművelődésért és az iskolaügyért. Nem csak anyagilag támogatta a szellemi élet felvirágoztatását, maga is könyvet írt: **ő volt az első magyar asszony, akinek nyomtatásban jelent meg műve.**

370 éve - Felsővadász I. Rákóczi Ferenc (Gyulafehérvár, 1645. február 24. – Zboró, 1676. július 8.) választott erdélyi fejedelem. II. Rákóczi György fejedelem és Báthory Zsófia egyetlen fia, aki 1666. március 1-én feleségül veszi Zrínyi Ilonát. A Zrínyi- és Frangepán-féle összeesküvésbe bonyolódva, az 1670-es tiszavidéki felkelés leveretése után csak anyja és a jezsuiták közbenjárására, nagy váltságdíj árán menekedhetett a büntetéstől. 1672-ben született leányuk, Julianna és 1676-ban fiuk, Ferenc. Kassán temették el.

280 évvel ezelőtt - II. Rákóczi Ferenc fejedelem halála 1735. április 8. Rodostó, Törökország.

240 éve - 1775. február 9-én látta meg a napvilágot a Bólya nevű dél-erdélyi helységben a magyar tudományos élet kiemelkedő alakja, Bolyai Farkas. Életútja szorosan kötődik Marosvásárhelyhez, mely város református kollégiumának negyvenhét és fél évig volt professzora. Tudományos munkássága évszázadokkal megelőzte korát. Zseniális fiával együtt a Maros-parti város református temetőjében alussza örök álmát.

225 évvel ezelőtt született a Himnusz költője, Kölcsey Ferenc (1790 - 1838. augusztus 24. Szatmárcseke) költő, politikus. 1790. augusztus 8-án Szódemeter, Közép-Szolnok megye. Szatmár megye szabadelvű csoportjának vezetője, főjegyző. Az 1832-36-os országgyűlésen Szatmár megye küldötte. Politikai nézeteit leghívebben *Országgyűlési napló* című munkája őrzi. „**Négy szócskát üze-**

nek, vésd jól kebeledbe, s fiadnak / Hagyd örökül, ha kihúnysz: A haza minden előtt.”

225 éve, 1790. április 3-án jelent meg az első erdélyi magyar újság: az Erdélyi Magyar Hírvivő első száma.

175 évvel ezelőtt született; 95 évvel ezelőtt halt meg Szinyei Merse Pál (Felvidék: Szinyeújfalu 1845. július 4. – Jernye, 1920. február 2.) **festő, politikus.** Országgyűlési képviselő, a Képzőművészeti Főiskola igazgatója; az impresszionizmus jeles képviselője Magyarországon.

155 évvel ezelőtt: 1860. április 8. Gróf Széchenyi István Döblingben öngyilkosságot követ el.

105 évvel ezelőtt halt meg Mikszáth Kálmán – író, politikus. Született 1847. január 16. Nógrád megye, Szklabonya, ma Sklabina, Szlovákia - **1910. május 28. Budapest.** A Kisfaludy Társaság tagja, később az Akadémia is tagjai közé választja. Kormányparti képviselő az erdélyi Sepsiszentgyörgy melletti illyefalvi kerületben. Műveivel példátlanul gyors olvasói sikert ér el - és óriási a világirodalmi karrierje.

105 éves (1910-től) Magyarországon a Cserkészlet – A fiatalok lelki, fizikai, szellemi és érzelmi adottságainak, valamint szociális érzékének kifejlesztése, istenhitre alapozott nevelése, a nemzeti öntudat erősítése. A nevelés alapja a fegyelem, társadalmi különbségek nélkül.

100 éves a Védőnői Szolgálat. – Egyedülálló a világon! Hungaricum!

„Fegyelem! Szentgyörgyi repül”

100 éve született a második világháború legeredményesebb magyar vadászpilótája, Szentgyörgyi Dezső. Élete sorstragédia. Csodával határos módon vészelt át a háborút – 33 légi győzelmet szerzett, 29-et igazoltak! Csodával határos módon, élve szabadult ki Rákosi börtönéből. A halál békeidőben, polgári pilótaként a koppenhágai katasztrófában érte. Gépe a tengerbe zuhant 1971. augusztus 28-án.

70 éve írták alá a Benes-dekrétumokat.

Az 1945. április 5-én az akkori csehszlovák kormány által Kassán elfogadott kormányprogram az ország területén élő összes németet és magyart háborús bűnösnek mondta ki. Ez a dokumentum volt az

alapja Edvard Benes csehszlovák államfő azon hírhedt elnöki dekretumainak, amelyek alapján a II. világháború után több mint két és fél millió németet és mintegy százezer magyart fosztottak meg vagyonuktól, állampolgárságuktól és telepítettek ki vagy üldöztek el az országból. Az úgynevezett Benes-dekretumokat ugyan ma már gyakorlatilag nem alkalmazzák, **de mivel nem érvénytelenítették őket, továbbra is részei a cseh jogrendszernek. Galánthai gróf Esterházy János Csehszlovákia legjelentősebb magyar mártír politikusa (Nyitraújlak, 1901. március 14. - 1957. március 8. Mírov, Csehország).** A két világháború közötti időszakban, majd a II. világháború idején küzdött a szlovákiai magyarok megmaradásáért és jogaiért. **A fasizmus „egyetlen szlovákiai ellenfele”; a zsidók deportálását előíró törvényt 1942-ben a pozsonyi parlamentben egyedül ő nem szavazta meg!** A szlovák Nemzeti Bíróság 1947-ben halálra ítélte, a vád szerint a fasizmussal való együttműködésért. Elnöki kegyelemben részesült és életfogytiglani büntetést kapott. A súlyosan beteg Esterházy a mírovi várbörtönben halt meg 1957. március 8-án. **Könyve: Cselekedjünk mindnyájan egyetértésben és szeretetben (...)**

70 éve: Az „ötödik hazában”- mára már itthon: az üldözött bukovinai székelyek Magyarországon.

70 évvel ezelőtt halt meg Szabó Dezső (Kolozsvár, 1879. június 10. – Budapest, 1945. január 13.) magyar író, kritikus, publicista. A két világháború közötti magyar irodalom nagy hatású képviselője. ... minden mondata „sikoly a hátha döfött nemzet ajkán”.

40 évvel ezelőtt, 1975. május 6-án, Bécsben hunyt el Mindszenty József bíboros, Magyarország hercegprímása.

25 éve - A szovjet csapatok kivonása és a „nulla megoldás.” 1990. március 10-én írták alá Moszkvában a szovjet csapatok Magyarországról történő kivonásáról szóló egyezményt.

25 éve rendezték az első szabad parlamenti választásokat. Ma-

gyarországon a négy évtizedes pártállami időszak után, 1990. március 25-én és április 8-án rendezték meg az első szabad, többpárti parlamenti választásokat.

„Akit magyarnak teremtett az Úristen és nem fogja pártját nemzetének - nem derék ember.” (Gróf Széchenyi István)

2015 - Bővült a Hungaricumok köre és a Magyar Értéktár - Három tétellel bővítette a Hungaricumok Gyűjteményét és 8 tétellel a Magyar Értéktárat a Hungaricum Bizottság: a Vizsolyi Biblia – amely az első teljes, magyar nyelvű biblia –, továbbá a IX-XI. századi magyar íj, valamint a szegedi fűszerpaprika örlemény. A Magyar Értéktárba került az Unicum keserűlikőr; a kürtöskalács, mint jellegzetes székely, magyar és erdélyi sütemény; a Piros Arany és az Erős Pista ételízesítő. Szintén bekerült a tárba a szatmári szilvalekvár, a Hévízi-tó az ottani hagyományos gyógyászattal együtt, továbbá Neumann János életműve, különös tekintettel számítástechnikai hagyatékára. Végül a Bocskai-viselet és a bajai halászlé lett Magyar Érték. A mostani döntéssel a Hungaricumok Gyűjteményébe már 45 tétel tartozik, a Magyar Nemzeti Értéktár pedig mintegy 115 tagúra bővült./MTI.

2015. X.16. Eger vára nemzeti emlékhely!

„Igaz magyarnak lenni akkora teher, hogy aki sokat viseli, megerősödik.” (Wass Albert)

Legyünk büszkék fővárosunkra! 2015-ben Budapest lett a világ második legjobb városa a vezető amerikai utazási magazin, a Conde Nast Traveller internetes szavazásán. A magyar főváros több mint 86 ezer szavazatot kapott, alig maradva le a győztes Firenzétől, a 25 városból álló listán. Budapest olyan világvárosokat előzött meg, mint Sydney, Tokió, Szingapúr és Hongkong. Európán belül Amszterdam, Barcelona, London, Párizs, Prága és Róma is a magyar főváros mögött kapott csak helyet. forrás: www.nlc.hu

A „VITÉZI IRODALOM” sorozatban:

Tinódi Sebestyén (a baranyai Tinód. 1510 k.-Sárvár, 1556. jan.)

A 16. század kiemelkedő énekese, dalszerzője, históriás-ének szerző, a magyar ökumenikus és törökellenes nemzeti egységtörekvés politikusa. Parasztpolgári családban született, valószínűleg Pécssett járt latin iskolába és zenei képzettsége is volt. A „Lantos” jelzöt az utókortól kapta.

Életéről keveset tudunk, ami biztos: Török Bálint patronáltja. Szigetváron, ura fogsága, 1541-után Istvánffy Imre patronálja. 1543-ban Werbőczy Imre tolnai főispán oldalán harcolt a török ellen, 1540-től Kassán bukkán fel, családjával odaköltözik, 1544-ben felvetek a polgárok közé (Sebastianus citharida- néven beírva). 1553 augusztus 25-én Bécsben kelt oklevélben I. Ferdinándtól nemességet kapott: „Téged Sebestyén – úgymond a nemes levél – Isten, a természet alkotója azzal áldott meg, hogy az éneklés művészetével és a történeteknek magyar nyelven ékes versekbe foglalásával minden kortársaidat felülmúltad.” Az oklevelet Oláh Miklós, akkori egri püspök is aláírta - mindketten megkapták latinra fordítva az „Eger históriájának summája”-t. Verseskötetében, a Cronicában az 1541-1552 közötti fontos eseményeket rögzítette a végvári katonaság tanulására. Költeményeinek zöme ún. „tudósító-ének”, mely a históriás éneklés speciális, gyakorlatilag kizárólag órá jellemző válfaja. Olyan énekek ezek, melyek a történelmi esemény után alig néhány héttel elkészültek, vagy maga is jelen volt, vagy szemtanúkkal beszélt. Vannak még más énekei, bibliai tárgyú históriák, tanító jelleggel, és van egy mitológiai tárgyú története: Jázon és Médea címmel. Tinódiról, azaz Sebestyén deákról: élete központi, legfontosabb gondolata, amit tudatosan, hol nyilvánvalóan, hol burkoltabban szolgált: a török elleni magyar egység, függetlenül attól, hogy ki protestáns, vagy katolikus vallású. Legnagyobb magyar atoknak a széthúzást jelölte meg. Bár élete végéig meggyőződésekben a

nemzeti királyság eszméjében hitt és János-párti volt, ha kellett, tudott kompromisszumot kötni, hogy szolgálata a magyarság egészéhez eljuthasson, ezért fordult Ferdinándhoz. Mélyseges vallásossága, elkötelezett hazaszeretete minden dolgán átsugárzik. Ökumenikusan gondolkodott, keresztény összefogást szorgalmazott, korát jelentősen megelőzve ezzel!!! Életében 26 éneket, kb. 13 000 sort írt. 23 gazdag és színes dallamot szerzett, ezzel a legtermékenyebb a XVI. sz-i szerzők között 1570 és 1575 között – a nyomdákknak is köszönhetően, – különösen is fellendült, egyre népszerűbb lett az olvasási tevékenység. Művei elsősorban a történészek részére „kútfőkke” váltak: „Az mi keveset írtam, igazai írtam”. Munkássága hatalmas kisugárással tovább élt. Gyöngyössi István költészetében pl. a vers művészi szerkesztésének eleganciája fejlődött tovább. Végül nem feledhetjük, hogy a Gárdonyi Géza - „Egri csillagok” című regényéből 1968 december 19-én Várkonyi Zoltán rendezésében elkészült azonos nevű magyar történelmi filmdráma. Filmzenéje Tinódi – „Summáját írom” című éneke, melyet kórus énekel, a régi dallamrend szerint. Összefoglalva: Tinódi az első magyar énekes-költő, aki magyar nyelven, saját maga által tudatosan szerkesztett verseskönyvét nyomtatásban, a saját életében ki tudta adni!!! Egyetlen speciális műfajban soha, senki nem követte: ez az „újságoló, tudósító ének”. Ő az egyetlen unikuma ennek!!! Tinódi Lantos Sebestyén mindezekért a mai vitézek dalnoka és méltó példaképe is, magyarságunk unikális hőse, kincse, és iránytűje. Gondolataim zárásaként Sebők deákkal kérlek benneteket: „...valahol pedig vétők volna benne... kérlek titókat, énnéköm megbocsátsatok. Ha pedig oszt értöm, hogy ez én munkám jönak és kellemetősnek teccik tinéktök, ezután es ajánlom enmagamat míg az Úristen életet ez világba.. Továbbá üdvösségös egészségtöket kívánom.”

Vankó József VRNT v. hdgy, mb. ifjúsági ea. középiskolai tanár /írásából.

Dömötör Tibor

Karácsony

Karácsonykor:
Angyalok szállnak,
Híradást hoznak,
Béke jegyében,
Élet fényében,
Szentség lelkében,
Hívók hitében,
Krisztus képében
Földön jár az Isten.

Karácsonykor:
Harangok zúgnak,
Szent igék szólnak,
Imádság szárnyán,
Szíveknek vágyán,
Zsoltárok hangján,
Szeretet hídján,
Bocsánat útján
Mennyben jár az ember.

ÉV VÉGI ÁLDÁS MINDEN JÓINDULATÚ EMBERNEK!

Áldd meg, Isten, a magyart itthon és a világ minden táján!
Áldd meg, Isten, a magyart karácsony éjszakáján!
Engedd, hogy a harangszó, ha már mindenüvé elért,
Egymáshoz öleljen szülőt, barátot, testvért
És mindazokat, kiket a sors ma idegen fenyő alá állít,
De lélekben itthon vannak mind egy szálig!...
Kiket – mint tékozló gyermekeket – már elveszettnek hittünk.
Ma hazahozza őket az egyszerű jászolba vetett hitünk
És a magyar röghöz láncoló szeretet,
Mely legyőz minden távot, tengert, gyűlöletet,
Hogy öledbe hozza édes szülő a gyermekedet.

Hitvesnek a hitvest, testvérnek a testvért, barátnak a barátot..
Óh, színezüstben csillogó karácsonyfa, legyél érte áldott!

- Bár ne aludna ki fényed soha, mely lángol karácsony éjszakáján,
Áldd meg, Isten, a magyart itthon és a világ minden táján!

Ligeti János: Karácsony éjszakáján... 1958.